

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

3

SIRA SAYISI: 443

Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ile Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, Ankara Milletvekili İzzet Çetin'in; 4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi, İstanbul Milletvekili Aydın Ağan Ayaydın'ın; 4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi, Konya Milletvekili Mustafa Baloğlu'nun; Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile Harçlar Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve Avrupa Birliği Uyum Komisyonu ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporları (1/747, 1/36, 2/883, 2/1285, 2/1325)

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 1/747 Esas Numaralı Tasarının

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı 5
- Genel Gerekçesi 5
- Madde Gerekçeleri 6

• 1/36 Esas Numaralı Kanun Hükmünde Kararnamenin

- Başkanlığa Sunuş Yazısı 17
- Genel Gerekçesi 17
- Madde Gerekçeleri 19
- Metni 23

• 2/883 Esas Numaralı Teklifin

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı 30
- Genel Gerekçesi 30
- Madde Gerekçeleri 31
- Metni 33

• 2/1285 Esas Numaralı Teklifin

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı 34
- Genel Gerekçesi 34
- Madde Gerekçeleri 35
- Metni 36

• 2/1325 Esas Numaralı Teklifin	
- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	37
- Gerekçesi	37
- Metni	40
• Avrupa Birliği Uyum Komisyonu Raporu	43
• Alt Komisyon Raporu	45
• Muhalefet Şerhi	49
• Alt Komisyon Metni	51
• Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu	66
• Muhalefet Şerhleri	77
• Tasarı Metni	99
• Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin	115

T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı: 31853594-101-707-1221

26/2/2013

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başbakan Yardımcılığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 28/1/2013 tarihinde kararlaştırılan "Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (1/747)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Adalet Komisyonu Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Avrupa Birliği Uyum Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Tasarı ile 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna, Hazine Müsteşarlığı varlık kiralama şirketlerine ve bu şirketler tarafından ihraç edilen kira sertifikalarına, Fonların fonu gibi üst fonlara kaynak sağlanmasına, Çalışanları Tasarrufa Teşvik Hesabına, Ulusal Fona, sigortacılığa, kamu iktisadi teşebbüslerine ve Hazine Müsteşarlığının teşkilat kanununa ilişkin düzenlemeler ve değişiklikler öngörülmektedir.

Bu çerçevede,

- Hazine Müsteşarlığı varlık kiralama şirketleri ile bu şirketler tarafından ihraç edilen kira sertifikalarının tabi olacağı mevzuat sarahate kavuşturulmakta,

- Girişim sermayesi fonlarına ve bireysel katılım yatırımcılarının yatırım yaptığı girişim şirketlerine eş finansman sağlayan ortak yatırım fonlarına kaynak sağlayacak fonların fonu şeklinde kurulan üst fonlara belirli şartlar altında kaynak aktarılmasına ilişkin düzenleme yapılmakta, bu düzenleme ile girişim sermayesi ve girişimcilerin desteklenmesi için önemli bir finansal enstrümanın etkin şekilde kullanılması olanağı getirilmekte,

- Çalışanları Tasarrufa Teşvik Hesabına ilişkin yapılan düzenleme ile açılan davalarda kamu tarafından yapılacak ödemeler ve bu ödemelerin esas sorumlularına rücu edilmesi hususları açıklığa kavuşturulmakta,

- Tarım Satış Kooperatifleri Birliklerinin Destekleme Fiyat İstikrar Fonundan kullandıkları kredilerden kaynaklanan borçları yapılandırılarak taksitlendirilmekte, artık işlevi kalmayan Tütün Destekleme Bilançosu tasfiye edilmekte,

- Avrupa Birliği ile imzalanan Mutabakat Zaptı ile kurulmuş bulunan Ulusal Fonun projelerin eş finansmanı ve Avrupa Komisyonuna yapılacak diğer ödemelere ilişkin işlemlerinde yararlanıcı ve uygulayıcı birimlerin yükümlülükleri düzenlenmekte ve böylece Ulusal Fonun yasal zemini kuvvetlendirilmekte,

- Bankacılık, sigortacılık ve kamu iktisadi teşebbüslerine ilişkin mevzuat ile Hazine Müsteşarlığının teşkilat kanunu ile bazı kanun ve kanun hükmünde karamelerde güncel ihtiyaçlara ve değişen bazı mevzuata uyum sağlanması amacıyla değişiklikler yapılması öngörülmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna yeni tanımlar eklenmektedir.

Madde 2- 4749 sayılı Kanunun 7/A maddesinin birinci fıkrası esasen muhafaza edilmekle birlikte, uygulamada yaşanan ve ileride yaşanması muhtemel tereddütlerin izalesini teminen bazı değişiklikler yapılması gerekmiştir.

Varlık kiralama şirketinin işleyiş ve amacının diğer anonim şirketlerden farklı olduğu göz önünde bulundurularak anılan şirketlerin kuruluş, tescil, tasfiye ve işleyişe ilişkin mevzuat hükümlerine tabi olmaması daha önce düzenlenmiştir. Uygulamada ortaya çıkan gereklilik nedeniyle söz konusu hükümlerin 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununda yer alan hükümler olduğu belirtilmiş ve şirketlerin denetleme ve sermaye yükümlülüklerinden de muafiyeti sağlanmıştır.

Bu madde kapsamındaki varlık kiralama şirketlerinin kamu tüzel kişiliğini haiz olmadığını tasrih etmek ve uygulamada bu konudaki tereddütleri gidermek için bu şirketlerin özel hukuk tüzel kişiliğini haiz olduğu açıkça belirtilmiştir.

Kira sertifikası ihraçlarına konu olan varlıklar üzerinde, ihracın vadesi süresince ihraç koşullarına aykırı herhangi bir hukuki işlem tesis edilemeyeceği daha önce düzenlenmiş olup, üçüncü tarafların iyi niyetli iktisaplarının önüne geçilmesi amacıyla söz konusu düzenlemenin ilgili taşınmaz sicil kayıtlarına şerh edilmesi gerekli kılınmıştır.

Kira sertifikası ihraçlarının gecikmeye mahal vermeden gerçekleştirilmesi amacıyla tapu sicilinde değişiklik dahil gerekli her türlü işlemlerin münhasıran Hazine Müsteşarlığının yazılı başvurusu üzerine gerçekleştirilmesi öngörülmüştür.

4749 sayılı Kanunun 7/A maddesi kapsamındaki devir ve kiralama işlemleri, benzer diğer devir ve kiralama işlemlerinden farklı olarak finansman amacıyla tesis edilmektedir. Bu kapsamdaki varlık kiralama şirketlerinin tek fonksiyonunun ihracın gerçekleştirilmesi olduğu, idari harcamaları ve personeli bulunmadığı da dikkate alındığında bu şirketlerin ilave idari ve mali yükten arındırılmasının operasyonel kolaylık sağlayacağı ve işlemlerin amacıyla uyumlu hale geleceği değerlendirilerek tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olanların ilgili mevzuat uyarınca tesis edilen defter tutma ve fatura kesme, beyanname verme gibi diğer yükümlülüklerden muaf tutulması öngörülmüştür. Bu şirketlerin denetiminin Müsteşarlık denetimi çerçevesinde gerçekleştirileceği tavzih olunmuştur. Ayrıca, tamamen finansman amacıyla yapılan ve ihracın vadesi sonunda ilgili kuruma geri satılacak olan

varlıkların kiralanması işlemlerinde, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun kira sözleşmelerini düzenleyen dördüncü bölümünden muafiyet sağlanmış olup, bu işlemlerde taraflar arasında düzenlenecek sözleşme hükümlerinin uygulanacağı hükme bağlanmıştır. Söz konusu varlık kiralama şirketlerinin anonim şirket statüsünde olması nedeniyle 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanunu uyarınca belirli bir aidaat ödemesi gerekmektedir. Ancak, bu şirketlerin amacı ve mahiyeti sadece finansman sağlamaya yönelik olduğundan ilave mali bir yük oluşmaması amacıyla tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olanlara söz konusu Kanundan muafiyet sağlanmıştır. Ayrıca, bu şirketlerin 233 ve 399 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamelere tabi olmadığı tasrih edilmiştir. Bu şirketlere devredilen taşınmazların, ihracın vadesi sonunda tekrar ilgili kuruma satılacağı göz önünde bulundurularak deprem sigortasından da muafiyet sağlanmıştır. Nihai olarak da bu varlıkların haciz ve ceza takip hukuku başta olmak üzere ilgili diğer mevzuat kapsamında devlet malı statüsünün ihraç süresince de muhafaza edileceği hükme bağlanmıştır.

Madde 3- Madde ile 4749 sayılı Kanun kapsamında Hazine Müsteşarlığı tarafından sağlanan garantilerin tümü için garanti ücreti alınması ve uygulama usul ve esaslarının buna göre belirlenmesini sağlamak üzere 8 inci maddenin üçüncü ve dördüncü fıkralarında gerekli düzenlemeler yapılmaktadır. Ayrıca, aynı maddenin altıncı fıkrasında yer alan "yatırım harcamalarına kıyasla öncelikli olarak" ibaresinin yürürlükten kaldırılması ile borçlu kuruluşların her taksit ödemesini kapsayacak şekilde kredi ödemelerine ilişkin kaynakları ayırmaları konusunda gerekli önlemleri almalarının sağlanması hedeflenmektedir.

Madde 4- 4749 sayılı Kanunun 11 inci maddesi, Hazine Müsteşarlığının garantisi altında sağlanan veya dış borcun ikrazı suretiyle kullanılan krediler çerçevesinde yapılacak geri ödeme yükümlülüklerini karşılamak üzere Dış Borç Ödeme Hesabının oluşturulması konusunda düzenlemeler içermektedir. Bahse konu maddede yapılan değişikliklerle, yerel yönetimler tarafından Müsteşarlık garantisi altında ihraç edilecek tahvillerin geri ödemeleri için de Dış Borç Ödeme Hesabı kurmaları zorunlu hale getirilmektedir.

Madde 5- 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Kanun ile değiştirilen 1211 sayılı Kanunun 41 inci maddesinde yapılan değişikliklerle birlikte daha önce Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından Hazine Müsteşarlığına ücretsiz olarak sunulan bankacılık hizmetleri Banka tarafından belirlenen bir ücret tarifesi karşılığında yapılmaktadır. Bu değişiklik ile söz konusu bedellerin ödenmesinin Hazine Müsteşarlığı bütçesinden yapılması düzenlenmektedir.

Madde 6- 1211 sayılı Kanunda yapılan değişiklik ile Hazine Müsteşarlığının Merkez Bankası nezdindeki hesapları müştereken tespit olunan şartlarda nemalandırılmaktadır. Risk hesabının da benzer şekilde nemalandırılması amaçlanmıştır.

Madde 7- Madde ile Hazine Müsteşarlığı varlık kiralama şirketince ihraç edilen kira sertifikalarının, Müsteşarlıkça ihraç edilen diğer menkul kıymetlerle aynı statüde değerlendirilebilmelerini teminen 4749 sayılı Kanunun 15 inci maddesine eklenerek istisnalardan yararlandırılması öngörülmektedir.

Madde 8- Madde ile "diğer Hazine alacakları"nın takip ve tahsilinin etkinleştirilmesini teminen ikincil mevzuat düzenleme yetkisi alınmaktadır.

4749 sayılı Kanunun 16 ncı maddesine eklenen fıkra ile Hazine Müsteşarlığına intikal eden veya gelecekte etmesi muhtemel olan menkul kıymetlerden hukuken takip kabiliyeti kalmayan veya ekonomik değeri bulunmayanların kaydedildikleri hesaplardan çıkarılması için Müsteşarlığın bağlı

bulunduğu Bakana yetki verilmektedir. Ayrıca, yapılan düzenleme ile hesaplardan çıkarılan hukuken takip kabiliyeti kalmayan veya ekonomik değeri taşımayan menkul kıymetlerin 3473 sayılı Muhafazasına Lüzum Kalmayan Evrak ve Malzemenin Yok Edilmesi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunda yer alan süreler nedeniyle uzun bir müddet Hazine Müsteşarlığı arşivlerinde bekletilmemesini teminen, çıkarılma işleminin hemen akabinde Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğüne gönderilmesi düzenlenmektedir.

Madde 9- Madde ile 4749 sayılı Kanuna ek 1 inci ve ek 2 nci maddeler eklenmektedir.

Yatırım yapılan firmalardan alınan hisselerin, orta vadede satılması ile yüksek riske orantılı yüksek getiri sağlanması prensibine dayanan girişim sermayesi, iş fikri üreterek hızlı büyüme potansiyeli sağlayan erken ve büyüme aşamasındaki firmalar için önemli bir finansal araç durumundadır. Ülkemizde özellikle 2000'li yıllardan itibaren gelişme istidadı gösteren girişim sermayesi fonlarının kapasitesinin ve etkinliğinin artırılması, bu potansiyelin dinamik, teknoloji odaklı, katma değeri yüksek işletmelere yönlendirilmesi için Almanya ve Güney Kore gibi ülkelerde de uygulama alanı bulan ve üst fon şeklinde tasarlanan fonların fonu modeli, doğrudan bu işletmelere yatırım yapmak yerine, girişim sermayesi fonlarından bir portföy oluşturarak bu portföyü yönetmekte ve bunu yatırım stratejisi olarak benimsemektedir. Ortak yatırım fonu ise, üst fon altında her bir yatırım için bireysel katılım yatırımcısının aktaracağı sermaye tutarından fazla olmamak kaydıyla eş sermaye desteği sağlayan bir alt fon yapısıdır. Bu yapıda üst fondan sağlanan kaynaklar girişim sermayesi fonları aracılığıyla değil bireysel katılım yatırımcıları ve bunların bağlı olduğu akredite ağlar üzerinden kullanılmaktadır. Üst fonların çatısı altında girişim sermayesi fonları yanında Bireysel Katılım Yatırımcılarıyla da ortak yatırım yapma imkânı bulunmaktadır. Yapılan bu düzenleme ile ülkemizde üst fonlara kaynak aktarılması imkânı sağlanarak girişim sermayesi ve girişimcilerin desteklenmesi için önemli bir finansal enstrümanın etkin şekilde kullanılması olanağı getirilecektir. Diğer taraftan girişim sermayesi fonları gerek kurumsal yönetim ilkelerinin işletmelerde uygulama alanı bulması gerekse bu işletmelerin rekabet edebilecek verimliliğe ve kapasiteye ulaşabilmesi açısından da sağladıkları teknik ve yönetim desteği ile önemli bir rol üstlenmektedir.

Ek 1 inci maddenin birinci fıkrasında yapılan düzenlemeyle yatırım riskinin yüksekliğine bağlı olarak bireysel katılım yatırımcılarından başlamak üzere girişim sermayesi fonları ve bankalara kadar uzanan farklı finansal yapıların girişimcilere sunulabildiği bir finansal sistemde erken ve büyüme aşamasındaki girişimlerin de finansman ihtiyacını karşılayabilecek bir üst fon yapısına kaynak aktarmak amacıyla Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir. Yine bu kapsamda, Bakanlar Kurulu aktarılabilecek kaynağın niteliğini belirlemeye, fonlarının seçim kriterlerini, aktarılan tutarla yatırım yapılabilecek alanları, denetimini, taahhüt edilen tutardan kaynaklanan her türlü ücret ve masrafın üst sınırlarını ve uygulamaya ilişkin diğer hususları belirlemeye yetkili kılınmaktadır.

Maddenin ikinci fıkrasında üst fona taahhüt edilen kaynağın dönemler itibarıyla bu amaçla Hazine Müsteşarlığı bütçesine konacak ödenekten karşılanması ve Müsteşarlığın bağlı olduğu Bakanın aktarılabilecek kaynağa ilişkin miktarı belirlemeye yetkili olacağı düzenlenmektedir.

Maddenin üçüncü fıkrasında yapılan düzenlemeyle Müsteşarlık tarafından üst fona aktarılan tutarın, üst fonun ya da kaynağı kullanan alt fonun sona ermesi veya tasfiyesi durumunda kalan bakiye tutarlarının bütçeye gelir olarak kaydedilmesi hüküm altına alınmaktadır. Ayrıca, diğer kamu kurum ve kuruluşları tarafından üst fona hibe şeklinde kaynak sağlanması durumunda üst fonun ve/veya alt fonun tasfiyesi veya sona ermesi üzerine mezkûr kurum veya kuruluşa ait bakiye tutarın bütçeye gelir kaydedileceği hüküm altına alınmaktadır.

Maddenin dördüncü fıkrasında yapılan düzenlemeyle Bakanlar Kurulu kararı ve ilgili mevzuatın uygulanmasında tereddüt oluşan durumlarda Müsteşarlığın bağlı bulunduğu Bakanın kararı ile tereddütlerin giderilmesi imkânı getirilmektedir.

Ek 2 nci maddenin birinci fıkrası ile Türkiye-Avrupa Birliği mali işbirliği kapsamında sağlanacak mali kaynaklar için Türkiye'nin sağlamak zorunda olduğu ulusal eş finansmanın yararlanıcı kuruluşlar tarafından yerine getirilmesi sağlanmaktadır. Avrupa Birliğince eş finansman sağlanan program ve projelerin uygulanması sırasında çeşitli nedenlerle ilave finansman ihtiyacı ortaya çıkabilmektedir. Birinci fıkra ile ortaya çıkabilecek ilave ihtiyacın nasıl karşılanacağı düzenlenmektedir. Madde ile program yararlanıcısı kurumun eş finansman sağlama yükümlülüğü bulunup bulunmadığına bakılmaksızın, doğabilecek finansman ihtiyacını kendisinin karşılayacağı hüküm altına alınmaktadır. Yine projeler için gerekli olan finansmanın, nakit ihtiyacına bağlı olarak otuz gün içerisinde Ulusal Fona aktarım işleminin gerçekleştirilmesi hususu hüküm altına alınmaktadır. Ulusal Fona aktarılan bu tutarların ilgili anlaşmalar çerçevesinde kullanılması sağlanmaktadır.

Proje yararlanıcısı kurumların gerekli finansmanı zamanında Ulusal Fona aktarmaması veya hiç aktarmaması hallerinde, Avrupa Komisyonu ile imzalanan anlaşmalar uyarınca, uygulama birimlerinin sözleşmeye bağladığı işlerle imzalanan anlaşmalarda öngörülen diğer yükümlülüklerin Ulusal Fon tarafından yerine getirilmesi gerekmektedir. Bu çerçevede, gerek uygulama birimlerine, gerekse Avrupa Komisyonuna Ulusal Fon tarafından yapılacak aktarımlar için gerekli tutarların, yılı bütçelerinde Hazine Müsteşarlığı bütçesinin transferler tertibine konulacak ödenekten Ulusal Fona transfer edilebilmesi öngörülmektedir. Ulusal Fon tarafından bu kapsamda yapılan transferlerden doğan alacakların ilgili kurumlardan tahsil keyfiyeti de maddenin ikinci fıkrası ile belirlenmektedir.

Uygulamada Avrupa Komisyonunca sağlanan fonların Ulusal Fona aktarılmasında da gecikmeler yaşanabilmektedir. Avrupa Komisyonu ile imzalanan anlaşmalara göre Komisyon eş finansmanında gecikme olması halinde dahi uygulama birimleri sözleşmeye bağlanmış işlerle ilgili yükümlülüklerini yerine getirmek zorundadırlar. Maddenin üçüncü fıkrası ile Uygulama Birimlerinin bu kapsamda ihtiyaç duyacağı finansmanın yine Hazine Müsteşarlığı bütçesine konulan ödenekten Ulusal Fona transfer edilebilmesi imkanı getirilmektedir.

Maddenin dördüncü fıkrası ile kurumlarca Ulusal Fon hesaplarına aktarılan, ancak çeşitli nedenlerle kullanılmayan tutarların genel bütçeye gelir kaydedilmesi veya iadesine ilişkin çerçeve belirlenmektedir.

Beşinci fıkra ile mali işbirliği kapsamındaki projelerin uygulanması sırasında uygulama birimlerince sözleşme hükümlerine göre yüklenicilerden yapılan kesintilerin program ve projelerin tamamlanmasını müteakip genel bütçeye gelir kaydedilmesi sağlanmaktadır.

Hazine Müsteşarlığı ile Merkez Bankası arasında imzalanan protokol gereği Ulusal Fon adına açılan hesaplara faiz tahakkuk etmekte, Merkez Bankası tarafından yapılan transferler için ilgili kurumlar adına Hazine Müsteşarlığı bütçesinden ödeme yapılmaktadır. Maddenin altıncı fıkrası ile Merkez Bankasınca tahsil edilen ücretler bütçeden ödendiği için, Ulusal Fon hesaplarına tahakkuk eden faizlerin genel bütçeye gelir kaydedilmesi sağlanmaktadır.

Madde 10- Madde ile Hazine Müsteşarlığı varlık kiralama şirketince ihraç edilen kira sertifikalarının Müsteşarlık tarafından ihraç edilen diğer menkul kıymetlerle aynı statüde değerlendirilmesini teminen 6802 sayılı Gider Vergisi Kanununda değişiklik yapılmaktadır.

Madde 11- Gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri tarafından hibe olarak sağlanan destek tutarları ticari kazancın bir unsuru olarak, bu hibelerle yapılan harcamalar ise niteliğine göre gider veya maliyet olarak dikkate alınmaktadır. Madde ile Avrupa Topluluğu Sözleşmeleri çerçevesinde sağlanan hibelerin gelir vergisine tabi tutulmayarak tamamının ilişkili olduğu projelerde kullanılabilmesine imkân sağlanmaktadır. Bu uygulama, hibelerin verildiği projelerle sınırlı olup söz konusu hibelerden herhangi bir şekilde harcanmayan ve iade edilmeyen tutarlar, gelire dâhil edilerek vergilendirilecektir.

Ayrıca bu şekilde hibelerle finanse edilen yıllara sari inşaat ve onarım işleri dolayısıyla yapılacak hak ediş ödemeleri ile serbest meslek ödemeleri üzerinden vergi kesintisi yapılmayarak söz konusu hibelerin etkinliğinin artırılması amaçlanmaktadır.

Madde 12- Madde ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının yapısı göz önünde bulundurularak 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 414 üncü maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi ile 428 inci maddesinin Banka hakkında uygulanmayacağı hükme bağlanmaktadır.

Madde 13- Madde ile Merkez Bankası Denetleme Kurulu üyelerinin Genel Kurulca seçimleri öngörülmektedir.

Madde 14- Madde ile 1211 sayılı Kanuna geçici 11 inci madde eklenerek mevcut Denetleme Kurulu üyelerinin, görev sürelerinin sonuna kadar görevlerine devam edeceği öngörülmektedir.

Madde 15- Madde ile Hazine Müsteşarlığı varlık kiralama şirketi tarafından ihraç edilen kira sertifikalarına konu olan binaların tekrar ilgili kurumlara iade edileceği dikkate alınarak, anılan binalar emlak vergisinden muaf tutulmaktadır.

Madde 16- Madde ile Hazine Müsteşarlığı varlık kiralama şirketi tarafından ihraç edilen kira sertifikalarına konu olan arazi ve arsaların tekrar ilgili kurumlara iade edileceği dikkate alınarak, anılan varlıklar emlak vergisinden muaf tutulmaktadır.

Madde 17- Madde ile mülga 2/1/1961 tarihli ve 196 sayılı Kanun ile bu Kanuna dayanılarak çıkartılan Bakanlar Kurulu kararları uyarınca, 2002 yılına kadar Hazine nam ve hesabına yürütülen destekleme alımlarına ilişkin olarak Gayrimenkul A.Ş. (Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri A.Ş.) tarafından yönetilen Tütün Destekleme Bilançosunun, söz konusu destekleme alımı uygulamasının sona ermesi, destekleme kapsamında alınan tütün stoklarının tükenmiş olması ve Tütün Destekleme Bilançosunun işlevinin kalmaması nedenleriyle, bilanço kalemlerinin anılan Şirket bilançosuna devri suretiyle tasfiye edilmesi öngörülmektedir.

Madde 18- Dış Ekonomik İlişkiler Genel Müdürlüğünün görevlerini düzenleyen (c) bendinde yapılan değişikliklerle, uygulama imkanı kalmayan hükümlerin çıkarılması suretiyle uygulama ile mevzuat uyumunun sağlanması amaçlanmıştır.

Diğer taraftan, 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu ile 90 sayılı Ödünç Para Verme İşleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname yürürlükten kaldırılmıştır. Ayrıca, söz konusu Kanunda sayılı faaliyetlerden birini yürütmek amacıyla Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumuna başvuruda bulunmayan ikrazatçılar ile başvurduğu halde Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulundan gerekli izinleri alamayan ikrazatçıların faaliyet izinleri başka bir işleme gerek kalmaksızın kendiliğinden sona erecektir. Bu çerçevede, 4059 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan ve Mali Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdürlüğünün görevleri arasında sayılan, "ödünç para verme işleri" ibaresi yürürlükten kaldırılmaktadır.

6327 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanununun 10 uncu ve 14 üncü maddeleri ile Bireysel Katılım Sermayesi Sistemine ilişkin yasal bir çerçeve çizilmiş ve erken aşama işletmelere sermaye koyan lisanslı bireysel katılım yatırımcılarına önemli vergi avantajı sağlanmıştır. Bu maddelerin uygulanması aşamasında bireysel katılım yatırımcılarının lisanslanmasına, bireysel katılım yatırımcıları ağlarının akreditasyonuna, desteklenecek yatırımlara ve şirketlere ilişkin düzenlemeler, Kanunla verilen yetki kapsamında Hazine Müsteşarlığı tarafından yapılmaktadır.

Finansal İstikrar Komitesi, 3/6/2011 tarihli ve 637 sayılı Ekonomi Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile 4059 sayılı Hazine Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna eklenen ek 4 üncü madde ile düzenlenmiştir. Söz konusu düzenleme ile Finansal İstikrar Komitesi Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın başkanlığında toplanmaktadır. Bu çerçevede, Mali Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdürlüğünün görevlerine "bireysel katılım sermayesi" ve "mali sektörü geliştirici ve finansal istikrarı güçlendirici çalışmalar yapmak" ibareleri eklenmiştir.

Mevcut madde metninde yer alan "Sermaye Piyasası Kurulu, menkul kıymetler borsaları ve mali sektörün diğer kurumlarının Müsteşarlığın bağlı olduğu Bakanlık ile ilişkilerini düzenlemek" ibaresi yerine "Finansal düzenleyici ve denetleyici kurumlar ve borsalarla işbirliği yapmak" ibaresi kullanılmıştır.

Madde 19- Madde ile 11/10/2011 tarihli ve 662 sayılı KHK'nın 65 inci maddesi ile Petrol Kanununa tabi uygulamalar Hazine Müsteşarlığının Kamu Sermayeli Kuruluş ve İşletmeler Genel Müdürlüğünün görev alanından çıkartıldığı için 5 inci maddenin (b) bendinde de paralel değişiklik yapılmaktadır.

Madde 20- Madde ile eş düzey makamlar için uygulamada paralellik ilkesi gereği 4059 sayılı Kanununun 7 nci maddesine yurt dışı teşkilatına sürekli görevle atanabilmek için atamanın yapıldığı tarihte Müsteşarlık merkez teşkilatı birimlerinde fiilen en az üç yıldan beri görev yapmış olmak zorunluluğunun Müsteşar, Müsteşar Yardımcısı ve Genel Müdürlerde olduğu gibi Kurul Başkanları için de aranmaması öngörülmektedir.

Madde 21- 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesi ile işsizlik sigortası primlerinin toplanmasından, sigortalı ve işyeri bazında kayıtların tutulmasından, toplanan primler ile uygulanacak gecikme cezası ile gecikme zammının İşsizlik Sigortası Fonuna (Fon) aktarılmasından, teminat ve hak edişlerin prim borcuna karşılık tutulmasından, yersiz olarak alınan primlerin iadesinden Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK)'nun görevli, yetkili ve sorumlu olduğu hüküm altına alınmıştır. Bu çerçevede SGK, Fon adına işsizlik sigortası işçi ve işveren paylarını toplayarak Fona aktarmakta, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü (İŞKUR) ise aktarılan tutarın üçte birini Hazine Müsteşarlığından talep etmektedir. Mevcut uygulamada, Fona işçi ve işveren primleri aktarımları Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının biri bağlı, diğeri ilgili kuruluşu arasında yapılmakta olup, devlet payının aktarımı ise Hazine Müsteşarlığı tarafından yapılmaktadır. Madde ile devlet payının aktarımına ilişkin ilgili iki kurum arasında daha güçlü bir koordinasyon sağlanması amacıyla söz konusu ödeneğin İŞKUR'un ilgili olduğu Bakanlık bütçesi altına konulması hüküm altına alınmaktadır.

Madde 22- Maddenin yayımı tarihinden önce İşsizlik Sigortası Fonuna Sosyal Güvenlik Kurumundan ve Hazine Müsteşarlığından aktarılan tutarların fazla ve/veya eksik olduğunun tespit edilmesi halinde tarafların yükümlülüklerini faizsiz olarak yerine getireceğine ilişkin olarak madde ile 4447 sayılı Kanuna geçici 11 inci madde eklenmektedir.

Madde 23- Madde ile 4572 sayılı Tarım Satış Kooperatif ve Birlikleri Hakkında Kanuna geçici 3 üncü madde eklenmektedir. Tarım Satış Kooperatif ve Birliklerinin 1/5/2000 tarihinden sonra Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonundan kullandıkları kredi borçları, ilgili mevzuat kapsamında işletilen faizler nedeniyle sürekli artmaktadır.

Madde ile geçmiş yıllarda muhtelif kanunlarla kamu kuruluşları ile gerçek ve tüzel özel kişilerin kamuya olan borçlarının yeniden yapılandırılarak tahsiline imkan kılan düzenlemelere benzer bir yeniden yapılandırma ile Tarım Satış Kooperatif ve Birliklerine ödeme kabiliyeti kazandırılması ve tahsilatın kolaylaştırılması amaçlanmaktadır.

Madde 24- Yapılan düzenlemeyle, maddede ifade bütünlüğünün sağlanması ve uygulamada oluşabilecek tereddütlerin giderilebilmesini teminen Devlet katkısı ve getirilerine ilişkin ifadeler "Devlet katkısı hesabı" şeklinde düzeltilmektedir.

Maddenin altıncı fıkrasında yapılan değişiklikle, haksız olarak ödediği tespit edilen Devlet katkılarının, sonraki dönemlerde ödenecek Devlet katkısından mahsubu yerine faiziyle birlikte doğrudan genel bütçeye gelir kaydedilmesi hususu düzenlenmekte ve iadelerin daha hızlı yapılması sağlanmaktadır. Maddeye eklenen son fıkra ile, Devlet katkısının katılımcılara ödenmesi ve hak kazanılmayan tutarların Devlete iadesi işlemlerinde Müsteşarlıkça iki iş gününü geçmeyecek şekilde tanımlanan işlem süreleri sırasında bir nema oluşması durumunda, bunun Devlet tarafından şirketlerden talep edilmeyeceği hususuna açıklık getirilmektedir. Buna karşılık, emeklilik gözetim merkezince Devlet katkısı uygulamasına ilişkin olarak gerçekleştirilecek operasyon ve işlemlerden dolayı anılan kuruluşa Müsteşarlıkça herhangi bir ücret ödenmeyeceği düzenlenmektedir.

Madde 25- Uzun vadeli ve emekliliğe yönelik tasarrufların teşviki amacıyla, 4632 sayılı Kanunda vakıf, sandık ve benzeri kuruluşlar bünyesindeki emekliliğe yönelik taahhüt ve tutarların bireysel emeklilik sistemine aktarımı için vergisel anlamda önemli avantajlar getirilmiştir. Madde ile bu avantajların söz konusu amaçlarla örtüşmeyecek biçimde kullanılmasının önlenmesi ve sistemden üç yıldan önce ayrılma için caydırılması amaçlanmaktadır.

Madde 26- 4853 sayılı Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabının Tasfiyesi ve Bu Hesaptan Yapılacak Ödemelere Dair Kanun ile Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabı tasfiye edilmiş ve bu kapsamda hak sahiplerine bugüne kadar yaklaşık 17 milyar TL tutarında ödeme yapılmıştır. Ancak anılan Hesabın işlediği dönemde adlarına hesap açılmayan veya eksik ödemede bulunan çalışanlarca nezdinde çalıştıkları işveren aleyhine açılan davalar, önce Yargıtay ve bilahare Danıştayın ilgili daire kararları gereğince Hazine Müsteşarlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumuna karşı açılmaya başlanmıştır. Madde ile 4853 sayılı Kanuna ek 2 nci madde eklenmektedir. Bu düzenleme ile mahkeme kararlarının uygulanmasında ortaya çıkan tereddütlerin giderilerek hükmedilen tutarların Hazinece ödenmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca, hak sahiplerine yapılacak ödemelerin, mülga 3417 sayılı Kanun ve 4853 sayılı Kanundan doğan yükümlülüklerini zamanında yerine getirmeyen işverenlere rücu edilmek kaydıyla, tahsilinin sağlanması öngörülmektedir.

Diğer taraftan kişi bazında hak sahipleri belirlenemediğinden Sosyal Güvenlik Kurumunda bekletilen tutarların Hazine Müsteşarlığı hesaplarına aktarılması amaçlanmaktadır.

Madde 27- İç denetçi ihtiyacının kısa vadede karşılanabilmesi amacıyla, 5018 sayılı Kanuna eklenen geçici 21 inci madde ile 2014 yılı sonuna kadar mevcut denetim elemanları ile merkez teşkilatlarında çalışan uzman personel ve bazı meslek mensupları için belirli şartlar dâhilinde iç denetçi kadrolarına atanma imkânı getirilmektedir.

Madde 28- 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun nitelikli dolandırıcılık suçuna ilişkin 158 inci maddesinde, anılan suçun banka ve diğer kredi kurumlarınca tahsis edilmemesi gereken bir kredinin açılmasını sağlamak amacıyla işlenmesi halinde hükmedilecek hapis ve adli para cezası için özel bir alt sınır öngörülmüştür. Madde ile sigorta şirketlerinin de finans sektöründe faaliyette bulunan itibar kurumları olduğu dikkate alınarak anılan alt sınır kapsamına sigorta bedelinin alınması hali de eklenmiştir.

Madde 29- 5411 sayılı Bankacılık Kanununun ek 1 inci maddesi gerçek ve tüzel kişi müşterilerin risk bilgilerinin, kendileriyle ya da onay vermeleri koşuluyla sadece özel hukuk tüzel kişileri ile paylaşılmasına imkan vermekte, müşteri onay verse bile risk bilgisinin gerçek kişilerle paylaşılması mümkün bulunmamaktadır. Değişiklik ile müşterinin onayı ile risk bilgilerinin paylaşılacağı kişilere gerçek kişiler de eklenmektedir.

Madde 30- 4749 sayılı Kanuna göre kurulan ve tamamı Hazine Müsteşarlığına ait varlık kiralama şirketlerinin mahiyetleri ve amacı dikkate alındığında kurumlar vergisine konu oluşturacak bir işlem söz konusu olmamaktadır. Bu nedenle madde ile tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketlerine kurumlar vergisinden muafiyet sağlanmaktadır.

Madde 31- Madde ile 6102 sayılı yeni Türk Ticaret Kanununun 1426 ncı maddesinde düzenlenmiş bulunan hüküm ile uyum amaçlanmaktadır. Ayrıca, Kanunda yer alan aktüerler, brokerler ve acentelerde olduğu gibi, eksperler için de nitelik, kayıt, faaliyet esas ve usulleri bakımlarından yönetmelik düzenlenebilmesi için açık yetki alınmaktadır.

Madde 32- Madde ile zorunlu sigortalar ve hayat sigortası acenteleri için de diğer acenteler gibi başka işle uğraşma yasağı getirilmekte, bununla birlikte sigorta acentelerinin sigorta aracılığı dışında, örneğin diğer finansal faaliyetler alanında da aracılık hizmeti sunabilmelerine Hazine Müsteşarlığının uygun görmesi kaydıyla imkan verilmektedir. Bu suretle, sigorta acenteliği hizmet kalitesinin yükseltilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 33- Zorunlu sigortalarda tahkim sistemine ilgili kurumun üye olmasına bağlı olmadan hak sahibinin tahkim sistemine başvurmasını temin etmek amaçlanmaktadır. Diğer taraftan sigorta tahkim sistemine üye olmayan kuruluşlar bakımından Sigorta Tahkim Komisyonunun giderlerine katılım diğer üyelerden farklı olduğundan bu hususun Müsteşarlıkça düzenlenmesi öngörülmektedir.

Onikinci fıkrada yapılan değişiklik ile hakem kararlarına karşı itiraz usulü hükme bağlanmaktadır. Bu usule her uyuşmazlık için değil maddede belirlenen parasal limiti aşan uyuşmazlıklar bakımından başvurulması, düşük tutarlı uyuşmazlıklar için gereksiz yere itiraza gidilmemesi öngörülmektedir. İtiraz taleplerinin mahiyetleri gereği hızlı ve uzmanlık gerektirmesi nedeniyle sigorta tahkim sistemi içinde incelenmesi amaçlanmaktadır.

Madde 34- Sigorta Bilgi ve Gözetim Merkezi için sektörden sağlanan katılım payı binde bir ile sınırlı olup bu limit uygulamada çoğu kez yeterli gelmemekte ve sektörden katılım talep edilmektedir. Madde ile uygulamada gerçekleştirilen bu ek katılımın Hazine Müsteşarlığının belirleyeceği esaslar dahilinde talep edilebilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 35- Sigortacılık mevzuatında hak sahiplerince aranmayan paraların aktibeti hakkında kanun hükmü bulunmamaktadır. Uygulamanın kanun temelinde kurala bağlanmasını teminen bankacılık mevzuatı örnek alınarak 5684 sayılı Kanuna 33/B maddesi eklenmektedir. Bu çerçevede zamaşımına uğramış paraların aktarılacağı merci temel olarak Güvence Hesabı olarak düzenlenmekle beraber ilgisine göre özel kanunlara istinaden kurulan ve sigortacılık faaliyetinde bulunan Tarım Sigortaları Havuzu ve Doğal Afet Sigortaları Kurumuna aktarım yapılması hükme bağlanmaktadır.

Madde 36- Madde ile sigortacılık faaliyetinin teknik özellikleri sebebiyle 5684 sayılı Kanunda yer alan suçlar ve sigortacılık mevzuatından kaynaklanan uyumsuzluklara ilişkin yargılamanın uzman mahkemelerde yapılmasını teminen 5684 sayılı Kanuna 36/A maddesi eklenmektedir.

Madde 37- Madde ile 5684 sayılı Kanuna geçici 10 uncu ve geçici 11 inci maddeler eklenmektedir. Geçici 10 uncu madde ile 5684 sayılı Kanuna eklenen 33/B maddesi ile getirilen esasların mevcut işlemlere ne surette uygulanacağı hükme bağlanmaktadır.

Geçici 11 inci madde ile 5684 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin onuncu fıkrasında yapılan değişikliğe uyum sağlanabilmesi amacıyla geçiş süreci öngörülmektedir.

Madde 38- Madde ile 5737 sayılı Vakıflar Kanununun sermayesinin yüzde ellisinden fazlası Vakıflar Genel Müdürlüğüne veya mazbut vakıflara ait işletme ve iştiraklerin; kurumlar vergisi matrahının yüzde onunun, yeterli geliri bulunmayan mazbut vakıflara ait vakıf kültür varlıklarının onarımında kullanılmak üzere Genel Müdürlüğe aktarılmasına dair 28 inci maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmaktadır.

Madde 39- 1981 yılı sonlarına doğru yaşanan bankerlik krizinin etkin ve sağlıklı bir şekilde yönetilebilmesi için; 14/1/1982 tarihli ve 35 sayılı Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 26/3/1982 tarihli ve 2644 sayılı Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlere ve Bunlarla İlgili Kişilere Uygulanacak Ceza Hükümleri Hakkında Kanun ve 11/8/1983 tarihli ve 2874 sayılı Tasfiye Halindeki Bankerlerin Tasfiyelerinin Hızlandırılması Hakkında Kanun yürürlüğe konulmuştur.

26/4/2007 tarihli ve 5637 sayılı Uygulama İmkanı Kalmamış Bazı Kanunların Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun ile 2644 ve 2874 sayılı kanunlar yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde ile 14/1/1982 tarihli ve 35 sayılı Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin uygulanma alanı kalmadığından yukarıda belirtilen kanunlara paralel olarak yürürlükten kaldırılması öngörülmektedir.

Madde 40- Madde ile görev zararı uygulamasında yaşanan sorunların giderilmesi amacıyla 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 35 inci maddesi yeniden düzenlenmektedir.

Madde 41- Madde ile 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki KİT'lere ilave olarak; Hazinesin pay sahibi olduğu diğer işletme, şirket ve bankaların Hazineye tekabül eden temettü tutarları ile diğer öz kaynaklarının tamamının veya bir kısmının ilgili işletme, şirket ve bankanın ödenmemiş sermayesine ve/veya görev zararı alacaklarına mahsup edilebileceği hususu düzenlenmektedir.

Söz konusu düzenleme gerek daha önceki yıllara ilişkin bütçe kanunlarında gerekse de 2013 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda da yer almaktadır. Bu bağlamda, 233 sayılı KHK'ya anılan hükmün eklenmesiyle her yıl yayımlanacak bütçe kanunlarında bundan böyle bu konuda bir düzenleme yapılmasına gerek kalmayacaktır.

Madde 42- 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 35 inci maddesinde yapılan düzenleme çerçevesinde 35 inci maddenin mevcut (6) numaralı fıkrasında yer alan düzenleme kanun yapım tekniğine uygun olarak geçici 10 uncu madde olarak düzenlenmektedir.

Madde 43- Madde ile vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumlarının kamulaştırma yoluyla taşınmaz edinmemeleri düzenlenmektedir.

Madde 44- Madde ile Türk siyasi hayatı açısından taşıdığı önem dikkate alınarak projelendirilen ve bu kapsamda Kültür ve Turizm Bakanlığına tahsis edilen Yassıada ile Sivriada'da yapılacak kültürel ve turizm amaçlı yatırım ve hizmetlerin Yap-İşlet-Devret modeli çerçevesinde yaptırılması öngörülmektedir.

Her iki adada bütünlük içinde yaptırılması planlanan proje kapsamındaki yatırım ve hizmetlerin niteliği dikkate alınarak söz konusu projenin amaçlanan süre ve şekilde gerçekleştirilebilmesi için bu yatırım ve hizmetlerin kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına veya üst kuruluşlarına doğrudan görevlendirme suretiyle yaptırılması konusunda Kültür ve Turizm Bakanlığına yetki verilmektedir.

Ayrıca, söz konusu proje kapsamında Yassıada ve Sivriada'da yapılacak olan planlama, imar ve inşaat uygulamaları ile diğer düzenlemelerin 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve diğer mevzuatta yer alan kısıtlama ve prosedürlere tabi olmayacağı hüküm altına alınmaktadır.

Madde 45- Madde ile;

-Mülkiyeti Hazineye ait olan ve kamu hizmetlerinde kullanılmak üzere Maliye Bakanlığınca ilgili kamu idarelerine tahsis edilen veya mülkiyeti diğer kamu idarelerine ait olan ve maliki kamu idarelerince yine aynı amaçla kullanılmak üzere başka kamu idarelerine tahsis edilen taşınmazlardan adına tahsis yapılan kamu idaresi dışında diğer üçüncü bir kamu idaresince kamu hizmetlerinin yerine getirilmesi için zorunlu olarak daha fazla ihtiyaç duyulan taşınmazların tahsislerinin kaldırılarak, bu taşınmazların daha çok ihtiyacı olan kamu idaresine tahsisi konusunda uygulamada ortaya çıkan sorunların ve hukuki ihtilafların önlenmesi ve bu ihtilafların kısa bir süre içinde yargıya intikal etmeden çözümlenmesi, bu şekilde kamu hizmetlerinin daha hızlı, etkin ve verimli bir şekilde yürütülmesi ve ayrıca, önemli bir kamu kaynağı olan kamu taşınmazlarının daha yerinde, etkin ve ekonomik olarak kullanılması ve yönetilmesi amacıyla; tahsisli taşınmazlara hangi kamu idaresinin daha çok ihtiyacının olduğunun belirlenmesi ve bunların tahsislerinin kaldırılarak ihtiyacı olan kamu idaresine tahsisi konusundaki idari uyuşmazlıklarda nihai karar vermeye Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunun yetkili kılınması,

-Mahalli idareler hariç olmak üzere genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin, döner sermayelerin, fonların, özel kanunla kurulmuş diğer kamu idarelerinin (kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları hariç), kamu iktisadi teşebbüsleri ve bunların bağlı ortaklıkları ile müesseselerinin ve sermayesinin yüzde ellisinden fazlası kamuya ait diğer ortaklıklar ve şirketlerin mülkiyetinde ve tasarrufunda bulunan sosyal tesislerin ekonomiye kazandırılması amacıyla, bu tesislerin maliki idarelerin kendilerince, Maliye Bakanlığınca, Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca veya Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca; işlemi yapacak idarenin mevzuatına göre ve bu mevzuatta belirtilen usullerle satılmak, kat/arsa karşılığı inşaat yaptırılmak, üzerlerinde sınırlı ayni hak tesis edilmek suretiyle veya diğer yöntemlerle değerlendirilmesine, değerlendirmenin hangi idare tarafından ve hangi yöntemle yapılacağına, Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca karar verilebilmesi öngörülmektedir.

Madde 46- Hazine taşınmazlarının çok sayıda olmakla birlikte, farklı yerlerde ve parçalı olarak yer alması nedeniyle, üzerlerinde gerçekleştirilmesi planlanan geniş çaplı kamu hizmetleri için bu taşınmazların bir bütün olarak tasarruf edilmesi, paylı Hazine taşınmazlarının tek mülkiyete dönüştürülmesi, kamu hizmetlerinin yerine getirilmesi amacıyla yapılması gereken kamulaştırma işlemlerinin bütçeye ilave yük getirmesi gibi bir çok konuda uygulamada bir takım sorunlarla karşılaşmaktadır.

Bu nedenle, madde ile Maliye Bakanlığı tarafından gerekli görülen durumlarda kamu hizmetlerinin daha nitelikli ve gereği gibi yapılabilmesi ve Hazine taşınmazlarının daha etkin ve verimli şekilde yönetilerek ekonomiye kazandırılabilmesi amacıyla, Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile mülkiyeti gerçek ve tüzel kişilere ait taşınmazların trampa edilebilmesi suretiyle; önemli bir kamu kaynağı olan Hazine taşınmazlarının çok daha etkin, verimli ve yerinde bir şekilde yönetilmesi, değerlendirilmesi ve kullanılması amaçlanmıştır.

Madde 47- 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun geçici 8 inci maddesi uyarınca, Devlete ait olan ve bu Kanun kapsamında kalan borçlarına karşılık olarak maddede belirtilen idarelerden Maliye Bakanlığınca satın alınan taşınmazların yine aynı madde uyarınca sadece merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerince görmekle yükümlü oldukları kamu hizmetleri için veya 4706 sayılı Kanunun ek 3 üncü maddesi kapsamında yatırım amacıyla kullanılmak üzere değerlendirilmesi mümkün olabildiğinden, uygulamada bu amaçlarla daha sonradan kullanılmayan taşınmazlar atıl kalabilmekte ve böylece hukuki ve idari ihtilaflar yaşanabilmektedir.

Madde ile;

- Bu taşınmazların 4706 sayılı Kanunun sadece ek 3 üncü maddesi kapsamında yatırım amacıyla kullanılmak üzere değerlendirilmesi uygulaması yerine 4706 sayılı Kanunda düzenlenen diğer amaçlarda da kullanılmak üzere değerlendirilmesi ve bu suretle bu taşınmazların da gerekli görülen hallerde diğer Hazine taşınmazları gibi kiralanması, üzerlerinde ön izin ve kullanma izni verilmesi, irtifak hakkı tesis edilmesi, satılması suretiyle ekonomiye kazandırılmasına yönelik düzenleme yapılması,

- Bu taşınmazların daha etkin ve verimli şekilde yönetilmesinin sağlanması ve böylece uygulamada karşılaşılan hukuki ve idari ihtilafların giderilmesi,

- Ayrıca, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce satın alınmış olan taşınmazlar hakkında da uygulama birliğinin sağlanabilmesi ve uygulamada karşılaşılan hukuki ve idari ihtilafların giderilmesi için bunların da 4706 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilebilmesi, amaçlanmaktadır.

Madde 48- Madde ile 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 2 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan "Her türlü afetten" ibaresi "Her türlü acil durum ve afetten" şeklinde değiştirilerek, toplumun tamamının veya belli kesimlerinin normal hayat ve faaliyetlerini durduran veya kesintiye uğratan ve acil müdahaleyi gerektiren "acil durumların" da Kanunun kapsamına dahil edilmesi hükmüne bağlanmaktadır.

Madde 49- Yürürlük maddesidir.

Madde 50- Yürütme maddesidir.

35 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Tetkik Dairesi Başkanlığı

Sayı: K.K.T.D. 18/101-1/32/01171

14/1/1982

DANIŞMA MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

“Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemlerine Dair Kanun Hükmünde Kararname” bu günkü Resmî Gazete’de yayımlanmış ve bir örneği ilişik olarak gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Bülend Ulusu

Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR	
(1/36)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ

GENEL GEREKÇE

Mevduat kabul etme yetkisi, 7129 sayılı Bankalar Kanunu ve Özel Kanun’larına göre mevduat kabul etmelerine izin verilmiş olan gerçek ve tüzel kişiler dışındakilere yasaklanmıştır.

Son yıllarda bazı gerçek ve tüzel kişiler; menkul kıymetleri teminat göstermek veya karşılığında bono ve çek vermek suretiyle halktan yaygın bir biçimde para toplamağa başlamışlardır.

Bu şekilde faaliyet gösteren kişi ve kuruluşların sayıları Sermaye Piyasası Kanun tasirisinin Hükümete sunulmasından sonra artmaya başlamış ve özellikle anılan kanunun kabulünden sonra ani bir artış daha göstermiştir.

Kuruluşların sayısındaki bu artışın yanında, bu kuruluşlar yaygın bir ilân ve reklâm kampanyasına da girişerek, ekonomik açıdan ödenebilirliği çok şüpheli olan düzeylerde faiz veya sair menfaat verme vaadinde bulunmuşlardır.

Para piyasası gibi güven unsurunun son derece önemli olduğu bir sektörde yer almakta olan bu sağlıksız gelişmelerin, bir yandan halkın tasarruflarını tehlikeye atmakta olduğu diğer yandan da, bu piyasada ortaya çıkacak ödeme güçlüklerinin halkın tasarruf fikrini zedeleyebileceği gözönünde tutularak 2279 sayılı Kanun değiştirilerek, Maliye Bakanlığına düzenleyici yetkiler tanınmıştır.

Maliye Bakanlığı, bu tür uygulamaların devamının ortaya çıkarabileceği sorunların daha da büyük fonları risk altına almasını önlemek amacıyla, çıkardığı tebliğlerle belirli faaliyetleri sınırlandırmış ve bazı konularda da ilkeler koymuştur.

Topladıkları fonları basiretsiz bir şekilde kullanan bir kaç banker Eylül ayından itibaren faiz ve ana para ödeme yükümlülüklerini yerine getirememeye başlamışlardır.

Bu arada, halk tasarruflarını plase ederken güvence araması ve bono ve çek karşılığında yaptıkları işlemlerde müteyakkız olmaları konusunda uyarılmıştır. Bu uyarı üzerine, halkın banker diye adlandırılan bu kuruluşlara para yatırma hacminde düşme olmuş ve bazı vatandaşlar da yatırdıkları paraları çekmeye başlamışlardır.

Banker diye tanınan bu kuruluşların önemli bir bölümü, vaadettikleri aylık yüzde 5-20 arasında değişen menfaat ödemelerini yatırılan yeni paralarla karşılamakta olduklarından, para yatırılış hızındaki düşüş veya durma bunları, kısa sürede yükümlülüklerini ifa edemez duruma getirmiştir.

Halkın yeni para yatırma hızını düşürmesi ve kısmen de para çekmesi, bunların acze düşme tarihlerini öne almıştır.

Bankerlerin ödemede acze düşmeleri, kaçmaları veya ödemelerini tatil etmeleri sonucunda, vatandaşlar adli yoldan haklarını aramaya başlamışlardır. Ancak, bu arada bazı bankerlerin mal varlıklarını kaçırmaları veya mal varlıkları üzerinde muvazaalı işlemler yapmış olmaları halinde, vatandaşların paralarını geri almakta ciddi güçlüklerle karşılaşmaları sözkonusu olacak ve konu sosyal bir sorun haline gelecektir.

Bu durumda, vatandaşların paralarını tahsil edebilmesinde hızlı çalışan bir adli mekanizmanın yararlı olacağı görüşünden hareketle Hükümet işbu Kanun Kuvvetindeki Kararnameyi uygulamaya koymakta fayda görmüştür.

ÖDEME GÜÇLÜĞÜ İÇİNDE BULUNAN BANKERLERİN İŞLEMLERİ HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Bankalar Kanununa tabi kuruluşlarla özel kanunlarına göre mevduat kabul etmeye, ikrazat yapmaya ve menkul kıymetler alım ve satımı ile iştirak etmeye yetkili kılınan kuruluşlar dışında olup; ancak 2279 sayılı Kanuna göre merciinden izin alarak yahut izin almaksızın çeşitli yollarla reklâmlar yaparak ve kanunen Banker olmadıkları halde banker ve benzeri çeşitli isimler altında yukarıdaki işlemleri fiilen yapan gerçek ve tüzel kişiler sırf bu Kanun Hükmünde Kararname tatbikatında, banker olarak zikredilmiş ve bunlardan taahhütlerini yerine getiremez hale gelenlerle, ilgili Bakanlıklarca yükümlülüklerini yerine getiremeyecek oldukları anlaşılanların bu durumları “ödeme güçlüğü içinde bulunma” hali olarak kabul edilerek bu Kanun Hükmündeki Kararname ile tasfiyeye tabi tutulacakları esası getirilmiştir.

Madde 2- Tasfiye işlemlerinin ve bunlarla ilgili davaların çeşitli mahkemelerde görülerek değişik tatbikatlara meydan verilmemesi ve daha geniş incelemeye imkân sağlanması için bu kabil faaliyetlerin yoğun olduğu başlıca üç şehirdeki ticaret mahkemelerinden bir veya birden fazlası tasfiye işlemlerinde görevlendirilmiş ve gerektiğinde diğer illerdeki mahkemelerin görevlendirilmesi için yetki tanınmıştır.

Madde 3- Tasfiye işlemlerinin daha düzenli, basit ve çabuk biçimde yapılmasını sağlamak için mahkemeler nezdinde devamlı faaliyet gösterecek tasfiye kurulu oluşturulmuş ve bu kurula İcra ve İflas Kanunundaki iflas idaresi ve alacaklılar toplantısı görev ve yetkileri verilmiştir.

Madde 4- Mahkemeler nezdinde, mahkemeler ve tasfiye kurullarınca gerekli görülecek inceleme ve tesbitlerin yapılması ve bu suretle hem işlemlere hız vermek hem tesbitlerin sıhhatli bir şekilde yürütülmesini sağlamak amacıyla kamu görevlilerinden yardım istenmesine ilişkin hüküm sevk edilmiştir.

Madde 5- 1) Tasfiyelerin, bankerlerin muamele merkezlerinin bulunduğu görevli mahkemede yapılması, bu suretle memleket sathına yayılmış olan alacaklıların zorluklara düşmemeleri öngörülmüştür. Muamele merkezi terimi, İcra ve İflâs Kanununun 154. maddesindeki anlamda kullanılmıştır. Bankerlerin kendiliklerinden tasfiyelerini istemeleri halinde, bu Kanun Hükmünde Kararnamenin Resmi Gazete’de yayımlanmasından itibaren 15 gün içinde başvurmaları suretiyle hem bankerler hem tasarruf sahipleri açısından tereddütlerin bir an önce giderilmesi ve tasfiyenin görevli yargı merciine intikali sağlanmıştır.

2) Tasfiyede birlik ve beraberliği sağlamak için konkordato veya iflas halinde bulunan bankerlerin de mahkemeye başvurmaları zorunluluğu getirilmiştir.

3) Tasfiyelerini istemiş olan bankerlerin, bütün mal varlıklarını belge ve dayanakları ile birlikte mahkemeye bildirmeleri zorunlu kılınmıştır.

4) Gerçek ve tüzel kişi bankerlerin kendilerine, yakınlarına ve ilişki içinde oldukları kişilere ait malları bildirmek mükellefiyeti hükme bağlanmıştır.

5) Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin 14. maddesine paralel olarak bankerlerin ayrıca beyan etmekle yükümlü olduğu hususlar gösterilmiştir.

6) Resmen veya fiilen bankerlik faaliyetine başladıktan sonra mallarını kaçırmak amacıyla boşanan ve mallarını eşlerinin üzerine geçirmiş bulunan bankerlerin, bu tasarrufları ve sonuçları önlemek istenmiştir.

7) Ölü, kaçak ve gaipliğine karar verilmiş bankerler olabileceğinden, bu hallerde tasfiye isteyecek ve beyanda bulunacak kişiler gösterilmiştir.

8) Halen tasfiye halindeki bankerler için, tasfiye memurlarına da görevleri dolayısıyla bildikleri hususları beyan etmek mükellefiyeti getirilmiştir; ancak, bu husus bankerlerin ve ilgililerin beyan yükümlülüğünü ortadan kaldırmamaktadır.

Madde 6- Kendiliklerinden tasfiyelerini istemeyen bankerlerin ödeme güçlüğü içinde bulunmaları halinde, alacaklıların tasfiye için 1 ay içinde mahkemeye başvurabilecekleri ve Başbakanlıkça görevlendirilecek Bakanlıklarla, Sermaye Piyasası Kurulunun da resen ve doğrudan doğruya gerekli gördüğü bankerlerin tasfiyesini isteyebileceği kuralı getirilmiştir. Görevlendirilmiş Bakanlığı ve Sermaye Piyasası Kurulunun müracaatlarını 22. maddedeki 6 aylık süre içinde her zaman yapmaları öngörülmüştür.

Madde 7- Bankerin bizzat müracaatı veya görevli Bakanlık ile Sermaye Piyasası Kurulunun başvurmaları üzerine mahkemenin derhal, alacaklıların talebi halinde ise, bunu haklı gördüğü takdirde tasfiyeye karar vereceği kabul edilmiştir. Bu suretle alacaklılar daha fazla zarar görmeden, tasfiye işleminin gerçekleşmesi sağlanmış olacaktır.

Alacaklıların ülke çapında dağılmış veya yaygın olmaları dikkate alınarak tasfiye kararlarının Türkiye çapında duyurulması esası benimsenmiştir.

Madde 8- Bu madde ile mahkemelere, tasfiye kararından önce ve sonra bankerlerin malvarlıklarının el değiştirmemesi ve muvazaalı işlemlere girilmemesi için geniş yetki verilmiştir.

Madde 9- Bankerlerden alacaklı ve bunlara borçlu olan kişilerle bankerlerin mallarını ellerinde bulunduran kişilerin, tasfiyenin açılması kararından itibaren en geç 1 ay içinde alacak, borç ve sair bilgileri ayrıntılı biçimde tasfiye kuruluna bildirmeleri suretiyle tasfiye işlemlerinin uzamaması arzu edilmiştir.

Alacaklılar, 1 ay içinde talepte bulunmazlarsa, bu Kanun Hükmünde Kararname gereğince yapılacak tasfiyeden yararlanmayacaklardır. Tasfiye kapandıktan sonra, genel hükümler çerçevesinde alacaklıların alabileceklerinden, 1 aylık süre yeterli görülmüştür.

Bankerlere borçlu olanlarla bankerlere ait malları ellerinde bulunduranların, bunları bildirmemeleri hali, cezaî müeyyideye bağlanarak, bankerlerin malvarlıklarının en iyi şekilde tesbiti ve gizlemelere engel olunması öngörülmüştür.

Madde 10- Mahkemelere, tasfiye ile ilgili bütün dava, şikâyet ve uyuşmazlıkları görme ve çözme yetkisi verilmiş, böylece görev ve yetki uyuşmazlıkları nedeni ile davaların uzaması önlenmek istenmiştir.

2. fıkra ile bütün alacaklılarını tatmin eden veya bu hususta teminat gösteren bankerlere haklarındaki tasfiyenin kaldırılmasını istemek ve bu suretle bankerlik dışındaki çalışmalarına devam etmeleri imkânı sağlanmıştır.

Madde 11- Tasfiyeye girecek değerlerin sıhhatle tesbiti ve muhafazası ve ilgili mercilerin gerekli bilgileri vermektен kaçınmalarını önlemek için yükümlülük getirmiştir.

Madde 12- Kural olarak mahkemece verilen ve tasfiye işlemleri ile ilgili olan kararlar kesindir. Bununla beraber, bazı önemli kararlara karşı temyiz yoluna gidilebileceği öngörülmüştür. Bu madde ile uyumsuzlukların süratle çözüme kavuşturulabilmesi esas amaç olarak benimsenmiş ve bu sebeple, temyiz yoluna başvurma hallerinin sınırlandırılması yanında, Yargıtay Kararlarına karşı karar düzeltme istenemeyeceği ve direnme kararı verilemeyeceği hüküm altına alınmıştır. Ayrıca, tasfiye işlemlerinin icra iflas hukukunu ilgilendirdiği gözönüne alınarak, Yargıtay 12. Hukuk Dairesi temyiz incelemesi için görevli kılınmıştır.

Madde 13- Tasfiye dolayısıyla yapılacak satışlarda bedelin peşin ödenmesi ve daha yüksek bedel elde edilmesi amacıyla gayrimenkullerle, tahmini bedeli 50.000 liranın üzerindeki menkul satışlarının yapılmasını müteakip ihalenin derhal kesinleşmeyeceği, ancak, satış tarihinden itibaren bir hafta içinde satış bedelinin en az % 15'inden aşağı olmamak üzere teklifte bulunanlar arasında bir kez daha açık artırma yapılması yoluna gidileceği hüküm altına alınmıştır.

Madde 14- İcra ve İflas Kanununun 278. maddesinden esinlenerek, faaliyete başlamadan önce veya bu faaliyetleri sırasında mevcutlarını çeşitli yollarla hısmılık ilişkisi içinde buldukları kimselere ivazlı veya ivazsız olarak veya üçüncü kişilere ivazsız olarak intikal ettirmek suretiyle borçların karşılıksız kalması gibi girişimleri önlemek ve keza bütün tasarruf konusu mal ve hakları bu Kanun Hükmündeki Kararnamenin yayımı tarihinden sonra üçüncü kişilere devrederek bu madde hükmünden kurtulmak ve iyi niyet iddialarını önlemek ve bu gibi davalarla zaman kaybına sebep olunmasını gidermek için maddede öngörülen süre içinde, belirtilen kişiler arasındaki tasarrufların kendiliğinden geçersiz sayılacağı esası getirilmiştir.

Madde 15- Bu Kanun Hükmünde Kararnameye göre verilecek tasfiyenin açılması kararları ve hukukî neticeleri, yapılacak tasfiye ve tasfiye kurulu hakkında İcra ve İflas Kanununun 7. ve 8. bap hükümleri kıyasen uygulanacaktır. Ancak, bu tasfiyenin özelliği ile bağdaşmayan bazı hükümlerin uygulanmıyacağı maddede açıkça gösterilmiştir.

2. fıkrada ise, bankerlerin İcra ve İflas Kanununun 310. ve 311. maddelerindeki hallerde, taksiratlı veya hileli iflas suçlarından dolayı cezalandırılacakları öngörülmüştür.

Madde 16- Bankerlerin ödeme güçlüğüne düşme hallerinin başlaması üzerine bazı alacaklıların, bankere ait para, mevduat ve alacaklar üzerine ihtiyati haciz veya haciz koymak suretiyle sadece kendi alacaklarını tahsil ederek sonra gelen alacaklılara zarar vermelerini önlemek ve bütün alacaklıların alacaklarına aynı oranda kavuşmalarını sağlamak için, bu para, mevduat ve alacakların tasfiye masasına girmesi öngörülmüştür.

Madde 17- Tasfiyenin iyi ve adil bir biçimde yapılması amacıyla bu Kararnamenin öngördüğü yükümlülüklerle uymayanlar için cezaî müeyyideler konulmuştur.

Madde 18- Bankerlerin bu Kararnameye göre kendi tasfiyelerini istemelerini özendirmek ve tasfiye işlemlerinin alacaklıların yararına olarak sonuçlanmasını sağlamak için bankerler hakkında vergi cezası uygulanmayacağı ve Devletin vergi alacaklarının, alacaklıların ana paralarının tam olarak ödenmesinden sonra geriye bir değer kaldığı takdirde ödeneceği hüküm altına alınmıştır.

Buna karşılık, alacaklıların ana paralarının öncelikle ödenmesi esas alındığından, faiz alacakları en sonraya bırakılmıştır.

Bankerlere para yatıranların beyanda bulunmaktan kaçınmalarını önlemek amacıyla, bunlar hakkında 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu hükümlerinin uygulanmayacağı öngörülmüştür.

Madde 19- Haklarında bu Kararnameye göre işlem yapılanlardan esas borçlarının tamamını ödeyenler için uygulanmayacak ceza hükümleri gösterilmiştir.

Madde 20- Tasfiye kurullarının çalışmaları için gerekli idari giderleri karşılamak amacıyla on milyon liralık fon kurulmuş ve bunun kullanılması mahkeme başkanının yetkisine bırakılmıştır.

Madde 21- Tasarruflarını alamaz duruma düşmüş alacaklıların, harç ve resim ödemek suretiyle alacaklarının takibini güçleştirmemek için harç ve resimden muafiyet hükmü getirilmiştir.

Madde 22- Bu Kararname, yürürlüğünden önce doğmuş olan alacakları kapsamına almıştır. Kararnamenin yürürlüğünden sonra ödünç verecekler bu Kararnamenin getirdiği özel hükümlerden yararlanmayacaklardır.

Bu Kararnameye göre yapılacak tasfiyelerin kısa zamanda istenmesini sağlamak amacıyla 6 aylık bir süre öngörülmüştür.

Madde 23- Reklam ve ilânlarla halkın yanılgıya düşürülmesini önlemek amacıyla bu Kararname hükümlerine göre tasfiyeye tabi olan bankerler hakkında reklâm ve ilân yasağı getirilmiştir.

Geçici Madde 1- Görevlendirilecek mahkemelerin işlerinin yoğun olması halinde, bunların yalnız tasfiye işleri ile uğraşmalarını sağlamak amacıyla bu hüküm getirilmiştir.

Geçici Madde 2- Bu Kanun Hükümündeki Kararname, 1. madde kapsamına giren gerçek ve tüzel kişilerin işlemlerinin tasfiyesi amacıyla geçici bir süre için çıkarılmış olduğundan, ilgili mevzuatta değişiklik yapıldığı anlamını taşımaz.

Madde 24- Yürürlük Maddesi.

Madde 25- Yürütme Maddesi.

35 SAYILI KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME METNİ (1/36)

**ÖDEME GÜÇLÜĞÜ İÇİNDE BULUNAN BANKERLERİN
İŞLEMLERİ HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME**

Karar Sayısı: KHK/35

Ödeme güçlüğü içinde bulunan bankerlerin işlemlerinin düzenlenmesi 13.1.1982 tarihli ve 2578 sayılı Kanunun verdiği yetkiye dayanılarak Bakanlar Kurulunca 14.1.1982 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Konu ve Tanım

MADDE 1

1. Ödeme güçlüğü içinde bulunan bankerlerin işlemleri bu Kanun hükmünde Kararname hükümlerine göre tasfiye edilir.

2. Bu kanun hükmünde kararnamenin uygulanmasında banker deyimi Bankalar Kanununa tabi kuruluşlar ile özel kanunlarına göre mevduat kabul etme, ödünç para verme ve menkul kıymetler alım ve satımı ile işigal etmeye yetkili kılınan kuruluşlar dışında kalan;

a) Bu işleri yapmak üzere daha önce bir merciden izin almış olan,

b) Veya böyle bir izin almamış olmasına rağmen statüsünde bu işlerle uğraşacağı kayıtlı bulunan,

c) Veya basın, radyo, televizyon veya diğer yollardan yapmış oldukları ilân ve reklâmlarla bu faaliyetlerini halka duyuran ve bu suretle menfaat vaad ederek yükümlülük altına giren,

d) Veya münhasıran menkul kıymet alım ve satım işleri ile uğraşan gerçek ve tüzel kişileri ifade eder.

3. Türk Ticaret Kanununa uygun olarak kendi adına tahvil ve hisse senedi ihraç eden kuruluşların sözü edilen ihraç işlemleri bankerlik faaliyeti sayılmaz.

Görevli Mahkemeler

MADDE 2

1. Ankara, İstanbul ve İzmir’de, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenecek bir veya birden fazla Ticaret Mahkemesi bu kanun hükmünde kararnameye göre tasfiye işlemlerini yapmakla görevlidir.

2. Gerektiğinde, yukarıda sayılanlar dışında kalan illerde de bu işlemleri yapmakla görevlendirilecek mahkemeler, Adalet Bakanlığının teklifi üzerine, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenir.

Tasfiye Kurulu

MADDE 3

1. Bu kanun hükmünde kararnameye göre tasfiye işlerini yürütmek üzere görevli mahkeme nezdinde bir veya gerektiğinde birden fazla tasfiye kurulu teşkil edilir.

2. Tasfiye Kurulu, Başbakanlıkça uzman kişiler arasından belirlenecek iki ve görevli mahkemece seçilecek bir hukukçu üyeden oluşur.

3. Tasfiye Kurulu üyelerine bu görevleri için verilecek ücret, Bakanlar Kurulu kararıyla tesbit edilir.

4. Tasfiye Kurulu, İcra ve İflas Kanununda yazılı iflas idaresi ve alacaklılar toplantısı görev ve yetkilerine sahiptir. Ancak, sulh olma işlemleri, bir davanın açılıp açılmaması konusundaki kararlar, İcra ve İflas Kanununun 210 uncu maddesinin 2 nci fıkrasına göre alınacak tedbirler, pazarlıkla satış kararı ve pay cetveli düzenlenmesi işlemleri mahkemenin onayına tabidir.

Diğer Görevliler

MADDE 4

1. Gerekli görülecek araştırma ve incelemelerin yapılması için Mahkeme nezdinde Bakanlıklar ve Kamu İktisadi Teşebbüslerince yeter sayıda personel görevlendirilebilir.
2. Görevli Mahkeme ihtiyaç duyduğu personel için Adalet Bakanlığı aracılığı ile Başbakanlığa başvurur.

Bankerlerin Başvurusu ve Beyan Yükümlülüğü

MADDE 5

1. Bu kanun hükmünde kararname hükümlerine göre tasfiye isteyen bankerlerin, görevlendirilecek mahkemelerin Resmi Gazetede ilân edilmesinden itibaren en geç 15 gün içinde muamele merkezlerinin bulunduğu mahaldeki görevli Mahkemeye başvurmaları gerekir. Başvuru dilekçesinde bankerler, yönetici, denetçi, müdür ve ortaklarının isim ve adreslerini de bildirmek zorundadırlar.

2. Bu kanun hükmünde kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihte konkordatonun tasdiki kararı kesinleşmemiş veya konkordato talebi reddedilmiş veya haklarında iflas kararı verilmiş olan bankerler Mahkemeye başvurma zorundadırlar.

3. Bankerler, başvurma tarihinden itibaren bir ay içinde verecekleri bir beyanname ile halen alacak ve borç ilişkisi içinde bulunduğu gerçek ve tüzel kişilerin, mümkün ise adreslerini de gösteren bir listesini, aldıkları ve verdikleri para miktarlarını, anlaştıkları vade, faiz oranı, sair menfaat, ana para ve faizden yapılan ödemeleri ve kalan miktarları, bütün belge ve dayanakları ile beraber Mahkemeye bildirmek zorundadırlar.

4. Gerçek kişi bankerler kendilerine, eşlerine, usul ve furuuna yönetici olarak çalıştırdığı kişilere, tüzel kişi bankerler ise, tüzel kişiliğe ve bunların ortakları ile, yönetici ve deneticilerine, bunlar da kendileri ile eşlerine ve usul ve furuuna ait taşınmaz mal ve iştiraklerini, haczi caiz olan taşınır mal, hak ve menkul kıymetleri bildirmekle yükümlüdürler.

5. Ayrıca Bankerler:

1. Bu kanun hükmünde kararnamenin yürürlüğe girmesinden önceki iki yıl içinde üçüncü şahıslar ile eşlerine, usul ve furuu ile üçüncü dereceye kadar (bu derece dahil) kan ve sihri hısımlarına ivazlı veya ivazsız olarak devrettikleri mal veya temin ettikleri her türlü hak ve menfaatleri,

2. Bankerlik yapanlar tüzel kişi iseler, bu tüzel kişiliğe, bunların ortaklarına yönetici ve denetçilerine, bunlar da kendilerine, eşlerine, usul ve furuuna ve ikinci dereceye kadar (bu derece dahil) kan ve sihri hısımlarına ivazlı veya ivazsız olarak devrettikleri veya temin ettikleri taşınmaz mal, haczi caiz olan taşınır mal, hak ve menkul kıymetleri de,

beyan etmekle yükümlüdürler.

6. Gerçek kişi bankerler, kendileri ve yöneticileri, tüzel kişi bankerler ise ortakları, yönetici ve denetçileri, resmen veya fiilen bankerlik faaliyetine başladıktan sonra boşanmış oldukları eşleri için de yukardaki (4) ve (5.1), (5.2) fıkraları hükümleri uyarınca beyanda bulunmak zorundadırlar.

7. Ölü, kaçak veya gaipliğine karar verilmiş bankerler hakkında bunların kanuni mirasçıları, varsa ortakları, yöneticileri ve denetçileri 1. fıkrada yazılı süre içinde, tasfiye için Mahkemeye başvururlar ve diğer bendlerde hüküm altına alınan beyan mükellefiyetini yerine getirirler.

8. Bu Kanun hükmünde kararnamenin yayımı tarihinde tasfiye haline girmiş bulunan bankerler için yukarıda öngörülen mükellefiyetler, tasfiye memurlarınca da yerine getirilir. Ancak bu husus, bankerler ile diğer ilgililerin beyan yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz.

Diğer Başvuru Halleri

MADDE 6

1. 5 inci madde uyarınca başvuruda bulunmayan bankerler hakkında, İcra ve İflas Kanununun 177 nci maddesindeki sebeplerin mevcut olması veya iflas kararı verilmiş yahut konkordatonun tasdiki kararının kesinleşmemiş bulunması hallerinde, bunlardan alacaklı olan kişiler, bu Kanun hükmünde kararname gereğince görev yapacak Mahkemelerin Resmi Gazetede ilân edilmesinden itibaren bir ay içinde tasfiye için Mahkemeye başvurabilirler.

2. Başbakanlıkça görevlendirilecek Bakanlıklar veya Sermaye Piyasası Kurulu, yaptıkları araştırmalar sonucunda tasfiye edilmelerini gerekli gördükleri bankerler hakkında yukarıdaki haller ve süre ile bağlı olmaksızın, gerekçeli bir raporla Mahkemeye başvurabilirler.

Tasfiyenin Açılması Kararı ve İlân

MADDE 7

1. Mahkeme, bankerin kendisinin, görevli Bakanlığın veya Sermaye Piyasası Kurulunun başvurusu üzerine, banker hakkında bu Kanun hükmünde kararname hükümlerine göre tasfiyenin açılmasına karar verir.

2. Alacaklıların başvurusu Mahkemece incelemeye tabi tutulur. Mümkün olduğu takdirde banker de dinlendikten sonra, talebin uygun görülmesi halinde, Mahkemece tasfiyenin açılmasına karar verilir.

3. Tasfiyenin açılması karar Mahkemece belirlenecek yayın organlarında ve Resmi Gazetede ilân edilmek ve İcra ve İflas Kanununun 166 ncı maddesinde yazılı yerlere bildirilmek ve gereği yapılmak üzere Tasfiye Kuruluna gönderilir. İlânda 9 uncu maddede yazılı hususlar da belirtilir.

4. Bu Kanun hükmünde kararnamede öngörülen ilânlar, Resmi Gazetede ve Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumunca öncelikle ve ücretsiz olarak yayınlanır.

Muhafaza Tedbirleri

MADDE 8

1. Mahkeme, tasfiye kararından önce ve sonra, ilgililerin yurtdışına çıkmasını yasaklama dahil, alacaklıların menfaati için zorunlu gördüğü bütün tedbirleri her zaman alabilir.

2. 14 üncü maddeye göre geçersiz sayılan işlemlere konu olan mal ve haklarla, gerektiğinde İcra ve İflas Kanununun 277 ve onu izleyen maddelerine göre iptal konusu olabilecek işlemlerle ilgili mal ve haklar hakkında da Mahkeme gerekli muhafaza tedbirleri alır.

İlân Üzerine Yapılacak İşlemler

MADDE 9

1. Bankerlerden alacaklı olan kişiler, 7 nci maddedeki ilân tarihinden itibaren en geç bir ay içinde, alacaklarının tutarını, teminatlarını, vadelerini, faiz oranlarını, sair menfaatlerini, ödemelerini ve kalan miktarlarını (takip ve dava konusu edilmiş olanlar dahil) İcra ve İflas Kanununun 219 uncu maddesinin 2 nci bendi hükmüne göre Tasfiye Kuruluna bildireceklerdir.

2. Yukardaki süre içinde talepte bulunmayanların alacakları, bu Kanun hükmünde kararnameye göre yapılacak tasfiyede dikkate alınmaz.

3. Bankerlere ödünç para alma dışındaki sebeplerle borçlu olanlar 1 inci fıkrada gösterilen süre ve şekilde borçlarını bildirmek zorundadırlar. Bankerlerin mal, hak veya menkul kıymetlerini herhangi bir sebeple ellerinde bulunduran kişiler de varsa onlar üzerindeki hakları saklı kalmak şartıyla, aynı süre içinde bunları Tasfiye Kuruluna bildirmekle yükümlüdürler. Bu fıkra hükmüne uymayanlar hakkında 17 nci maddenin 1 inci fıkrası uyarınca ceza kovuşturması yapılır.

Mahkemenin Görevinin Kapsamı

MADDE 10

1. Bu Kanun hükmünde kararname uyarınca görevlendirilen mahkemeler sıra cetveline itiraz, istihkak, ihalenin feshi ve iptal davaları dahil, tasfiye işlemleri nedeniyle ortaya çıkacak bütün şikâyet ve uyuşmazlıkları çözümler.

2. Bütün alacaklıların taleplerini geri aldıkları veya tüm borçlar ödendiği yahut bankerlerin sunacakları tasfiye plânı uygun görüldüğü ve tam ve sağlam teminat sağlandığı takdirde, Mahkeme, bankerin bankerlik faaliyeti dışındaki çalışmalarına devam edebilmesi için tasfiyenin kaldırılmasına karar verebilir.

Tedbir Kararına Uymak ve Bilgi Vermek Zorunluluğu

MADDE 11

Mahkemenin aldığı tedbir kararını ilgili merci ve kişiler uygulamaya mecbur oldukları gibi, gerek Mahkemenin gerek Tasfiye Kurulu ile uzman elemanların istedikleri bilgileri de en kısa zamanda yazılı veya sözlü olarak vermekle yükümlüdürler.

Temyiz

MADDE 12

1. Görevli Mahkemece verilecek kararlar kesindir. Ancak, tasfiyenin açılması, kaldırılması, kapanması ve tasfiye talebinin reddi kararları ile sıra cetveline itiraz, istihkak, ihalenin feshi ve iptal davaları üzerine verilecek kararlardan 50.000 TL. nı aşan bir meblağa ilişkin olanlarına karşı tefhim veya tebliğlerinden itibaren 10 gün içinde temyiz yoluna başvurulabilir.

2. Bu kararlar üzerinde temyiz incelemesi Yargıtay 12 nci Hukuk Dairesince duruşmasız olarak yapılır ve 15 gün içinde sonuçlandırılır. Yargıtay Kararına karşı, karar düzeltme istenemez ve direnme kararı verilemez.

Satış

MADDE 13

1. Bu Kanun hükmünde kararname uyarınca yapılan satışlar peşin para ile yapılır.

2. Bu Kanun hükmünde kararname gereğince yapılan taşınmaz ve tahmini bedeli 50.000 TL. den fazla taşınır mal satışlarında, satışın yapıldığı günü takibeden 7 gün içinde satış bedelinin % 15 inden aşağı olmamak üzere daha yüksek teklifte bulunulduğu takdirde, ilk alıcı ile sonradan teklifte bulunanlar arasında satıştan sonra 10 uncu günde bir defaya mahsus olmak üzere açık arttırma yapılarak satış en çok arttıran üzerinde bırakılır. Bu husus yapılacak satış ilânında belirtilir.

3. Ancak, satıştan sonra teklifte bulunanlar, teklif ettikleri meblağ karşılığını peşin olarak nakit veya banka teminat mektubu yahut Devlet tahvili şeklinde yatırmadıkça açık arttırma talepleri kabul edilemez.

Geçersiz Tasarruflar

MADDE 14

1. Haklarında tasfiyenin açılmasına karar verilmiş olan gerçek kişi bankerlerin ve tüzel kişi bankerlerin yönetici, denetçi ve ortaklarının boşanmış olsalar dahi eşleri, usul ve fîruu 2 nci dereceye kadar kan ve sıhrı hısımları ile (bu derece dahil), tasfiyenin açılması kararından geriye doğru iki yıl içinde yaptıkları ivazlı veya ivazsız her türlü tasarruflar ve gerçek kişi veya tüzel kişi bankerlerin kendilerinin, yöneticilerinin, denetçilerinin ve ortaklarının aynı süre içinde üçüncü kişilerle yaptıkları ivazsız her türlü tasarruflar herhangi bir hükme gerek kalmaksızın geçersizdir.

2. Bu Kanun hükmünde kararnamenin yürürlüğe girmesinden sonra yukarıda belirtilen tasarrufların konusu olan mal ve haklara ilişkin olarak yapılacak her türlü tasarruf da aynı şekilde geçersizdir.

3. Sermaye şirketi niteliğindeki tüzel kişi bankerlerin idareci ve yöneticisi ve bunların üçüncü dereceye kadar (bu derece dahil) kan ve sıhri hismı olmayan sadece % 25 den az pay sahibi durumundaki ortakları bu madde hükümleri dışındadır.

İcra ve İflas Kanununun Uygulanması

MADDE 15

1. Bu Kanun hükmünde kararnamede özel hüküm bulunmayan hallerde, İcra ve İflas Kanununun 127, 157, 182, 223, 236 ve 309 uncu maddeleri, 128 inci maddenin 2 nci fıkrası ve 234 üncü maddenin 2 nci fıkrası hükümleri hariç olmak üzere, İcra ve İflas Kanununun 7 nci ve 8 inci bap hükümleri, bu Kanun hükmünde kararnameye göre verilecek tasfiyenin açılması kararları ve hukuki neticeleri, yapılacak tasfiye ve Tasfiye Kurulu hakkında da kıyasen uygulanır.

2. İcra ve İflas Kanununun 310 ve 311 inci maddelerinde belirtilen hususların mevcudiyeti halinde tasfiye kararı iflas kararı hükmünde olup, bu bankerler hakkında Türk Ceza Kanununun 506 ve 507 nci hükümlerine göre kovuşturma yapılır.

Hacizli Para ve Alacakların Tasfiye Masasına Girmesi

MADDE 16

1. Tasfiyenin açılması kararından önce bankerin yedinde, bankalarda veya üçüncü kişilerde mevcut olup da üzerinde alacaklıları tarafından haciz (veya ihtiyati haciz) koydurulmuş olan para, mevduat ve alacakları da tasfiye masasına girer ve bir ay içinde alacaklarını Tasfiye Kuruluna yazdırmış olan bütün alacaklıların alacaklarının ödenmesine tahsis olunur.

2. Haciz koydurmuş olan alacakların hacizli para, mevduat veya alacaklar üzerinde herhangi bir imtiyaz veya rüçhan hakları yoktur.

Cezalar

MADDE 17

1. Bu Kanun hükmünde kararnamenin öngördüğü hususlarda gerçek dışı beyanda bulunanlar, beyanda bulunmaktan kaçınanlar ve bu kararnamenin yürürlüğe girmesinden sonra mallarını kaçıran veya kaçırmaya teşebbüste bulunanlar ile bu fiillere iştirak edenler ve bu Kanun hükmünde kararnamenin 23 üncü maddesi hükmüne uymayanlar hakkında 1 yıldan 5 yıla kadar hapis cezası uygulanır.

2. Bu Kanun hükmünde kararnamede yazılı diğer yükümlülüklerle uymayanlar hakkında 500.000 TL. dan 2.000.000 TL. na kadar ağır para cezası uygulanır. Bu cezalar tecil edilemez.

Uygulanmayacak Vergi, Ceza ve Takip Hükümleri

MADDE 18

1. Bu Kanun hükmünde kararname hükümleri uyarınca kendi istekleri üzerine tasfiyeye tabi tutulan gerçek veya tüzel kişiler adına, söz konusu faaliyetleri ile ilgili olarak vergi mükellefi veya sorumlusu sıfatıyla, tasfiye dönemi içinde herhangi bir suretle tesbit edilen veya edilecek matrahlarla tasfiyenin başlangıcından önce tesbit veya tarh edilmekle birlikte henüz kesinleşmemiş olan matrahlar üzerinden salınacak vergi, resim ve harçlara vergi cezaları ile gecikme zammı uygulanmaz, vergi kanunlarına aykırı hareketlerinden ötürü mahkemelerce kendilerine veya kanuni temsilcilerine ceza hükmolünmaz.

Bu vergi, resim ve harçlar hakkında İcra ve İflas Kanununun 206 ncı maddesinin 5 inci sırası hükmü uygulanmaz. Ancak, bu vergi, resim ve harçlar hakkında İcra ve İflas Kanununun 206 ncı maddesinde belirtilen 6 ncı sıradaki alacaklıların ana paralarının tam olarak ödenmesinden sonra geriye bir değer kalırsa, bu değer vergi, resim ve harç yükümlülüklerinin karşılanmasına ve daha sonra bir bakiye kalacak olursa bu da tasfiyenin açılması kararına kadar işlenmiş faizlerin ödenmesine tahsis edilir.

2. Bu Kanun hükmünde kararnameye göre tasfiyeye tabi tutulan gerçek veya tüzel kişi bankerlere ikrazda bulunmuş olanlar hakkında 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu hükümleri uygulanmaz.

Uygulanmayacak Ceza Hükümleri

MADDE 19

1. Haklarında bu Kanun hükmünde kararnameye göre işlem yapılanlardan esas borçlarının tamamını ödeyenler hakkında 2279 sayılı Ödünç Para Verme İşleri Kanununun 17 nci maddesi ve bu Kanunu değiştiren 2520 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi gereğince takibat yapılmaz; açılan dava ve yapılan takibata devam olunmaz, mahkûmiyet kararı varsa ortadan kalkar.

2. Bu Kanun hükmünde kararnameye göre tasfiyeye tabi tutulan gerçek veya tüzel kişi bankerlere ikrazda bulunmuş olanlar hakkında 2279 sayılı Ödünç Para Verme İşleri Kanununun hükümleri uygulanmaz.

Fon Hesabı

MADDE 20

1. Bu Kanun hükmünde kararnameye uyarınca yapılacak tasfiyelerin idarî giderleri için kullanılmak üzere T.C. Merkez Bankasında 10 milyar TL. lık bir fon tesis edilmiştir.

2. Bu fona Maliye Bakanlığı bütçesinde yer alan yedek ödenek tertibinden ödemede bulunulur.

3. Bu fondan mahkemelere tahsis edilecek miktarları Maliye Bakanlığı tesbit eder, mahkemelere tahsis edilen meblağın kullanımını Mahkeme Başkanının yetkisindedir.

Harç ve Resimden Muafiyet

MADDE 21

Bu Kanun hükmünde kararnameye göre yapılacak tasfiyenin açılması talepleri 9 uncu maddeye göre yapılacak bildirimler Tasfiye Kurulunca açılacak her türlü dava ve takiplerle yapılacak işlemler, başkalarının tasfiye masasına kabul edilen alacakları hakkında açılacak maaş cetveline itiraz davaları ve alacaklara yapılacak ödemeler hiç bir harç ve resme tabi değildir.

Kararnamenin Uygulama Alanı ve Süresi

MADDE 22

1. Bu Kanun hükmünde kararnameye hükümleri, kararnamenin yürürlüğe girdiği tarihten önce doğmuş olan alacaklar hakkında uygulanır.

2. Bu Kanun hükmünde kararnamenin yürürlüğe girmesinden itibaren altı ay geçtikten sonra, bu kararnameye göre tasfiyenin açılması talebinde bulunulamaz.

3. Bu Kanun hükmünde kararnameye Bakanlığa verilen görevlerin yürütülmesi için Başkanca bir koordinasyon komitesi kurulur.

İlan ve Reklam Yasağı

MADDE 23

Bu Kanun hükmünde kararname gereğince tasfiyeye tabi tutulan bankerler ilan veremezler ve reklam yapamazlar.

GEÇİCİ MADDE 1

Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, Bu Kanun hükmünde kararname gereğince görevlendirilen mahkemelerde görülmekte olan dava ve işleri aynı yerdeki diğer mahkemelere verebilir.

GEÇİCİ MADDE 2

Yukardaki maddelerde yer alan hükümler, bu konu için geçerli olup, ilgili mevzuatta değişiklik yapıldığı anlamını taşımaz.

Yürürlük

MADDE 24- Bu Kanun Hükmünde Kararname yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 25- Bu Kanun Hükmünde Kararname Hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

25.08.1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu'na ilişkin değişiklik teklifi ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

İzzet Çetin

Ankara

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/883)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Çağdaş devletlerde yurttaşların en önemli haklarından biri sosyal güvenlik hakkıdır. Günümüz modern toplumları, sağlıklı bireylerin varlığı ile mümkün olmakta, sağlıklı bireyler ise geleceğe umutla bakan insanlardan oluşmaktadır. Çalışanlara işsiz kaldıkları dönemde gelir güvencesi getiren, sağlanan meslek eğitimleri ile beceri kazanmalarını ve bu sayede yeni iş bulma olanakları sağlayan işverenlere de yine bu yolla sağlanan eğitimlerle katkı sunan işsizlik sigortası uygulaması, gerek sosyal devlet ilkesinin, gerekse çağdaş ve demokratik dünya ile bütünleşme hedefinin bir gereği olarak 1999 yılında 4447 sayılı kanunla çalışma hayatımıza girmiştir.

Büyük ümitlerle başlayan işsizlik sigortası uygulamasından bugün itibariyle beklenen fayda alınamamakta, işsizlerimizin çok az bir kısmı uygulamadan faydalanabilmektedir. AKP hükümetlerinin yanlı ve yanlış politikaları nedeniyle emekleme aşamasındaki işsizlik sigortası uygulamasının sağlıklı bir zemine oturtulmasına izin verilmemiş, işsizliğe merhem olması gerekirken merkezi hükümetin üreten kesimin sırtından elde ettiği sürekli ve insafsız bir gelirin kaynağı haline gelmiştir.

Sigortalı çalışanlara işsiz kaldıkları süre içerisinde insanca yaşama şansı sunmayı amaç edinmesi gereken İşsizlik Sigortası Fonu, adeta bir banka gibi Hazine tarafından çıkarılan devlet iç borçlanma senetlerinin önemli bir alıcısı olmuş, sigortalı çalışan ve çalıştran kesimin beslediği İşsizlik Sigortası Fonu, her yıl giderek artan oranda ülke Hazinesini fonlar hale gelmiş, 2008 yılından itibaren kanunlarda yapılan değişikliklerle işsiz parası üzerinden kazanılan ve yine işsize dönmesi gereken paralar sessiz sedasız Hazine'ye aktarılmıştır.

İlk olarak 5763 sayılı kanunla eklenen bir geçici maddeyle 2008 yılına münhasır olmak üzere fonun mevcut nema gelirlerinden 1.300.000.000 TL'lik kısmına el konularak, öncelikli olarak GAP kapsamındaki projelerde kullanılmak kaydıyla hazineye aktarılmıştır. Daha sonra bu uygulama gelenek haline getirilerek 5921 sayılı kanunla yapılan düzenlemelerle 2009 yılında fon gelirlerinin dörtte üçü, 2010 yılında dörtte üçü, 2011 yılında dörtte biri hazineye aktarılmış, yine aynı kanuna göre 2012 yılında dörtte biri hazineye aktarılacaktır. Böylece kuruluş amacı işsiz kalan sigortalılara belirlenen sürelerde işsizlik ödeneği vermek olan fon, amacından saptırılmış ve yapılan değişikliklerle kamuya gelir kaynağı haline dönüştürülmüştür. Zaten kurulduğundan bu yana işsizlik sigortası fonu kamu borçlanmasının da en önemli aracı halinde bulunmaktaydı. Önceden fondan borç alan devlet artık fon gelirlerine doğrudan el koyma yolunu seçmiştir.

Bu konuyu ele alan bir çalışmada işsizlik sigortasından yararlanma süreleri açısından yapılan sıralamada Kuzey ve Batı Avrupa Ülkeleri ön sıralarda bulunmaktadır. Avrupa Ülkeleri arasında Türkiye ve Doğu Avrupa Ülkeleri İşsizlik Sigortasında en az yararlanan ülke konumundadırlar. Yine pek çok Avrupa Ülkesinde çalışanlar sistemde bulunduğu için işsizlik sigortasından faydalanmaktadırlar. Örneğin Danimarka'da sistemden geçen her bir yıl için işsizlik sigortasından dört yıla kadar yararlanılabilmektedir. Türkiye'de ise durum tam tersidir. Daha uzun süre sistemde kalınmasına rağmen işsizlik ödeneğinden daha kısa süreli yararlanılmaktadır.

Bu kanun teklifi işsizlik sigortasının gerçek amacına hizmet etmesi, daha çok sayıda işsizlerin yararlanmasının sağlanması, işsizlik ödeneğinden yararlanma süresinin artırılması ve işsizlik ödeneğinin miktarının artırılması amacıyla hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- 25.08.1999'da TBMM'de kabul edilen 08.09.1999 tarihli 23810 sayılı Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren İşsizlik Sigortası Kanununun amacı işsiz kalan sigortalılara yapılması öngörülen ödeme ve hizmetlere özgülenmiş iken, 15.05.2008 tarihli 5763 sayılı kanunla yapılan değişiklik; kanunun amacını genişletmiş, işsizlik sigortasının amacı dışında kullanılmasına olanak sağlamıştır. Nitekim bu değişiklikte beraber işsizlik sigortası nema gelirlerinin 11 milyar TL. si 2008 - 2012 yılları arasında genel bütçeye gelir kaydedilmiştir. Fon gelirlerinden bu aktarımlar 2012 yılı boyunca sürecek ve aktarılan toplam miktar daha da artacaktır. Maddenin birinci fıkrası ilk haline döndürülerek Fon gelirlerinin kullanımının işsizlere yapılacak ödeme ve hizmetlerle sınırlandırılması amaçlanmıştır.

Madde 2- Madde ile fonun prim gelirlerinin önemli bir büyüklükteki bölümünün kanunun gerçek amacına uygun olarak kullanılması düzenlenmiştir. Fıkarda belirlenen oran yüksek bulunduğu için belirtilmiş olan amaçlar için ayrılacak oran yarı yarıya azaltılmıştır. Ayrıca fonun prim gelirlerinin danışmanlık hizmeti alımı kapsamında ticari kuruluşların gelir alanı olmasının önüne geçilmesi amacıyla "danışmanlık hizmeti temin etmek" ibaresi fıkra metninden çıkarılmak suretiyle fıkra yeniden düzenlenmiştir.

Madde 3- Mevzuata göre günlük işsizlik ödeneği, sigortalının son dört aylık prime esas kazançları dikkate alınarak hesaplanan günlük ortalama brüt kazancının yüzde kırkıdır. Yasa gereği, prime esas günlük kazancın alt sınırı asgari ücretin otuzda birinden düşük olamamaktadır. Bu şekilde

hesaplanan işsizlik ödeneği miktarı, 4857 sayılı İş Kanununun 39 uncu maddesine göre on altı yaşından büyük işçiler için uygulanan aylık asgari ücretin brüt tutarının yüzde seksenini geçemez. Dolayısı ile sigortalı çalışanın işini kaybetmeden önceki prime esas kazancı ne olursa olsun, 01.06.2012 - 31.12.2012 tarihleri arasında aylık işsizlik ödeneğinin üst sınırı 752,4 TL olmaktadır.

Ortaya çıkan bu tutar ülkemiz gerçekleriyle örtüşmemektedir. Madde ile günlük işsizlik ödeneği sigortalının son dört aylık prime esas kazançları dikkate alınarak hesaplanan günlük ortalama brüt kazancının %75'ine çıkarılmaktadır. Aynı fıkranın ikinci cümlesi işsizlik ödeneğine üst sınır getirdiğinden fıkra metninden çıkarılmak suretiyle birinci fıkra yeniden düzenlenmiştir.

İkinci fıkranın (a), (b) ve (c) bendleri yeniden düzenlenerek işsizlik sigortasından yararlanma süreleri artırılmıştır.

Madde 4- Kanunun 53. Maddesi ile Fon gelirlerinin genel bütçeye gelir yazılması yasaklanmasına rağmen bu hüküm önce 2008, ardından da 2009 yılında çıkarılan kanunlarla ihlal edilmiştir. Yapılan bu düzenlemelerle Fon amacından saptırılmıştır. Madde ile yapılan ihlalin ortadan kaldırılması amaçlanmaktadır.

Madde 5- Fon'dan Hazineye aktarılan kaynağın hangi yatırımlara yönlendirildiği konusu şeffaf değildir. Fon'dan elde edilen gelir bütçeye gelir kaydedilmekte ancak bu kaynağın kanunda öngörülen yatırımlarda kullanılıp kullanılmadığı bilinmemektedir.

Yine Genel Bütçeye gelir kaydedilen Fonun nema gelirlerinin ilgili kısmının Fona iadesi konusu belirtilmekle beraber bunun şekli ve zamanı gibi kurallar belirsizdir. Aktarılan kaynağın fona iadesi ucu açık ve muğlak bir şarta bağlanmıştır. Madde ile genel bütçeye aktarılan fon gelirlerinin nerelerde kullanıldığına şeffaflık kazandırılması ve kullanılan kaynağın fona iadesinin kurala bağlanması amaçlanmıştır.

Madde 6- Yürürlük Maddesidir.

Madde 7- Yürütme Maddesidir.

**4447 SAYILI İŞSİZLİK SİGORTASI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 25.08.1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 46 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İşsizlik Sigortasının amacı; İşsizlik Sigortasına ilişkin kuralları ve uygulama esaslarını düzenlemek ve sigortalılara işsiz kalmaları halinde, bu Kanunda öngörülen ödeme ve hizmetlerin yerine getirilmesini sağlamaktır."

MADDE 2- 4447 sayılı Kanunun 48 nci maddesinin yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ayrıca Fonun bir önceki yıl prim gelirlerinin % 15'i; işgücünün istihdam edilebilirliğini artırmak, çalışanların vasıflarını yükselterek işsizlik riskini azaltmak ve teknolojik gelişmeler nedeniyle işsiz kalması beklenenlerin başka alanlara yönlendirilmesini sağlamak, istihdamı artırıcı ve koruyucu tedbirler almak ve uygulamak, işe yerleştirme, işgücü piyasası araştırma ve planlama çalışmaları yapmak amacıyla kullanılabilir. Bu oranı % 25'e kadar çıkarmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir. Ancak, işsizlik ödeneğinden yararlanmakta olanlara yönelik hizmetler için bu sınırlama dikkate alınmaz. Bu fıkra ile ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir."

MADDE 3- 4447 sayılı Kanunun 50 nci maddesinin birinci fıkrası ile ikinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bendleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Günlük işsizlik ödeneği, sigortalının son dört aylık prime esas kazançları dikkate alınarak hesaplanan günlük ortalama brüt kazancının %75'idir."

- a) 300 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 300 gün,
b) 600 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 600 gün,
c) 900 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 900 gün,"

MADDE 4- 4447 sayılı Kanunun 53 ncü maddesinin üçüncü fıkrasının (B) bendinin (e) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"e) Geçici 7 nci maddesi kapsamındaki giderlerden,"

MADDE 5- 4447 sayılı Kanunun Geçici 6 ncı maddesinin (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"c) Bu madde kapsamında aktarılacak kaynağın hangi yatırımlara ne miktarlarda tahsis edildiği bilgisi kuruma verilir. Aktarılacak kaynakla gerçekleştirilecek yatırımlardan elde edilecek getiriler ile varlık satışlarından elde edilecek gelirlerin Yüksek Planlama Kurulunca belirlenecek oranı, kullanılan kaynak tutarını aşmamak kaydıyla en geç beş yıl içinde Fona aktarılır. Bu şekilde elde edilecek gelirin Fondan kullanılan kaynağı karşılamaya yetmediği durumda kalan miktar aynı süre içinde Genel Bütçe gelirlerinden karşılanır."

MADDE 6- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 7- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifim gerekçesi ile birlikte ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

19/02/2013

Aydın Ayaydın

İstanbul

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/1285)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Sağlık, Aile Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Ülkemizde işsizlik sigortası uygulaması, 4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu çerçevesinde 01.06.2000 tarihi itibarıyla yürürlüğe girmiş, ancak geldiğimiz nokta itibarıyla amacına ulaşamamıştır. Zira işsizlik ödeneğinden yararlanabilmek için aranan şartlar ağır olup, işsizlik ödeneğinin tutarı son derece az ve yetersizdir. Özellikle halihazırda aranan son 120 gün kesintisiz sigortalı olma şartı, pek çok vatandaşın bu olanaktan mahrum kalmasına neden olmaktadır.

Ayrıca, ülkemiz işsizlik maaşı süresi en kısa olan ülkeler arasında yer almaktadır. Örneğin, işsizlik maaş süresi, Fransa'da 30 ay, İsveç'te 28 ay, Hollanda'da 24 ay, İspanya'da 21 ay, Almanya ve Polonya'da 12 ay iken, Türkiye'de 6 aydan başlayıp 8 veya maksimum 10 ay olarak değişmektedir.

Bu sebeplerdir ki, bugüne kadar ancak 2,8 milyon kişi işsizlik ödeneği almaya hak kazanabilmiş, bu kapsamda 5,6 milyar TL ödeme yapılmıştır. Oysa aynı Fondan yaklaşık 11 milyar TL Güneydoğu Anadolu Projesine (GAP) aktarılmıştır. İşsizlik Sigortası Fonunun toplam varlığı bugün itibarıyla, yaklaşık 62 milyar lira düzeyine ulaşmış, Fon varlığının yüzde 97'si devlet iç borçlanma senetlerine yatırılmıştır. Bu verilerden anlaşılacağı üzere, işsizlik sigortası fonu bugün itibarıyla vatandaşların değil, Hükümetin kamu harcamalarına tahsis ettiği bir fon haline gelmiş, Hazinesinin bir borçlanma kaynağı olmuştur.

Kanun teklifi ile işsizlik ödeneğinden yararlanma şartları hafifletilerek, daha fazla vatandaşın bu olanaktan yararlanabilmesi sağlanmakta, işsizlik ödeneğinin tutarı ile üst sınırı artırılmakta ve işsizlik ödeneği alabilme süresi uzatılmaktadır. Böylelikle, işsizlik fonu sigortası amacına daha iyi hizmet edecek, fonun gerçek sahipleri olan vatandaşlar haklarını daha uzun süre, daha fazla tutarda alabilecektir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile işsizlik ödeneğinden yararlanma koşulları değiştirilerek uygulamadan daha fazla vatandaşın yararlanması; işsizlik ödeneği tutarının artırılması ve söz konusu ödeneye ilişkin üst sınırın yeniden belirlenmesi suretiyle de işsizlik ödeneğinin vatandaşlar açısından daha yeterli ve işlevsel hale getirilmesi amaçlanmaktadır.

Madde 2- Kanunun yürürlük maddesidir.

Madde 3- Kanunun yürütme maddesidir.

**4447 SAYILI İŞSİZLİK SİGORTASI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1-25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 50. maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Günlük işsizlik ödeneği, sigortalının çalıştığı döneme ilişkin son dört aylık prime esas kazançları dikkate alınarak hesaplanan günlük ortalama brüt kazancının yüzde seksenidir. Bu şekilde hesaplanan işsizlik ödeneği tutarı, 4857 sayılı İş Kanununun 39 uncu maddesine göre onaltı yaşından büyük işçiler için uygulanan aylık asgari ücretin brüt tutarının yüzde 150'sini geçemez.

Hizmet akdinin sona ermesinden önceki son bir yıl içinde en az 90 gün prim ödeyerek sürekli çalışmış olanlardan, son üç yıl içinde;

- a) 600 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 240 gün,
 - b) 900 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 360 gün,
 - c) 1080 gün sigortalı olarak çalışıp işsizlik sigortası primi ödemiş olan sigortalı işsizlere 450 gün,
- Süre ile işsizlik ödeneği verilir."

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile Harçlar Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifimiz ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Mustafa Baloğlu

Konya

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/1325)	
ESAS	Plan ve Bütçe Komisyonu
TALİ	Adalet Komisyonu Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu

GENEL GEREKÇE

4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna yeni tanımlar eklenmektedir.

4749 sayılı Kanunun 7/A maddesinin birinci fıkrası esasen muhafaza edilmekle birlikte, uygulamada yaşanan ve ileride yaşanması muhtemel tereddütlerin izalesini teminen bazı değişiklikler yapılması gerekmiştir.

Teklif ile ,Varlık kiralama şirketinin işleyiş ve amacının diğer anonim şirketlerden farklı olduğu göz önünde bulundurularak anılan şirketlerin kuruluş, tescil, tasfiye ve işleyişe ilişkin mevzuat hükümlerine tabi olmaması daha önce düzenlenmiştir. Uygulamada ortaya çıkan gereklilik nedeniyle söz konusu hükümlerin 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununda yer alan hükümler olduğu belirtilmiş ve şirketlerin denetleme ve sermaye yükümlülüklerinden de muafiyeti sağlanmıştır.

Bu madde kapsamındaki varlık kiralama şirketlerinin kamu tüzel kişiliğini haiz olmadığını tasrih etmek ve uygulamada bu konudaki tereddütleri gidermek için bu şirketlerin özel hukuk tüzel kişiliğini haiz olduğu açıkça belirtilmiştir.

Kira sertifikası ihraçlarına konu olan varlıklar üzerinde, ihracın vadesi süresince ihraç koşullarına aykırı herhangi bir hukuki işlem tesis edilemeyeceği daha önce düzenlenmiş olup, üçüncü tarafların iyi niyetli iktisaplarının önüne geçilmesi amacıyla söz konusu düzenlemenin ilgili taşınmaz sicil kayıtlarına şerh edilmesi gerekli kılınmıştır.

Kira sertifikası ihraçlarının gecikmeye mahal vermeden gerçekleştirilmesi amacıyla tapu sicillinde değişiklik dahil gerekli her türlü işlemlerin münhasıran Hazine Müsteşarlığının yazılı başvurusu üzerine gerçekleştirilmesi öngörülmüştür.

4749 sayılı Kanunun 7/A maddesi kapsamındaki devir ve kiralama işlemleri, benzer diğer devir ve kiralama işlemlerinden farklı olarak finansman amacıyla tesis edilmektedir. Bu kapsamdaki varlık kiralama şirketlerinin tek fonksiyonunun ihracın gerçekleştirilmesi olduğu, idari harcamaları ve personeli bulunmadığı da dikkate alındığında bu şirketlerin ilave idari ve mali yükten arındırılmasının operasyonel kolaylık sağlayacağı ve işlemlerin amacıyla uyumlu hale geleceği değerlendirilerek tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olanların ilgili mevzuat uyarınca tesis edilen defter tutma ve fatura kesme, beyanname verme gibi diğer yükümlülüklerden muaf tutulması öngörülmüştür. Bu şirketlerin denetiminin Müsteşarlık denetimi çerçevesinde gerçekleştirileceği tavzih olunmuştur. Ayrıca, tamamen finansman amacıyla yapılan ve ihracın vadesi sonunda ilgili kuruma geri satılacak olan varlıkların kiralama işlemlerinde, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun kira sözleşmelerini düzenleyen dördüncü bölümünden muafiyet sağlanmış olup, bu işlemlerde taraflar arasında düzenlenecek sözleşme hükümlerinin uygulanacağı hükme bağlanmıştır. Söz konusu varlık kiralama şirketlerinin anonim şirket statüsünde olması nedeniyle 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanunu uyarınca belirli bir aйдat ödemesi gerekmektedir. Ancak, bu şirketlerin amacı ve mahiyeti sadece finansman sağlamaya yönelik olduğundan ilave mali bir yük oluşmaması amacıyla tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olanlara söz konusu Kanundan muafiyet sağlanmıştır. Ayrıca, bu şirketlerin 233 ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelere tabi olmadığı tasrih edilmiştir. Bu şirketlere devredilen taşınmazların, ihracın vadesi sonunda tekrar ilgili kuruma satılacağı göz önünde bulundurularak deprem sigortasından da muafiyet sağlanmıştır. Nihai olarak da bu varlıkların haciz ve ceza takip hukuku başta olmak üzere ilgili diğer mevzuat kapsamında devlet malı statüsünün ihraç süresince de muhafaza edileceği hükme bağlanmıştır.

Teklif ile, 4749 sayılı Kanun kapsamında Hazine Müsteşarlığı tarafından sağlanan garantilerin tümü için garanti ücreti alınması ve uygulama usul ve esaslarının buna göre belirlenmesini sağlamak üzere 8 inci maddenin üçüncü ve dördüncü fıkralarında gerekli düzenlemeler yapılmaktadır. Ayrıca, aynı maddenin altıncı fıkrasında yer alan "yatırım harcamalarına kıyasla öncelikli olarak" ibaresinin yürürlükten kaldırılması ile borçlu kuruluşların her taksit ödemesini kapsayacak şekilde kredi ödemelerine ilişkin kaynakları ayırmaları konusunda gerekli önlemleri almalarının sağlanması hedeflenmektedir.

4749 sayılı Kanunun 11 inci maddesi, Hazine Müsteşarlığının garantisi altında sağlanan veya dış borcun ikrazı suretiyle kullandırılan krediler çerçevesinde yapılacak geri ödeme yükümlülüklerini karşılamak üzere Dış Borç Ödeme Hesabının oluşturulması konusunda düzenlemeler içermektedir. Bahse konu maddede yapılan değişikliklerle, yerel yönetimler tarafından Müsteşarlık garantisi altında ihraç edilecek tahvillerin geri ödemeleri için de Dış Borç Ödeme Hesabı kurmaları zorunlu hale getirilmektedir.

13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Kanun ile değiştirilen 1211 sayılı Kanunun 41 inci maddesinde yapılan değişikliklerle birlikte daha önce Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından Hazine Müsteşarlığına ücretsiz olarak sunulan bankacılık hizmetleri Banka tarafından belirlenen bir ücret tarifesi karşılığında yapılmaktadır. Bu değişiklik ile söz konusu bedellerin ödenmesinin Hazine Müsteşarlığı bütçesinden yapılması düzenlenmektedir.

1211 sayılı Kanunda yapılan değişiklik ile Hazine Müsteşarlığının Merkez Bankası nezdindeki hesapları müştereken tespit olunan şartlarda nemalandırılmaktadır. Risk hesabının da benzer şekilde nemalandırılması amaçlanmıştır.

Elektrik Piyasası Kanunu kapsamında, özelleştirme bedeli, lisans bedeli ve su kullanım bedeli ödemeksizin hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim faaliyetinde yatırım yapanların yatırım yaptıkları bölgelerdeki altyapılarda zararlar oluşabilmektedir. Bu zararlar (yol,vb.) il özel idareleri tarafından giderilmektedir. Zararların telafisi adına il özel idarelerine, il özel idaresi bulunmayan yerlerde büyükşehir belediye başkanlıklarına kaynak sağlanması amaçlanmıştır.

Harçlar Kanununa eklenen hükümlerle genel bütçe geliri olarak kaydedilen elektrik üretim faaliyeti lisans harçlarının % 90'ı hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretimi yapan tesisin bulunduğu yerin il özel idaresine, il özel idaresi bulunmayan yerlerde büyükşehir belediyesi başkanlığına aktarılacağı hükme bağlanmıştır. İl özel idareleri ya da büyükşehir belediyelerine aktarılacak bu harç miktarlarının söz konusu yatırımların meydana getireceği olumsuz etkilerin giderilmesinde kaynak olarak kullanılması öngörülmüştür.

**KAMU FİNANSMANI VE BORÇ YÖNETİMİNİN DÜZENLENMESİ HAKKINDA
KANUN İLE HARÇLAR KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR
KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Devlet dış borcu", "Garantili imkân", "Genel giderler" ve "Stratejik ölçüt" tanımları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, "İkraz ücreti" tanımından sonra gelmek üzere "Mutabakat Zaptı", "Türev ürün" tanımından sonra gelmek üzere "Ulusal Fon", "Ulusal yetkilendirme görevlisi", "Uygulama birimi" ve "Yararlanıcı" tanımları eklenmiştir.

"Devlet dış borcu: Müsteşarlık tarafından; herhangi bir dış finansman kaynağından belirli bir itfa planına göre geri ödenmek üzere sağlanan finansman imkânları ile borç üstlenimi ve Hazine garantileri kapsamında üstlenilen her türlü malî yükümlülüğü,"

"Garantili imkân: Bu Kanun kapsamında sağlanan Hazine garantilerini,"

"Genel giderler: Devlet borcunun yürütülmesi ve yönetilmesi için yapılan kayıt ve tescil giderleri, kredi derecelendirme kuruluşlarına ödenen ücretler, avukatlık ücreti, müşavirlik ücreti, kur farkları, komisyon ödemeleri, gecikme faiz ve cezaları, Devlet iç borçlanma senetleri basım ve ilan giderleri ve benzeri tüm masraf ve giderler ile Müsteşarlık tarafından nakit, borç, alacak ve diğer hazine işlemleri kapsamında yaptırılan iş, işlem ve diğer hizmetler karşılığı ödenen ücret, masraf, komisyon ve benzeri giderleri,"

"Stratejik ölçüt: Borç, nakit ve risk yönetiminde esas alınacak olan ve genel risk/maliyet hedeflerini ifade eden gösterge ve kriterleri,"

"Mutabakat Zaptı: 30/1/2003 tarihli ve 4802 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan ve 24/2/2003 tarihli ve 2003/5313 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla onaylanan Ulusal Fon'un Kurulmasına İlişkin Mutabakat Zaptını,"

"Ulusal Fon: Mutabakat Zaptında tanımlanan ve Hazine Müsteşarlığı bünyesinde Avrupa Birliği fonlarının aktarıldığı birimi,"

"Ulusal yetkilendirme görevlisi: Mutabakat Zaptına göre Ulusal Fona başkanlık eden görevliyi,"

"Uygulama birimi: Avrupa Birliğinden sağlanan fonların, ihaleye çıkmak, sözleşme ve ödeme yapmak, muhasebe ve raporlama işlemlerini yürütmek suretiyle kullanımından sorumlu olan birimleri,"

"Yararlanıcı: Avrupa Birliği malî işbirliği kapsamında program ve proje yürüten özel veya kamu kurum ve kuruluşlarını,"

MADDE 2- 4749 sayılı Kanunun 7/A maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve mevcut fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

"Bu Kanun kapsamındaki halka açık olmayan kurum ve kuruluşlara ait taşınır ve taşınmazlar ile kullanma, yararlanma, işletme ve sair haklar gibi maddî olmayan varlıklara ilişkin, ilgili kurumların görüşleri alınarak alım, satım, geri alım, kiraya verme, geri kiralama, bedelli veya bedelsiz devir ve benzeri işlemleri mevzuatta yer alan şekil kurallarına tâbi olmaksızın tesis etmeye ve bu işlemleri aynı usûle tâbi olarak yapmak üzere 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun kuruluş, tescil, denetleme, sermaye, tasfiye ve işleyişe ilişkin hükümlerine bağlı olmaksızın özel hukuk tüzel kişiliğini haiz varlık kiralama şirketleri kurmaya veya özel hukuk tüzel kişiliğini haiz varlık kiralama şirketleri kurmak üzere kamu sermayeli kurumları görevlendirmeye Bakan yetkilidir. Bu şirketler söz konusu taşınır ve taşınmazlar ile maddî olmayan varlıklara dayalı olarak, hasılatı Müsteşarlığa aktarılacak üzere yurt içi ve yurt dışı piyasalarda kira sertifikası ihraç edebilir. Bu ihraçlara konu olan varlıklar üzerinde, ihracın vadesi süresince ihraç koşullarına aykırı herhangi bir hukukî işlem tesis edilemez. Bu husus, ilgili taşınmazın tapu kütüğüne şerh edilir. İlgili kurumlar, bu madde kapsamındaki varlık kiralama şirketlerinin bu madde kapsamındaki taşınır ve taşınmazlar ile haklar ve diğer maddî olmayan varlıklarda tasarruf etmesini teminen tapu sicilinde değişiklik dâhil gerekli her türlü işlemleri münhasıran Müsteşarlığın yazılı başvurusu üzerine gerçekleştirirler. Bu fıkra kapsamındaki işlemlere konu olan kamu varlıklarının kullanımıyla ilgili bakım, onarım, işletme, inşaat ve benzeri iş ve işlemler ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından yapılır ve buna ilişkin harcamalar kendi bütçelerinden karşılanır. Bu fıkra kapsamındaki kira sertifikaları, 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanunu ve sermaye piyasası mevzuatı bakımından Müsteşarlık tarafından ihraç edilen menkul kıymetlere ilişkin olarak ilgili mevzuatta yer alan usûl ve esaslara tâbidir. Bu sertifikalar, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun uygulamasında teminat olarak kabul edilir."

"Bakan tarafından kurulmasına karar verilen ve tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketlerinin denetimi Hazine Müsteşarlığının denetimi çerçevesinde yapılır. Bu şirketler, 6102 sayılı Kanun, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve ilgili diğer mevzuat uyarınca defter tutma ve diğer yükümlülüklerden muaftır. Bu şirketlere, 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanunu, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uygulanmaz. Bu madde kapsamında kurulan varlık kiralama şirketlerine ait her türlü taşınmazlar 9/5/2012 tarihli ve 6305 sayılı Afet Sigortaları Kanunu ile ihdas edilen zorunlu deprem sigortasına tâbi değildir. Bu madde kapsamında kurulan varlık kiralama şirketlerine ait mallar ve her çeşit varlıklar, ceza ve takip hukuku başta olmak üzere ilgili diğer mevzuat uygulaması bakımından devlet malı hükümlerine tâbidir. Bu madde uyarınca yapılacak kiralama işlemleri, 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun kira sözleşmelerine ilişkin hükümlerine tâbi değildir ve söz konusu işlemler hakkında bu madde uyarınca taraflar arasında düzenlenecek sözleşme hükümleri uygulanır."

MADDE 3- 4749 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, altıncı fıkrasında yer alan "yatırım harcamalarına kıyasla öncelikli olarak" ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

"Hazine garantileri ile lehine garanti sağlanan taraftan verilecek her garanti için bir defaya mahsus olmak kaydıyla garanti edilen tutarın yüzde birine kadar garanti ücreti alınır."

"Hazine garantilerinin verilmesine ilişkin olarak garanti ücretinin belirlenmesi, garantinin değerlendirilmesi, bütçeleştirilmesi, riskin sınırlandırılması ve paylaşımı ile garantiye ilişkin bilgilerin kamuoyuna açıklanması ve garanti edilen tutarın tespit edilmesi de dâhil olmak üzere bu hususlara ilişkin usul ve esaslar Müsteşarlık tarafından hazırlanacak yönetmelikle belirlenir."

MADDE 4- 4749 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin yedinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "krediler" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile Müsteşarlığın garantisi altında uluslararası sermaye piyasalarında gerçekleştirilen tahvil ihraçları" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5- 4749 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasına "kaynaklanan ödemeler" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile nakit, borç, alacak ve diğer Hazine işlemleri kapsamında yaptırılan iş, işlem ve diğer hizmetler karşılığı ödenecek ücret, masraf, komisyon ve benzeri tutarlar" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6- 4749 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Hesaptaki tutarlar nemalandırılır. Nemalandırmanın şartları Müsteşarlık ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından müştereken tespit olunur."

MADDE 7- 2/7/1964 tarih ve 492 sayılı Harçlar Kanuna bağlı (8) sayılı tarifinin "XIV- Denetim yetkilendirme belgeleri ve müşavirlik ruhsat harçları:" bölümünden sonra gelmek üzere aşağıdaki XV numaralı bölüm eklenmiştir.

"XV- Elektrik Üretim Faaliyeti Lisans Harçları:

1- Hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim lisansı (Her yıl için):

Elektrik Piyasası Kanunu kapsamında, özelleştirme bedeli, lisans bedeli ve su kullanım bedeli ödemeksizin hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim faaliyetinde bulunanların (Kamu Kuruluşları hariç) bu faaliyetlerden elde ettikleri bir önceki yıl gayrisafi iş hasılatı üzerinden Binde 15

Üreticilerin kendi ihtiyaçları için kullandıkları elektriğin bedeli gayrisafi iş hasılatına dâhil edilmez."

MADDE 8- 492 sayılı Kanunun 113 üncü maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

"Elektrik üretim faaliyeti lisans harçları her yıl kurumlar vergisi beyannamesi verme süresi içerisinde verilen bildirim üzerine, elektrik üretim faaliyetlerinden elde edilen gayrisafi iş hasılatı esas alınarak tahakkuk ettirilir, tahakkuk ettirilen harçlar ayrıca mükellefe tebliğ edilmez ve mayıs ayı içerisinde ödenir. Genel bütçe geliri olarak kaydedilen elektrik üretim faaliyeti lisans harçlarının % 90'ı, tahsil edildiği ayı takip eden ayın sonuna kadar, hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretimi yapan tesisin bulunduğu yerin il özel idaresine, il özel idaresi bulunmayan yerlerde büyükşehir belediyesi başkanlığına aktarılır."

MADDE 9- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 10- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Avrupa Birliği Uyum Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Avrupa Birliği Uyum Komisyonu

7/3/2013

Esas No: 1/747

Karar No: 21

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIğINA

Başbakan Yardımcılığı tarafından hazırlanarak Bakanlar Kurulunca Başkanlığınıza sunulan 1/747 esas numaralı “Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkındaki Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” 27 Şubat 2013 tarihinde Komisyonumuza havale edilmiştir. 4847 sayılı Avrupa Birliği Uyum Komisyonu Kanununun "Komisyonun görevleri" başlıklı 3 üncü maddesinde hükme bağlandığı üzere, Komisyonumuz, kendisine havale edilen kanun tasarısı ve tekliflerinin Avrupa Birliği Mevzuatına uygunluğunu inceleyerek, esas komisyona görüş sunmaktadır. Bu bağlamda, 1/747 esas numaralı “Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkındaki Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerle Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” Komisyonumuzun 7 Mart 2013 tarihli 12 nci toplantısında, Avrupa Birliği Uyum Komisyonu Başkanı İzmir Milletvekili Mehmet TEKELİÖĞLU başkanlığında, Avrupa Birliği Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı ve Maliye Bakanlığı temsilcilerinin katılımlarıyla görüşülmüştür.

Tasarı ile 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna, Hazine Müsteşarlığı varlık kiralama şirketlerine ve bu şirketler tarafından ihraç edilen kira sertifikalarına, Fonların fonu gibi üst fonlara kaynak sağlanmasına, Çalışanları Tasarrufa Teşvik Hesabına, Ulusal Fona, sigortacılığa, kamu iktisadi teşebbüslerine ve Hazine Müsteşarlığının teşkilat kanununa ilişkin düzenlemeler ve değişiklikler öngörülmektedir.

Avrupa Birliği Uyum Komisyonunun görev alanına girmesi nedeniyle Tasarının 9 uncu maddesinde düzenlenen ve 4749 sayılı Kanunda değişiklik getiren Ek 2 nci madde ile Tasarının 11 inci maddesi Komisyon tarafından görüşülmüştür.

Tasarının 9 uncu maddesinde düzenlenen ve 4749 sayılı Kanunda değişiklik getiren Ek Madde 2 ile ilgili olarak söz alan Hazine Müsteşarlığı temsilcisi, Avrupa Birliği ile Türkiye arasındaki ilişkinin üyelik fasıllarına ilişkin müzakereler ve mali işbirliği olmak üzere iki ayrı başlık altında yürümekte olduğunu, belirtilen maddenin ise mali işbirliğine yönelik olduğunu, Avrupa Birliği ile mali işbirliğinin Avrupa Komisyonu ile imzalanan ve 3/12/2008 tarih ve 5824 sayılı Kanun ile uygun bulunan Katılım Öncesi Yardım Aracı Çerçeve Anlaşması hükümlerine göre yürütüldüğünü ifade etmiştir. Temsilci tarafından, Katılım Öncesi Yardım Aracı Çerçeve Anlaşmasında düzenlenmeyen uygulamaya ilişkin bazı hükümlerin daha önceki yıllarda bütçe kanunlarında yer aldığı, bu hükümlerin Tasarı ile 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna ilave edilmesinin planlandığı belirtilmiş; Ek Madde 2 ile projeler uyarınca yapılacak yatırımlarda Türkiye'nin yapacağı katkının sağlanmasında yaşanan aksaklıkların giderilmesinin mümkün olacağı dile getirilmiş; ilgili projenin yararlanıcısı durumundaki kurumun yapması gereken katkıyı yapamaması durumunda Avrupa Birliğinden sağlanan fonların kullanılmadığı, getirilen düzenleme ile bu tür durumlarda ulusal yetkilendirme görevlisinin talebi üzerinde dokuz gün içerisinde Türkiye katkısının ilgili kurum tarafından yapılmasının temin edildiği, şayet kurumlar tarafından bu aktarım yapılmazsa katkının Hazine Müsteşarlığı bütçesine konulan bir ödenekten karşılanabileceği, sonrasında bu tutarın ilgili kurumların bütçesinden kesileceği ifade edilmiştir.

Komasyon üyeleri tarafından, getirilen düzenlemenin yerel yönetimleri de kapsayıp kapsamadığına ilişkin olarak gelen soru üzerine Hazine Müsteşarlığı temsilcisi, projesi onaylanmış olup da kapsam dışında olan herhangi bir kurumun olmadığını belirtmiştir. Gene Komasyon üyelerinden gelen soru üzerine Hazine Müsteşarlığı temsilcisi Türkiye tarafındaki yararlanıcının mutlaka eş finansman sağlaması gerektiğini ancak sağlamadığı durumlarda bu katkının sağlanıp, sonrasında ilgili kurumun bütçesinden alınacağı ifade etmiştir.

Tasarının 11 inci maddesine ilişkin olarak Hazine Müsteşarlığı temsilcisi, Katılım Öncesi Yardım Aracı Çerçeve Anlaşması gereğince AB fonlarından hiçbir şekilde vergi, resim, harç gibi kesintilerin yapılmaması gerektiğini ancak vergi kanunlarında bu yönde bir düzenleme bulunmadığı için uygulamanın farklı işlediğini, bu sıkıntının önüne geçmek amacıyla 11 inci maddenin düzenlendiğini dile getirmiştir.

1/747 esas numaralı “Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkındaki Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”nın 9 uncu ve 11 inci maddeler üzerindeki görüşmeler tamamlandıktan sonra, Komasyonumuzun uygunluk görüşünün esas komasyon olan Plan ve Bütçe Komasyonuna bildirilmesi karara bağlanmıştır. Raporumuz, Meclis Başkanlığına saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Mehmet Tekelioğlu</i>	<i>Nazmi Haluk Özdalga</i>	<i>Ercan Candan</i>
İzmir	Ankara	Zonguldak
Üye	Üye	Üye
<i>Aykan Erdemir</i>	<i>Ali Şahin</i>	<i>Oğuz Oyan</i>
Bursa	Gaziantep	İzmir
Üye	Üye	Üye
<i>Yıldırım Mehmet Ramazanoğlu</i>	<i>Cem Zorlu</i>	<i>Ebubekir Gizligider</i>
Kahramanmaraş	Konya	Nevşehir
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Kasım Gülpınar</i>	<i>Nazmi Gür</i>	
Şanlıurfa	Van	

Alt Komisyon Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

19/3/2013

Esas No: 1/747,2/1285,2/1325

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

Komisyonumuzun 13/3/2013 tarihinde yaptığı 32 nci birleşiminde, 1/747 esas numaralı "Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile 2/1285 esas numaralı "4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi" ve 2/1325 esas numaralı "Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile Harçlar Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi" birleştirilmiş ve görüşmelerde 1/747 esas numaralı Kanun Tasarısının esas alınması kararlaştırılmıştır. Söz konusu Tasarı ve Teklifin daha ayrıntılı olarak incelenmesini teminen öncelikle bir alt komisyonunda görüşülmesine karar verilmiştir. Alt Komisyonun, 14/3/2013 tarihinde Maliye Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, Gelir İdaresi Başkanlığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Türkiye Bankalar Birliği, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) ve Gayrimenkul A.Ş. temsilcilerinin katılımlarıyla yapmış olduğu toplantılarda Tasarı ve Teklifler değerlendirilmiş ve metinde aşağıdaki değişiklikler yapılmıştır:

Tasarının;

- Çerçeve 1 ila 6 ncı maddeleri aynen kabul edilmiştir.

- Tasarının 3 üncü maddesiyle 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin altıncı fıkrasında yer alan "yatırım harcamalarına kıyasla öncelikli olarak" ibaresinin madde metninden çıkarılması öngörülmektedir. Altıncı fıkrada geçen ibare doğrultusunda söz konusu fıkra ile ilişkin idari para cezası kesilmesini öngören 14/A maddesinin birinci fıkrasının (d) bendindeki düzenlemeyi paralel hale getirmeyi öngören bir düzenleme metne yeni çerçeve 7 nci madde olarak eklenmiştir.

- Çerçeve 7 ve 8 inci maddeleri; çerçeve 8 ve 9 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 9 uncu maddesi; kanunların hazırlanmasındaki usul ve esaslara uygunluğun sağlanması amacıyla iki ayrı çerçeve madde şeklinde düzenlenmek suretiyle çerçeve 10 ve 11 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 47 nci maddesi; kanunların hazırlanmasındaki usul ve esaslara uygunluğun sağlanması amacıyla çerçeve 12 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 10 uncu maddesi; 4749 sayılı Kanunun 7/A maddesi kapsamında ihraç edilen kira sertifikalardan elde edilen kira gelirleri yanında vade sonunda alınan paraların da banka ve sigorta muameleleri vergisinden istisna tutulmasını sağlamaya yönelik olarak değiştirilmesi suretiyle çerçeve 13 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

- Çerçeve 11 inci maddesi; çerçeve 14 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

- Elektrik üretimi için yapılacak yatırımların neden olabileceği olumsuz etkilerin giderilmesinde kaynak olarak kullanılmak üzere elektrik üretim faaliyeti lisans harçlarının yüzde 90'ının il özel idareleri veya büyükşehir belediyelerine aktarılmasını amaçlayan bir düzenleme yeni çerçeve 15 inci madde olarak metne eklenmiştir.

- Elektrik Piyasası Kanunu kapsamında özelleştirme bedeli, lisans bedeli ve su kullanım bedeli ödemeksizin hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim faaliyetinde yatırım yapanların, yatırım yaptıkları bölgelerdeki altyapılarda meydana getirebileceği zararların karşılanmasında il özel idarelerine veya il özel idaresi bulunmayan yerlerde büyükşehir belediyelerine kaynak sağlanmasını amaçlayan bir düzenleme metne yeni çerçeve 16 ncı madde olarak eklenmiştir.

- Çerçeve 12 nci maddesi; 17 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 13 üncü maddesi; Merkez Bankası Denetleme Kurulunda herhangi bir üyeliğin boşalması halinde kalan süreyi tamamlayacak yeni üyenin tespit usulünü belirleyen bir cümlenin eklenmesi suretiyle çerçeve 18 inci madde olarak kabul edilmiştir.

- 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa tabi görevi bulunmayan veya daha önce herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşundan emeklilik ya da yaşlılık aylığı almakta iken Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Banka Meclisi üyeliğine seçilenlerin, 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi ile ilişkilendirilmemeleri nedeniyle, görev süreleri boyunca Sosyal Güvenlik Kurumuna sigorta primi ödenememesi, hizmet sürelerinin emeklilikte değerlendirilememesi ve genel sağlık sigortası priminin yatırılmaması gibi sonuçlarla karşılaşılmasının önlenmesini öngören bir düzenleme metne yeni çerçeve 19 uncu madde olarak eklenmiştir.

- Çerçeve 14 ila 16 ncı maddeleri; çerçeve 20 ila 22 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 43 ve 48 inci maddeleri; 23 ve 24 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

- Özel sektör kaynaklarından ve işletme becerilerinden daha fazla yararlanılmasını, kamu hizmetlerinin daha etkin ve verimli bir şekilde gerçekleştirilmesini ve yatırım taleplerinin daha kısa sürede karşılanmasını teminen 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanunun kapsamının genişletilmesi ve güncel ihtiyaçlara cevap verecek şekilde yeniden düzenlenmesi amacıyla söz konusu Kanunun 2 nci maddesinde değişiklik öngören bir düzenleme metne yeni çerçeve 25 inci madde olarak eklenmiştir.

- Çerçeve 44 üncü maddesi; çerçeve 26 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 17 nci maddesi; çerçeve 27 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 18 inci maddesi; kambiyo borsalarına ilişkin düzenleme yapma yetkisi aynı zamanda Sermaye Piyasası Kurulunda da bulunduğundan herhangi bir yetki karmaşasına yol açılmaması amacıyla "kambiyo borsaları" ibaresinin madde metninden çıkarılması suretiyle çerçeve 28 inci madde olarak kabul edilmiştir.

- Çerçeve 19 ila 22 nci maddeleri; çerçeve 29 ila 32 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 23 üncü maddesi; aynı düzenlemenin Komisyonumuzun 12.03.2013 tarihli 31. birleşiminde görüşülerek kabul edilen 1/746 esas numaralı Gümrük Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısına dâhil edilmiş olması sebebiyle Tasarı metninden çıkarılmıştır.

- 24 ve 25 inci maddeleri; çerçeve 33 ve 34 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 45 inci maddesi; çerçeve 35 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

- Tersanecilik, tekne imal ve çekek yeri (yat çekek yeri hariç) sektörünün içinde bulunduğu genel durumun iyileştirilmesini, yatırım ve alt yapı maliyetlerinin düşürülmesini, uluslararası rekabet gücünün artırılması ve sektörün desteklenmesini amaçlayan bir düzenleme metne yeni çerçeve 36 ncı madde olarak eklenmiştir.

- Çerçeve 46 ncı maddesi; çerçeve 37 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 26 ncı maddesi; çerçeve 38 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 27 nci maddesi; 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa eklenmesi öngörülen geçici 21 inci maddesinin birinci fıkrasının sosyal güvenlik kurumlarında görev yapan müfettiş ve uzmanlar, yasama uzmanları ile düzenleyici ve denetleyici kurumlarda görev yapan murakıp ve uzmanlara da Tasarıda belirlenen şartlar dâhilinde kamu idarelerinin iç denetçi kadrolarına atanma hakkının verilmesine yönelik olarak değiştirilmesi, Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından veya Üniversitelerarası Kurul Yabancı Dil Sınavından en az elli puan almış olanların da yabancı dil yeterliliğini sağlamış sayılacağını belirten yeni bir fıkranın metne eklenmesi ve redaksiyon mahiyetinde değişikliklerin yapılması suretiyle çerçeve 39 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

- Çerçeve 28 ila 35 inci maddeleri; çerçeve 40 ila 47 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 36 ncı maddesi; sigortacılık mevzuatından kaynaklanan hukuk ve ceza davalarının bu alanda görevlendirilecek ihtisas mahkemelerinde görülmesi amaçlandığından ve sigortacılık da dâhil olmak üzere tüm diğer finansal hukuki uyuşmazlıkların Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından iş dağılımı kuralları çerçevesinde belirlenecek mahkemelerce görüleceğinden 5684 sayılı Sigortacılık Kanununa eklenmesi öngörülen 36/A maddesinin konusu kalmayan ikinci fıkrasının madde metninden çıkarılması suretiyle 48 inci madde olarak kabul edilmiştir.

- Çerçeve 37 nci maddesi; kanunların hazırlanmasındaki usul ve esaslara uygunluğun sağlanması amacıyla iki ayrı çerçeve madde şeklinde düzenlenmek suretiyle çerçeve 49 ve 50 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 38 ve 39 uncu maddeleri; çerçeve 51 ve 52 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

- Çerçeve 40 ncı maddesi; 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkları faaliyet alanlarıyla ilgili olarak görevlendirilmesinde ve ürettikleri mal ve hizmetlerin fiyatlarının belirlenmesinde Bakanlar Kurulu Kararlarının Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın teklifi üzerine kararlaştırılmasını amaçlayan bir ibarenin metne eklenmesi suretiyle çerçeve 53 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

- Çerçeve 41 inci maddesi; çerçeve 54 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

- 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki teşebbüs, diğer işletme, şirket ve bankaların, Hazine Müsteşarlığına yapacakları temettü ödemelerini, mülkiyeti kendilerine ait olan taşınmazları Maliye Bakanlığınca belirlenecek rayiç bedelleri üzerinden Hazineye devretmeleri suretiyle de yapabilmelerini amaçlayan yeni bir düzenleme metne yeni çerçeve 55 inci madde olarak eklenmiştir.

- Çerçeve 42 nci maddesi; çerçeve 56 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Yürürlük maddesi; Tasarı metninin madde sıralamasının kanunların hazırlanmasındaki usul ve esaslara uygunluğun sağlanması amacıyla ve yeni maddeler eklenmiş olması ile bazı maddelerin bölünmüş olması nedeniyle yeniden düzenlenmesi suretiyle 57 nci madde olarak kabul edilmiştir.

- Yürütmeye ilişkin çerçeve 50 nci maddesi; 58 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.
- Tasarının tümü oy çokluğu ile kabul edilmiştir.

Metnin tamamı kanunların hazırlanmasında uygulanan esas ve usuller çerçevesinde redaksiyona tabi tutulmuştur.

Raporumuz, Plan ve Bütçe Komisyonuna sunulmak üzere saygı ile arz olunur.

Başkan	Üye	Üye
<i>Ali Boğa</i>	<i>Bülent Kuşoğlu</i>	<i>Sadık Badak</i>
Muğla	Ankara	Antalya
	(Muhalefet şerhi ektedir)	
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Günal</i>	<i>Cahit Bağcı</i>	<i>Abdullah Nejat Koçer</i>
Antalya	Çorum	Gaziantep
Üye	Üye	Üye
<i>Adil Kurt</i>	<i>Mehmet Muş</i>	<i>Müslim Sarı</i>
Hakkâri	İstanbul	İstanbul
(Muhalifim)		(Muhalefet şerhi ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Ahmet Arslan</i>	<i>Mustafa Kalaycı</i>	<i>Uğur Aydemir</i>
Kars	Konya	Manisa
	(Muhalifim)	
	Üye	Üye
	<i>Recai Berber</i>	<i>Abdülkerim Gök</i>
	Manisa	Şanlıurfa

MUHALEFET ŞERHİ

TBMM

Plan ve Bütçe Komisyon Başkanlığı'na

Alt komisyon gündeminde bulunan Kamu Finansmanı ve Borç Yönetimi'nin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile bazı kanun ve kanun hükmünde kararnemelerde değişiklik yapılmasına dair kanun tasarısı (1/747) üzerinde yapılan alt komisyon toplantısı sonucunda;

1. Tasarının yine bir torba kanun niteliğinde olduğu ve 23 ayrı kanun ve KHK'de değişiklik içerdiği,
2. Yakın zamanda birkaç kez değiştirilen kanunlarda, hatta aynı maddelerinde tekrar değişikliklere gidildiği, örneğin 4749 sayılı kanunda yapılan değişiklikler Resmi Gazete'de geçen hafta yayımlanarak yürürlüğe girdiği halde yine 4749 sayılı kanunla ilgili birçok değişikliğin söz konusu olduğu, hatta henüz Resmi Gazete'de yayınlanmayan ancak hafta içinde TBMM Genel Kurulu'nda görüşülerek kabul edilen Elektrik Piyasası Kanunu ile ilgili değişikliklerin dahi getirildiği hayretle görülmüştür.
3. Tasarının bir benzeri geçen hafta Plan ve Bütçe Komisyonu'nda görüşüldüğü halde;

- Kira sertifikaları,
- Üst fonlara Hazine'ce kaynak sağlanabilmesi,
- AB Hibe Fonları,
- Çalışanların tasarrufa teşviki,
- Sigortacılık,
- KİT'ler,
- Hazine Müsteşarlığı, Teşkilat Kanunu,
- Amme Alacakları, Tahsil Usulü Hakkında Kanun,
- Yap-İşlet-Devret modeli ile Yatırım Yapılması Hakkında Kanun,
- Hazine'ye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve KDV Kanunu'nda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun,
- Ödeme İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun,
- YÖK'da değişiklik,
- İç Denetçilere ilişkin,
- Vakıflar Kanunu'na ilişkin,
- Bankacılık Kanunu'na ilişkin,
- Gider Vergileri Kanunu

gibi birbiriyle hiç ilgisi olmayan kanun ve KHK'lerde getirilen değişikliklerin yasama organı tarafından anlaşılması, yerli yerine oturtulması, hatasız kanunlar olarak çıkarılmaları kısa zamanda nerede ise imkansızdır.

4. Torba Kanun 49 madde olarak geldiği alt komisyonda yeni maddelerin ihdası ile 58 maddeye çıkmıştır.

5. Alt Komisyon görüşmeleri sırasında bazı sakıncalı düzenleme ve son derece hatalı uygulamaların olduğu ortaya çıkmıştır. Örneğin, Torba Kanununun 2'nci maddesi ile getirilen değişiklik görüşülürken şimdiye kadar iki ihale ile yurtiçinde 3.1 milyar TL'lik, yurtdışında 1.5 milyar Dolar'lık kira sertifikası konusunda tahvil ihracı yapıldığı halde aslında ihraçların hukuksuz olduğu ortaya çıkmıştır. Kurulması gereken Varlık Kiralama Şirketi (VKŞ) kurulmamış, işlemler sadece nitelikli muvazaa teşkil edecek şekilde kağıt üstünde kalmış ve ne özel hukuk ne de kamu hukuku denemeyecek garip bir hukuk oluşturulmuştur. VKŞ'ne dayandırılarak yapılan işlemler tam bir skandal niteliğindedir ve şimdiye kadar Hazine Müsteşarlığı'nda örneği yoktur. Dolayısı ile 2. Maddenin çıkmaması gerektiği gibi konuyla ilgili tüm düzenlemelerin de yeniden ele alınması şarttır.

Diğer bir örnek ise, tasarının 4'üncü maddesi ile getirilmek istenen, belediyelere tahvil ihraç yetkisinin verilmesidir. Kamunun Hazine dışında dış borçlanmaya gitmesine yol açacak bu durum yetkililerce "bu belediyelere tahvil ihraç yetkisi vermiyor, sadece dış borç ödeme hesabı açmalarını istiyoruz" şeklinde izah edilmişse de gerçekte getirilmek istenen madde değişikliği tüm olarak görüldüğünde durum oldukça farklıdır.

- Tasarının 22'nci maddesi ile ilgili yeterli açıklama yapılmadığından komisyona bir çalışma yapılarak getirilmesi kararlaştırılmıştır.

- Tasarının 23. Maddesi ise Plan ve Bütçe Komisyonu'ndan geçen hafta çıkan bir başka torba tasarıda bulunduğu gerekçesi ile tasarıdan çıkarılmıştır.

- Tasarının 27. Maddesi ile iç denetçi kadroları konusunda da daha ayrıntılı çalışma yapılacaktır.

- Tasarının 38. Maddesi geçmişe yönelik bir düzenleme içermektedir. Vakıfbank ve Vakıflar Genel Müdürlükleri'ni ilgilendiren konu en azından ihmali görülenler hakkında soruşturma açılmasını gerektirir niteliktedir.

- Tasarının 40. Maddesi ile yapılan düzenleme Hazine Müsteşarlığı'nın kendisini güvenceye alırken bütçeye de ilave yük getirmesini sağlamaktadır.

- Tasarının 42. Maddesi dahilde işleme rejimi çerçevesinde ihraç edilecek ürünlerin (bisküvi, gofret vs.) şekerleri konusunda Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.'ne görev zararı oluşturma yetkisi vermektedir. Düzenleme özellikle özelleşme safhasındaki bir kurum için yanlıştır.

- 44. Madde ile getirilen değişikliğin kime hizmet ettiği, neden bir kanuna ihtiyaç duyulduğu tam olarak anlaşılmamıştır.

Müslim Sarı
İstanbul

Bülent Kuşoğlu
Ankara

ALT KOMİSYON METNİ

**KAMU FİNANSMANI VE BORÇ YÖNETİMİNİN DÜZENLENMESİ HAKKINDA
KANUN İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Devlet dış borcu”, “Garantili imkân”, “Genel giderler” ve “Stratejik ölçüt” tanımları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, “İkraz ücreti” tanımından sonra gelmek üzere “Mutabakat Zaptı”, “Türev ürün” tanımından sonra gelmek üzere “Ulusal Fon”, “Ulusal yetkilendirme görevlisi”, “Uygulama birimi” ve “Yararlanıcı” tanımları eklenmiştir.

“Devlet dış borcu: Müsteşarlık tarafından; herhangi bir dış finansman kaynağından belirli bir itfa planına göre geri ödenmek üzere sağlanan finansman imkânları ile borç üstlenimi ve Hazine garantileri kapsamında üstlenilen her türlü malî yükümlülüğü,”

“Garantili imkân: Bu Kanun kapsamında sağlanan Hazine garantilerini,”

“Genel giderler: Devlet borcunun yürütülmesi ve yönetilmesi için yapılan kayıt ve tescil giderleri, kredi derecelendirme kuruluşlarına ödenen ücretler, avukatlık ücreti, müşavirlik ücreti, kur farkları, komisyon ödemeleri, gecikme faiz ve cezaları, Devlet iç borçlanma senetleri basım ve ilan giderleri ve benzeri tüm masraf ve giderler ile Müsteşarlık tarafından nakit, borç, alacak ve diğer hazine işlemleri kapsamında yaptırılan iş, işlem ve diğer hizmetler karşılığı ödenen ücret, masraf, komisyon ve benzeri giderleri,”

“Stratejik ölçüt: Borç, nakit ve risk yönetiminde esas alınacak olan ve genel risk/maliyet hedeflerini ifade eden gösterge ve kriterleri,”

“Mutabakat Zaptı: 30/1/2003 tarihli ve 4802 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan ve 24/2/2003 tarihli ve 2003/5313 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla onaylanan Ulusal Fon’un Kurulmasına İlişkin Mutabakat Zaptını,”

“Ulusal Fon: Mutabakat Zaptında tanımlanan ve Hazine Müsteşarlığı bünyesinde Avrupa Birliği fonlarının aktarıldığı birimi,”

“Ulusal yetkilendirme görevlisi: Mutabakat Zaptına göre Ulusal Fona başkanlık eden görevliyi,”

“Uygulama birimi: Avrupa Birliğinden sağlanan fonların, ihaleye çıkmak, sözleşme ve ödeme yapmak, muhasebe ve raporlama işlemlerini yürütmek suretiyle kullanımından sorumlu olan birimleri,”

“Yararlanıcı: Avrupa Birliği malî işbirliği kapsamında program ve proje yürüten özel veya kamu kurum ve kuruluşlarını,”

MADDE 2- 4749 sayılı Kanunun 7/A maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanun kapsamındaki halka açık olmayan kurum ve kuruluşlara ait taşınır ve taşınmazlar ile kullanma, yararlanma, işletme ve sair haklar gibi maddî olmayan varlıklara ilişkin, ilgili kurumların görüşleri alınarak alım, satım, geri alım, kiraya verme, geri kiralama, bedelli veya bedelsiz devir ve benzeri işlemleri mevzuatta yer alan şekil kurallarına tâbi olmaksızın tesis etmeye ve bu işlemleri aynı usule tâbi olarak yapmak üzere 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun kuruluş,

tescil, denetleme, sermaye, tasfiye ve işleyişe ilişkin hükümlerine bağlı olmaksızın özel hukuk tüzel kişiliğini haiz varlık kiralama şirketleri kurmaya veya özel hukuk tüzel kişiliğini haiz varlık kiralama şirketleri kurmak üzere kamu sermayeli kurumları görevlendirmeye Bakan yetkilidir. Bu şirketler söz konusu taşınır ve taşınmazlar ile maddî olmayan varlıklara dayalı olarak, hasılatı Müsteşarlığa aktarılacak üzere yurt içi ve yurt dışı piyasalarda kira sertifikası ihraç edebilir. Bu ihraçlara konu olan varlıklar üzerinde, ihracın vadesi süresince ihraç koşullarına aykırı herhangi bir hukukî işlem tesis edilemez. Bu husus, ilgili taşınmazın tapu kütüğüne şerh edilir. İlgili kurumlar, bu madde kapsamındaki varlık kiralama şirketlerinin bu madde kapsamındaki taşınır ve taşınmazlar ile haklar ve diğer maddî olmayan varlıklarda tasarruf etmesini teminen tapu sicilinde değişiklik dâhil gerekli her türlü işlemleri münhasıran Müsteşarlığın yazılı başvurusu üzerine gerçekleştirirler. Bu fıkra kapsamındaki işlemlere konu olan kamu varlıklarının kullanımıyla ilgili bakım, onarım, işletme, inşaat ve benzeri iş ve işlemler ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından yapılır ve buna ilişkin harcamalar kendi bütçelerinden karşılanır. Bu fıkra kapsamındaki kira sertifikaları, 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanunu ve sermaye piyasası mevzuatı bakımından Müsteşarlık tarafından ihraç edilen menkul kıymetlere ilişkin olarak ilgili mevzuatta yer alan usul ve esaslara tâbidir. Bu sertifikalar, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun uygulamasında teminat olarak kabul edilir.”

“Bakan tarafından kurulmasına karar verilen ve tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketlerinin denetimi Hazine Müsteşarlığının denetimi çerçevesinde yapılır. Bu şirketler, 6102 sayılı Kanun, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve ilgili diğer mevzuat uyarınca defter tutma ve diğer yükümlülüklerden muaftır. Bu şirketlere, 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanunu, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uygulanmaz. Bu madde kapsamında kurulan varlık kiralama şirketlerine ait her türlü taşınmazlar 9/5/2012 tarihli ve 6305 sayılı Afet Sigortaları Kanunu ile ihdas edilen zorunlu deprem sigortasına tâbi değildir. Bu madde kapsamında kurulan varlık kiralama şirketlerine ait mallar ve her çeşit varlıklar, ceza ve takip hukuku başta olmak üzere ilgili diğer mevzuat uygulaması bakımından devlet malı hükümlerine tâbidir. Bu madde uyarınca yapılacak kiralama işlemleri, 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun kira sözleşmelerine ilişkin hükümlerine tâbi değildir ve söz konusu işlemler hakkında bu madde uyarınca taraflar arasında düzenlenecek sözleşme hükümleri uygulanır.”

MADDE 3- 4749 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, altıncı fıkrasında yer alan “yatırım harcamalarına kıyasla öncelikli olarak” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

“Hazine garantileri ile lehine garanti sağlanan taraftan verilecek her garanti için bir defaya mahsus olmak kaydıyla garanti edilen tutarın yüzde birine kadar garanti ücreti alınır.”

“Hazine garantilerinin verilmesine ilişkin olarak garanti ücretinin belirlenmesi, garantinin değerlendirilmesi, bütçeleştirilmesi, riskin sınırlandırılması ve paylaşımı ile garantiye ilişkin bilgilerin kamuoyuna açıklanması ve garanti edilen tutarın tespit edilmesi de dâhil olmak üzere bu hususlara ilişkin usul ve esaslar Müsteşarlık tarafından hazırlanacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 4- 4749 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin yedinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “krediler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile Müsteşarlığın garantisi altında uluslararası sermaye piyasalarında gerçekleştirilen tahvil ihraçları” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5- 4749 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasına “kaynaklanan ödemeler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile nakit, borç, alacak ve diğer Hazine işlemleri kapsamında yaptırılan iş, işlem ve diğer hizmetler karşılığı ödenecek ücret, masraf, komisyon ve benzeri tutarlar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6- 4749 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hesaptaki tutarlar nemalandırılır. Nemalandırmanın şartları Müsteşarlık ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından müştereken tespit olunur.”

MADDE 7- 4749 sayılı Kanunun 14/A maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “yatırım harcamalarına kıyasla öncelikli olarak” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 8- 4749 sayılı Kanunun 15 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“7/A maddesi kapsamında gerçekleştirilecek işlemler ve ihraç edilecek kira sertifikaları ile kira sertifikalarının ihracına ilişkin işlem ve kâğıtlar, damga vergisi ve harçlardan ve genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri ile bu idarelere bağlı veya bu idareler nezdinde tesis edilen kuruluşlar tarafından döner sermaye ve sair isimler altında alınan ücretlerden müstesnadır.”

MADDE 9- 4749 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Hazine alacakları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “diğer Hazine alacakları,” ibaresi ve maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Müsteşarlığa bağlı muhasebe birimleri hesaplarına kaydedilen menkul kıymetlerden hukuken takip kabiliyeti kalmayan veya ekonomik değeri bulunmayanların hesaplardan çıkarılmasına Bakan yetkilidir. Hesaplardan çıkarılan menkul kıymetler, 28/9/1988 tarihli ve 3473 sayılı Muhafazasına Lüzum Kalmayan Evrak ve Malzemenin Yok Edilmesi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunda yer alan sürelerle tâbi olmaksızın Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğüne gönderilir.”

MADDE 10- 4749 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Fonlara yapılacak aktarımlar

EK MADDE 1- Tam mükellef sermaye şirketlerine iştirak etmek suretiyle finansman sağlayan tüzel kişi ve girişim sermayesi fonları ile bireysel katılım yatırımcılarının yatırım yaptığı girişim şirketlerine eş finansman sağlayan ortak yatırım fonlarına kaynak sağlamak amacıyla kurulan üst fonlara Müsteşarlık tarafından taahhüt edilecek kaynağın üst sınırını ve niteliğini, kaynak aktarılabilecek üst fonların, üst fonlara bağlı alt fonların ve ortak yatırım fonlarının seçim kriterlerini, yatırım yapılabilecek alanları, denetimi, taahhüt edilen tutardan kaynaklanan her türlü ücret ve masrafın üst sınırlarını ve uygulamaya ilişkin diğer hususları Bakanlar Kurulu belirler.

Taahhüt edilen tutardan dönemler itibarıyla üst fona ödenecek miktarı belirlemeye ve aktarmaya Bakan yetkilidir. Kaynak taahhüdüne ilişkin ödeme Müsteşarlık bütçesine konulan ödenekten karşılanır.

Üst fonun ve/veya alt fonun tasfiyesi veya sona ermesi durumunda Müsteşarlık tarafından üst fona aktarılan kaynakların bakiye tutarı genel bütçeye gelir kaydedilir. Diğer kamu kurumları tarafından üst fonlara hibe olarak aktarılan paylardan kaynaklanan bakiye tutarlar da üst fon tarafından genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Müsteşarlığın ilgili hesabına aktarılır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin olarak ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye Bakan yetkilidir.”

MADDE 11- 4749 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Ulusal Fonun kullanımı

EK MADDE 2- Avrupa Birliği organlarıyla akdedilen ve usulüne göre yürürlüğe konulan anlaşmalar çerçevesinde, Türkiye tarafından sağlanacak eş finansman ile Avrupa Komisyonuna yapılacak iade, kur farkı, gecikme faizi ve benzeri nedenlerden doğabilecek finansman ihtiyaçları, yararlanıcılar tarafından sağlanır. Bu fıkra kapsamındaki finansman, ulusal yetkilendirme görevlisinin talebi üzerine yararlanıcılar tarafından en geç otuz gün içinde Ulusal Fona aktarılır. Ulusal Fona aktarılan tutarlar, Mutabakat Zaptı ve Avrupa Komisyonu ile imzalanarak usulüne göre yürürlüğe konulan diğer anlaşmalarda yer alan hükümler çerçevesinde kullanılır.

Yararlanıcıların birinci fıkra kapsamındaki yükümlülüklerini zamanında yerine getirmemeleri hâlinde, sözleşmeye bağlanmış projelere ilişkin olarak uygulama birimlerine aktarılması gereken tutarlar ile Avrupa Komisyonuna Ulusal Fon tarafından yararlanıcılar adına yapılacak ödemeler için ihtiyaç duyulan kaynak, Müsteşarlığın yılı bütçesine bu amaçla konulan ödenekten Ulusal Fona transfer edilir. Bu fıkra kapsamında yararlanıcılar adına yapılan ödemelerden doğan alacakların tahsilinde, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamı dışında kalan kurumlar için 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun, 5018 sayılı Kanuna ekli (II) ve (III) sayılı cetvellerde yer alan kurumlar için 29/6/1938 tarihli ve 3533 sayılı Umumî Mülhak ve Hususî Bütçelerle idare Edilen Daireler ve Belediyelerle Sermayesinin Tamamı Devlete veya Belediye veya Hususî İdarelere Aid Daire ve Müesseseler Arasındaki İhtilâfların Tahkim Yolu ile Halli Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Avrupa Komisyonu tarafından tahsis edilen fonların Ulusal Fona transferinde gecikme yaşanması hâlinde, anlaşmalar çerçevesinde uygulama birimleri tarafından sözleşmeye bağlanan projelere ilişkin zorunlu aktarımlar için ihtiyaç duyulan kaynak, Müsteşarlığın yılı bütçesine bu amaçla konulan ödenekten Ulusal Fona transfer edilir. Avrupa Komisyonu tarafından Ulusal Fona aktarılmasını müteakip söz konusu fonlar genel bütçeye gelir kaydedilir.

Birinci fıkra kapsamında, 5018 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı cetvelde yer alan kurumlarca Ulusal Fon hesaplarına aktarılan ancak kullanılmayan tutarlar, ilgili program kapandıktan sonra genel bütçeye gelir kaydedilir. Diğer kurum ve kuruluşlarca aktarılan ve kullanılmayan tutarlar ilgili kuruma iade edilir.

Malî işbirliği kapsamındaki program ve projelerin uygulanması sırasında uygulama birimleri tarafından gecikme cezası da dâhil olmak üzere yüklenicilerden tahsil edilen tutarlar, söz konusu program ve projelerin tamamlanmasını müteakip genel bütçeye gelir kaydedilir.

Ulusal Fon adına açılan Avrupa Birliği katkı hesapları dışındaki hesaplardan elde edilen nemalar her malî yıl sonunda genel bütçeye gelir kaydedilir.”

MADDE 12- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun ek 3 üncü maddesi” ibaresi “4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 13- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine “faiz gelirleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesine göre kurulan varlık kiralama şirketleri tarafından ihraç edilen kira sertifikalarından elde edilen kira gelirleri ve vade sonunda lehe alınan paralar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 14- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 84- Avrupa Birliği organlarıyla akdedilen ve usulüne göre yürürlüğe konulan anlaşmalar çerçevesinde proje karşılığı sağlanan hibeler, özel bir fon hesabında tutulur ve gelir olarak dikkate alınmaz. Söz konusu hibelerle gerçekleştirilecek projelere ilişkin olarak bu fondan yapılan harcamalar, gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider ve maliyet olarak dikkate alınmaz. Proje sonunda herhangi bir şekilde harcanmayan ve iade edilmeyen tutarın kalması hâlinde bu tutar gelir kaydedilir.

Birinci fıkrada çerçevesinde sağlanan hibelerle finanse edilen yıllara sâri inşaat ve onarım işlerine ilişkin ödemeler üzerinden ve yaptıkları serbest meslek işleri dolayısıyla bu işleri icra edenlere yapılan ödemelerden, fon hesabından yapılan harcama tutarları ile sınırlı olmak üzere, 94 üncü maddenin birinci fıkrasının (2) ve (3) numaralı bentleri ile 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ve 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri uyarınca vergi kesintisi yapılmaz.”

MADDE 15- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 113 üncü maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Elektrik üretim faaliyeti lisans harçları her yıl kurumlar vergisi beyannamesi verme süresi içerisinde verilen bildirim üzerine, elektrik üretim faaliyetlerinden elde edilen gayrisafi iş hasılatı esas alınarak tahakkuk ettirilir, tahakkuk ettirilen harçlar ayrıca mükellefe tebliğ edilmez ve mayıs ayı içerisinde ödenir. Genel bütçe geliri olarak kaydedilen elektrik üretim faaliyeti lisans harçlarının %90’ı, tahsil edildiği ayı takip eden ayın sonuna kadar, hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretimi yapan tesisin bulunduğu yerin il özel idaresine, il özel idaresi bulunmayan yerlerde büyükşehir belediye başkanlığına aktarılır.”

MADDE 16- 492 sayılı Kanuna bağlı (8) sayılı tarifeye aşağıdaki bölüm eklenmiştir.

“XV- Elektrik Üretim Faaliyeti Lisans Harçları:

1- Hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim lisansı (Her yıl için):

Elektrik Piyasası Kanunu kapsamında, Özelleştirme bedeli, lisans bedeli ve su kullanım bedeli ödemeksizin hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim faaliyetinde bulunanların (Kamu Kuruluşları hariç) bu faaliyetlerden elde ettikleri bir önceki yıl gayrisafi iş hasılatı üzerinden Binde 15

Üreticilerin kendi ihtiyaçları için kullandıkları elektriğin bedeli gayrisafi iş hasılatına dahil edilmez.”

MADDE 17- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 18 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 414 üncü maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi ile 428 inci maddesi Banka hakkında uygulanmaz.”

MADDE 18- 1211 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 23- Denetleme Kurulu, Genel Kurulca seçilecek dört üyeden oluşur. Bir denetleme kurulu üyesinin üyelikten ayrılması halinde, denetleme kurulunun diğer üyeleri, genel kurulun ilk toplantısına kadar görev yapmak üzere yerine seçilme şartlarını taşıyan birisini seçerler.

Denetleme Kurulu üyelerinin görev süreleri iki yıldır.

Denetleme Kurulu üyeliğine seçileceklerin yüksek öğrenim yapmış, bankacılık ve muhasebe alanında bilgi ve tecrübe sahibi olmaları şarttır.”

MADDE 19-1211 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “emekliliğe tabi görevlerden” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 20- 1211 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte görevde bulunan Denetleme Kurulu üyeleri, görev sürelerinin bitimine kadar görevlerini ifaya devam ederler.”

MADDE 21- 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “(a), (b), (s) ve (y)” ibaresi “(a), (b), (s), (y) ve (z)” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(z) 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesi kapsamında kira sertifikası ihracı işlemine konu olan binalar.”

MADDE 22- 1319 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “(a), (b), (f) ve (i)” ibaresi “(a), (b), (f), (i) ve (j)” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(j) 4749 sayılı Kanunun 7/A maddesi kapsamında kira sertifikası ihracı işlemine konu olan arazi ve arsalar.”

MADDE 23- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun ek 7 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumları kamulaştırma yoluyla taşınmaz edinemez.”

MADDE 24- 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 2 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Her türlü afetten” ibaresi “Her türlü acil durum ve afetten” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 25- 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına; “haberleşme” ibaresinden sonra gelmek üzere “kongre merkezi, kültür ve turizm yatırımları, ticari bina ve tesisler, spor tesisleri, yurtlar, tema parklar, balıkçı barınakları, silo ve depo tesisleri, jeotermal ve atık ısıya dayalı tesisler ve ısıtma sistemleri” ibaresi, “demiryolu” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve raylı sistemler” ibaresi, “gar kompleksi” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve istasyonları, teleferik ve telesiyej tesisleri” ibaresi, “sınır kapıları” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve gümrük tesisleri” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 26- 3996 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Kùltür ve Turizm Bakanlığı, Yassıada ve Sivriada’da bu Kanun kapsamında, 4 üncü maddenin üçüncü fıkrasındaki düzenlemeye tabi olmaksızın, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına veya üst kuruluşlarına doğrudan sözleşme yapma suretiyle kültürel ve turizm amaçlı yatırım ve hizmetler yaptırabilir.

Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya üst kuruluşları, bu madde kapsamındaki yatırım ve hizmetleri kendileri yapabileceği gibi başka şirketler vasıtasıyla da yapabilirler. Daha önce yap-işlet-devret projesi üstlenmiş şirketler de bu madde kapsamında yeni bir proje yüklenebilir.

Yassıada ve Sivriada’da yapılacak olan planlama, imar ve inşaat uygulamaları ile diğer düzenlemeler 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve diğer mevzuatta yer alan kısıtlama ve prosedürlere tabi değildir.”

MADDE 27- 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 25- Mùlga 2/1/1961 tarihli ve 196 sayılı Ekici Tütünleri Satış Piyasalarının Desteklenmesine Dair Kanun ile bu Kanuna dayanılarak yürürlüğe konulan Bakanlar Kurulu kararları uyarınca, Hazine nam ve hesabına yürütölen destekleme alımlarına ilişkin olarak Gayrimenkul A.ř. tarafından yönetilen Tütün Destekleme Bilançosu, bilanço kalemlerinin anılan şirket bilançosuna devri suretiyle tasfiye edilir.

Devir ve tasfiye işlemlerini takiben, Gayrimenkul A.ř. bilançosunun aktifinde yer alan Hazineden olan destekleme alacakları ile devir işlemi öncesi Tütün Destekleme Bilançosunun pasifinde ticarî borçlar kaleminde yer alan borçlar karşılıklı olarak terkin edilir.

Bu kapsamda yapılan işlemler nedeniyle oluşan gelir ve giderler kurum kazancının tespitinde dikkate alınmaz. Devir ve terkin işlemleri nedeniyle yapılan işlemler harçtan, düzenlenen kağıtlar damga vergisinden müstesnadır.”

MADDE 28- 9/12/1994 tarihli ve 4059 sayılı Hazine Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (c) bendinde yer alan “finansmanı dış kredilerle sağlanan projelerle ilgili ithalata ilişkin izinleri vermek,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

“d) Malî Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdürlüğünün görevleri;

1) Bireysel katılım sermayesi ve Türk parasının kıymetini koruma ile ilgili konularda mevzuatı hazırlamak, uygulamak, ilgili kuruluşlarda uygulanmasını izlemek, yönlendirmek ve denetimini sağlamak, bu mevzuatın Avrupa Birliği mevzuatı ile uyum çalışmalarını yürütmek,

2) Kambiyo politikalarına ilişkin esasları düzenlemek, kambiyo politikalarının uygulanması ile ilgili konularda Müsteşarlık ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası ilişkilerini kurmak,

3) Malî sektöre ilişkin iç ve dış gelişmeleri izlemek, değerlendirmek, malî sektörü geliştirici ve finansal istikrarı güçlendirici çalışmalar yapmak,

4) Finansal düzenleyici ve denetleyici kurumlar ve borsalarla işbirliği yapmak,

5) Müsteşarlıkça verilecek benzeri görevleri yapmaktır.”

MADDE 29- 4059 sayılı Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “Petrol Kanununun vergi dışında kalan hükümleri ile” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 30- 4059 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yer alan “Müsteşar Yardımcısı” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Kurul Başkanı” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 31- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan “Hazine Müsteşarlığından” ibaresi “Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından”, “Hazine Müsteşarlığı” ibaresi “Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 32- 4447 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yayımı tarihinden önce Sosyal Güvenlik Kurumundan İşsizlik Sigortası Fonuna bu Kanun hükümleri kapsamında aktarılan tutarlar ile Hazine Müsteşarlığından İşsizlik Sigortası Fonuna aktarılan devlet payı tutarlarına ilişkin fazla ve/veya eksik ödeme yapıldığının tespit edilmesi hâlinde taraflar yükümlülüklerini faizsiz olarak yerine getirir.”

MADDE 33- 28/3/2001 tarihli ve 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun ek 1 inci maddesinde yer alan “Devlet katkısı ve varsa getirilerinin” ibareleri “Devlet katkısı hesabındaki tutarın” şeklinde, “Devlet katkısı ve getirilerinden” ibareleri “Devlet katkısı hesabındaki tutarlardan” şeklinde, “Devlet katkısına ilişkin hesabındaki varsa hak kazanılmayan birikim tutarı” ibaresi “Devlet katkısı hesabındaki varsa hak kazanılmayan tutarlar” şeklinde, “Devlet katkısı ve getirileri” ibaresi “Devlet katkısı hesabındaki tutarlar” şeklinde, maddenin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Katılımcıların Devlet katkısına esas teşkil eden katkı paylarının doğru hesaplanmasından şirketler sorumludur. Haksız olarak yapıldığı tespit edilen Devlet katkısı, ödeme tarihinden itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı oranına göre hesaplanan faiziyle birlikte 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edilmek üzere emeklilik gözetim merkezi tarafından ilgili şirketin bağlı olduğu vergi dairesine bildirilir. Tahsil edilen tutarlar genel bütçeye gelir kaydedilir ve tahsilata ilişkin bilgi, vergi dairesince Müsteşarlığa iletir.”

“Bu madde kapsamında; Devlet katkısının Müsteşarlıkça emeklilik gözetim merkezine, emeklilik gözetim merkezince şirketlere, şirketlerce katılımcıların hesaplarına ödenmesi yahut hak kazanılmayan tutarların şirketlerce geri ödenmesi için Müsteşarlıkça tanımlanan azamî ikişer iş günlük işlem süreleri için emeklilik gözetim merkezi ve şirketlerden nema talep edilmez. Emeklilik gözetim merkezi tarafından gerçekleştirilen işlemler için Müsteşarlıkça emeklilik gözetim merkezine ücret ödenmez.”

MADDE 34- 4632 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin beşinci fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Müsteşarlıkça uygun görülen programlı geri ödeme tutarları hariç, aktarım tarihinden itibaren üç yıl içinde katılımcı tarafından maluliyet ve ölüm haricindeki bir nedenle, aktarılan birikimlerin bir kısmının veya tamamının alınarak sistemden çıkılması durumunda, aktarım nedeniyle istisnadan yararlanılan tutar üzerinden % 3,75 oranında gelir vergisi tevkifatı yapılır.”

MADDE 35- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Mülkiyeti Hazineye veya kamu idarelerine ait olan taşınmazlardan bir kamu idaresine tahsisli olan ancak başka bir kamu idaresince kamu hizmetlerinin yerine getirilmesi için ihtiyaç duyulan taşınmazlardan fiilen kamu hizmetlerinde kullanılanlar dâhil olmak üzere, hangi kamu idaresinin taşınmaza daha çok ihtiyacının olduğunun belirlenmesi ve bunların tahsislerinin kaldırılarak ihtiyacı olan kamu idaresine tahsisi konusundaki idari uyuşmazlıklarda nihai karar vermeye, Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Mahalli idareler hariç olmak üzere genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin, döner sermayelerin, fonların, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları hariç özel kanunla kurulmuş diğer kamu idarelerinin, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bunların bağlı ortaklıkları ile müesseselerinin ve sermayesinin yüzde ellisinden fazlası kamuya ait diğer ortaklıklar ve şirketlerin mülkiyetinde ve tasarrufunda bulunan tatil köyü, termal tesis, eğitim ve dinlenme kampları, eğitim, dinlenme ve spor tesisleri, misafirhane ve diğer sosyal tesislerin ekonomiye kazandırılması amacıyla, bu tesislerin maliklerinin kendilerince, Bakanlıkça, Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca veya Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca; değerlendirme işlemi yapacak idarenin mevzuatına göre ve bu mevzuatta belirtilen usullere göre satılmak, kat/arsa karşılığı inşaat yaptırılmak, üzerlerinde sınırlı aynı hak tesis edilmek suretiyle veya diğer yöntemlerle değerlendirilmesine, değerlendirmenin hangi idare tarafından ve hangi yöntemle yapılacağına, Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca karar verilebilir.

Üçüncü fıkra kapsamındaki taşınmazların değerlendirilmesinden elde edilen gelirler, genel bütçeli idarelerde ilgili idarenin merkez muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve özel gelir kaydedilir. Özel gelir kaydedilen bu tutar karşılığında idare bütçesine münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir. Özel bütçeli idarelerde bu gelirler muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve bütçelerine gelir olarak kaydedilir. İdareler bu gelirleri münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde ödenek eklemek suretiyle kullanır. Diğerlerinde ise, elde edilen gelirler kendi mevzuatına göre muhasebe birimi hesaplarına aktarılarak bütçelerine gelir veya gelir olarak kaydedilir ve ilgili mevzuatına göre münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kullanılır. Değerlendirme işlemleri maliki idareler dışında diğer idarelerce yapılan taşınmazlar için yapılan masraflar aktarılacak gelirlerden düşülür.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, uygulamayı yönlendirmeye ve izlemeye, uygulamada ortaya çıkacak tereddütleri gidermeye Bakanlık yetkilidir.”

MADDE 36- 4706 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Hazinenin özel mülkiyetindeki veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlar üzerinde tersane, tekne imal ve çekek yeri (yat çekek yeri hariç) yatırımı yapılmak amacıyla lehlerine irtifak hakkı tesis edilen veya adlarına kullanma izni verilen yatırımcılar tarafından başvuruda bulunulması halinde; sözleşmeden doğan irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedellerinin gecikme zamları ile birlikte ödenmesi, Bakanlık aleyhine açılmış varsa davalardan tüm yargılama giderleri üstlenilerek kayıtsız ve şartsız feragat edilmesi ve buna ilişkin belgelerin aslının Bakanlığa ibraz edilmesi kaydıyla, sözleşmelerin devri dahil bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren sözleşmelerinde hasılat payı alınacağına ve oranına ilişkin hüküm bulunsun veya bulunmasın bu hükümler yerine toplam yıllık hasılatın binde biri oranında hasılat payı alınır ve ayrıca irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedeli alınmaz.

Hazinenin özel mülkiyetindeki veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlar üzerinde yeni tersane, tekne imal ve çekek yeri (yat çekek yeri hariç) yatırımı yapılmasının talep edilmesi halinde, bu taşınmazlar hakkında bir defaya mahsus alınacak katılım payı üzerinden artırma ihalesi yapılır. İhale sonucunda en yüksek teklifte bulunan yatırımcıdan katılım payı tahsil edilerek irtifak hakkı ve/veya kullanma izni sözleşmesi düzenlenir. Bu yatırımcıların toplam yıllık hasılatlarından binde bir oranında pay alınır, ancak irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedeli alınmaz.

Hazinenin özel mülkiyetindeki veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlar üzerinde tersane, tekne imal ve çekek yeri hariç diğer her türlü kıyı yapıları yapılmak amacıyla lehlerine irtifak hakkı tesis edilen veya kullanma izni verilen yatırımcılar tarafından talep edilmesi halinde, asıl alanın ve asıl alanlara ilave verilen alanların irtifak hakkı ve/veya kullanma izni sözleşmeleri; bu sözleşmelere göre tahsil edilmesi gereken toplam yıllık hasılatın pay alınmasına ilişkin hükümler ile diğer hükümler korunarak alınması gereken toplam irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedeli üzerinden; tersane, tekne imal ve çekek yerleri (yat çekek yerleri hariç) ilişkin olanlar ise, irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedeli alınmadan sözleşmelerinde hasılat payı alınacağına ve oranına ilişkin hüküm bulunsun veya bulunmasın toplam yıllık hasılatın binde bir oranındaki pay üzerinden tek bir sözleşmeye dönüştürülebilir.

Bu maddenin beşinci ve yedinci fıkrası kapsamında kalan işlemler 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu kapsamında alınan harçlardan muafıdır.”

MADDE 37- 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 4- Bakanlık tarafından gerekli görülen durumlarda kamu hizmetlerinin yerine getirilebilmesi veya Hazine taşınmazlarının daha etkin ve verimli şekilde yönetilmesi amacıyla, Hazinenin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile mülkiyeti gerçek ve tüzel kişilere ait taşınmazlar trampa edilebilir.”

MADDE 38- 24/4/2003 tarihli ve 4853 sayılı Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabının Tasfiyesi ve Bu Hesaptan Yapılacak Ödemelere Dair Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce açılanlar da dâhil olmak üzere birden fazla kurum hasım gösterilerek açılan davalarla ilgili olarak mahkemelerce Hazine Müsteşarlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumu aleyhine hüküm altına alınan tutarlar Hazine Müsteşarlığı tarafından ödenir.

Bu madde kapsamında kişilere yapılmış ve yapılacak ödemeler ile yargılama giderleri ve avukatlık ücretlerine ilişkin tutarlar, 8 inci madde kapsamında Sosyal Güvenlik Kurumunca asıl sorumlu olan işverenlerden tahsil edilerek Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılır. Asıl sorumlu işverenin il özel idareleri ve belediyeler ile bu idarelere bağlı kuruluşlar ve bunlara ait tüzel kişiler olması hâlinde Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından yapılacak tahsilat işlemlerinde 2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanununun 7 nci maddesinin ikinci fıkrası hükmü uygulanır.

Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabı ile ilgili olarak tahsil edilen ancak kişi bazında hak sahipleri belirlenemediğinden Sosyal Güvenlik Kurumu hesaplarında bekletilen tutarlar, Genel Bütçeye gelir kaydedilmek üzere Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra yapılacak tahsilatlar için de bu fıkra hükmü uygulanır.”

MADDE 39- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“İç denetçi kadrolarına atanma

GEÇİCİ MADDE 21- Merkezî yönetim kapsamındaki idarelerde ve sosyal güvenlik kurumlarında mesleğe özel yarışma sınavıyla girip yeterlik sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dahil, denetçi, müfettiş, kontrolör, sigorta denetleme uzmanı, sigorta denetleme aktüeri, yasama uzmanı, düzenleyici ve denetleyici kurumlarda murakıp ve uzman ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 152 nci maddesinin “II-Tazminatlar” kısmının “A- Özel Hizmet Tazminatı” bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, kamu idarelerinin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Bu Kanun kapsamındaki idarelerde mesleğe özel yarışma sınavıyla girip yeterlik sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dâhil malî hizmetler uzmanı olarak en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, kendi idareleri, yükseköğretim kurumları ve mahalli idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Mesleğe özel yarışma sınavıyla girip yeterlik sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dâhil il eğitim denetmeni, muhasebe denetmeni, milli emlak denetmeni, sosyal güvenlik denetmeni veya mahalli idarelerde müfettiş olarak en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, yükseköğretim kurumları ve mahalli idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Geçici 5 inci ve geçici 16 ncı maddelere göre atanan iç denetçiler, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, diğer idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar naklen atanabilirler. Bunlar, daha önce kendilerine verilen Kamu İç Denetçi Sertifikalarını kullanmaya devam ederler.

Bu Kanun kapsamındaki idarelerde başvuru tarihi itibarıyla öğretim üyesi, tabip, diş tabibi, eczacı, veteriner, biyolog, hukuk müşaviri, hazine avukatı, avukat, mühendis unvanlı kadrolarda en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olanlar, belirli dönemlerde yapılacak sertifika eğitimlerine 31/12/2015 tarihine kadar doğrudan katılabilirler. Bu eğitimler sonucunda yapılacak sınavlarda başarılı olanlar kamu idarelerinin iç denetçi kadrolarına atanabilirler ve bunlara atandıkları idarede geçerli Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. İdarelerin ihtiyaçlarını göz önünde bulundurarak bu fıkrada sayılan unvanlar dışında ilave unvanlar belirlemeye, mühendislerle ilişkin olarak lisans mezuniyetine göre bölüm şartı getirmeye, bu fıkraya kapsamındaki sertifika eğitimleri ve sınavlarına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ve idarelerin özelliklerini göz önünde bulundurarak bu fıkraya göre atanmaların bir başka idareye naklen atanmalarına ilişkin usul ve esasları belirlemeye İç Denetim Koordinasyon Kurulu yetkilidir.

Birinci, ikinci ve üçüncü fıkralara göre atananlar İç Denetim Koordinasyon Kurulu koordinatörlüğünde Maliye Bakanlığı tarafından en az iki aylık sertifika eğitimine tabi tutulur ve eğitim tamamlandıktan sonra bunlara atandıkları idarede geçerli Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. Fiilen en az üç yıl iç denetçilik yaptıktan sonra İç Denetim Koordinasyon Kurulu tarafından belli dönemlerde yapılacak sertifika sınavına girerek başarılı olanlara, bu Kanun kapsamındaki bütün idarelerin iç denetçi kadrolarına naklen atanmalarına imkân verecek nitelikte Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. Bu maddeye aykırı bir şekilde iç denetçi kadrolarına atananların atamaları ile verilmiş ise Kamu İç Denetçi Sertifikası iptal edilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ve tereddütleri gidermeye İç Denetim Koordinasyon Kurulu yetkilidir.

Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından veya Üniversitelerarası Kurul Yabancı Dil Sınavından en az elli puan almış olanlar da bu maddede aranan yabancı dil şartını yerine getirmiş sayılır.”

MADDE 40- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 158 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ancak, (e), (f), (j) ve (k) bentlerinde sayılan hâllerde hapis cezasının alt sınırı üç yıldan, adli para cezasının miktarı suçtan elde edilen menfaatin iki katından az olamaz.”

MADDE 41- 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “özel hukuk” ibaresinden önce gelmek üzere “gerçek kişiler ve” ibaresi eklenmiş, sekizinci fıkrasında yer alan “bir özel hukuk” ibaresi “bir gerçek kişi veya özel hukuk” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 42- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“o) 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesine göre kurulan ve tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketleri.”

MADDE 43- 3/6/2007 tarihli ve 5684 sayılı Sigortacılık Kanununun 22 nci maddesinin ondokuzuncu fıkrasının ikinci ve üçüncü cümleleri yürürlükten kaldırılmış ve yirminci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(20) Sigorta eksperliği yapacakların niteliklerine; sigorta eksperlerinin sınıflandırılmasına, branşlar itibarıyla görev ve yetki alanlarının belirlenmesine; ruhsat, Levhaya kayıt ve faaliyete ilişkin usul ve esaslar ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 44- 5684 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin onuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(10) Bankalar ile özel kanunla kurulmuş ve kendisine sigorta acenteliği yapma yetkisi tanınan kurumlar hariç olmak üzere, sigorta acenteleri, bireysel emeklilik işlemleriyle ilgili aracılık ile Müsteşarlığın uygun göreceği diğer aracılık faaliyetleri dışında başka bir ticarî faaliyette bulunamaz.”

MADDE 45- 5684 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin;

a) Birinci fıkrasının sonuna “İlgili mevzuat ile zorunlu tutulan sigortalardan kaynaklanan bu fıkra kapsamındaki uyumsuzluklar için ilgili kuruluş sigorta tahkim sistemine üye olmasa dahi hak sahipleri bu bölüm hükümlerine göre tahkim usulünden faydalanabilir. Sigorta tahkim sistemine üye olmayan kuruluşlar bakımından Sigorta Tahkim Komisyonu giderlerine katılım Hazine Müsteşarlığınca ayrıca belirlenir.” cümlesi eklenmiştir.

b) Onikinci fıkrasının ikinci ve üçüncü cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve üçüncü cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Beşbin Türk Lirasının altındaki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararları kesindir. Beşbin Türk Lirası ve daha üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararlarına karşı kararın Komisyonca ilgiliye bildiriminden itibaren on gün içinde bir defaya mahsus olmak üzere Komisyon nezdinde itiraz edilebilir.”

“İtiraz talebinde bulunmak için bu madde uyarınca belirlenen başvuru ücretinin Komisyona yatırılması şarttır. İtiraz üzerine hakem kararının icrası durur. İtiraz talebi münhasıran bu talepleri incelemek üzere Komisyon tarafından teşkil edilen hakem heyetlerince incelenir. İtiraz talebi hakkında işin heyete intikalinden itibaren iki ay içinde karar verilir. Beşbin Türk Lirası ve daha üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararları bu madde uyarınca süresinde itiraz başvurusunda bulunulmaması hâlinde kesinleşir. Bu uyuşmazlıklar hakkında bu madde uyarınca yapılan itiraz üzerine verilen karar kesindir. Kırkbin Türk Lirasının üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında itiraz üzerine verilen kararlar için temyize gidilebilir.”

MADDE 46- 5684 sayılı Kanunun 31/B maddesinin yedinci fıkrasına ikinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu surette tespit edilen katılım paylarının Sigorta Bilgi ve Gözetim Merkezi giderlerini karşılayamaması durumunda bu madde uyarınca yayımlanacak yönetmelikte belirlenecek usul ve esaslar dâhilinde Birlik Yönetim Kurulunca üye şirketlerden ayrıca katılma payı talep edilebilir.”

MADDE 47- 5684 sayılı Kanuna 33/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Hak sahiplerince aranmayan paralar

MADDE 33/B- (1) Özel hukuk hükümlerine tâbi sigortalar kapsamında hak sahiplerine ödenmesi veya iadesi gereken her türlü paranın ilgili mevzuat uyarınca zamanaşımına uğraması ve ilgili şirket veya özel kanun hükümleri dâhilinde sigorta faaliyetinde bulunan kuruluşlar tarafından hak sahibine ulaşılamaması hâlinde, anılan paralar yapılacak ilanı müteakiben ilgisine göre Güvence Hesabına veya özel kanun hükümlerine dayalı olarak kurulmuş bulunan kuruluşlara gelir kaydedilir.

(2) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Müsteşarlıkça belirlenir.”

MADDE 48- 5684 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Görev ve yetki

MADDE 36/A- (1) Bu Kanunda tanımlanan veya atıfta bulunulan suçlardan dolayı yargılama yapmaya Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun ihtisas mahkemesi olarak görevlendireceği mahkemeler yetkilidir.

MADDE 49- 5684 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- (1) 33/B maddesinin yürürlüğe girdiği tarihten önce hak sahiplerine ödenmesi veya iadesi gereken paralara ilişkin olarak anılan maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yürürlükte bulunan mevzuata göre tamamlanan işlemler geçerliğini korur. Bu kapsamda olup anılan maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yürürlükte bulunan mevzuata göre tamamlanmayan işlemler, 33/B maddesi hükümlerine göre sonuçlandırılır.”

MADDE 50- 5684 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- (1) Bu maddenin yayımı tarihinden önce zorunlu sigortalar ve hayat sigortalarıyla sınırlı olarak kendilerine sözleşme yapma ve prim tahsil etme yetkisi verilen sigorta acenteleri bakımından 23 üncü maddenin onuncu fıkrasının bu maddeyi ihdas eden Kanunla değiştirilmeden önce yürürlükte bulunan hükümlerinin bu maddenin yayımından itibaren iki yıl süreyle uygulanmasına devam edilir.”

MADDE 51- 20/2/2008 tarihli ve 5737 sayılı Vakıflar Kanununun 28 inci maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 52- 14/1/1982 tarihli ve 35 sayılı Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun Hükümünde Kararname yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 53- 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükümünde Kararnamenin 35 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Teşebbüslerin uygulayacakları fiyatlar ve görev zararı uygulaması:

MADDE 35-1. Teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklar, işletmelerinde üretilen mal ve hizmet fiyatlarını tespit ederler.

2. Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkları faaliyet alanlarıyla ilgili olarak görevlendirebilir veya ürettikleri mal ve hizmetlerin fiyatlarını tespit edebilir.

3. İkinci fıkr çerçevesinde Bakanlar Kurulunca teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkların ürettikleri mal ve hizmetlerin fiyatlarının satış fiyatının altında tespit edilmesi veya teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklara faaliyet alanları ile ilgili olarak görev verilmesi hâlinde söz konusu görevler ile ilgili bu kuruluşlara ödenecek görev zararı bedeli Hazine Müsteşarlığı bütçesine konulacak ödenekle karşılanır.

4. Görev zararı bedeline ilişkin hususlar ve bu bedelin hesaplanma yöntemi Bakanlar Kurulu Kararında açıkça belirtilir.

5. Her bir görev zararı uygulamasına ilişkin usul ve esaslar Hazine Müsteşarlığınca ilgili Bakanlığın görüşü alınarak belirlenir.

6. Görev zararı bedeli Hazine Müsteşarlığınca teşebbüs muhasebe kayıtları esas alınarak yapılacak inceleme sonucunda tespit edilir. Hazine Müsteşarlığının talebi üzerine, ilgili Bakanlık ve/veya diğer kamu kuruluşlarının denetim personeli incelemede görevlendirilebilir. Talep edilmesi hâlinde incelemeyle ilgili her türlü bilgi ve belgenin bir örneğinin teşebbüsçe denetim personeline sunulması ve gereken kolaylığın sağlanması zorunludur.

7. Bu madde uyarınca; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkların muhasebe kayıtlarına göre gerçekleşen görev zararı bedeli; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklar tarafından yapılacak ödeme talebine istinaden, Hazine Müsteşarlığı bütçesinde yer alan ilgili harcama tertiplerinden gider kaydedilerek ödenir. Bu ödemeler, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 35 inci maddesi hükümlerine tâbi değildir.

8. Altıncı fıkr kapsamında yapılan inceleme sonucunda hesaplanan görev zararı bedeli ile Hazine Müsteşarlığı bütçesinden yapılmış bulunan ödemeler arasında fark bulunduğu tespit edilmesi hâlinde taraflar yükümlülüklerini faizsiz olarak yerine getirir. Ancak, ilgili teşebbüs, müessese veya bağlı ortaklık tarafından yapılan talebin sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge ve işlemlere ilişkin tutarları da içerdiğinin tespiti hâlinde, bu belge ve işlemlere ilişkin olup Hazine Müsteşarlığı tarafından teşebbüse ödenmiş bulunan tutar, söz konusu ödemenin yapıldığı tarihten itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun çerçevesinde gecikme zammı oranında faiz uygulanarak tahsil edilir.”

MADDE 54- 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 36 ncı maddesinin altıncı ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6. Maliye Bakanı, bu Kanun Hükmünde Kararnameye tâbi teşebbüslerin kârlarından Hazineye tekabül eden tutarları bu Kanun Hükmünde Kararnamede belirtilen kısıtlamalara tâbi olmaksızın, Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın teklifi üzerine genel bütçeye gelir kaydettirmeye yetkilidir.

7. Bu Kanun Hükmünde Kararnameye tâbi kamu iktisadî teşebbüsleri ile Hazinesinin pay sahibi olduğu diğer işletme, şirket ve bankaların Hazineye tekabül eden temettü tutarları ile diğer öz kaynaklarının tamamı veya bir kısmı, ilgili teşebbüs, işletme, şirket ve bankanın ödenmemiş sermayesine ve/veya görev zararı alacaklarına mahsup edilebilir. Söz konusu mahsup işlemlerine Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan; mahsup işlemlerini Hazine Müsteşarlığının teklifi üzerine bütçenin gelir ve gider hesaplarıyla ilişkilendirilmeksizin mahiyetlerine göre ilgili Devlet hesaplarına kaydettirmeye Maliye Bakanı yetkilidir.”

MADDE 55- 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 37/A maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir:

“Bu Kanun Hükmünde Kararname kapsamında Hazineye yapılacak temettü ödemeleri ile Hazinesinin pay sahibi olduğu diğer işletme, şirket ve bankaların Hazineye yapacakları temettü ödemeleri, nakdi ödeme yanında mülkiyeti söz konusu teşebbüs, diğer işletme, şirket ve bankalara ait olan taşınmazların mülkiyetinin Hazineye devri suretiyle de gerçekleştirilebilir. Teşebbüs, diğer işletme, şirket ve bankaların bu yöndeki talebinin Hazine Müsteşarlığınca uygun bulunması halinde, Maliye Bakanlığınca belirlenecek rayiç bedelleri üzerinden bu taşınmazların mülkiyetlerinin Hazineye devrine, Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın uygun görüşü üzerine Maliye Bakanı yetkilidir. Uygulamaya ilişkin hususları düzenlemeye ve tereddütleri gidermeye Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yetkilidir.”

MADDE 56- 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.’ye ait görev zararı:

GEÇİCİ MADDE 10- 1. 12/12/2001 tarihli ve 2001/3372 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile önceki yıllar kararları kapsamında üretilen şekerin Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.’nin özelleştirme programına alındığı tarih itibarıyla sözleşmesi ve bağlantısı yapılmış olan dâhilde işleme rejimi kapsamındaki satışlarıyla ihracatından doğan görev zararı bedeli, Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. tarafından yapılacak ödeme talebine istinaden, Hazine Müsteşarlığı tarafından yapılacak incelemeyi müteakip, Hazine Müsteşarlığı bütçesinde yer alan ilgili harcama tertiplerinden gider kaydedilerek ödenir. Bu ödemeler, 5018 sayılı Kanununun 35 inci maddesi hükümlerine tâbi değildir.”

MADDE 57- Bu Kanunun;

- a) 2, 8, 13, 21, 22 ve 42 nci maddeleri 29/6/2012 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - b) 45 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi yayımı tarihinden altı ay sonra,
 - c) 51 inci maddesi 27/2/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - ç) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 58- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

27/3/2013

Esas No: 1/747, 1/36, 2/883, 2/1285, 2/1325

Karar No: 30

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bakanlar Kurulunca 26/2/2013 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 27/2/2013 tarihinde tali komisyon olarak Adalet Komisyonu, Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu ve Avrupa Birliği Uyum Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen 1/747 esas numaralı “Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”, Komisyonumuzun 13/3/2013 tarihinde yaptığı 32 nci birleşiminde, Hükümeti temsilen Kalkınma Bakanı Cevdet YILMAZ ile Avrupa Birliği Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Milli Emlak Genel Müdürlüğü, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş., Vakıflar Genel Müdürlüğü, Türkiye İş Kurumu, T.C. Başbakanlık Toplu Konut İdaresi Başkanlığı, Yükseköğretim Kurulu, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Sigorta, Reasürans ve Emeklilik Şirketleri Birliği, Türkiye Bankalar Birliği temsilcilerinin katılımlarıyla görüşülmeye başlanmıştır. Kanun Tasarısının geneli üzerindeki görüşmelere geçilmeden önce verilen bir önerge doğrultusunda; 1/747 esas numaralı Kanun Tasarısı ile Adalet ve Kalkınma Partisi Konya Milletvekili Mustafa BALOĞLU’nun 12/3/2013 tarihinde tali komisyon olarak Adalet Komisyonu ve Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen 2/1325 esas numaralı “Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile Harçlar Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” ve Cumhuriyet Halk Partisi İstanbul Milletvekili Aydın Ağan AYAYDIN’ın 26/2/2013 tarihinde tali komisyon olarak Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna, esas komisyon olarak da komisyonumuza havale edilen 2/1285 esas numaralı “4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi” İçtüzüğü’nün 35 inci maddesi uyarınca birbirleriyle ilgili görülerek birleştirilmesine, görüşmelerde 1/747 esas numaralı Kanun Tasarısının esas alınmasına ve söz konusu Tasarı ile Tekliflerin daha ayrıntılı bir şekilde incelenebilmesini teminen bir Alt Komisyon kurulmasına karar verilmiştir.

1/747 esas numaralı Kanun Tasarısında ve gerekçesinde özetle;

- Hazine Müsteşarlığı varlık kiralama şirketleri ile bu şirketler tarafından ihraç edilen kira sertifikalarının tabi olacağı mevzuatın açıklığa kavuşturulmasının,

- Kira sertifikalarının Hazine Müsteşarlığınca ihraç edilen diğer menkul kıymetlerle aynı statüde değerlendirilmesine ve Hazine Müsteşarlığı Varlık Kiralama Şirketinin tabi olacağı istisnaları tespit etmeye yönelik düzenlemeler yapılmasının, bu kapsamda; kira sertifikalarının banka sigorta muamele vergisinden muafiyetine, tamamı Hazine Müsteşarlığına ait Varlık Kiralama Şirketlerinin Hazine denetimi kapsamında denetime tabi olmasına, ancak Türk Ticaret Kanunu kapsamındaki denetim ve

sermaye hükümlerinden, defter tutma ve kurumlar vergisi yükümlülüğünden, kamu işletmelerinin tabi olduğu diğer bazı düzenlemelerden muaf tutulmasına; kira sertifikası ihracına ilişkin kira sözleşmelerinin Borçlar Kanunu kapsamındaki kira sözleşmeleri hükümlerinden, damga vergisi ve harçlardan muaf olmasına, kira sertifikası ihracına konu varlıkların emlak vergisi ile deprem sigortasından muaf tutulmasına, bunların ceza ve takip hukuku bakımından devlet malı hükmünde sayılmasına,

- Ülkemizde üst fonlara kaynak aktarılması imkânı sağlanarak girişim sermayesi ve girişimcilerin desteklenmesi için önemli bir finansal enstrümanın etkin şekilde kullanılması olanağının getirilmesi amacıyla; üst fon yapısına kaynak aktarmak amacıyla Bakanlar Kuruluna yetki verilmesinin, Bakanlar Kurulunun aktarılabilecek kaynağı belirlemeye; fonlarının seçim kriterlerini ve denetimini, aktarılan tutarla yatırım yapılabilecek alanları, taahhüt edilen tutardan kaynaklanan her türlü ücret ve masrafın üst sınırlarını ve uygulamaya ilişkin diğer hususları belirlemeye yetkili kılınmasının, Üst fona kamu kuruluşlarınca hibe şeklinde kaynak sağlanması durumunda fonun tasfiyesi veya sona ermesi üzerine bakiye tutarın bütçeye gelir kaydedilmesinin,

- Avrupa Birliği ile mali işbirliği kapsamında program veya proje yürüten özel veya kamu kurum ve kuruluşların söz konusu projelerin eş finansmanı ile diğer finansman ihtiyaçlarına ilişkin yükümlülüklerin açık bir şekilde tanımlanmasının,

- Yararlanıcıların veya Avrupa Komisyonunun aktarmalarında bir gecikme olması halinde ödemelerin Ulusal Fon tarafından nasıl yapılacağı ve bu ödemelerin ne şekilde takip edileceğinin düzenlenmesinin,

- Gelir Vergisi Kanununda yapılacak değişikliklerle; Avrupa Topluluğu Sözleşmeleri çerçevesinde sağlanan hibelerin gelir vergisine tabi tutulmayarak tamamının ilişkili olduğu projelerde kullanılabilmesine imkân sağlanmasının, AB hibeleriyle finanse edilen yıllara sari inşaat ve onarma işleri dolayısıyla yapılacak hak ediş ödemeleri ile serbest meslek ödemeleri üzerinden vergi kesintisi yapılmamasının,

- 4749 sayılı Kanunda değişiklikler yapılmak suretiyle Devlet dış borcu tanımına borç üstleniminin eklenmesinin, garantili imkân tanımının genişletilmesinin ve bu suretle verilen tüm garantilerin garanti ücreti kapsamına ve garanti limitine dâhil edilmesinin, lehine garanti verilen kuruluşların bütçelerinden bu amaçla ödenek ayırması hususunun yatırım harcamalarıyla kıyaslanmamasının, yerel yönetimler tarafından Müsteşarlık garantisi altında uluslararası sermaye piyasalarında ihraç edilecek tahviller için de Dış Borç Ödeme Hesabı kurulmasının, Müsteşarlığa ait risk hesabının TCMB ile müştereken tespit olunan şartlarda nemalandırılmasının, hukuken takip kabiliyeti kalmayan veya ekonomik değeri bulunmayan menkul kıymetlerin hesaplardan çıkarılması için Bakana yetki verilmesinin,

- TCMB Denetleme Kurulu üyelerinin mevcut durumda olduğu gibi ayrı ayrı hissedar sınıflarınca seçilmesi yerine hepsinin doğrudan Genel Kurul tarafından seçilmesine imkân veren düzenlemenin yapılmasının,

- Gayrimenkul A.Ş. tarafından 2002 yılında sona eren tütün destekleme alımlarına ilişkin şirket bilançosundan bağımsız olarak tutulmakta olan Tütün Destekleme Bilançosunun gerek destekleme alımlarının sonra ermesi gerekse de destekleme tütünlerinin tükenmiş olması nedenleriyle tasfiyesinin,

- Mali Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdürlüğü, Dış Ekonomik İlişkiler Genel Müdürlüğü ve Hazine Kontrolörleri Kurulunun görevlerinde güncel gelişmeleri de dikkate alarak gerekli değişikliklerin yapılmasının, müsteşarlığın yurt dışı teşkilatına sürekli göreve atanabilme şartlarındaki istisnaya Kurul Başkanlarının da dâhil edilmesinin,

- Hazine Müsteşarlığınca gerçekleştirilmekte olan İşsizlik Sigortası Fonu devlet payı ödemesinin, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından gerçekleştirilmesinin, diğer yandan devlet payı ödeneğinin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na devrinden önce aktarılmış olan tutarlara ilişkin eksik veya fazlanın tespit edilmesi halinde bürokrasinin ve işlem maliyetlerinin azaltılması amacıyla kurumlar arası yükümlülüklerin faizsiz yerine getirilmesinin,

- Çalışanları Tasarrufa Teşvik Hesabına ilişkin yapılan düzenleme ile açılan davalarda kamu tarafından yapılacak ödemeler ve bu ödemelerin esas sorumlularına rücu edilmesi hususlarının açıklığa kavuşturulmasının,

- 5018 sayılı Kanuna eklenen Geçici Madde ile kurumlarda kariyer personeli ile bazı kurumlardaki teknik personelin İç Denetçi kadrolarına atanmaları suretiyle kurumların iç denetçi açıklarının kapatılmasının,

- Sermayesinin %50'sinden fazlası Vakıflar Genel Müdürlüğüne veya mazbut vakıflara ait işletme ve iştiraklerden Vakıflar Genel Müdürlüğüne aktarılması öngörülen kesintinin kaldırılmasının,

- Risk Merkezinde tutulan risk bilgilerinin kendilerinin izin vermesi halinde gerçek kişilerle de paylaşılabilmesinin,

- Kültür Bakanlığının Yassıada ve Sivriada'da kültürel ve turizm amaçlı yatırım ve hizmetleri 3996 sayılı kanun kapsamında kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına veya üst kuruluşlarına doğrudan sözleşme yapma suretiyle yaptırabilmesinin,

- Kamu kurumlarının mülkiyetinde ve tasarrufunda bulunan tatil köyü, termal tesis, eğitim ve dinlenme kampları, eğitim, dinlenme ve spor tesisleri, misafırhane ve diğer sosyal tesislerin ekonomiye kazandırılmasının,

- Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile mülkiyeti gerçek ve tüzel kişilere ait taşınmazlar trampa edilebilmesinin,

amaçlandığı ifade edilmektedir.

2/1285 esas numaralı Kanun Teklifi incelendiğinde;

- İşsizlik ödeneğinden yararlanma koşulları değiştirilerek uygulamadan daha fazla vatandaşın yararlanması; işsizlik ödeneği tutarının artırılması ve söz konusu ödeneye ilişkin üst sınırın yeniden belirlenmesi suretiyle de işsizlik ödeneğinin vatandaşlar açısından daha yeterli ve işlevsel hale getirilmesinin öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

2/1325 esas numaralı Kanun Teklifi incelendiğinde;

- Kanun teklifinin ilk altı maddesi ile 1/747 Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısında yer alan aynı düzenlemelerin,

- Teklifin 7. maddesi ile 492 sayılı Harçlar Kanunu'na eklenecek "Elektrik Üretim Faaliyetleri Lisans Harçları" bölümü ile kamu kuruluşları hariç olmak üzere özelleştirme bedeli, lisans bedeli ve su kullanım bedeli ödemeksizin hidroelektrik kaynaklara dayalı elektrik üretim faaliyetinde bulunanların bu faaliyetlerinden kendi ihtiyaçları için kullandıkları elektriğin bedeli düşüldükten sonra elde ettikleri bir önceki yıl gayrisafi iş hasılatı üzerinden binde 15 oranında harç ödemelerinin,

- Teklifin 8. maddesi ile, 7. maddeye göre tahsil edilen elektrik üretim faaliyeti lisans harçlarının yüzde 90'ının elektrik üretimi yapılan tesisin bulunduğu yerin il özel idaresine, il özel idaresi bulunmayan yerlerde büyükşehir belediyesi başkanlığına aktarılmasının,

öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

Alt Komisyonun, 14/3/2013 tarihinde Maliye Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, Gelir İdaresi Başkanlığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Türkiye Bankalar Birliği, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ve Gayrimenkul A.Ş. temsilcilerinin katılımlarıyla yapmış olduğu toplantılarda Tasarı ve teklifler ayrıntılı bir şekilde değerlendirilmiş ve yapılan değerlendirmeler sonucunda oluşturulan metin Komisyonumuza sunulmuştur.

Komisyonumuzun 20/3/2013, 21/3/2013 ve 26/3/2013 tarihlerinde yaptığı 33, 34 ve 35 inci birleşimlerinde Hükümeti temsilen Başbakan Yardımcısı Ali BABACAN, Avrupa Birliği Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Sermaye Piyasası Kurumu, Gelir İdaresi Başkanlığı, Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası Anonim Şirketi, Milli Emlak Genel Müdürlüğü, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, Türkiye Şeker Fabrikaları Anonim Şirketi, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Türkiye İş Kurumu, Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlık Toplu Konut İdaresi Başkanlığı, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Sigorta, Reasürans ve Emeklilik Şirketleri Birliği, Türkiye Bankalar Birliği temsilcilerinin katılımlarıyla yaptığı toplantılarda, 1/747 esas numaralı Kanun Tasarısının görüşmelerine devam edilmiş, verilen bir önerge doğrultusunda 1/747 esas numaralı Kanun Tasarısı ile Komisyonumuz portföyünde bulunan 1/36 esas numaralı "Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname" ve CHP Ankara Milletvekili İzzet ÇETİN'in 8/10/2012 tarihinde tali komisyon olarak Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen 2/883 esas numaralı 4447 sayılı "İşsizlik Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi"nin İçtüzüğü'nün 35 inci maddesi uyarınca birbirleriyle ilgili görülerek birleştirilmesi ve görüşmelere 1/747 esas numaralı Kanun Tasarısına ilişkin alt komisyon metni üzerinden devam edilmesine karar verilmiştir.

Ayrıca, Tasarı ile 35 sayılı Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin yürürlükten kaldırılması öngörüldüğünden, söz konusu Kanun Hükmünde Kararname Tasarı ile birleştirilmiştir.

2/883 esas numaralı Kanun Teklifi incelendiğinde;

- İşsizlik Sigortası Fonunun gelirlerinin kullanımının işsizlere yapılacak ödeme ve hizmetlerle sınırlandırılmasının,

- İşsizlik Sigortası Fonunun prim gelirlerinin önemli bir büyüklükteki bölümünün kanunun gerçek amacına uygun olarak kullanılması amacıyla kanunda sayılan amaçlar için ayrılan yüzde 30'luk oran yüksek bulunduğundan yüzde 15'e düşürülmesinin ve Bakanlar Kuruluna Kanunla verilmiş olan bu oranı yüzde 50'ye kadar artırma yetkisinin yüzde 25 ile sınırlandırılmasının, ayrıca fona ait prim gelirlerinin danışmanlık hizmeti alımı kapsamında ticari kuruluşları gelir alanı olmasının önüne geçilmesi amacıyla "danışmanlık hizmeti temin etmek" ibaresinin madde metninden çıkarılmasının,

- Günlük işsizlik ödeneğinin sigortalının son dört aylık prime esas kazançları dikkate alınarak hesaplanan günlük ortalama brüt kazancının yüzde 75'ine çıkarılmasının, ayrıca 4447 sayılı Kanunda bu şekilde hesaplanan işsizlik ödeneğine ilişkin yer alan 4857 sayılı İş Kanununun 39 uncu maddesine göre on altı yaşından büyük işçiler için uygulanan aylık asgari ücretin brüt tutarının yüzde seksenini geçemeyeceği şeklindeki hükmün de madde metninden çıkarılmasının, diğer yandan 4457 sayılı Kanunun 50 nci maddesinin ikinci fıkrasında değişiklik yapılarak işsizlik sigortasından yararlanma sürelerinin artırılmasının,

- Fondan genel bütçeye gelir yazılmasına ilişkin hükmün kaldırılmasının,

- Fondan Hazineye aktarılan kaynağın kullanım yerlerine açıklık kazandırılmasının, öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

Komisyonomuzda Tasarı ve tekliflerin geneli üzerinde yapılan görüşmelerde;

- Tasarı ile yirmi üç ayrı kanunda değişiklik öngörüldüğü, tüm bu değişiklikleri detaylarıyla kavramanın oldukça fazla zaman ve çaba gerektirdiği, yasama kalitesinin artması açısından Hükümetin torba kanun uygulamasına son vermesinin gerektiği,

- Tasarının ikinci maddesi ile kurulması öngörülen Hazine Müsteşarlığına bağlı Varlık Kiralama Şirketi'nin anonim şirket olarak kurulmasının öngörüldüğü, ancak 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun birçok hükmünden istisna tutulması dolayısıyla gerçek bir anonim şirket hükmünde olmadığı, bu yapılanmanın hukukun genel kurallarıyla bağdaşmadığı, ayrıca söz konusu şirketin Türk Ticaret Kanunu hükümlerinden istisna tutulmasının şirket aleyhine açılacak davaların görüleceği mahkemeler konusunda uygulamada karışıklığa yol açacağı, kurulmuş olan söz konusu şirketin ana sözleşmesine ulaşılamadığı, şirketin ana sözleşmesinin ticaret sicil gazetesinde yayımlanması gerektiği,

- Tasarının ikinci maddesi ile kira sertifikası ihraçları kapsamına alınan kamuya ait gayrimenkullerden hangilerinin kira sertifikası ihracına ilişkin havuza alındığının gerek yatırımcılar gerekse de kamuoyu tarafından bilinmesi gerektiği,

- Tasarı ile Hazine tarafından verilen garantilerin kapsamının genişletilmesi ile yatırım yapmak isteyen tüm kamu kurumlarının yap işlet devret modeli ile yatırım yapabilir konuma gelmesinin bütçe kontrolünü olumsuz etkileyeceği, bu konuda önlem alınmasının mali disiplinin sürdürülmesi açısından gerekli olduğu,

- Tasarı ile belediyelere tahvil ihraç etme yetkisinin tanındığı, söz konusu düzenlemenin ileride Hazine üzerinde çok büyük yükler doğurabileceği, bu nedenle bu konunun etraflıca değerlendirilmesinin gerektiği,

- 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununda öngörülen değişiklik ile D grubu hissedarların büyük bir kısmına ulaşılamadığı gerekçesiyle B ve C grubu hissedarların da denetim kurulu seçimine ilişkin oy haklarını ellerinden almanın haksızlık olduğu, ayrıca tüm D grubu hissedarların hisselerinin de Hazineye devredilmesinin yanlış olduğu, yalnızca kendilerine ulaşılamayan gerçek kişilerin hisselerinin Hazineye devredilmesinin daha doğru olacağı, diğer yandan Genel Kurul görüşmelerine katılmanın bir kısım D grubu hissedarları açısından çok büyük manevi öneme sahip olduğu,

- Tasarı ile getirilen bir diğer düzenleme ile sermayesinin yüzde ellisinden fazlası Vakıflar Genel Müdürlüğüne veya mazbut vakıflara ait işletme ve iştiraklerin; kurumlar vergisi matrahının yüzde onunun, yeterli geliri bulunmayan mazbut vakıflara ait vakıf kültür varlıklarının onarımında kullanılmak üzere Vakıflar Genel Müdürlüğüne aktarılmasına ilişkin olarak 5737 sayılı Vakıflar Kanununun ilgili hükmünün yürürlükten kaldırılmasının öngörüldüğü, bu noktada yeterli geliri bulunmayan mazbut vakıflara ait vakıf kültür varlıklarının onarımının nasıl yapılacağı ve söz konusu vakıfların bu finansman eksikliğini nasıl kapatacağı hususlarının tartışılması gerektiği, Vakıflar Genel Müdürlüğü iştiraklerinin; yeterli geliri bulunmayan mazbut vakıflara 2008 yılından beri ne kadar kaynak aktardığı konusunda bilgi verilmesi gerektiği,

- İşsizlik Sigortası Fonunda özellikle son 120 gün kesintisiz sigortalı olma gibi ağır şartlar nedeniyle yeterince yararlanılmadığı, Tasarıda buna yönelik bir düzenleme olmadığı, Devlet katkısının Hazine yerine Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bütçesinden ödenmesi şeklinde bir düzenlemenin alana ilişkin temel sorunların yanında çok tali bir mesele olduğu, İşsizlik Sigortası Fonuna ilişkin daha temel sorunlara çözüm aranması gerektiği, diğer yandan İşsizlik Sigortası Fonunun kamu idaresinde olmasına rağmen Fonun gerçek sahibinin işsizler olduğu, Fondan GAP'a aktarılan kaynaklar gibi amacı dışında alanlarda kullanılmasının son derece yanlış olduğu, ayrıca Fona ait 61 milyar TL'nin devlet tahvillerinde kullanılmakta olduğu, bu Fonun devlet tarafından bir finansman aracı olarak kullanılmasının doğru olmadığı,

- Yassıada'da yapılacak bir demokrasi anıtının söz konusu adanın Türk demokrasi tarihindeki önemi açısından anlamlı olabileceği, ancak Sivriada'nın da aynı şekilde yatırımlara açılmasının gerekçesinin anlaşılacağı, bu adalarda yapılması öngörülen yatırımlara ilişkin daha ayrıntılı açıklamalar yapılması gerektiği,

- Hükümet tarafından son yıllarda artan bir şekilde kullanılan kamu özel ortaklık modelinin kamu yatırımlarının yerini aldığı, bu durum sonucunda kamu yatırımlarında azalma gözlemlendiği, aynı şekilde özel sektöre yaptırılan yatırımlar sonucunda özel sektörün borç yükünün arttığı, bu yapının değiştirilmesi gerektiği, tüm dünyada ve iktisat literatüründe altyapı yatırımlarının kamu tarafından, ihracat ve üretime dayalı yatırımların ise özel sektör tarafından yapılması şeklindeki modellerin benimsendiği, Türkiye'de de bu modelin benimsenmesi gerektiği,

- Hükümet tarafından Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulan Kanun Tasarılarında birçok vergi muafiyetinin öngörüldüğü, ancak bunların mali etkilerinin hesaplanmadığı, ayrıca 5018 sayılı Kanunda öngörülen düzenleyici etki analizlerinin yapılmadığı, dolayısıyla kanunlaşan tasarıların devlet bütçesi üzerinde ne gibi bir mali yük oluşturduğunun bilinemediği, bu noktada düzenleyici etki analizlerinin yapılmasına gereken önemin verilmesi gerektiği,

- Kamuya ait sosyal tesislerin elden çıkarılması halinde kamu görevlilerine tatil ödeneği şeklinde maddi yardımlarda bulunulmasının bu kişilerin ve ailelerinin tatil ihtiyaçlarının karşılanması açısından gerekli olacağı, aksi halde piyasa koşullarında bu ailelerin tatil yapmalarının imkânsız bir hal alacağı,

şeklindeki eleştiri, görüş ve önerilerin ardından Hükümet adına yapılan açıklamalarda;

- Her ülkede varlık kiralama sertifikası ihraçları için borçlanan kurum ile yatırımcılar arasında ara yüz olan bir şirketin kurulduğu, geçen yıl yapılan bir kanuni düzenleme ile Hazine Müsteşarlığına bu şekilde bir şirketin kurulmasına ilişkin yetki verildiği, yapılmış olan kira sertifikası ihraçları öncesinde uluslararası hukuk bürolarından ve uluslararası kurumsal yatırımcılardan görüş ve tavsiyeler alındığı, bu çerçevede önemli bir hukuki zeminin oluşturulduğu, oluşan bu hukuki zemine ve Hazine Müsteşarlığına duyulan güven neticesinde 1,5 milyar dolarlık kira sertifikası ihracına 8 milyar dolarlık talep geldiği, Hazine Müsteşarlığına bağlı varlık kiralama şirketi tarafından yapılan kira sertifikası ihraçlarının Euromoney dergisi tarafından geçen yılın en başarılı ihracı olarak görüldüğü, şirketin ana sözleşmesinde şirketin tüm sorumlularının belirtildiği, minimum maliyet ve bürokrasi hedeflendiği için söz konusu varlık kiralama şirketine ilişkin personel, mekân gibi masraflardan kaçınılmaya çalışıldığı,

- Hazine Müsteşarlığına bağlı olarak kurulan varlık kiralama şirketinin şeffaflığını, bilinirliğini ve güvenilirliğini artırarak daha fazla yatırım sağlanmasına yönelik çalışma yapılabileceği, gerekirse yönetim kurulu üye sayısını artırılacağı ya da ana sözleşmede bu yönde değişikliklere gidilebileceği,

- İhraç edilecek kira sertifikalarının maliyetlerini azaltmak ve Hazineye ait diğer borçlanma araçlarıyla rekabet gücünü artırmak adına vergi ve harçların öngörüldüğü,

- Kurulmuş olan varlık kiralama şirketinin 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun bazı hükümlerinden istisna tutulmasının, söz konusu şirketin Türk Ticaret Kanununa tabi olmadığı anlamına gelmeyeceği, şirket aleyhinde açılacak davaların asliye ticaret mahkemelerinde görülebilmesi hususunda bir tereddütün bulunmadığı,

- Yapı işletme devret modelinin verimli bir model olarak görüldüğü, özel sektör aracılığıyla daha az kamu kaynağı kullanarak yüksek verimli projelere imza atıldığı, tüm dünyada Türkiye'nin uygulamakta olduğu yapı işletme devret modellerinin takdir edilerek örnek alındığı,

- Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Genel Kurullarına ilişkin adresleri bilinen tüm üyelere davetیه gönderildiği, ayrıca Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde ve üç ulusal gazete ile Bankaya ait resmi internet sitesinde Genel Kurul ilanının yayımlandığı, bugüne kadar herhangi bir sıkıntı yaşanmamasına rağmen Türk Ticaret Kanununun pay defterinde yazılı pay sahipleriyle önceden şirkete pay senedi veya pay sahipliğini ispatlayıcı belge vererek adreslerini bildiren pay sahiplerine, toplantı günü ile gündem ve ilanın çıktığı veya çıkacağı gazetelerin, iadeli taahhütlü mektupla bildirilmesine ilişkin hükmü ve 428 inci maddesi hükümleri gereği aleyhte açılacak davalar ile Genel Kurulun geçersiz kılınabilmesine neden olunabileceği, bu durumun ortadan kaldırılması için tedbir amacıyla söz konusu düzenlemenin öngörüldüğü,

- Vakıflar Genel Müdürlüğünün yüzde ellisinden fazlasına sahip olduğu iştiraklerin kurumlar vergisi matrahının yüzde onunu yeterli geliri bulunmayan mazbut vakıflara ait vakıf kültür varlıklarının onarımında kullanılmak üzere Vakıflar Genel Müdürlüğüne aktarmalarına ilişkin Kanun hükmünün Vakıflar Bankasının rekabet edebilirliğini olumsuz etkileyeceği, Genel Müdürlüğün hâlihazırda Bankada sahip olduğu hisseler dolayısıyla almakta olduğu temettü gelirlerinin yeterli olduğu, ayrıca söz konusu meblağın Banka tarafından kullanılması ile çok daha büyük ekonomik etki yaratılarak yine Genel Müdürlüğün temettü gelirlerine olumlu etki yapacağı, dolayısıyla Bankanın üzerinden bu yükün kaldırılmasının Bankanın piyasadaki rekabet gücünü artırmak açısından doğru bir uygulama olacağı,

- Mevcut durumda belediyelerin tahvil ihraç etme yetkisinin ve Hazinesinin bu ihraçlara garanti verme yetkisinin olduğu, ancak Hazine Müsteşarlığının çıkardığı tahvilleri ödeme noktasında sıkıntı yaşayacağını tahmin ettiği belediyelere garanti vermekten kaçındığı, getirilen düzenleme ile Hazine tarafından verilen tüm garantiler için garanti ücreti alınması öngörülerek Hazineden garanti talep etmenin şartlarının zorlaştırıldığı, dolayısıyla mali disipline katkı yapacak bir düzenlemenin öngörüldüğü,

- Yassıada'da bulunan yapıların 1960 askeri müdahalesi dönemini yansıtacak şekilde yeniden düzenleneceği, ancak Sivriada'da da adanın turizm yükünü hafifletilmesi amacıyla Kongre Merkezi gibi yapılar yapılmasının öngörüldüğü, ticari işletmelerin tamamının Yassıada'da kurulmasının öngörüldüğü, söz konusu proje kapsamında Yassıada ve Sivriada'da yapılacak olan planlama, imar ve inşaat uygulamaları ile diğer düzenlemelerin 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve diğer mevzuatta yer alan kısıtlama ve prosedürlere tabi olmaları halinde projenin uygulanmasının imkânsız hale geldiği, dolayısıyla bu adalarda yapılacak projelerin ilgili mevzuata tabi olmamalarının teknik bir zorunluluk olduğu,

- Özel sektöre devri öngörülen kamuya ait sosyal tesislerin önemli bir bölümünün fiziki bakımdan kötü durumda bulunduğu, tesislerin devrine ilişkin değerlendirmelerin Bakanlar Kurulunda yapılacağı, dolayısıyla devri öngörülen tesisin bağlı olduğu Bakanın ve diğer Bakanların değerlendirmeleri neticesinde bu konuda karar verileceği, tüm tesislerin elden çıkarılması gibi bir durumun söz konusu olmadığı, diğer yandan en düşük memur maaşı ve ortalama memur maaşlarında meydana gelen artışlar neticesinde memurların tatil yapmak konusunda herhangi bir ek ödeneğe ihtiyaçlarının kalmadığı,

ifade edilmiştir.

Geneli üzerindeki görüşmeleri müteakip Tasarı, Kanun Hükmünde Kararname ve Teklifler Komisyonumuzca da benimsenerek alt komisyon metni esas alınmak suretiyle maddelerin görüşülmesine karar verilmiştir.

Alt komisyon metninin maddeleri üzerinde yapılan görüşmeler sonucunda aşağıdaki değişiklikler yapılmıştır:

Alt komisyon metninin,

- Çerçeve 1 inci maddesi; program ve proje yürüten yararlanıcılar arasında ayırım yapılmasını sağlamak amacıyla yararlanıcı tanımında yer alan “program ve” ibaresinin “program ve/veya” ibaresi şeklinde değiştirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 2 nci maddesi; Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu bakan tarafından kurulan ve tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketlerinin ana sözleşme ve değişikliklerinin Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde ilan ettirilmesine, bu durumdan kaynaklanabilecek mali yüklerin önlenmesine ve bu şirketlerin yurt içinde ihraç ettiği kira sertifikalarına ilişkin şirket ile gerçek ve tüzel kişiler arasındaki ihtilaflarda Ankara Asliye Ticaret Mahkemesinin yetkili olmasına yönelik bir düzenlemenin, 4749 sayılı Kanununun 7/A maddesinin değiştirilmesi öngörülen birinci fıkrasına eklenmesi suretiyle,

- Çerçeve 3 üncü maddesi; kredi borçlusuların Hazine garantisi altında sağlanmış kredilere ilişkin geri ödemeler için gereken tutarın, yılı bütçelerinde öncelikli olarak ayrılması amacıyla madde çerçevesinde yer alan “öncelikli olarak” ibaresinin madde metninden çıkarılması suretiyle,

- Çerçeve 4 ila 6 ncı maddeleri; aynen,

- Çerçeve 7 nci maddesi; alt komisyon metninin 3 üncü maddesinde yapılan düzenlemeye paralel olarak madde metninden “öncelikli olarak” ibaresinin çıkarılması suretiyle,

- Çerçeve 8 ila 10 uncu maddeleri; aynen,

- Çerçeve 11 inci maddesi; madde kapsamında düzenlenen hususların uygulamasına açıklık getirilmesini teminen Hazine Müsteşarlığının yönetmelik çıkarabilmesine imkan tanıyan bir fıkranın eklenmesi suretiyle,

- Çerçeve 12 ila 14 üncü maddeleri; 13 ila 15 inci maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 15 inci maddesi; uygulamada yaşanabilecek tereddütlerin giderilmesi amacıyla yeniden düzenlenmesi ve mükerrerliğin engellenmesini teminen madde kapsamında il özel idarelerine veya büyükşehir belediyelerine ödenmesi öngörülen harç tutarlarının, 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanuna göre belediyelere ve il özel idarelerine ayrılacak payların hesabında matraha dâhil edilmemesine yönelik bir düzenlemenin madde metnine eklenmesi suretiyle 16 ncı madde olarak,

- Çerçeve 16 ncı maddesi; “XV- Elektrik üretim faaliyeti lisans harçları” ibaresinin “XV- Elektrik üretimi faaliyeti lisans harçları” şeklinde ve “lisans bedeli” ibaresinin “lisans ihale bedeli” şeklinde redaksiyona tabi tutulması suretiyle çerçeve 17 nci madde olarak,

- Çerçeve 17 ve 18 inci maddeleri; çerçeve 18 ve 19 uncu maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 19 uncu maddesi; daha önceki sigortalılık statüsüne bakılmaksızın, Banka Meclisi üyeliğine seçilenlerin, seçildikleri tarih itibarıyla 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında sigortalı olmasına yönelik bir düzenlemenin yapılması suretiyle çerçeve 20 nci madde olarak,

- Çerçeve 20 ila 25 inci maddeleri; çerçeve 21 ila 26 ncı maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 26 ncı maddesi; 3996 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen ek 2 nci maddenin ikinci fıkrasının ikinci cümlesinin maksadın daha açık ifade edilmesini teminen değiştirilmesi suretiyle çerçeve 27 nci madde olarak,

- Çerçeve 27 ila 32 ncı maddeleri; çerçeve 28 ila 33 üncü maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 33 üncü maddesi; sistemden ayrılan katılımcıların devlet katkısı hesabındaki hak kazanılmayan tutarların, şirketlerce mevzuatta belirtilen süre içinde veya tam olarak Devlete ödenmemesi durumunda, ödenmeyen tutarların ilgili vergi dairelerince 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna göre tahsil edilmesini amaçlayan bir düzenlemenin metne eklenmesi suretiyle çerçeve 34 üncü madde olarak,

- Çerçeve 34 üncü maddesi; çerçeve madde metninde sehven “beşinci” olarak yazılan ibarenin “altıncı” şeklinde değiştirilmesi suretiyle çerçeve 35 inci madde olarak,

- Çerçeve 35 ila 43 üncü maddeleri; çerçeve 36 ila 44 üncü maddeler olarak aynen;

- Çerçeve 44 üncü maddesi; sigorta acentelerinin yapacağı diğer aracılık faaliyetlerine açıklık kazandırılması amacıyla madde metnindeki “Müşteriliğin uygun göreceği” ibaresinden sonra gelmek üzere “sigortacılıkla bağlantılı” ibaresinin eklenmesi suretiyle çerçeve 45 inci madde olarak,

- Çerçeve 45 ila 47 nci maddeleri; çerçeve 46 ila 48 inci maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 48 inci maddesi; anlama açıklık kazandırılması amacıyla madde metnindeki “görevlendireceği mahkemeler yetkilidir” ibaresinin “görevlendireceği sulh, asliye veya ağır ceza mahkemeleri yetkilidir” şeklinde değiştirilmesi suretiyle çerçeve 49 uncu madde olarak,

- Çerçeve 49 ve 50 nci maddeleri; çerçeve 50 ve 51 inci maddeler olarak aynen,

- Tasarı ile 5684 sayılı Sigortacılık Kanununda yapılan değişikliklerin görülmekte olan davalara olan etkisinin açıklığa kavuşturulmasını teminen 5684 sayılı Kanuna geçici bir madde eklenmesini öngören bir düzenlemenin çerçeve 52 nci madde olarak metne eklenmesi suretiyle,

- Çerçeve 51 ila 54 üncü maddeleri; 53 ila 56 ncı maddeler olarak aynen,

- Çerçeve 55 inci maddesi, 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenmesi öngörülen düzenlemenin 4749 sayılı Kanuna eklenmesini teminen madde çerçevesinin değiştirilmesi ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında kapsamındaki kuruluşlar ile Hazinesinin ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığının pay sahibi olduğu diğer işletme, şirket ve bankaların Hazine Müsteşarlığına veya Özelleştirme İdaresi Başkanlığına yapacakları temettü ödemelerine ek olarak mevzuattan doğan kar aktarımlarının da Maliye Bakanlığınca belirlenecek rayiç bedelleri üzerinden kendilerine ait olan taşınmazlarını Hazineye devredebilmelerini amaçlayan bir düzenlemenin metne eklenmesi suretiyle çerçeve 12 nci madde olarak,

- Çerçeve 56 ncı maddesi; çerçeve 57 nci madde olarak aynen,

- Yürürlüğe ilişkin 57 nci maddesi; alt komisyon metninin 15 ve 16 ncı maddelerinin yürürlük tarihinin, kurumlar vergisi beyanname verme süresinin göz önüne alınarak yeniden belirlenmesi ve alt komisyon metninin 18 inci maddesinin yürürlük tarihinin 9/4/2013 tarihinde yapılması öngörülen Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Genel Kurul toplantısının yapılması bakımından herhangi bir hukuki tereddüte yol açmamak amacıyla yeniden belirlenmesi suretiyle 58 inci madde olarak,

- Yürütmeye ilişkin 58 inci maddesi; 59 uncu madde olarak aynen,

kabul edilmiştir.

Ayrıca metnin tamamı, kanunların yapılmasındaki usul ve esaslara uygunluğun sağlanması amacıyla redaksiyona tabi tutulmuştur.

İçtüzüğün 45 inci maddesi uyarınca, Tasarının Genel Kuruldaki görüşmelerinde Komisyonu temsil etmek üzere Kayseri Milletvekili Ahmet ÖKSÜZKAYA, Bitlis Milletvekili Vedat DEMİRÖZ, Muğla Milletvekili Ali BOĞA, Kars Milletvekili Ahmet ARSLAN, Manisa Milletvekili Recai BERBER ve İstanbul Milletvekili Mehmet MUŞ özel sözcüler olarak seçilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Lütfi Elvan</i>	<i>Süreyya Sadi Bilgiç</i>	<i>Ahmet Öksüzkaya</i>
Karaman	Isparta	Kayseri
		(Bu raporun özel sözcüsü)
Kâtip	Üye	Üye
<i>Vedat Demiröz</i>	<i>Mehmet Şükrü Erdinç</i>	<i>Ekrem Çelebi</i>
Bitlis	Adana	Ağrı
(Bu raporun özel sözcüsü)		
Üye	Üye	Üye
<i>İzzet Çetin</i>	<i>Bülent Kuşoğlu</i>	<i>Sadık Badak</i>
Ankara	Ankara	Antalya
(Ayrışık oyumuz ektedir)	(Ayrışık oy ektedir)	
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Günal</i>	<i>Haluk Ahmet Gümüş</i>	<i>Hüseyin Şahin</i>
Antalya	Balıkesir	Bursa
(Muhalefet şerhi eklidir)	(Ayrışık oy eklidir)	
Üye	Üye	Üye
<i>Cahit Bağcı</i>	<i>Mehmet Yüksel</i>	<i>Cengiz Yavilioğlu</i>
Çorum	Denizli	Erzurum
Üye	Üye	Üye
<i>Salih Koca</i>	<i>Kazım Kurt</i>	<i>A. Nejat Koçer</i>
Eskişehir	Eskişehir	Gaziantep
	(Karşı oyum eklidir)	
Üye	Üye	Üye
<i>Feramuz Üstün</i>	<i>Adil Kurt</i>	<i>Ferit Mevlüt Aslanoğlu</i>
Gümüşhane	Hakkari	İstanbul
	(Muhalifim, muhalefet şerhi ektedir)	(Ayrışık oyum ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Aydın Ağan Ayaydın</i>	<i>Mehmet Muş</i>	<i>Müslim Sarı</i>
İstanbul	İstanbul	İstanbul
(Ayrışık oy eklidir)	(Bu raporun özel sözcüsü)	(Ayrışık oyum eklidir)

Üye <i>Musa Çam</i> İzmir (Ayrışik oyum ektedir)	Üye <i>İlknur Denizli</i> İzmir	Üye <i>Rahmi Aşkın Türeli</i> İzmir (Ayrışik oyum ektedir)
Üye <i>Ahmet Arslan</i> Kars (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Muzaffer Baştopçu</i> Kocaeli	Üye <i>Mustafa Baloğlu</i> Konya
Üye <i>Mustafa Kalaycı</i> Konya (Muhalefet şerhi eklidir)	Üye <i>Mustafa Şahin</i> Malatya	Üye <i>Erkan Akçay</i> Manisa (Muhalefet şerhim eklidir)
Üye <i>Uğur Aydemir</i> Manisa	Üye <i>Recai Berber</i> Manisa (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Sümer Oral</i> Manisa (Muhalefet şerhim ektedir)
Üye <i>Ali Boğa</i> Muğla (Bu raporun özel sözcüsü)	Üye <i>Abdulkerim Gök</i> Şanlıurfa	Üye <i>Ertuğrul Soysal</i> Yozgat

MUHALEFET ŞERHİ

AKP Hükümeti tarafından Türkiye Büyük Millet Meclisi gündemine getirilen Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı usul ve esasları bakımından birçok sorun ve eksikliği içinde barındırmaktadır.

Usul yönünden bakıldığında, Kanun Tasarısının doğru, sağlıklı ve katılımcı yasama usulü ile ilgisinin bulunmadığı görülecektir.

AKP döneminde artık yasama usulü haline gelen bir torba düzenleme şeklindeki Tasarı yirmiden fazla kanun ve kanun hükmünde kararnamede değişiklik, yenilik içermektedir. Bu haliyle yeni bir AKP klasiği şeklinde olan Kanun Tasarısı, son derece karışık ve fazlasıyla geniş kapsamlıdır. Zira birbiriyle ilgisi bulunmayan pek çok alanda getirilen hükümler ve değişiklikler bir düzenleme içine sıkıştırılmak istenmektedir.

Bununla birlikte, Tasarının usul açısından bir diğer sıkıntısı ise bu Tasarı ile getirilen hükümlerin önemli bir bölümünün son 1 yıl içinde çıkarılan düzenlemelere yönelik olmasıdır. Bu durum ise gerek kanuni düzenlemelerin hazırlanışını, gerekse de söz konusu düzenlemeler görüşülürken dile getirilen eleştiri ve önerilerin ne ölçüde dikkate alındığının maalesef üzücü bir göstergesidir.

Örneğin, Tasarının kira sertifikası ihracına ilişkin hükümlerinin yürürlük tarihi 29 Haziran 2012 olarak öngörülmektedir. Zira kira sertifikası ihracı sistemi mevzuatımıza 29 Haziran 2012 tarihli 6327 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla girmiş olup, 6327 sayılı Kanunda gerek varlık kiralama şirketine, gerekse kira sertifikası ihracına ilişkin önemli hususlara yer verilmemiştir. Kira sertifikası ihracı sürecinde işlemlerden damga vergisi ve harç alınmayacağı, varlık kiralama şirketinin kurumlar vergisinden muaf olacağı, personel rejimine tabi olmayacağı gibi unutulmuş, düşünülmeyen hususlar bugün görüştüğümüz bu tasarı ile getirilmektedir.

Bu duruma ilişkin bir diğer çarpıcı örnek ise 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna ilişkindir. Kanun Tasarısı son bir yıl içinde 4749 sayılı Kanunda yapılan 4. Değişikliktir. Birkaç ayda bir 4749 sayılı Kanunu değiştirilmekte, ona yeni hükümler eklenmektedir. AKP Hükümeti, detaylı ve kapsamlı hazırlıklar yapmadan, kalıcı ve sağlıklı olabilecek hükümlere yer vermeden günlük kanuni düzenlemelere fazlasıyla başvurmaktadır.

Bu tablo kanun yapma konusundaki yetkinlik, özen ve hassasiyeti ortaya çıkarmaktadır. Açık ki, kanuni düzenlemeler uzun hazırlıkların, sağlam planların ve isabetli öngörülerin sonucunda yapılmamaktadır. Günü kurtarmaya yönelik, kısa vadeli, çözüm alanı sınırlı ve yetersiz düzenlemeler birbirinin ardı sıra Meclis gündemine getirilmektedir. Şüphesiz ki, bu durum hem ülkenin, hem de parlamentonun enerjisini ve zamanını boşa kullanmayı ifade etmektedir.

Maalesef artık ülkemizde sık sık rastlanan, AKP İktidarının alışkanlığı haline dönen bu yasama usulünün son örneği olan Kanun Tasarısı içerdiği esaslar ve hükümler açısından da son derece sıkıntılıdır. Kanun Tasarısı Plan ve Bütçe Komisyonunda birçok sakıncayı ve eksikliği içinde barındıracak şekilde kabul edilmiştir. Tasarı bu haliyle ilgili alanlardaki mevcut sorunları çözmeceği gibi, yeni yanlışların, hukuksuzlukların önünü açmaktadır.

Tasarı hükümlerinin ne anlama geldiğini, içerdiği sakıncaları ve yetersizlikleri maddeler bazında etraflıca incelemekte fayda bulunmaktadır.

Kanun Tasarısının 2. Maddesi kira sertifikası ihracına yönelik olarak 4749 sayılı Kanunun ilgili maddesinde değişiklikler, eklemeler içermektedir. Kira sertifikası ihracı Hazinesinin finansman ihtiyacını karşılamaya yönelik kaynak çeşitliliği sağlamak üzere 29 Haziran 2012 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanan 6327 sayılı Kanunla mevzuatımıza girmiştir.

Buna göre, kamuya ait taşınmazlar Hazine tarafından kurulacak bir varlık kiralama şirketine devredilecek, bu taşınmazlar şirket tarafından kiraya verilecek ve kira gelirlerinde pay sahipliği içeren senetler, kira sertifikaları ihraç edilecektir. Kira bedelleri tahsil edildiği süreç içinde belli periyodlarla ellerinde kira sertifikası bulunanlara ödeme yapılacaktır.

Bu model faiz getirisine ilişkin dini hassasiyet taşıyan kesimlerden finansman sağlamaya yönelik olup, klasik borçlanma araçlarından daha fazla prosedür ve özen içermektedir. Nitekim kira sertifikası ihracı modeline ilişkin kanuni düzenleme olan 6327 sayılı Kanunun görüşmelerinde bu hususlar CHP milletvekilleri olarak dile getirilmiş, Hükümet uyarılmıştır. Ancak hemen her konuda olduğu gibi bu konuda da AKP bildiğini yapmaktan ısrar etmiş, yine bizleri dinlememiş ve hukuksuz, Anayasaya, kanunlara aykırı bir yanlışa daha imza atmıştır. Şöyle ki:

Bugüne dek iç ve dış piyasaya Hazine Müsteşarlığı Varlık Kiralama Anonim Şirketi tarafından toplam 3 kez kira sertifikası ihraç edilmiştir. Ancak bu ihraçları yapan şirket hiçbir kural, standart ve prosedür gözetilmeksizin sadece bir Bakan onayı ile sözde bir şirket kurulmuştur. Evet, şirket yalnızca Başbakan Yardımcısı sayın Ali Babacan'dan alınan bir imza ile kurulmuştur. Herhangi bir kayıt, tescil olmaksızın kurulduğu gibi, şirketin ne bir personeli ne bir yönetim kurulu, ne de kimliği bulunmaktadır. Şirketin sadece ismi bulunmakta olup, yapılan şey kağıt üstünde sanal bir anonim şirket kurulmasından ibarettir. Şirketin ticaret sicilinde en ufak bir kaydı bulunmamaktadır. Yani bu şirket Türk Ticaret Kanununa göre kurulmuş bir şirket değildir.

Hazine Varlık Kiralama Şirketinin kuruluşu sanal olduğu gibi, diğer işlemler de sanal şekilde yürütülmüş, tabiri caizse nitelikli muvazaa yapılmıştır. Zira kağıt üstünde sanal bir anonim şirket kurulmuş, Bakanlık binaları kağıt üstünde şirkete sözde devredilmiş, daha sonra o Bakanlığa kiralanmış gibi gösterilmiş ve alınacak kira bedellerine dayanılarak kira sertifikası ihraç edilmiştir.

Komisyon aşamasında Hazine Varlık Kiralama Şirketine ilişkin olarak; şirketin nasıl kurulduğu, bir anonim şirketin Bakan onayıyla nasıl kurulduğu, şirketin kim tarafından yönetildiği, personelinin kimlerden oluştuğu, Bakanlıklarla kira sözleşmelerinin nasıl yapıldığı, hangi bakanlık ne kadar kira ödediği, gibi pek çok sorularımıza rağmen tatmin edici tek bir yanıt alınamamıştır. Yanıt alınamamasının nedeni bilmezlik değil, şirketin gerek kuruluşunun gerekse de işlemlerinin hukuka ve kanuna aykırı olduğunun çok açık bir şekilde bilinmesindedir. Nitekim Kanun Tasarısının 2. Maddesi kira sertifikası ihracı sürecindeki bu eksiklik ve hukuksuzlukları biraz olsun gidermeye yönelik olarak düzenlenmiştir.

Oysa Anayasamız son derece açıktır: Türkiye bir hukuk devletidir ve İdare tüm iş ve işlemlerinde hukuka uymak zorundadır. Maalesef hukuka uymakla öncelikle mükellef olan AKP Hükümeti bizzat kendi iş ve işlemleri ile hukuku ayaklar altına almaktadır. Bugüne kadar başka örnekleri yaşanan bu üzücü, düşündürücü ve bir o kadar da endişe verici anlayışın son örneği Varlık Kiralama Şirketi özelinde karşımıza çıkmaktadır. Üstelik AKP Hükümeti hukuka, kanuna, kurallara uymaksızın işlemler tesis ettiği yetmezmiş gibi, bir de nitelikli muvazaaya imza atmaktadır. Muvazaa, bir hukuki ilişkinin taraflarının üçüncü kişileri aldatmak amacı ile gerçek iradelerine uymayan ve kendi aralarında hüküm ve sonuç doğurmayan bir görünüş yaratmak konusunda anlaşmasıdır. Yani Hazine

ile taşınmazlara kira ödediği sanılan Bakanlıklar arasındaki ilişki göstermelik bir işlemten öteye gitmemektedir. Kurulduğu iddia edilen ancak Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmamış olan ve ticaret sicilinde kaydı olmayan Hazine Varlık Kiralama Şirketi muvazaalı işlemlerin adresi olarak tarihe geçecektir.

Bu çerçevede görülmektedir ki, yapılan şey kamu taşınmazlarının kira sertifikası hak sahipleri adına yönetimi üzerinden finansman sağlamak değil, Hazinesinin borçlanmasından ibarettir. Hazinesinin borçlanmasına ilişkin kolaylıklar ve kaynak çeşitliliği sağlanması elbette gerekli ve önemlidir. Ancak bu amaç uğruna hukuku, kuralları ayaklar altına almak bir hukuk devletinin en son yapması gereken uygulama olmalıdır. Hukuk, Anayasa, kanunlar hiçe sayılacak idiyse, bu kadar mevzuat oluşturulmaksızın tahvil çıkarılıp borçlanılabiliyordu halbuki.

AKP Hükümeti kanuna uyacağı yerde, önce kafasından geçeni dilediği gibi yapmakta ve sonra bunları yasallaştırmak için kanun çıkarmaktadır. İşte Tasarının 2. Maddesinin işlevi budur. Tasarının bu maddesi ile varlık yönetim şirketlerine ilişkin bu hükümlerin 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununda yer alan hükümler olduğu belirtilmekte ve bu şirketlerin denetleme ve sermaye yükümlülüklerinden de muafiyet getirilmektedir.

Ayrıca halihazırda 4749 sayılı Kanunun 7/A maddesindeki ihraçlara konu olan varlıklar üzerinde, ihracın vadesi süresince ihraç koşullarına aykırı herhangi bir hukuki işlemin tesis edilemeyeceği hükmüne ilave olarak bu hususun, ilgili gayrimenkulün tapu kütüğüne şerh edileceği ile bu gayrimenkulleri kullanan kurumların, varlık kiralama şirketlerinin bu varlıklarda tasarrufunu teminen tapudakiler dahil olmak üzere gerekli her türlü işlemlerinin Hazinesinin yazılı başvurusu üzerine gerçekleştirileceği hükmü eklenmektedir.

Madde ile 4749 sayılı Kanunun 7/A maddesine eklenen bir fıkra ile varlık yönetim şirketlerinin kendisi ve işlemleri için pek çok muafiyet, ayrıcalık getirilmektedir. Tıpkı yeni Sermaye Piyasası Kanununa son anda eklenerek yürürlüğe konulan Borsa İstanbul A.Ş.'ye tanındığı gibi bir çok avantaj sağlanmaktadır. Bu düzenlemelerin amacı söz konusu şirketleri hiçbir kural, mevzuat çerçevesi olmaksızın dilediği gibi idare edebilmeyi sağlamaktır. Zira getirilen hükümle varlık kiralama şirketleri;

- 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve ilgili diğer mevzuat uyarınca defter tutma ve diğer yükümlülüklerden muaf tutulmakta,

- 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanunu, 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uygulanmamakta,

- Varlık kiralama şirketlerine ait her türlü taşınmazlar 6305 sayılı Afet Sigortaları Kanunu ile ihdas edilen zorunlu deprem sigortası kapsamında çıkarılmakta,

- Varlık kiralama şirketlerine ait mallar ve her çeşit varlıklar, ceza ve takip hukuku başta olmak üzere ilgili diğer mevzuat uygulaması bakımından devlet malı olarak sayılmakta,

- Kiralama işlemleri, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun kira sözleşmelerine ilişkin hükümlerine tabi tutulmamakta ve söz konusu işlemler hakkında taraflar arasında düzenlenecek sözleşme hükümleri uygulanmak istenmektedir.

Kanun Tasarısının 4. Maddesi belediyelerin yurt dışına tahvil ihraç ederek dış borçlanmasının önünü açmaktadır. 4749 sayılı Kanununun 11. maddesi, Hazine Müsteşarlığının garantisi altında sağlanan veya dış borcun ikrazı suretiyle kullandırılan krediler çerçevesinde yerel yönetimlerin kendilerine ait geri ödeme yükümlülüklerini karşılamak üzere gelirlerinin bir kısmının aktarılması amacıyla, Dış Borç Ödeme Hesabının oluşturulmuştur. Tasarının 4. maddesi ile söz konusu 11. maddede değişikliğe gidilerek, yerel yönetimler tarafından Hazine garantisi altında ihraç edilecek tahvillerin geri ödemeleri için de Dış Borç Ödeme Hesabı kurmaları zorunlu hale getirilmektedir.

Böylelikle belediyelerin dış piyasalara tahvil ihraç etmek suretiyle borçlanmasının örtülü olarak önu açılmaktadır. Her ne kadar komisyon görüşmeleri sırasında düzenleme ile belediyelere dış borçlanma olanağının sağlanmadığı söylene de, tahvil geri ödemeleri için kullanılan bir hesabın belediyelerce de kullanımının zorunlu hale getirilmesi borcun geri ödenmesine ilişkin olduğuna göre, belediyelerin dış borçlanmaya gitmeyeceğine inanmak gerçekçi olmayacaktır.

Halihazırda belediyelerin tahvil ihracına ilişkin 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlemesi Hakkındaki Kanun'un 4. maddesinde doğrudan mahalli idarelerin tahvil ihracına ilişkin bir düzenleme bulunmaktadır. Kanun uyarınca genel yönetim kapsamındaki mahalli idareler ile bağı kuruluşları ve iktisadi teşebbüslerinin yurt içi piyasalarda yapacakları tahvil ihraçları Hazine Müsteşarlığının iznine tabi olup, bu izin garanti anlamına gelmemektedir. Belediyelerin yurt dışına tahvil ihracı ile ilgili açık bir hüküm ise bulunmamaktadır. Bu madde ile belediyeler tarafından Hazine garantisi altında ihraç edilecek tahvillerin geri ödemeleri için de Dış Borç Ödeme Hesabı kurmaları zorunlu hale getirilmesinden anlaşılmaktadır ki, belediyeler yurt dışına tahvil ihraç edecek ve Hazine buna garanti verebilecektir.

Bu hüküm ile belediyelere yeni bir borçlanma alanı açılmaktadır. Halihazırda belediyeler dış kaynak gerektiren projeleri için zaten borçlanabilmekte ve hatta Hazine bunlara garanti verebilmektedir. Ancak proje finansmanında dış kaynak kanun uyarınca sadece o projenin finansmanı için kullanılabilir. Oysa yurt dışı tahvil ihracı sonucu elde edilecek kaynak için bir sınırlama olmayıp belediye her alanda bu parayı kullanabilecektir. Üstelik Hazine de buna garanti verebilecektir. Türkiye'de yerel yönetimlerin hali düşünüldüğünde AKP İktidarı o çok övündüğü kamu mali disiplini bizzat kendisi çok büyük riske atmaktadır.

Yaklaşan yerel seçimler öncesinde belediyelerin bu şekilde borçlanmasının önünün açılması akla pek çok şu soruyu da getirmektedir. Bu düzenleme çerçevesinde yurt dışına tahvil ihraç edecek belediyeler belli midir, bu belediyelerden biri İstanbul Belediyesi midir? Hazine böyle bir borçlanmaya garanti verecek midir, verecekse hangi kriterlere göre garanti verilecektir? Yaklaşan yerel seçimler de dikkate alındığında Hazine yurt dışı tahvil ihracı ve bu ihraçlara garanti sağlama hususunda parti ayrımı yapacak mıdır?

Kanun Tasarısının 8. maddesi ile kira sertifikalarının ihracına ilişkin işlem ve kağıtlar, damga vergisinden, harçlardan ve döner sermaye ve benzeri ücretlerden istisna tutulmaktadır. Halihazırda Hazine Müsteşarlığınca ihraç edilen menkul kıymetlere ilişkin işlem ve kağıtlar için istisna hükmü bulunmaktadır. Düzenleme ile kira sertifikası ihracı işlemleri çerçevesinde doğabilecek damga vergisi, harç ve döner sermaye ücreti yükleri ortadan kaldırılmaktadır. Ancak burada çarpıcı ve düşündürücü olan husus ise maddenin yürürlük tarihi olarak 29/6/2012'nin belirlenmesidir. Zira Hazine Müsteşarlığınca bugüne kadar 3 kez kira sertifikası ihraç edilmiş olup, bu ihraçlar sürecinde doğmuş damga vergisi, harç ve döner sermaye ücretinin ödenmediği ve bu nedenle geçmişe yönelik olarak düzenleme yapıldığı anlaşılmaktadır.

Ayrıca, kira sertifikası ihracındaki muhtemel vergi yüküne ilişkin düzenlemenin kira sertifikası ihracını mevzuatımıza sokan 6327 sayılı Kanun ile Haziran 2012’de yapılmamış olması, şimdi yapılmak istenmesi AKP İktidarının eksik yetkinliği ve öngörüsünü yansıtmaktadır. Nitekim Tasarının diğer bazı maddelerinde de bu amaçla geçmişe dönük olarak kurumlar vergisi, emlak vergisi, banka ve sigorta muameleleri vergisine ilişkin düzenlemeler yapılmaktadır.

Kanun Tasarısının 18. maddesiyle 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 23’üncü maddesinde değişiklik yapılarak Bankanın Denetleme Kurulu seçim yöntemi değiştirilmek istenmektedir. 1211 sayılı Kanuna göre A, B, C ve D sınıfı hissedarların her biri Kurula birer üye seçebiliyorken, tasarı ile Denetleme Kurulu üyelerinin dördünün de Genel Kurulca seçilmesi sistemi getirilmektedir. Getirilmek istenen uygulama Kurul üyelerinin tamamının Hazine Müsteşarlığı tarafından seçilmesi anlamına gelmektedir. Tüm icrayı belirleyen Hazinesinin, Denetleme Kurulunu da belirlemesi Merkez Bankasının bağımsızlığına açıkça aykırılık teşkil etmektedir.

Hele ki bu önerinin Bankanın kendisi tarafından Müsteşarlığa iletilmesi de ayrıca dikkate değer. Fiyat istikrarının altında yatan en önemli faktör olan Merkez Bankasının bağımsızlığı konusunda en büyük hassasiyeti göstermesi gereken yine kurumun kendisi olmalıdır.

Madde görüşülürken özellikle D sınıfı hissedarlar açısından mevcut uygulamanın sürdürülmesinin zorluklar içerdiği belirtilmiş olsa da B ve C sınıfı hissedarların Denetleme Kurulu’na üye seçme yetkisinin neden ellerinden alındığına ilişkin doyurucu bir açıklama yapılmamıştır. D sınıfı hissedarların tespit edilmesi ve toplantıya çağırılmasına ilişkin zorluklar tarafımızca kabul edilmiş olmakla birlikte bu bahane edilerek C ve D sınıfı hissedarların Denetleme Kurulu üyesi seçme yetkisinin ellerinden alınıyor oluşu kabul edilemez.

Kanun Tasarısına Alt Komisyon aşamasında eklenen bir madde olan 25. Madde ile 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanununun 2. Maddesi değiştirilmektedir. Böylelikle Yap-İşlet-Devret Modeli kongre merkezlerinden yurtlara, spor tesislerinden balıkçı barınaklarına kadar uzayan bir eksende genişletilmektedir.

Ülkemize hangi modelle olursa olsun yatırım yapılması elbette önemli, gerekli ve de sevindiricidir. Ancak Yap-İşlet-Devret Modelinin kapsamının bu kadar genişletilmesi AKP İktidarının kamu yatırımlarından iyice vazgeçtiğini, kamunun yatırım harcamalarının iyice geri plana düşeceğini işaret etmektedir. Böyle bir tablo ise ülkemiz için yararlı olmayacaktır. Zira Türkiye özel yatırım başta olmakla birlikte kamu yatırımlarına da büyük ihtiyaç duyan bir ülke olduğu gibi, ülkemizde var olan bölgeler arası eşitsizliğin giderilmesinde kamu yatırımları büyük önem arz etmektedir.

Kanun Tasarısının iki maddesi 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu ile ilgilidir. Tasarının 31. Maddesi ile işsizlik sigortasına ilişkin devlet payının bundan böyle Hazine Müsteşarlığı yerine Çalışma Bakanlığı bütçesinden aktarılması sağlanmaktadır. Zira halihazırda işsizlik sigortası fonuna işçi ve işveren primleri aktarımları Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı (SGK ve İŞKUR) tarafından, devlet payının aktarımı ise Hazine Müsteşarlığı tarafından yapılmaktadır. Tasarının 32. Maddesi ile ise İşsizlik Sigortası Fonuna Sosyal Güvenlik Kurumundan ve Hazine Müsteşarlığından aktarılan tutarların fazla ve/veya eksik olduğunun tespit edilmesi halinde tarafların yükümlülüklerini faizsiz olarak yerine getirebilmesi için 4447 sayılı Kanuna geçici 11 inci madde eklenmektedir.

İşsizlik Sigortası Fonuna ilişkin bu değişiklikler AKP'nin zihniyetini ve anlayışını bir kez daha ortaya koymaktadır. Zira işsizlik sigortasına ilişkin olarak bir kanun değişikliği yapılacak ise öncelikle akla gelmesi gereken husus, işsizlik maaşı alma şartlarının ağır oluşundan dolayı işsiz vatandaşların bu maaşı alamamaları ve bu maaşın hem tutar hem de süre olarak yetersiz oluşudur. Nitekim işsizlik sigortası fonunda 60 milyar TL'yi aşan bir para birikmiş olup, bu para AKP İktidarınca bütçenin finansman kaynağı olarak kullanılmaktadır. İşsizlik fonunda biriken paranın yüzde 98'i bugün itibarıyla devlet tahvillerinde yer almakta, işsiz vatandaşların hakkı olan bu fon kamunun finansman aracına dönüşmektedir.

Ancak AKP bırakın işsiz vatandaşların hakkını teslim etmeyi, onların haklarını daha da gasp etmeyi tercih etmektedir. Zira işsizlik fonuna süresinden sonra aktarılan tutarların faizsiz olarak aktarılması demek işsiz vatandaşlarımıza ait olan bu fonun reel değerinin aşınmasına göz yummak, fonun değerini korumasını önemsememektedir. İşçi sosyal güvenlik primini geciktirince faizli öderken, devlet işsizlik fonu payı aktarımını zamanından sonra yaptığında söz konusu aktarım faizsiz yapılacak olması AKP'nin adalet anlayışının açık tezahürüdür.

Kanun Tasarısının 35. Maddesi ile kamu kurumlarına ait sosyal tesislerin satılmasının, elden çıkarılmasının önü açılmaktadır. Kamuya ait sosyal tesislerin atıl tutulması gerekçesiyle getirilen bu düzenleme gerek nedenleri ile gerekse de sonuçları ile sıkıntılıdır. Bu tesislerin elden çıkarılması bunların değerlendirilmesi gibi sunulmakta, böylelikle atıl yapıların ekonomiye kazandırılmasından söz edilmektedir. Oysa bu tesislerin değerlendirilmesinin tek yolu bunları elden çıkarmak olmadığı gibi, bu tesislerin kamu çalışanlarınca daha etkin kullanımının sağlanması, hatta tüm vatandaşlarımızın hizmetine sunulmasının yolları hayata geçirilebilecektir.

Öncelikli olan satmak, elden çıkarmak ise o zaman asıl amacın bunların değerlendirilmesi değil, kamu varlıklarının satılması furyasının çalışanların sahip oldukları olanaklara da sirayet etmesinden başka bir şey değildir. Ancak AKP İktidarının kamu varlıklarını değerlendirmekten anladığı tektir: onları satmak, elden çıkarmaktır. Amaç, bu tesisleri haraç mezat elden çıkarmak, yeni rant alanları yaratacak şekilde kullanmaktır. Nitekim Tasarı ile kamuya ait sosyal tesislerin satılması, kat/arsa karşılığı inşaat yaptırılmasının da yolu açılmakta, bu tesislerin Maliye Bakanlığınca, Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca veya TOKİ tarafından satılması, kat/arsa karşılığı inşaat yaptırılması veya diğer yöntemlerle değerlendirilmesi, Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kuruluna bırakılmaktadır.

Şüphesiz ki, bu tesislerin satılması yetersiz gelirleri dolayısıyla ancak buralarda tatil yapabilen kamu çalışanlarına zarar verecektir. Zira kamu çalışanlarının pek çoğu bırakın otellerde, tatil köylerinde tatil yapmayı, ay sonunu zor getirmektedir. İşte bu tesisler pek çok kamu çalışanı için tek olanak, tek seçenek konumundadır. Ülke gerçeği bu iken söz konusu tesisleri elden çıkarmak, yine ihtiyacı olan, zorda olanları değil, kamu emekçilerini değil; rantı, çıkarları tercih etmektir. Bu tablo AKP'nin aslında kimin, neyin yanında olduğuna ilişkin önemli bir diğer örnektir. Komisyon görüşmeleri sırasında bunlar ifade edilerek, en azından bu tesisler karşılığında elde edilecek gelirin bir kısmının kamu çalışanlarının maaşlarına yansıtılması önerisine ise itibar edilmemiştir. Oysa diğer ülkelerde örnekleri olan bu uygulama ile artan en azından sosyal tesislere mahkum olan vatandaşlara biraz olsun katkı sağlayacak, onların da tatil yapabilmelerine imkan verecektir.

Elbette ki, asgari ücretle geçinilebileceğine inanan bir siyasi iktidardan; AKP İktidarından kamu çalışanlarının sıkıntılarını ve yoksun kaldıkları olanaklarını anlamasını beklemek pek gerçekçi olmayacaktır, ki öyle olmuştur. Bu anlayış ve uygulamalar AKP'nin emekten değil ranttan yana olduğunu bir kez daha gözler önüne sermektedir.

Kanun Tasarısının 37. Maddesi ile hazine taşınmazlarının özel kişilerin taşınmazları ile trampa edilmesinin önü açılmaktadır. Her ne kadar amaç kamu hizmetlerinin yerine getirilmesini sağlamak veya bu taşınmazların daha etkin kullanımını sağlamak olmakla birlikte hangi durumlarda, hangi koşullarda bu yöntemle başvurulacak net olarak belirtilmemektedir. Tasarı bu haliyle Maliye Bakanına çok geniş bir yetki vermektedir. Madde metninde gerekli görülmesi halinde denilmektedir, gerekli görülen ne demek olduğuna dair hiçbir açıklama bulunmamakta hiçbir kriter ve kıstasa yer verilmemektedir. Üstelik sıkıntılar bunlarla da sınırlı değildir. Örneğin ; Hazine taşınmazları ile özel taşınmazın değerleri nasıl kıyaslanacaktır, değerler neye göre karşılaştırılacaktır? Biliyoruz ki ülkemizde genellikle emlak vergisi değerleri rayiç değerlerin altındadır. Bu durumlarda herhangi bir zarar söz konusu olabilecek midir? Olmayacaksa bunu sağlayan yasal mekanizma ve önlemler nedir, nerededir? Yine, köydeki bir ev ile Ankara'daki bir kamu taşınmazı ile trampa edilebilecek midir?

Hali hazırda okul gibi kamu hizmeti alanlarının inşa edilmesi için trampa imkanı bulunmaktayken, trampa olanağının kapsamını bu kadar genişletmek neden gerekmektedir, anlaşılammaktadır. Tasarı metnindeki bu geniş, muğlak ifadeler kamulaştırmanın sebep olduğu maddi ve parasal kaybı önlemek için trampa için gündeme getirildiği gerekçesini de boşa çıkarmaktadır.

Kamu varlıkları böylesine geniş, muğlak ifadelerle yönetilebilecek olması demokrasiye de sosyal hukuk devleti anlayışına da aykırılık teşkil etmektedir. Nitekim Sayın Ali Babacan da bu tespit, eleştiri ve endişelerimizi haklı bulmuş, konunun Genel Kurul aşamasına kadar çalışılarak kamu varlıklarının trampa edilebilmesi hususunda daha net, daha açık kıstaslar konulması gerektiğini ifade etmiştir. Bu düzenlemeye ilişkin Genel Kurul'da AKP İktidarının ne yapacağı, söz verildiği üzere tespit endişe ve önerilerin dikkate alınıp alınmayacağı görülecektir.

Kanun Tasarısının 39. Maddesi ile iç denetçi ihtiyacının kısa vadede karşılanabilmesi amacıyla, 5018 sayılı Kanuna bir geçici madde eklenmek suretiyle 2014 yılı sonuna kadar mevcut denetim elemanları ile merkez teşkilatlarında çalışan uzman personel ve bazı meslek mensupları için belirli şartlar dahilinde iç denetçi kadrolarına atanma imkanı getirilmektedir.

Cumhuriyet Halk Partisinin de desteği ile çıkarılan 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun yürürlüğe girmesinin ardından, kamu mali yönetim ve kontrol sistemimiz, çağdaş kamu maliyesi yaklaşımıyla uluslararası standartlar paralelinde önemli değişimlere uğramıştır. Bu sistemin önemli bir unsuru da şüphesiz iç denetim mekanizmasının kamu yönetimine dahil edilmesidir. Zira 5018 sayılı Kanun ile düzenleyici ve denetleyici kurumlar hariç olmak üzere genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri bünyesinde iç denetim sisteminin kurulması öngörülmüştür.

İç denetimin oluşturulması esnasında kanunun iç denetçilerde aradığı koşulları haiz olan yani eğitimi tamamlamış, sertifikalı iç denetçi bulunmadığından iç denetçi atanması ihtiyacı çerçevesinde geçici maddeler düzenlenmiştir. Bu çerçevede bazı mesleklerde bulunan kişilere 5018 sayılı Kanunun geçici 5. Maddesi ile en geç 31.12.2004 tarihi itibarıyla kurumlarda iç denetçi atanabilme hakkı tanınmış, 2004 tarihi farklı Kanunlarla 2007 tarihine kadar uzatılmıştır.

Kamu idarelerine 31.12.2007 tarihine kadar 789 kişi iç denetçi olarak atanmış bulunmaktadır. Bu tarihten sonra ise İç Denetim Koordinasyon Kurulu (İDKK) tarafından ÖSYM'nin yaptığı sınavı kazanan iç denetçi adaylarına eğitimler verilmeye başlanmıştır. Şu an itibarıyla eğitim verilip sertifika almaya hak kazanan iç denetçi adayı sayısı 377'dir.

Yıllar itibarıyla eğitim alan iç denetçi sayıları (ÖSYM sınav tarihi itibarıyla) aşağıdaki gibidir:

2009 yılında 128 kişi, 2010 yılında 100 kişi, 2011 yılında 100 kişi, ve 2012 yılında 49 kişi (Bu 49 kişi için eğitim devam etmektedir, 06.04.2013'de sertifika sınavı yapılacaktır.)

İç denetim mekanizmasına işlerlik kazandırmak önemli ve gereklidir ancak bu konuda karar vermesi gereken öncelikle AKP Hükümetidir. AKP İktidarı iç denetim konusunda samimi ve kararlı bir duruş sergilememektedir. Zira iç denetim sistemi oluşturulduğu tarihten beri 8 yıl geçmiş olmasına rağmen hala pek çok kamu kurumunun iç denetçi kadrosu boş bulunmaktadır.

5018 sayılı Kanunda yani iç denetim sisteminde imzası bulunan AKP'dir; iç denetçi atamayıp sistemin işlerliğini engelleyen de yine AKP'dir. Bu durum çarpıcı bir çelişkidir.

Örneğin, bugüne kadar İç Denetim Koordinasyon Kurulunun bağlı olduğu Maliye Bakanlığında kaç tane iç denetçi kadrosu vardır, kaçına atama yapılmıştır? Yoksa atama yapılamamasının sebebi kamudaki müfettiş iç denetçi çekişmesinde bürokrasinin iç denetime ayak diremesi ve AKP Hükümetinin de bu direnci aşamaması mıdır?

Dolayısıyla bugüne kadarki eylemleri ile bu konuda samimi ve kararlı bir duruş sergilemeyen AKP İktidarının konuya ilişkin düzenleme teklifi de doğal olarak şüpheyle karşılanmaktadır.

Ayrıca, halihazırda iç denetçi olmak için zorunlu olan sınavı kazanarak eğitim alan ve sertifikası ellerinde olanlar iç denetçi olarak atanmamışken sınavsız iç denetçi atamasının önünün açılması bir adaletsizlik olacaktır. İç denetim mekanizmasına işlerlik kazandırılması için yapılacak atamalarda sınavı kazanmış ancak henüz iç denetçi olarak atanmamış olanlara öncelik verilmesi hakkaniyet gereği iken, bu yöndeki fikir ve öneriler komisyon görüşmeleri sırasında AKP'li üyeler ve sayın Babacan tarafından dikkate alınmamıştır.

Yine, iç denetçi olabilecek kariyer meslekler açısından ayırım yapılması adil değildir. Kariyer meslek sahiplerinin pek çoğuna çeşitli şartlarla iç denetçiliğe geçiş yolu açılırken, kendileri de birer kariyer meslek olan yani mesleğe özel yarışma sınavıyla girerek yeterlik sınavına tabi tutulan gerek defterdarlık uzmanlarına, gerekse de gelir uzmanlarına bu olanağın tanınmaması haksız ve yanlış bir tutumdur. İç denetimin asıl ilgili olduğu Bakanlıkta, bizzat Maliye Bakanlığı bünyesinde bulunan bu mesleklerden iç denetçiliğe geçişin mümkün olmaması adil olmamasının yanında makul de bulunmamaktadır. Nitekim bu yöndeki öneriler ve konuya ilişkin olarak verilen önerge AKP'li üyelerin oylarıyla reddedilmiştir.

İç denetçiliğe ilişkin düzenlemenin bir diğer sıkıntısı ise iç denetçilerin sahip olduğu özlük hakları daha cazip hale getirilmediği sürece maddede yer verilen kariyer mesleklerden, hele de tabip, eczacı gibi mesleklerden buraya geçişin istenen düzeyde olmayacağı gerçeğidir. Eğer iç denetim etkili ve işler hale getirilmek isteniyorsa iç denetçilik mesleğine ilişkin bazı cezbedici olanakların tanınması da zorunlu bir husus olarak karşımıza çıkmaktadır.

Kanun Tasarısının 40. Maddesi ile 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun nitelikli dolandırıcılık suçuna ilişkin 158 inci maddesinde değişiklik yapılmaktadır. 5237 sayılı Kanunda nitelikli dolandırıcılık suçunun banka ve diğer kredi kurumlarınca tahsis edilmemesi gereken bir kredinin açılmasını sağlamak amacıyla işlenmesi halinde hükmedilecek hapis ve adli para cezası için özel bir alt sınır öngörülmüştür.

Madde ile bu suçun sigorta bedelini almak maksadıyla işlenmesi halinde bu özel alt sınırlara tabi olması sağlanmaktadır. Böylelikle halihazırda sigorta bedelini almak maksadıyla nitelikli dolandırıcılık yapılması halinde, iki yıldan yedi yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adli para cezasına hükmolunurken, getirilen düzenleme ile bu suçun cezası banka kredilerine ilişkin hükümlerle aynılaştırılarak, hapis cezasının alt sınırı üç yıla, adli para cezasının alt sınırı ise suçtan elde edilen menfaatin iki katına çıkarılmaktadır.

Bununla birlikte, bu madde içeriğinden bağımsız olarak başlı başına bir tuhaflık arz etmektedir. Zira madde, yukarıda açıklandığı üzere ceza kanununa ilişkin olup, hapis ve para cezasını düzenlemektedir. İçerik itibarıyla bu maddenin görüşüleceği yer Plan ve Bütçe komisyonu değil, Adalet Komisyonudur. Nasıl ki 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu Plan ve Bütçe Komisyonunda değil, Adalet Komisyonunda görüşülmüş ve kabul edilmiş ise aynı şekilde bu Kanundaki değişiklikler de ihtisas alanı itibarıyla yine Adalet Komisyonu marifetiyle yapılmalıdır. Her ne kadar Tasarı tali komisyon olarak Adalet Komisyonuna gönderilmiş olsa da, madde metni tamamen ceza mevzuatına ilişkin olduğu gibi, Adalet Komisyonunun görüşü de Plan ve Bütçe Komisyonuna intikal etmemiştir. Bu yöndeki tespit ve eleştiriler, Adalet Bakanlığından görüş alındığı savıyla geçirilmiş, Adalet komisyonu açıkça devre dışı bırakılmıştır.

Bu durum Anayasanın, hukukun, TBMM İçtüzüğü'nün gereğidir. TBMM'de farklı ihtisas komisyonları tam da bu nedenle mevcuttur. Ancak AKP İktidarı için önemli olan hukuk, kural değil, kendi istediğini dilediği şekilde yapma ısrarıdır. Kanun Tasarısı torba olduğu için her alandaki düzenlemenin burada yapılmak istenmesi ise artık pes dedirtecek bir yasama anlayışıdır. Öyle görünmektedir ki, AKP İktidarı kendi sınırlarını daha da aşarak, bizleri en azından Plan ve Bütçe Komisyonunun ihtisas alanındaki torba düzenlemelere şükür edecek düzeye getirecek gibidir.

Kanun Tasarısının 52. Maddesi, tıpkı kira sertifikası ihracı modeli ve varlık kiralama şirketine ilişkin bu Tasarının 2. Maddesi gibi bir skandal ve hukuk cinayeti hüviyetindedir.

Getirilen düzenleme ile sermayesinin yüzde ellisinden fazlası Vakıflar Genel Müdürlüğüne veya mazbut vakıflara ait işletme ve iştiraklerin; kurumlar vergisi matrahının yüzde onunun, yeterli geliri bulunmayan mazbut vakıflara ait vakıf kültür varlıklarının onarımında kullanılmak üzere Vakıflar Genel Müdürlüğüne aktarılmasına ilişkin olarak 5737 sayılı Vakıflar Kanununun 28. maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmaktadır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, sermayesinin yüzde ellisinden fazlası Vakıflar Genel Müdürlüğüne veya mazbut vakıflara ait işletme ve iştiraklerin tanımına uygun işletme ve iştirak sayısı birdir ve o da Vakıfbank'tır. Yani Vakıfbank 2008'den beri her yıl kurumlar vergisi matrahının; bir başka deyişle mali karının yüzde 10'unu vakıf kültür varlıklarının onarımında kullanılmak üzere Vakıflar Genel Müdürlüğüne aktarmak durumundadır.

Vakıf kültür varlıklarının onarımında kullanılmak üzere Vakıflar Genel Müdürlüğüne para aktarılmasına ilişkin olarak bu yükümlülük Vakıfbank'a 5737 sayılı Vakıflar Kanununun 28. maddesi ile getirilmiştir. Bizzat AKP İktidarınca yasalaştırılan Vakıflar Kanununun söz konusu 28. maddesinin gerekçesi ise şu şekildedir :

“Madde ile ülkemizin kültür mirası niteliğinde olan vakıflara ait taşınır ve taşınmaz eski eserlerin tespiti, envanterinin çıkarılması, tescili, Genel Müdürlüğe ve mazbut vakıflara ait olanların; korunması, koruma alanlarının kamulaştırılması, değerlendirilmesi, onarımları ile restorasyonlarının Genel Müdürlükçe yapılması ve ayrıca yeterli geliri bulunmayan mazbut vakıflara ait abide eserlerin geleceğe intikalinin sağlanması, yaşatılması için benzer amaçlı vakıf gelirlerinden harcama yapılabilmesi hususlarında düzenleme yapılmıştır.”

AKP İktidarı 2008 yılında kendisinin getirdiği bir hususu yine kendisi yanlış bularak değiştirmek istemektedir. Zira AKP bu düzenleme gerekçesi olarak, Vakıfbank'a getirilen bu yükümlülüğün bankanın diğer ortakları, küçük yatırımcıları açısından adaletsiz olduğunu, halka açık bir şirketin gelirlerinin bir kısmını bir ortak gruba aktarmanın hukuki ve adil olmadığını belirtmektedir. Ancak bu yükümlülüğü getirirken yani 5737 sayılı Vakıflar Kanunu çıkarılırken de Vakıfbank halka açık bir şirket olup, kanun gerekçesinden anlaşılacağı üzere bu yükümlülük bilerek, isteyerek getirilmiş bir husustur. Dolayısıyla bugün böyle bir gerekçe ile Vakıfbank'ı bu aktarımdan kurtarmak doğru değildir. Zira yeterli geliri bulunmayan mazbut vakıflara ait vakıf kültür varlıklarının onarımı nasıl yapılacaktır ve söz konusu vakıflar bu finansman eksikliğini nasıl kapatacağı soruları yanıt aramaktadır.

Vakıf kültür varlıklarının onarımı için paraya ihtiyaç duyulurken, bu paranın Vakıfbank'tan alınmasından vazgeçilmesi şu anki gerçeklere de uymamaktadır. Zira basından öğrendiğimiz kadarıyla son 3 yılda Vakıfbank çok ciddi bir şekilde büyüme göstermiş, adeta varlıklarını ikiye katlamış, rekor karlara imza atmıştır. Hal böyleyken Vakıfbank açısından çok önemli olmayan ancak vakıf varlıkları açısından önem arz eden bu aktarıma son verilmesi daha fazla izaha muhtaçtır.

Yapılmak istenen düzenleme, AKP'nin tutarlılığı ve vakıf kültür varlıklarının akibeti açısından fazlasıyla tartışmalıyken, AKP İktidarı bu düzenlemeye ilişkin yürürlük tarihini 5 yıl önceye, 2008 yılına çekmek suretiyle hem ülkeyi nasıl yönettiğine ilişkin olarak kendini ele vermekte, hem de tam anlamıyla bir skandala imza atmaktadır.

Anlaşılmaktadır ki, düzenlemenin yürürlük tarihi olarak 2008'in belirlenmesinin nedeni Vakıfbank'ın yıllardır kurumlar vergisi matrahının yüzde onunu, Vakıflar Genel Müdürlüğüne yasa dışı olarak aktarmamış olmasıdır. Komisyon görüşmelerinde ısrarlı takip ve sorularımızdan öğrenildiği kadarıyla toplamda ve yıllar itibarıyla Vakıfbank'tan aktarılması gereken tutarlar şu şekildedir: 2008 yılında 101 milyon TL, 2009 yılında 175 milyon TL, 2010 yılında 145 milyon TL, 2011 yılında 150 milyon TL, 2012 yılında 185 milyon TL olmak üzere toplam 756 milyon TL'dir.

Bu tutar (756 milyon TL) Vakıflar Genel Müdürlüğüne aktarılmadığı gibi, bunun nedeni olarak Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün Kamuoyunu Aydınlatma Platformuna (KAP) yaptığı gerçek dışı bildirimde Genel Müdürlüğün Vakıfbank'taki hissesinin yüzde 43 olduğuna ilişkin yanlış bildirim gösterilmektedir. Doğrusu, tabiri caizse bu olayı nereden tutarsanız elinizde kalmaktadır. Böylesine bir hukuksuzluk, kanunsuzluk, hatalar zinciri eşine az rastlanır türdendir.

AKP İktidarı vakıf varlıklarını gözetmek amacıyla kendi getirdiği bir kuralı yine kendisi değiştirmekte, doğruyu yanlışla çevirmektedir. Üstelik bunu da geçmişe yürütmek suretiyle Anayasa ile, yasalar ile, hukuk ile resmen oyun oynamaktadır.

Kanunların geriye yürümezliği temel bir hukuk kuralı olup, burada amaç hukuki güvenlik ve istikrarın sağlanmasıdır. Nitekim Anayasa Mahkemesi de kanunların geriye yürütülmemesinin hukuk devleti ilkesi uyarınca gerekli olduğunu ifade etmektedir.

Örneğin, Anayasa Mahkemesi 22/11/2011 tarihli ve 2011/172 sayılı Kararında "*Kişilere hukuk güvenliğinin sağlanması, Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devletinin ön koşullarındandır. Hukuk devleti, hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerektirir. Hukuk güvenliğinin sağlanması, bu doğrultuda yasaların geleceğe yönelik öngörülebilir belirlenmeler yapılabilmesine olanak verecek kurallar içermesini gerekli kılar. Geriye dönük düzenlemelerle kişilerin haklarının, hukuki istikrar ve güvenlik ilkesi gözetilmeden kısıtlanması hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmaz.*

Hukuk devletin gereği olan hukuk güvenliğini sağlama yükümlülüğü, kural olarak yasaların geriye yrtlmemesini gerekli kılar. “Yasaların geriye yürümezliği ilkesi” uyarınca yasalar, kamu yararı ve kamu düzeninin gerektirdiği, kazanılmış hakların korunması, mali haklarda iyileştirme gibi kimi ayrıkşı durumlar dışında ilke olarak yürürlük tarihlerinden sonraki olay, işlem ve eylemlere uygulanmak üzere çıkarılırlar. Yürürlüğe giren yasaların geçmişe ve kesin nitelik kazanmış hukuksal durumlara etkili olmaması hukukun genel ilkelerindedir.” demiştir.

Görülmektedir ki AKP İktidarı tarafından bırakınız hukuk, bizzat kanun hükümleri hiçe sayılmış, yasal yükümlülükler yerine getirilmemiştir. Üstelik bu kanunsuzluğa dair yapılması gereken, bu durumun sorumlularının tespit edilmesi ve haklarında yasal işlem yapılması iken AKP İktidarı bu duruma kanuni kılıf üretmeye çalışmaktadır. Bu da yetmezmiş gibi kanun geriye yürütülerek hukuki güvenlik ortadan kaldırılmaktadır. Maalesef geriye yönelik yürürlük de AKP İktidarı sayesinde hukuk sistemimize girmiş, olağanlaşmıştır. AKP böylelikle hukuk bilmez, kanun tanımaz anlayışına yüce Parlamenteoyu da alet etmektedir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle Kanun Tasarısına mevcut haliyle karşı olduğumuzu saygılarımızla arz ederiz.

27/03/2013

Ferit Mevlüt Aslanoğlu

İstanbul

Bülent Kuşoğlu

Ankara

Kazım Kurt

Eskişehir

Aydın Ayaydın

İstanbul

İzzet etin

Ankara

Musa am

İzmir

Müslim Sarı

İstanbul

Haluk Ahmet Gümüş

Balıkesir

Rahmi Aşkın Türeli

İzmir

MUHALEFET ŞERHİ

(Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı hk.)

Kanun Tasarısında; konu ve amaç bütünlüğü olmayan, konu itibarıyla aralarında hiçbir bağlantı bulunmayan birçok mevzuatta düzenleme yapılmaktadır.

59 maddeden oluşan bu Tasarı ile 24 adet Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamede çeşitli değişiklikler yapılmaktadır.

“Torba Kanun” olarak nitelenen bu türlü uygulamalar sonucu, kanunlar için aranan öngörülebilir, anlaşılabilir ve ulaşılabilir olma özellikleri tamamen yok edilmektedir. Hukuki güvenlik ilkesi, yürürlükte bulunan ve herkes için bağlayıcı olan kuralların açık, ulaşılabilir ve öngörülebilir olmasını gerekli kılar.

Ülkemizde son yıllarda yaygınlaşan bu şekildeki yasa yapım tarzı, hukukun bu genel ilkesini, dahası hukukun kendisini altüst etmiş bulunmaktadır.

Kira sertifikası ihracı ile ilgili düzenlemeler (Madde; 2, 8, 14, 22, 23 ve 43)

4759 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanuna, 13/6/2012 tarih ve 6327 sayılı Kanunun 32 nci maddesi ile eklenen “Kira sertifikası ihracı” başlıklı 7/A maddesinde;

4759 sayılı Kanun kapsamındaki halka açık olmayan kurum ve kuruluşlara ait taşınır ve taşınmazlar ile kullanma, yararlanma, işletme ve sair haklar gibi maddi olmayan varlıklara ilişkin, ilgili kurumların görüşleri alınarak alım, satım, geri alım, kiraya verme, geri kiralama, bedelli veya bedelsiz devir ve benzeri işlemleri mevzuatta yer alan şekil kurallarına tabi olmaksızın tesis etmeye ve bu işlemleri aynı usule tabi olarak yapmak üzere kuruluş, tescil, tasfiye ve işleyişe ilişkin mevzuat hükümlerine bağlı olmaksızın varlık kiralama şirketleri kurmaya veya varlık kiralama şirketleri kurmak üzere kamu sermayeli kurumları görevlendirmeye Bakan yetkili kılınmıştır.

Bu şirketlerin söz konusu taşınır ve taşınmazlar ile maddi olmayan varlıklara dayalı olarak, hasılatı Hazine Müsteşarlığına aktarılacak üzere yurt içi ve yurt dışı piyasalarda kira sertifikası ihraç edebilmesi öngörülmüştür.

Hazine Müsteşarlığı tarafından verilen bilgilere göre; bu düzenleme kapsamında bugüne kadar biri dış, ikisi de iç piyasaya olmak üzere 3 kira sertifikası ihracı gerçekleştirilmiştir.

Ancak, yapılan işlemlerde;

- 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun denetleme, sermaye hükümlerine uyulmadığı,

- 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun kira sözleşmelerine ilişkin hükümlerine uyulmadığı,

- İlgili kurumlarca, varlık kiralama şirketlerinin taşınır ve taşınmazlar ile haklar ve diğer maddi olmayan varlıklarda tasarruf etmesini teminen tapu sicilinde değişiklik dâhil gerekli her türlü işlemlerin gerçekleştirilmediği,

- 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve ilgili diğer mevzuat uyarınca defter tutma ve diğer yükümlülüklerin yerine getirilmediği,

- 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanunu hükümlerine uyulmadığı,

- 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında KHK ve 399 sayılı KHK hükümlerine uyulmadığı,

- Varlık kiralama şirketlerine ait her türlü taşınmazların zorunlu deprem sigortası ile ilgili olarak 6305 sayılı Afet Sigortaları Kanunu hükümlerine uyulmadığı,

- Tüm işlemlere dair damga vergisi ve harçlar ile döner sermaye ve sair ücretlerin ödenmediği,

- 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun amir hükümlerine uyulmadığı, kira gelirleri ve vade sonunda lehe alınan paralara ilişkin banka ve sigorta muameleleri vergisinin ödenmediği,

- Kira sertifikası ihracı işlemine konu olan binalar ile arazi ve arsalarla ilgili olarak 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu hükümlerine uyulmadığı,

- 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu hükümlerine uyulmadığı,

Tasarının 2, 8, 14, 22, 23 ve 43 üncü maddelerinde yapılan düzenlemelerden ve bu maddelerin yürürlük tarihinin 29/6/2012 tarihinden geçerli olmak üzere geriye dönük belirlenmesinden anlaşılmaktadır.

Hükümet kanunların amir hükümlerine uymamış, vergi harç ve diğer yükümlülükleri ödemeyerek vergi kaçırmış, kanunları alenen çiğnemiştir.

Hiç kimsenin gerekçesi ne olursa olsun kanunlara uymama hakkı yoktur. Bu suçtur. Kanun tanımamazlık ve hukuka saygısızlıktır.

Kamu Finansmanı ve Borç Yönetimi ile ilgili diğer düzenlemeler (Madde; 1-12)

4759 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunda yapılan değişikliklerle;

Ülkemizde üst fon yapısına kaynak aktarma, aktarılacak kaynağı belirleme; fonlarının seçim kriterlerini ve denetimini, aktarılan tutarla yatırım yapılabilecek alanları, taahhüt edilen tutardan kaynaklanan her türlü ücret ve masrafın üst sınırlarını ve uygulamaya ilişkin diğer hususları belirleme konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmekte,

Avrupa Topluluğu Sözleşmeleri çerçevesinde sağlanan hibelerin gelir vergisine tabi tutulmayarak tamamının ilişkili olduğu projelerde kullanılabilmesine imkân sağlanmakta,

Garantili imkan tanımı genişletilmekte ve bu suretle verilen tüm garantiler garanti ücreti kapsamına ve garanti limitine dahil edilmekte, lehine garanti verilen kuruluşların bütçelerinden bu amaçla ödenek ayırması hususunun yatırım harcamalarıyla kıyaslanmaması öngörülmekte,

Devlet dış borcu tanımına borç üstlenimi eklenmekte,

Yerel yönetimler tarafından Hazine garantisi altında uluslararası sermaye piyasalarında ihraç edilecek tahviller için de Dış Borç Ödeme Hesabı kurulması öngörülmektedir.

Yerel yönetimlerin Hazine garantili tahvilleri için dış borç ödeme hesabı kurmaları mali disiplin açısından önemli olmakla birlikte, bu düzenlemenin yerel yönetimler tarafından projeye bağlı olmaksızın tahvil ihraç edilmesinin önünü açabileceğinden endişe edilmektedir.

Tasarıda ayrıca, hukuken takip kabiliyeti kalmayan veya ekonomik değeri bulunmayan menkul kıymetlerin hesaplardan çıkarılması için Bakana yetki verilmektedir.

İlgili mevzuata uyulmadan, menkul kıymetlerin hesaplardan çıkarılması için Bakana yetki verilmesi sakat bir düzenlemedir. Bu kıymetlerin neler olduğu konusunda Komisyona bilgi vermektan imtina edilmesi şüpheler uyandırmıştır.

Bu konuda ilgili mevzuata hükümlerine riayet edilmeli, böyle kuşku uyandıran bir düzenlemeye gidilmemelidir.

Elektrik Üretim Faaliyeti Lisans Harçlarına ilişkin düzenleme (Madde; 16, 17)

2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanuna bağlı (8) sayılı tarifeye hüküm eklenerek, Elektrik Piyasası Kanunu kapsamında, Özelleştirme bedeli, lisans bedeli ve su kullanım bedeli ödemeksizin hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim faaliyetinde bulunanların (Kamu Kuruluşları hariç) bu faaliyetlerden elde ettikleri bir önceki yıl gayrisafi iş hasılatı üzerinden Binde 15 oranında harç ödemesi düzenlenmektedir.

Elektrik üretim faaliyeti lisans harçlarının da %90'ının, tahsil edildiği ayı takip eden ayın sonuna kadar, hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretimi yapan tesisin bulunduğu yerin il özel idaresine, il özel idaresi bulunmayan yerlerde büyükşehir belediye başkanlığına aktarılması öngörülmektedir.

Bu düzenlemede, yapılacak kaynak aktarımıyla sözkonusu yatırımların meydana getireceği olumsuz etkilerin giderilmesinin amaçlandığı gerekçe gösterilmektedir. Halbuki, hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretimi tesisi yatırımlarının olumsuz etkileri, sadece tesisin yapıldığı yerle sınırlı kalmamakta, başka illere ait yerlere de etkisi bulunmaktadır.

Bu açıdan, elektrik üretim faaliyeti lisans harçlarından sağlanan gelirlerin, sadece tesisin bulunduğu yerin il özel idaresi ya da büyükşehir belediye başkanlığına aktarılması gerekçeye uygun düşmemekte, kaynak aktarımında iller arası eşitsizliğe sebebiyet verilmektedir.

Ayrıca, özelleştirme bedeli, lisans bedeli ve su kullanım bedeli ödenen tesislerle ilgili harç alınmayacağından bu tesislerin meydana getirdiği olumsuz etkiler hiç dikkate alınmamaktadır.

Yine düzenleme sadece hidrolik kaynaklara dayalı tesisleri kapsamakta, halbuki daha fazla olumsuz etkileri olduğu bilinen başta kömür kaynakları ve diğer kaynaklara dayalı tesisler göz ardı edilmektedir.

Dolayısıyla, elektrik üretimi tesisi yatırımlarının olumsuz etkilerinin ilgili idarelerin bütçelerine konulacak ödeneklerle giderilmesi daha doğru olacaktır.

TCMB ile ilgili düzenleme (Madde;18, 19, 20, 21)

Türk Ticaret Kanununun pay sahiplerine yapılacak çağrı usulüne ilişkin 414. Maddesinin (1) numaralı fıkrasının son cümlesi ile "Organın temsilcisi, bağımsız temsilci ve kurumsal temsilci" başlıklı 428. Maddesinin Merkez Bankasına uygulanmayacağı, Bankanın Denetleme Kurulu üyelerinin ayrı ayrı hissedar sınıflarınca seçilmesi yerine hepsinin doğrudan Genel Kurul tarafından seçilebilmesi ve daha önce hissedar gruplarınca seçilen mevcut Denetleme Kurulu üyelerinin görev sürelerinin bitimine kadar görevlerine devam etmeleri hususları Tasarıda düzenlenmektedir.

Getirilen değişiklikle Denetleme Kurulu üyelerinin Genel Kurul tarafından seçilmesi öngörülmektedir. Bu durumda B ve C sınıfı hissedarlarınca seçilecek iki üye ile D sınıfı hissedarlarınca seçilecek bir üye de A sınıfı hissedarı olan Hazine Müsteşarlığı tarafından seçilecek ve B, C ve D sınıfı hissedarların seçme yetkisi elinden alınmış olacaktır.

Komisyonunda yetkililer tarafından yapılan açıklamada D sınıfı hissedarı olan gerçek kişilerin büyük bir kısmının adreslerine ulaşılamadığı ve dolayısıyla Türk Ticaret Kanunu kapsamında yapılması gereken tebligatlar nedeniyle genel kurulun iptal edilebileceği belirtilmiştir. Bu çerçevede verilen önergeyle tebligat zorunluluğu kaldırılmasına rağmen, denetleme kurulu üyelerini genel kurulun seçmesinde ısrar edilmesinin nedeni anlaşılamamıştır.

Ayrıca yapılan düzenlemeyle adreslerine ulaşılamadığı belirtilen D sınıfının yanı sıra B ve C sınıfı hissedarların da seçme hakkı elinden alınmaktadır.

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası özel kanunla kurulmuş, bir özel hukuk tüzel kişisidir. Ancak, Merkez Bankasının bağımsızlığı çok önemli bir husustur. Bu düzenlemeyle bağımsızlığa gölge düşürülecek ve tamamıyla denetim dışı kalacaktır. Yani hem yönetim ve hem de denetim kamu eliyle yapılmış olacaktır.

Dolayısıyla, pay sahiplerine yapılacak çağrı usulüne uyulmaması ve Denetleme Kurulu üyelerinin ayrı ayrı hissedar sınıflarınca seçilmesi uygulamasına son verilmesinin haklı bir gerekçesi bulunmamakta olup, bu düzenlemeler uygun görülmemektedir.

Yap-İşlet-Devret ile ilgili düzenleme (Madde; 26, 27)

Tasarının 26 ncı maddesi ile 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapıtırılması Hakkında Kanununun kapsamına; kongre merkezi, kültür ve turizm yatırımları, ticari bina ve tesisler, spor tesisleri, yurtlar, tema parklar, balıkçı barınakları, silo ve depo tesisleri, jeotermal ve atık ısıya dayalı tesisler ve ısıtma sistemleri, raylı sistemler, istasyonlar, teleferik ve telesiyej tesisleri ile gümrük tesisleri de alınmaktadır.

Ülkemizde son yıllarda kamu özel sektör işbirliğine ilişkin uygulamaların sayısı hızla artmaktadır. Kamu özel ortaklığı ile gerçekleştirilen projelerin finansmanı, yapımı ve işletilmesinin çok önemli riskleri de bulunmaktadır.

Bu projeler, klâsik finansman yöntemiyle yapılan işlere oranla daha pahalıya mal olmakta ve proje kapsamında üretilen malın birim fiyatına aynen yansımaktadır. Bu nedenle projeler değerlendirilirken ve proje seçimi yapılırken fayda-maliyet analizleri ve karşılaştırmalarının mutlak şekilde yapılması gerekir.

Kamu Özel Ortaklığı yatırımları açıkça kamunun borcu niteliğini taşımakla birlikte kamu borcu olarak gösterilmediğinden borç miktarı bilinmemektedir.

Kamu-Özel İşbirliğine yönelik yasal düzenlemeler belli bir sistematik çerçevede değildir. Bu alanın Anayasaya uygun şekilde çerçeve bir kanunla düzenlenerek, Kamu-Özel İşbirliği sürecinin sağlıklı işleyebileceği istikrarlı bir yasal zeminin oluşturulması gerekmektedir.

Kamu-Özel İşbirliği ile gerçekleştirilen kamu yatırımlarına dair koşullu yükümlülükler; bütçeye getirdiği yük, nakit ve borç yönetimi üzerindeki olumsuz etkileri ve şeffaflığa aykırı yapıları ile kamu mali disiplinini ve öncelikli yatırımların öncelikle finanse edilmesi yaklaşımını tehdit eden bir niteliğe bürünmüşlerdir.

Sözkonusu koşullu yükümlülüklerin oluşumundan, yönetimine, denetiminden, raporlanmasına ve bütçeleştirilmeden, muhasebeleştirilmesine kadar tabi olduğu bütün süreçlerin yeniden düzenlenmesi gerekli görülmektedir.

Tasarının 27 nci maddesi ile de, Kültür Bakanlığı'nın Yassıda ve Sivriada'da kültürel ve turizm amaçlı yatırım ve hizmetleri 3996 sayılı kanun kapsamında kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına veya üst kuruluşlarına doğrudan sözleşme yapma suretiyle yaptırabileceği düzenlenmektedir.

Yasıada ve Sivriada'da yapılacak olan planlama, imar ve inşaat uygulamaları ile diğer düzenlemelerin, Kıyı Kanunu hükümlerine ve diğer mevzuatta yer alan kısıtlama ve prosedürlere tabi tutulmaması dikkat çekmektedir.

Ne yapılacağı konusunda Komisyona yeterli bilgi verilmediği de göz önüne alındığında, bu adaların kıyılarının talan edilmesi ve rant hesaplarının öne geçmesinin sözkonusu olabileceği kanaati hasıl olmuştur.

İşsizlik Sigortası Fonuna ilişkin düzenlemeler (Madde; 32, 33)

Hazinece gerçekleştirilmekte olan İşsizlik Sigortası Fonu devlet payı ödemesinin, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

Devlet payı ödeneğinin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na devrinden önce aktarılmış olan tutarlara ilişkin eksik veya fazlanın tespit edilmesi halinde kurumlar arası yükümlülüklerin faizsiz yerine getirilmesi düzenlenmektedir.

İşsizlik sigortası, bir işyerinde çalışırken işini kaybeden sigortalılara işsiz kalmaları nedeniyle uğradıkları gelir kaybını belli süre ve ölçüde karşılamak amacıyla kurulmuştur. Dolayısıyla işsizlik sigortasında toplanan kaynaklar bir kamu kaynağı değil, işçilere aittir.

İşsizlik sigortası devlet payı ödeneğinin eksik veya fazla ödenmesinde yükümlülüklerini yerine getirmeyen kurumlara, faiz uygulanmaması sigortacılık tekniğine, hakka ve hukuka uygun değildir.

Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi (Madde; 36, 37, 38)

Kamu kurumlarının mülkiyetinde ve tasarrufunda bulunan tatil köyü, termal tesis, eğitim ve dinlenme kampları, eğitim, dinlenme ve spor tesisleri, misafırhane ve diğer sosyal tesislerin ekonomiye kazandırılması düzenlenmektedir.

Hazinenin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile mülkiyeti gerçek ve tüzel kişilere ait taşınmazlar trampa edilebileceği düzenlenmektedir.

Kamu kurumlarının mülkiyetinde bulunan sosyal tesislerin hiçbir kısıtlama olmaksızın tamamının satılabilmesi konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmesi uygun değildir. Özellikle kamu görevlileri için misafırhane hizmeti veren tesislerden; bulunduğu yer, sosyo-ekonomik şartlar ve güvenlik gibi kistaslar göz önüne alınarak satılmaması gereken yerler için kanunda istisna hükümlerine yer verilmelidir. Şehirlerin en yüksek rantının bulunduğu yerlerde bulunan sosyal tesislerin satışına sadece rant gözlüğüyle bakılmamalıdır.

Hazineye ait taşınmazlar ile özel taşınmazların trampa edilmesinin; istismara ve mağduriyete meydan vermemesi, birilerine rant aracına dönüşmemesi için özel şartlara mahsus uygulanmasına dair düzenleme yapılmalıdır.

İç Denetçilere İlişkin Düzenleme (Madde; 40)

Tasarının 40 ıncı maddesi ile 5018 sayılı Kanuna bir Geçici Madde eklenerek, kurumlarda kariyer personel ile bazı kurumlardaki teknik personelin İç Denetçi kadrolarına atanmaları düzenlenerek Kurumların İç denetçi açıklarının kapatılması amaçlanmaktadır.

5018 sayılı Kanun'un uygulamaya girdiği tarihten itibaren 8 yıl geçmiş olmasına rağmen, iç denetim sistemi müesseseseleşmemiştir. İç denetim konusunda yaşanan sorunlara çözüm getirecek düzenlemeler yapılmamış, etkin bir yapı oluşturulmamıştır.

Kamuda iç denetim sisteminin kurulması ve mevzuat altyapısının oluşturulması sürecini yöneten İç Denetim Koordinasyon Kurulunun 5018 sayılı Kanun tarafından kendisine verilen görev ve fonksiyonları yerine getirebilecek güçlü kurumsal yapıya bir an önce kavuşturulması gerekmektedir.

5018 sayılı Kanun'un 63'üncü maddesi uyarınca, doğrudan üst yöneticiye bağlı olarak kurulan iç denetim birimi başkanlıkları, ilgili idarelerin teşkilat kanunlarında da gösterilmelidir.

İç denetim faaliyetlerine bağımsız bütçe tahsis edilerek harcama birimi haline getirilmesi fonksiyonel bağımsızlığın bir gereği olmasına rağmen bu konuda somut bir adım atılamamıştır.

İç denetçilere kamuda hiçbir meslek grubuna uygulanmamakta olan bir ayrımcılıkla görev yapacağı idareler açısından sınırlandırma yapılmaktadır. İç denetçilere başka kurumlara geçebilme imkanı verilmelidir.

Bu düzenlemeyle 2014 sonuna kadar bir hak verilmekle birlikte, verilen hakın süreye ve ayrıca yaş ve dil şartına tabi tutulmasını haksız bir uygulama olarak değerlendirmektediriz.

Sigortacılık ile ilgili düzenlemeler (Madde; 44-52)

Tasarıda; Bireysel Emeklilik Sistemi ile ilgili olarak; haksız olarak ödendiği tespit edilen devlet katkılarının sonraki dönemlerde ödenecek devlet katkısından mahsubu yerine doğrudan genel bütçeye gelir kaydedilmesi, azami ikişer günlük olağan işlem süreleri için emeklilik gözetim merkezi ve şirketlerden nema talep edilmeyeceği, emeklilik gözetim merkezi tarafından gerçekleştirilen işlemler için Müsteşarlıkça emeklilik gözetim merkezine ücret ödenmeyeceği, vakıf ve sandıklardan BES'e yapılan aktarımlarda süresinden önce çıkanlara, aktarılan toplam tutar üzerinden %3,75 oranında gelir vergisi tevkifatı yapılacağı hususları düzenlenmektedir.

Zorunlu sigortalardan kaynaklanan uyuşmazlıklar için ilgili kuruluş sigorta tahkim sistemine üye olmasa dahi hak sahiplerinin tahkim usulünden faydalanabilmesi, ayrıca, hakem kararlarına karşı itiraz usulü getirilmektedir. 5684 sayılı Kanunda yer alan suçlara ilişkin yargılamanın HSYK'nın ihtisas mahkemesi olarak görevlendireceği uzman mahkemelerce yapılması öngörülmektedir.

Türk Ceza Kanununda, sigorta bedelini almak maksadıyla işlenen nitelikli dolandırıcılık suçu için de cezanın alt sınırının üç yıla çıkarılması düzenlenmektedir.

Bu düzenlemenin konusu itibariyle Adalet Komisyonunda görüşülmesi şarttır.

Tasarıda ayrıca, yalnızca zorunlu sigortalar ve hayat sigortası acenteliği yapanlar için başka işle uğraşma yasağı getirilmekte, buna karşılık sigorta acentelerinin sigorta şirketleri dışındaki diğer finansal kuruluşlara da, ilgili mevzuatın gerektirdiği şartları yerine getirmek suretiyle aracılık yapabilmelerine Hazine Müsteşarlığının uygun görmesi şartıyla imkan verilmektedir.

Sigortası acenteliği yapanlar için başka işle uğraşma yasağı getirilirken, Bankalar ile özel kanunla kurulmuş ve kendisine sigorta acenteliği yapma yetkisi tanınan kurumlar hariç tutulmuştur. Bu düzenleme kendi içinde tutarsızdır.

Vakıflar Kanununa ilişkin düzenleme (Madde; 53)

Tasarının 53 üncü maddesi ile 20/2/2008 tarih ve 5737 sayılı Vakıflar Kanununun 28 inci maddesinin ikinci fıkrası 27/2/2008 tarihinden geçerli olmak üzere kaldırılmaktadır.

Bu değişiklikle Vakıflar Genel Müdürlüğüne, Vakıfbank tarafından aktarılması gereken kesintilere ilişkin hüküm ortadan kaldırılmakta ve kanunun kabulünden bu yana yapılması gereken, ancak yapılmayan ödemelere ilişkin yaptırım uygulamak yerine, kanuna aykırı hareketler sonuçsuz bırakılmakta adeta kanuna uymamak ödüllendirilmektedir.

5737 Sayılı Kanunun “Amaç” başlıklı 1. maddesinde şöyle denilmektedir: *“Bu Kanun; vakıfların yönetimi, faaliyetleri ve denetimine, yurt içi ve yurt dışındaki taşınır ve taşınmaz vakıf kültür varlıklarının tescili, muhafazası, onarımı ve yaşatılmasına, vakıf varlıklarının ekonomik şekilde işletilmesi ve değerlendirilmesinin sağlanmasına ilişkin usûl ve esasların belirlenmesi; Vakıflar Genel Müdürlüğünün kuruluşu ile Genel Müdürlüğün teşkilât, görev, yetki ve sorumluluklarının düzenlenmesi amacıyla hazırlanmıştır.”*

Buna göre “yurt içi ve yurt dışındaki taşınır ve taşınmaz vakıf kültür varlıklarının tescili, muhafazası, onarımı ve yaşatılması” da kanunun amaçlarındandır. Bu amaca uygun olarak da kanun koyucu 28. maddede “Sermayesinin yüzde ellisinden fazlası Genel Müdürlüğe veya mazbut vakıflara ait işletme ve iştiraklerin; Kurumlar Vergisi matrahının yüzde onu, yeterli geliri bulunmayan mazbut vakıflara ait vakıf kültür varlıklarının onarımında kullanılmak üzere Genel Müdürlüğe aktarılır.” hükmünü koymuştur.

Bu madde hükümlerine göre mazbut vakıflar adına % 43, mülhak vakıflar adına mazbut vakıflara sermaye artırımı yoluyla geçen % 15 hisse dikkate alındığında Vakıflar Genel Müdürlüğü’nün Vakıfbank’taki yönettiği hisse toplamı % 51’i geçmekte ve % 58’e ulaşmaktadır. Bu durum kanunun çıkarıldığı tarihte de böyledir.

Ancak, Vakıflar Genel Müdürlüğü anlaşılamayan bir nedenle Kamuyu Aydınlatma Platformuna 17/2/2008’de yapılan bildirimde, schven veya bilerek yanlış bilgi verilmiştir. Kanunun kabul tarihine ve KAP’a yapılan bildirim yazısının tarihine bakılınca zaten neden eksik bildirimde bulunulduğu anlaşılabilir. Kısacası, Vakıflar Genel Müdürlüğü % 58’lik bir hisseyi yönetirken, KAP’a % 43 olarak bildirmiş ve böylece Vakıfbank 2008 yılından beri her yıl ödemesi gereken toplam kurumlar vergisi matrahının % 10’u tutarındaki parayı ödemiş ve kanun emrini yerine getirmemiştir. Bu konuda soruşturma açmak yerine, AKP Hükümeti bu usulsüzlüğün üstünü örtmek için geriye yönelik olarak bu tasarıya hüküm koymakta, gerekçe olarak da Vakıfbank’ın halka açık olmasını ve özelleştirme sürecinin olumsuz etkilenme ihtimalini öne sürmektedir.

Hatırlatmak gerekir ki, 2008 yılında kanunun ilgili maddesinin böyle çıkmasını isteyen de AKP Hükümetidir. Şu anda bu hükmün gereğinin yerine getirilmemesini sorgulaması gerekirken, tam aksine üstünü örtmeye çalışan da AKP Hükümetidir. Bu usulsüzlüğün ve kanuna aykırı tutumun sorumluları hakkında soruşturma açılmalıdır.

KİT görev zararlarına ilişkin düzenleme (Madde; 55, 56, 57)

Tasarıda, kamu iktisadi teşebbüslerine yönelik görev zararı düzenlemesinde değişiklik yapılmaktadır.

233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 35 inci maddesinde; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklara Bakanlar Kurulunca görev verilmesi ya da üretilen mal ve hizmetlerin fiyatlarının Bakanlar Kurulunca tespit edilmesi halinde; zarar ile birlikte, mahrum kalınan kârın ait olduğu veya ait olduğu yılı izleyen yılın genel bütçesine konulacak ödenekle karşılanması öngörülmüştür.

Ayrıca, mahrum kalınan kâr miktarının, mal ve hizmetin satış maliyeti üzerinden % 10 kâr payı tahakkuk ettirilerek belirlenmesi, zararın miktarının da, ilgili bakanlık ve Hazinece teşebbüs muhasebe kayıtları esas alınarak birlikte tespit edilmesi hükmü yer almıştır.

Yapılan değişiklik ile ödenecek görev zararı bedeli Hazine Müsteşarlığı bütçesine konulacak ödenekle karşılanması, her bir görev zararı uygulamasına ilişkin usûl ve esasların Hazine Müsteşarlığınca ilgili Bakanlığın görüşü alınarak belirlenmesi, görev zararı bedelinin Hazine Müsteşarlığınca teşebbüs muhasebe kayıtları esas alınarak yapılacak inceleme sonucunda tespit edilmesi, inceleme sonucunda hesaplanan görev zararı bedeli ile Hazine Müsteşarlığı bütçesinden yapılmış bulunan ödemeler arasında fark bulunması hâlinde taraflar yükümlülüklerini faizsiz olarak yerine getirmesi öngörülmektedir.

Dolayısıyla, görev zararının ilgili bakanlık devreden çıkarılarak, Hazinece yaptırılacak inceleme sonucuna göre belirlenmesi öngörülmekte, mal ve hizmetin satış maliyeti üzerinden % 10 kâr payı tahakkuk ettirilmesi uygulaması kaldırılmaktadır.

Kamu iktisadi teşebbüsleri iktisadi alanda ticari esaslara göre faaliyet göstermek üzere kurulan, verimlilik ve kârlılık ilkeleri doğrultusunda faaliyet gösteren, özerk bir tarzda ve ekonominin kurallarına uygun olarak yönetilmeleri gereken kuruluşlardır.

O nedenle Bakanlar Kurulunun fiyat belirlemesi ve görev vermesi nedeniyle teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkların uğradığı zararın ve mahrum kaldığı kârın mutlaka karşılanması gerekmektedir. Ayrıca görev zararı mevcut uygulamada olduğu gibi ilgili bakanlık ve Hazinece birlikte belirlenmeli, tek taraflı belirlemeye meydan verilmemelidir.

Yukarıda belirtilen gerekçelerle Kanun Tasarısına muhalefet ediyoruz. Saygılarımızla.

Sümer Oral

Manisa

Mustafa Kalaycı

Konya

Erkan Akçay

Manisa

Mehmet Günel

Antalya

MUHALEFET ŞERHİ

Kamu Finansmanı ve Borç Yönetimi hakkında hazırlanmış olan komisyonumuzdan geçen kanun tasarısı; AKP iktidarının 10 yıllık kanun yapma pratikleri göz önünde bulundurulduğunda, önceki tasarı ve teklifleri gibi yasama faaliyeti sorumluluğundan ve ciddiyetinden oldukça uzak bir anlayışla hazırlanmış, daha çok yeni kanunlaşan veya komisyonda görüşülüp Genel Kurul'a sunulan bir başka tasarı hakkında değişiklik öngören ve yine kafalarda birçok soru işareti yaratacak düzenlemeleri barındıran bir başka torba yasa önümüze sunulmuştur.

Bu tasarıda; "Varlık Kiralama Şirketleri" gibi bir şirket kavramı ortaya çıkmış ve hangi hukuka tâbi olduğu bilinmeyen bir belirsizliği beraberinde getirmiştir. Tasarının 2. Maddesi'ndeki düzenleme ile 4749 Sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanun'da değişiklik yapılmış;

"Bu Kanun kapsamındaki halka açık olmayan kurum ve kuruluşlara ait taşınır ve taşınmazlar ile kullanma, yararlanma, işletme ve sair haklar gibi maddî olmayan varlıklara ilişkin, ilgili kurumların görüşleri alınarak alım, satım, geri alım, kiraya verme, geri kiralama, bedelli veya bedelsiz devir ve benzeri işlemleri mevzuatta yer alan şekil kurallarına tâbi olmaksızın tesis etmeye ve bu işlemleri aynı usule tâbi olarak yapmak üzere 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun kuruluş, tescil, denetleme, sermaye, tasfiye ve işleyişe ilişkin hükümlerine bağlı olmaksızın özel hukuk tüzel kişiliğini haiz varlık kiralama şirketleri kurmaya veya özel hukuk tüzel kişiliğini haiz varlık kiralama şirketleri kurmak üzere kamu sermayeli kurumları görevlendirmeye Bakan yetkilidir."

ifadesinde görüldüğü gibi, yeni bir finansman modeli ortaya çıkarılmış ve Bakan bu konuda tek yetkili kılınmıştır.

Üstelik maddenin devamında geçen; *"Bu şirketler, 6102 sayılı Kanun, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve ilgili diğer mevzuat uyarınca defter tutma ve diğer yükümlülüklerden muaftır. Bu şirketlere, 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanunu, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uygulanmaz. Bu madde kapsamında kurulan varlık kiralama şirketlerine ait her türlü taşınmazlar 9/5/2012 tarihli ve 6305 sayılı Afet Sigortaları Kanunu ile ihdas edilen zorunlu deprem sigortasına tâbi değildir. Bu madde kapsamında kurulan varlık kiralama şirketlerine ait mallar ve her çeşit varlıklar, ceza ve takip hukuku başta olmak üzere ilgili diğer mevzuat uygulaması bakımından devlet malı hükümlerine tâbidir. Bu madde uyarınca yapılacak kiralama işlemleri, 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun kira sözleşmelerine ilişkin hükümlerine tâbi değildir ve söz konusu işlemler hakkında bu madde uyarınca taraflar arasında düzenlenecek sözleşme hükümleri uygulanır."* düzenlemeleriyle, başka şirketlerin sorumlu olduğu hiçbir işlem, vergi, harç ve hükümlere tabi olmadığı, bütün vergilerden, kararlardan, işlemlerden, harçlardan, yasalar gereği uyulması gereken bütün hükümlerden muaf tutulmuştur. Bu durum başlı başına bir skandaldır.

Varlık Kiralama Şirketleri'ne ilişkin düzenleme tasarının sadece 2.Maddesinde geçmemektedir. Tasarıda 2. Madde ile birlikte düzenlenen çok kapsamlı muafiyetler; tasarının 8. Maddesinde; *“ihraç edilecek kira sertifikaları ile kira sertifikalarının ihracına ilişkin işlem ve kâğıtlar, damga vergisi ve harçlardan ve genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri ile bu idarelere bağlı veya bu idareler nezdinde tesis edilen kuruluşlar tarafından döner sermaye ve sair isimler altında alınan ücretlerden müstesnadır.”* şeklinde başka bir muafiyet getirilmiştir. Yine tasarının 13. Maddesi ile *“kurulan varlık kiralama şirketleri tarafından ihraç edilen kira sertifikalarından elde edilen kira gelirleri ve vade sonunda lehe alınan paralar,”* ibaresi eklenerek ihraç edilen kira sertifikalardan elde edilen kira gelirleri yanında vade sonunda elde edilecek paraların da banka ve sigorta muameleleri vergisinden istisna tutulmasını sağlamaya yönelik ayrı bir düzenleme yapılmıştır.

Dolayısıyla, bu tasarıyla getirilen Varlık Kiralama Şirketlerinin; ne ifade ettiği ve hangi hukuka göre kurulduğu tam olarak anlaşılmayan, *“alım, satım, geri alım, kiraya verme, geri kiralama, bedelli veya bedelsiz devir ve benzeri işlemleri mevzuatta yer alan şekil kurallarına tâbi olmaksızın”* kurulan bu şirketlerin, bütün vergi, harç, işlem ve hükümlerden bağımsız olması, bu şirketlerin hangi amaçla kullanılacağı ve ülke ekonomisine katkı mı sunacağı, yoksa kamuyu borçlandırıp kamuya daha fazla yük mü getireceği konusunda haklı kaygılara neden olmaktadır.

Tasarıda vurgulanması gereken konulardan biri AKP iktidarının yasama ciddiyeti ve sorumluluğundan uzak olan tavrıdır. Tasarıda, daha çok yeni kanunlaşan veya bir başka tasarı içinde yer alıp Genel Kurul'a sunulan düzenlemelerin bu tasarıda yer alması, yasama faaliyetine oldukça ciddiyetsiz bir yaklaşımın tezahürüdür. Zira yakın zamanda TBMM Genel Kurul'unda görüşülüp yasalaşan Elektrik Piyasası Kanunu'nun içerisinde yer alması gereken düzenlemeler, önümüzdeki tasarının 15. ve 16. Maddelerinde yer alarak önümüze getirilmiştir. Benzer şekilde, tasarının 23. Maddesinde yapılan düzenleme; geçtiğimiz hafta komisyonumuzdan geçip Genel Kurul'da görüşülmeye başlanacak olan *“Gümrük Kanunu ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun”*da Tarım Satış Kooperatif ve Birlikleri hakkındaki düzenlemeyi içerdığı için alt komisyonda tasarı metninden çıkarılmıştır. Bu durum, yasama faaliyetinin öneminin AKP tarafından ne denli pervasız bir yaklaşımla ele alındığının önemli bir göstergesidir.

Tasarının 24. Maddesinde geçen bir diğer düzenleme 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 2. maddesinin 4. fıkrasında yer alan *“Her türlü afetten”* ibaresinin *“Her türlü acil durum ve afetten”* şeklinde değiştirilmiş olmasıdır. Başlangıçta olumlu gözükken bu düzenlemede, acil durumun neye göre belirleneceği ve afet ile acil durumdaki bu sosyal yardımların kriterinin ve koşullarının belirsizliği vardır.

Tasarıda önemli maddelerden bir tanesi 25. Maddede düzenlenen Yap-İşlet-Devret modelinin kapsamının yaygınlaştırılmasıdır. Yap-İşlet-Devret modelinin neo-liberal politikaların önemli bir aracı olduğundan hareketle ve kamusal hizmetlerin piyasanın hâkimiyetine verilmesini öngören bu model ve modellerin AKP iktidarının bütün tasarılarında görmek mümkündür. En son Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel Ortaklığı Modeli ile tesis yaptırılması hakkında kanunda, kamusal hizmetlerin tamamen özel şirketlerin kâr hedeflerine uygun şekilde düzenlendiğine şahit olmuş ve parti grubu olarak bu konudaki önemsenmesi gereken endişelerimizi ortaya koymuştuk.

Bu modelin kapsamının genişletilmesinde; *“özel sektör kaynaklarından ve işletme becerilerinden daha fazla yararlanılması, kamu hizmetlerinin daha etkin ve verimli bir şekilde gerçekleştirilmesi ve yatırım taleplerinin daha kısa sürede karşılanması”* öngörülse de bu model özü itibarıyla, kamu hizmetlerinin, sermayenin kâr amacı güden anlayışına terk edildiği, bu nedenle de halkın yararından çok sermaye odaklarının yararını öngören bir modeldir. 25. maddede geçen; *“8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına; “haberleşme” ibaresinden sonra gelmek üzere “kongre merkezi, kültür ve turizm yatırımları, ticari bina ve tesisler, spor tesisleri, yurtlar, tema parklar, balıkçı barınakları, silo ve depo tesisleri, jeotermal ve atık ısıya dayalı tesisler ve ısıtma sistemleri” ibaresi, “demiryolu” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve raylı sistemler” ibaresi, “gar kompleksi” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve istasyonları, teleferik ve telesiyey tesisleri” ibaresi, “sınır kapıları” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve gümrük tesisleri” ibarelerinin eklenmesi ile ülkedeki bütün yapıların ve alanların Yap-İşlet-Devret modeli ile yapılmasının önu açılmakta ve ne yazık ki kamu hizmetleri tamamen kamunun sorumluluğundan çıkarılmaktadır.*

Benzer şekilde, tasarının 26.Maddesi’nde; Kültür ve Turizm Bakanlığı, Yassıada ve Sivriada’da bu Kanun kapsamında, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına veya üst kuruluşlarına doğrudan sözleşme yapma suretiyle kültürel ve turizm amaçlı yatırım ve hizmetleri yaptırılmasının önu açılmaktadır. Başlangıçta olumlu gibi görünen bu düzenlemede; kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya üst kuruluşları, bu madde kapsamındaki yatırım ve hizmetleri kendileri yapabileceği gibi başka şirketler vasıtasıyla da yapabilirler. Ayrıca, daha önce yap-işlet-devret projesi üstlenmiş şirketler de bu madde kapsamında yeni bir proje yüklenebilmektedir. Üstelik Yassıada ve Sivriada’da yapılacak olan planlama, imar ve inşaat uygulamaları ile diğer düzenlemeler; yapılaşma açısından yaklaşma sınırının belirlendiği ve özellikle kamusal kullanım hakkını koruyan 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve diğer mevzuatta yer alan kısıtlama ve prosedürlere tabi olmadığı belirtilmiştir. Yani, yıllardır turizmi arttırmak gerekçesiyle, Kıyı Kanunu’nu birçok yasal değişiklikle sermaye gruplarına peşkeş çeken siyasi anlayışın; kültürel ve tarihsel öneme sahip bu adalarda da, benzer süreçlerin yaşanabileceği kaygısını ne yazık ki güçlendirmektedir.

Tasarının bir diğer kafa karışıklığına neden olan maddesi 37. Maddedir. Bu madde ile 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun’a; *“Bakanlık tarafından gerekli görülen durumlarda kamu hizmetlerinin yerine getirilebilmesi veya Hazine taşınmazlarının daha etkin ve verimli şekilde yönetilmesi amacıyla, Hazinesin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile mülkiyeti gerçek ve tüzel kişilere ait taşınmazlar trampa edilebilir.”*

şeklinde bir madde eklenerek, hazinenin mülkiyetindeki taşınmazlar ile gerçek ve tüzel kişilerin mülkiyetindeki taşınmazların takas yapılmasının önu açılmaktadır. Ancak buradaki takas koşulları, bu takasın kriterleri, tercihe bağlı olup olmayacağı düzenlemede açık değildir. Dolayısıyla, bu taşınmazlara el konulması da dahil ciddi belirsizliklere neden olmaktadır.

Sonuç itibarıyla, önümüzdeki bu tasarının; öncelikle yasama sorumluluğu ve ciddiyetinden yoksun bir biçimde getirilmiş olması, tasarıya ilişkin kaygılarımızı giderecek açıklamaların yapılmaması ve Varlık Kiralama Şirketleri başta olmak üzere birçok belirsizliğe neden olan düzenlemenin tasarıdaki varlığı nedeniyle, tasarının komisyonda kabul edilen bu haline muhalifiz.

Adil Kurt

Hakkari

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

KAMU FİNANSMANI VE BORÇ YÖNETİMİNİN DÜZENLENMESİ HAKKINDA KANUN İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Devlet dış borcu", "Garantili imkân", "Genel giderler" ve "Stratejik ölçüt" tanımları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, "İkraz ücreti" tanımından sonra gelmek üzere "Mutabakat Zaptı", "Türev ürün" tanımından sonra gelmek üzere "Ulusal Fon", "Ulusal yetkilendirme görevlisi", "Uygulama birimi" ve "Yararlanıcı" tanımları eklenmiştir.

"Devlet dış borcu: Müsteşarlık tarafından; herhangi bir dış finansman kaynağından belirli bir itfa planına göre geri ödenmek üzere sağlanan finansman imkânları ile borç üstlenimi ve Hazine garantileri kapsamında üstlenilen her türlü malî yükümlülüğü,"

"Garantili imkân: Bu Kanun kapsamında sağlanan Hazine garantilerini,"

"Genel giderler: Devlet borcunun yürütülmesi ve yönetilmesi için yapılan kayıt ve tescil giderleri, kredi derecelendirme kuruluşlarına ödenen ücretler, avukatlık ücreti, müşavirlik ücreti, kur farkları, komisyon ödemeleri, gecikme faiz ve cezaları, Devlet iç borçlanma senetleri basım ve ilan giderleri ve benzeri tüm masraf ve giderler ile Müsteşarlık tarafından nakit, borç, alacak ve diğer hazine işlemleri kapsamında yaptırılan iş, işlem ve diğer hizmetler karşılığı ödenen ücret, masraf, komisyon ve benzeri giderleri,"

"Stratejik ölçüt: Borç, nakit ve risk yönetiminde esas alınacak olan ve genel risk/maliyet hedeflerini ifade eden gösterge ve kriterleri,"

"Mutabakat Zaptı: 30/1/2003 tarihli ve 4802 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan ve 24/2/2003 tarihli ve 2003/5313 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla onaylanan Ulusal Fon'un Kurulmasına İlişkin Mutabakat Zaptını,"

"Ulusal Fon: Mutabakat Zaptında tanımlanan ve Hazine Müsteşarlığı bünyesinde Avrupa Birliği fonlarının aktarıldığı birimi,"

"Ulusal yetkilendirme görevlisi: Mutabakat Zaptına göre Ulusal Fona başkanlık eden görevliyi,"

"Uygulama birimi: Avrupa Birliğinden sağlanan fonların, ihaleye çıkmak, sözleşme ve ödeme yapmak, muhasebe ve raporlama işlemlerini yürütmek suretiyle kullanımından sorumlu olan birimleri,"

"Yararlanıcı: Avrupa Birliği malî işbirliği kapsamında program ve proje yürüten özel veya kamu kurum ve kuruluşlarını,"

MADDE 2- 4749 sayılı Kanunun 7/A maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve mevcut fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

"Bu Kanun kapsamındaki halka açık olmayan kurum ve kuruluşlara ait taşınır ve taşınmazlar ile kullanma, yararlanma, işletme ve sair haklar gibi maddî olmayan varlıklara ilişkin, ilgili kurumların görüşleri alınarak alım, satım, geri alım, kiraya verme, geri kiralama, bedelli veya bedelsiz devir ve benzeri işlemleri mevzuatta yer alan şekil kurallarına tâbi olmaksızın tesis etmeye ve bu işlemleri aynı

usûle tâbi olarak yapmak üzere 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun kuruluş, tescil, denetleme, sermaye, tasfiye ve işleyişe ilişkin hükümlerine bağlı olmaksızın özel hukuk tüzel kişiliğini haiz varlık kiralama şirketleri kurmaya veya özel hukuk tüzel kişiliğini haiz varlık kiralama şirketleri kurmak üzere kamu sermayeli kurumları görevlendirmeye Bakan yetkilidir. Bu şirketler söz konusu taşınır ve taşınmazlar ile maddî olmayan varlıklara dayalı olarak, hasılatı Müsteşarlığa aktarılacak üzere yurt içi ve yurt dışı piyasalarda kira sertifikası ihraç edebilir. Bu ihraçlara konu olan varlıklar üzerinde, ihracın vadesi süresince ihraç koşullarına aykırı herhangi bir hukukî işlem tesis edilemez. Bu husus, ilgili taşınmazın tapu kütüğüne şerh edilir. İlgili kurumlar, bu madde kapsamındaki varlık kiralama şirketlerinin bu madde kapsamındaki taşınır ve taşınmazlar ile haklar ve diğer maddî olmayan varlıklarda tasarruf etmesini teminen tapu sicilinde değişiklik dâhil gerekli her türlü işlemleri münhasıran Müsteşarlığın yazılı başvurusu üzerine gerçekleştirirler. Bu fıkra kapsamındaki işlemlere konu olan kamu varlıklarının kullanımıyla ilgili bakım, onarım, işletme, inşaat ve benzeri iş ve işlemler ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından yapılır ve buna ilişkin harcamalar kendi bütçelerinden karşılanır. Bu fıkra kapsamındaki kira sertifikaları, 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanunu ve sermaye piyasası mevzuatı bakımından Müsteşarlık tarafından ihraç edilen menkul kıymetlere ilişkin olarak ilgili mevzuatta yer alan usûl ve esaslara tâbidir. Bu sertifikalar, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun uygulamasında teminat olarak kabul edilir."

"Bakan tarafından kurulmasına karar verilen ve tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketlerinin denetimi Hazine Müsteşarlığının denetimi çerçevesinde yapılır. Bu şirketler, 6102 sayılı Kanun, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve ilgili diğer mevzuat uyarınca defter tutma ve diğer yükümlülüklerden muafır. Bu şirketlere, 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanunu, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uygulanmaz. Bu madde kapsamında kurulan varlık kiralama şirketlerine ait her türlü taşınmazlar 9/5/2012 tarihli ve 6305 sayılı Afet Sigortaları Kanunu ile ihdas edilen zorunlu deprem sigortasına tâbi değildir. Bu madde kapsamında kurulan varlık kiralama şirketlerine ait mallar ve her çeşit varlıklar, ceza ve takip hukuku başta olmak üzere ilgili diğer mevzuat uygulaması bakımından devlet malı hükümlerine tâbidir. Bu madde uyarınca yapılacak kiralama işlemleri, 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun kira sözleşmelerine ilişkin hükümlerine tâbi değildir ve söz konusu işlemler hakkında bu madde uyarınca taraflar arasında düzenlenecek sözleşme hükümleri uygulanır."

MADDE 3- 4749 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, altıncı fıkrasında yer alan "yatırım harcamalarına kıyasla öncelikli olarak" ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

"Hazine garantileri ile lehine garanti sağlanan taraftan verilecek her garanti için bir defaya mahsus olmak kaydıyla garanti edilen tutarın yüzde birine kadar garanti ücreti alınır."

"Hazine garantilerinin verilmesine ilişkin olarak garanti ücretinin belirlenmesi, garantinin değerlendirilmesi, bütçeleştirilmesi, riskin sınırlandırılması ve paylaşımı ile garantiye ilişkin bilgilerin kamuoyuna açıklanması ve garanti edilen tutarın tespit edilmesi de dâhil olmak üzere bu hususlara ilişkin usûl ve esaslar Müsteşarlık tarafından hazırlanacak yönetmelikle belirlenir."

MADDE 4- 4749 sayılı Kanununun 11 inci maddesinin yedinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "krediler" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile Müsteşarlığın garantisi altında uluslararası sermaye piyasalarında gerçekleştirilen tahvil ihraçları" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5- 4749 sayılı Kanununun 12 nci maddesinin birinci fıkrasına "kaynaklanan ödemeler" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile nakit, borç, alacak ve diğer Hazine işlemleri kapsamında yaptırılan iş, işlem ve diğer hizmetler karşılığı ödenecek ücret, masraf, komisyon ve benzeri tutarlar" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6- 4749 sayılı Kanununun 13 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Hesaptaki tutarlar nemalandırılır. Nemalandırmanın şartları Müsteşarlık ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından müştereken tespit olunur."

MADDE 7- 4749 sayılı Kanununun 15 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"7/A maddesi kapsamında gerçekleştirilecek işlemler ve ihraç edilecek kira sertifikaları ile kira sertifikalarının ihracına ilişkin işlem ve kâğıtlar, damga vergisi ve harçlardan ve genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri ile bu idarelere bağlı veya bu idareler nezdinde tesis edilen kuruluşlar tarafından döner sermaye ve sair isimler altında alınan ücretlerden müstesnadır."

MADDE 8- 4749 sayılı Kanununun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Hazine alacakları," ibaresinden sonra gelmek üzere "diğer Hazine alacakları," ibaresi ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Müsteşarlığa bağlı muhasebe birimleri hesaplarına kaydedilen menkul kıymetlerden hukuken takip kabiliyeti kalmayan veya ekonomik değeri bulunmayanların hesaplardan çıkarılmasına Bakan yetkilidir. Hesaplardan çıkarılan menkul kıymetler, 28/9/1988 tarihli ve 3473 sayılı Muhafazasına Lüzum Kalmayan Evrak ve Malzemenin Yok Edilmesi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunda yer alan sürelerle tâbi olmaksızın Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğüne gönderilir."

MADDE 9- 4749 sayılı Kanuna aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

"Fonlara yapılacak aktarımlar

EK MADDE 1- Tam mükellef sermaye şirketlerine iştirak etmek suretiyle finansman sağlayan tüzel kişi ve girişim sermayesi fonları ile bireysel katılım yatırımcılarının yatırım yaptığı girişim şirketlerine eş finansman sağlayan ortak yatırım fonlarına kaynak sağlamak amacıyla kurulan üst fonlara Müsteşarlık tarafından taahhüt edilecek kaynağın üst sınırını ve niteliğini, kaynak aktarılacak üst fonların, üst fonlara bağlı alt fonların ve ortak yatırım fonlarının seçim kriterlerini, yatırım yapılabilecek alanları, denetimi, taahhüt edilen tutardan kaynaklanan her türlü ücret ve masrafın üst sınırlarını ve uygulamaya ilişkin diğer hususları Bakanlar Kurulu belirler.

Taahhüt edilen tutardan dönemler itibarıyla üst fona ödenecek miktarı belirlemeye ve aktarmaya Bakan yetkilidir. Kaynak taahhüdüne ilişkin ödeme Müsteşarlık bütçesine konulan ödenekten karşılanır.

Üst fonun ve/veya alt fonun tasfiyesi veya sona ermesi durumunda Müsteşarlık tarafından üst fona aktarılan kaynakların bakiye tutarı genel bütçeye gelir kaydedilir. Diğer kamu kurumları tarafından üst fonlara hibe olarak aktarılan paylardan kaynaklanan bakiye tutarlar da üst fon tarafından genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Müsteşarlığın ilgili hesabına aktarılır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin olarak ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye Bakan yetkilidir.

Ulusal Fonun kullanımı

EK MADDE 2- Avrupa Birliği organlarıyla akdedilen ve usulüne göre yürürlüğe konulan anlaşmalar çerçevesinde, Türkiye tarafından sağlanacak eş finansman ile Avrupa Komisyonuna yapılacak iade, kur farkı, gecikme faizi ve benzeri nedenlerden doğabilecek finansman ihtiyaçları, yararlanıcılar tarafından sağlanır. Bu fıkra kapsamındaki finansman, ulusal yetkilendirme görevlisinin talebi üzerine yararlanıcılar tarafından en geç otuz gün içinde Ulusal Fona aktarılır. Ulusal Fona aktarılan tutarlar, Mutabakat Zaptı ve Avrupa Komisyonu ile imzalanarak usulüne göre yürürlüğe konulan diğer anlaşmalarda yer alan hükümler çerçevesinde kullanılır.

Yararlanıcıların birinci fıkra kapsamındaki yükümlülüklerini zamanında yerine getirmemeleri hâlinde, sözleşmeye bağlanmış projelere ilişkin olarak uygulama birimlerine aktarılması gereken tutarlar ile Avrupa Komisyonuna Ulusal Fon tarafından yararlanıcılar adına yapılacak ödemeler için ihtiyaç duyulan kaynak, Müsteşarlığın yılı bütçesine bu amaçla konulan ödenekten Ulusal Fona transfer edilir. Bu fıkra kapsamında yararlanıcılar adına yapılan ödemelerden doğan alacakların tahsilinde, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamı dışında kalan kurumlar için 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun, 5018 sayılı Kanuna ekli (II) ve (III) sayılı cetvellerde yer alan kurumlar için 29/6/1938 tarihli ve 3533 sayılı Umumî Mülhak ve Hususî Bütçelerle İdare Edilen Daireler ve Belediyelerle Sermayesinin Tamamı Devlete veya Belediye veya Hususî İdarelere Aid Daire ve Müesseseler Arasındaki İhtilâfların Tahkim Yolile Halli Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Avrupa Komisyonu tarafından tahsis edilen fonların Ulusal Fona transferinde gecikme yaşanması hâlinde, anlaşmalar çerçevesinde uygulama birimleri tarafından sözleşmeye bağlanan projelere ilişkin zorunlu aktarımlar için ihtiyaç duyulan kaynak, Müsteşarlığın yılı bütçesine bu amaçla konulan ödenekten Ulusal Fona transfer edilir. Avrupa Komisyonu tarafından Ulusal Fona aktarılmasını müteakip söz konusu fonlar genel bütçeye gelir kaydedilir.

Birinci fıkra kapsamında, 5018 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı cetvelde yer alan kurumlarca Ulusal Fon hesaplarına aktarılan ancak kullanılmayan tutarlar, ilgili program kapandıktan sonra genel bütçeye gelir kaydedilir. Diğer kurum ve kuruluşlarca aktarılan ve kullanılmayan tutarlar ilgili kuruma iade edilir.

Malî işbirliği kapsamındaki program ve projelerin uygulanması sırasında uygulama birimleri tarafından gecikme cezası da dâhil olmak üzere yüklenicilerden tahsil edilen tutarlar, söz konusu program ve projelerin tamamlanmasını müteakip genel bütçeye gelir kaydedilir.

Ulusal Fon adına açılan Avrupa Birliği katkı hesapları dışındaki hesaplardan elde edilen nemalar her malî yıl sonunda genel bütçeye gelir kaydedilir."

MADDE 10- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine "faiz gelirleri" ibaresinden sonra gelmek üzere "ve 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesine göre kurulan varlık kiralama şirketleri tarafından ihraç edilen kira sertifikalarından elde edilen kira gelirleri," ibaresi eklenmiştir.

MADDE 11- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 84- Avrupa Birliği organlarıyla akdedilen ve usûlüne göre yürürlüğe konulan anlaşmalar çerçevesinde proje karşılığı sağlanan hibeler, özel bir fon hesabında tutulur ve gelir olarak dikkate alınmaz. Söz konusu hibelerle gerçekleştirilecek projelere ilişkin olarak bu fondan yapılan harcamalar, gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider ve maliyet olarak dikkate alınmaz. Proje sonunda herhangi bir şekilde harcanmayan ve iade edilmeyen tutarın kalması hâlinde bu tutar gelir kaydedilir.

Birinci fıkraya çerçevesinde sağlanan hibelerle finanse edilen yıllara sâri inşaat ve onarım işlerine ilişkin ödemeler üzerinden ve yaptıkları serbest meslek işleri dolayısıyla bu işleri icra edenlere yapılan ödemelerden, fon hesabından yapılan harcama tutarları ile sınırlı olmak üzere, 94 üncü maddenin birinci fıkrasının (2) ve (3) numaralı bentleri ile 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ve 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri uyarınca vergi kesintisi yapılmaz."

MADDE 12- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 18 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkraya eklenmiştir.

"13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 414 üncü maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi ile 428 inci maddesi Banka hakkında uygulanmaz."

MADDE 13-1211 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 23- Denetleme Kurulu, Genel Kurulca seçilecek dört üyeden oluşur.

Denetleme Kurulu üyelerinin görev süreleri iki yıldır.

Denetleme Kurulu üyeliğine seçileceklerin yüksek öğrenim yapmış, bankacılık ve muhasebe alanında bilgi ve tecrübe sahibi olmaları şarttır."

MADDE 14- 1211 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte görevde bulunan Denetleme Kurulu üyeleri, görev sürelerinin bitimine kadar görevlerini ifaya devam ederler."

MADDE 15- 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "(a), (b), (s) ve (y)" ibaresi "(a), (b), (s), (y) ve (z)" şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkraya eklenmiştir.

"z) 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesi kapsamında kira sertifikası ihracı işlemine konu olan binalar."

MADDE 16- 1319 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "(a), (b), (f) ve (ı)" ibaresi "(a), (b), (f), (ı) ve (j)" şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkraya eklenmiştir.

"j) 4749 sayılı Kanunun 7/A maddesi kapsamında kira sertifikası ihracı işlemine konu olan arazi ve arsalar."

MADDE 17- 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 25- Mülga 2/1/1961 tarihli ve 196 sayılı Ekici Tütünleri Satış Piyasalarının Desteklenmesine Dair Kanun ile bu Kanuna dayanılarak yürürlüğe konulan Bakanlar Kurulu kararları uyarınca, Hazine nam ve hesabına yürütülen destekleme alımlarına ilişkin olarak Gayrimenkul A.Ş. tarafından yönetilen Tütün Destekleme Bilançosu, bilanço kalemlerinin anılan Şirket bilançosuna devri suretiyle tasfiye edilir.

Devir ve tasfiye işlemlerini takiben, Gayrimenkul A.Ş. bilançosunun aktifinde yer alan Hazineden olan destekleme alacakları ile devir işlemi öncesi Tütün Destekleme Bilançosunun pasifinde ticarî borçlar kaleminde yer alan borçlar karşılıklı olarak terkin edilir.

Bu kapsamda yapılan işlemler nedeniyle oluşan gelir ve giderler kurum kazancının tespitinde dikkate alınmaz. Devir ve terkin işlemleri nedeniyle yapılan işlemler harçtan, düzenlenen kağıtlar damga vergisinden müstesnadır."

MADDE 18- 9/12/1994 tarihli ve 4059 sayılı Hazine Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (c) bendinde yer alan "finansmanı dış kredilerle sağlanan projelerle ilgili ithalata ilişkin izinleri vermek," ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

"d) Malî Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdürlüğünün görevleri;

1) Kambiyo borsaları, bireysel katılım sermayesi ve Türk parasının kıymetini" koruma ile ilgili konularda mevzuatı hazırlamak, uygulamak, ilgili kuruluşlarda uygulanmasını izlemek, yönlendirmek ve denetimini sağlamak, bu mevzuatın Avrupa Birliği mevzuatı ile uyum çalışmalarını yürütmek,

2) Kambiyo politikalarına ilişkin esasları düzenlemek, kambiyo politikalarının uygulanması ile ilgili konularda Müsteşarlık ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası ilişkilerini kurmak,

3) Malî sektöre ilişkin iç ve dış gelişmeleri izlemek, değerlendirmek, malî sektörü geliştirici ve finansal istikrarı güçlendirici çalışmalar yapmak,

4) Finansal düzenleyici ve denetleyici kurumlar ve borsalarla işbirliği yapmak,

5) Müsteşarlıkça verilecek benzeri görevleri yapmaktır."

MADDE 19- 4059 sayılı Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan "Petrol Kanununun vergi dışında kalan hükümleri ile" ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 20- 4059 sayılı Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yer alan "Müsteşar Yardımcısı" ibaresinden sonra gelmek üzere ", Kurul Başkanı" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 21- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan "Hazine Müsteşarlığından" ibaresi "Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından", "Hazine Müsteşarlığı" ibaresi "Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 22- 4447 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yayımı tarihinden önce Sosyal Güvenlik Kurumundan İşsizlik Sigortası Fonuna bu Kanun hükümleri kapsamında aktarılan tutarlar ile Hazine Müsteşarlığından İşsizlik Sigortası Fonuna aktarılan devlet payı tutarlarına ilişkin fazla ve/veya eksik ödeme yapıldığının tespit edilmesi hâlinde taraflar yükümlülüklerini faizsiz olarak yerine getirir."

MADDE 23- 1/6/2000 tarihli ve 4572 sayılı Tarım Satış Kooperatif ve Birlikleri Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 3- Birliklerin 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun kapsamında takip edilenler de dâhil olmak üzere, 1/5/2000 tarihinden sonra Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonu Gider Hesabından ilgili mevzuat uyarınca kullandıkları krediler ile bu kredilere T.C. Ziraat Bankası carî faizi veya TEFE/ÜFE aylık değişim oranından düşük olanı basit usulde uygulanmak suretiyle hesaplanarak eklenecek tutarın, bu maddede belirtilen hükümler uyarınca ödenmesi şartıyla, söz konusu kredilere ilişkin olarak bu maddenin yayımı tarihine kadar uygulanan faiz, cezaî faiz, gecikme faizi, gecikme zammı gibi fer'i alacakların tamamının tahsilinden vazgeçilir.

Tahsilinden vazgeçilen tutarlar birlikler tarafından kurum kazancına dâhil edilmez, bilançonun pasifinde özel bir hesapta izlenir ve bu hesapta izlenen tutarlar, Birliğin menfi gelir gider farklarından mahsup edilir.

Yeniden yapılandırmaya konu edilecek anapara tutarının belirlenmesinde, her bir Birliğin muhtelif tarihlerde kullandığı ve bakiyesi bulunan kredi toplamından, varsa yapılan ödemeler düşüldükten sonra elde edilecek tutar esas alınır.

Yeniden yapılandırmadan faydalanılabilmesi için ilgili Birlik tarafından 6183 sayılı Kanun kapsamında takip edilen borçlar için ilgili vergi dairelerine, 6183 sayılı Kanun kapsamında takip edilmeyen borçlar için ise T.C. Ziraat Bankasının ilgili şubelerine, bu maddenin yayımı tarihinden itibaren iki ay içinde başvuruda bulunulur. Süresi içinde başvuruda bulunulmayan borçlar için ilgili mevzuat uyarınca borç ertelenmesi yapılmaz ve borç tutarları 6183 sayılı Kanun kapsamında takibe konu edilir.

Yeniden yapılandırılan tutar, bu maddenin yayımını izleyen yıl başlamak üzere eşit taksitler halinde yılda bir ödenir ve ödemeler en fazla onbeş yılda tamamlanır. Taksitlerin yıl içinde ödeneceği tarih, başvuru sırasında belirtilir. Yeniden yapılandırılmış olan borcun ilk taksit süresi içinde tamamen ödenmesi hâlinde, bu madde uyarınca yeniden hesaplanan faiz tutarlarından yüzde yirmibeş oranında indirim uygulanır. Yeniden yapılandırılan tutara taksit döneminde herhangi bir faiz uygulanmaz.

6183 sayılı Kanun kapsamında takip edilen borçlardan bu madde çerçevesinde yeniden yapılandırılanlara ilişkin işlemler, ilgili vergi dairesince yürütülür. İlgili vergi dairesi veya T.C. Ziraat Bankası şubesi tarafından tahsil edilen tutarlar, iki iş günü içinde genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere T.C. Ziraat Bankası aracılığıyla Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılır.

Taksit tutarlarının vadelerinde kısmen veya tamamen ödenmemesi durumunda, ödenmeyen kısma 6183 sayılı Kanun ile belirlenen oranlarda gecikme zammı uygulanır. İki taksidin arka arkaya vadesinde ve tahakkuk eden gecikme zamları ile birlikte tam olarak ödenmemesi hâlinde yeniden yapılandırma işlemi iptal edilir ve birlikler ödedikleri tutar kadar bu madde hükmünden yararlanırlar. Kalan tutar 6183 sayılı Kanun kapsamında takibe konu edilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esaslar Bakanlar Kurulunca belirlenir."

MADDE 24- 28/3/2001 tarihli ve 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun ek 1 inci maddesinde yer alan "Devlet katkısı ve varsa getirilerinin" ibareleri "Devlet katkısı hesabındaki tutarın" şeklinde, "Devlet katkısı ve getirilerinden" ibareleri "Devlet katkısı hesabındaki tutarlardan" şeklinde, "Devlet katkısına ilişkin hesabındaki varsa hak kazanılmayan birikim tutarı" ibaresi "Devlet katkısı hesabındaki varsa hak kazanılmayan tutarlar" şeklinde, "Devlet katkısı ve getirileri" ibaresi "Devlet katkısı hesabındaki tutarlar" şeklinde, maddenin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Katılımcıların Devlet katkısına esas teşkil eden katkı paylarının doğru hesaplanmasından şirketler sorumludur. Haksız olarak yapıldığı tespit edilen Devlet katkısı, ödeme tarihinden itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı oranına göre hesaplanan faiziyle birlikte 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edilmek üzere emeklilik gözetim merkezi tarafından ilgili şirketin bağlı olduğu vergi dairesine bildirilir. Tahsil edilen tutarlar genel bütçeye gelir kaydedilir ve tahsilata ilişkin bilgi, vergi dairesince Müsteşarlığa iletilir."

"Bu madde kapsamında; Devlet katkısının Müsteşarlıkça emeklilik gözetim merkezine, emeklilik gözetim merkezince şirketlere, şirketlerce katılımcıların hesaplarına ödenmesi yahut hak kazanılmayan tutarların şirketlerce geri ödenmesi için Müsteşarlıkça tanımlanan azamî ikişer iş günlük işlem süreleri için emeklilik gözetim merkezi ve şirketlerden nema talep edilmez. Emeklilik gözetim merkezi tarafından gerçekleştirilen işlemler için Müsteşarlıkça emeklilik gözetim merkezine ücret ödenmez."

MADDE 25- 4632 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin beşinci fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Müsteşarlıkça uygun görülen programlı geri ödeme tutarları hariç, aktarım tarihinden itibaren üç yıl içinde katılımcı tarafından maluliyet ve ölüm haricindeki bir nedenle, aktarılan birikimlerin bir kısmının veya tamamının alınarak sistemden çıkılması durumunda, aktarım nedeniyle istisnadan yararlanılan tutar üzerinden % 3,75 oranında gelir vergisi tevkifatı yapılır."

MADDE 26- 24/4/2003 tarihli ve 4853 sayılı Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabının Tasfiyesi ve Bu Hesaptan Yapılacak Ödemelere Dair Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

"EK MADDE 2- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce açılanlar da dâhil olmak üzere birden fazla kurum hasım gösterilerek açılan davalarla ilgili olarak mahkemelerce Hazine Müsteşarlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumu aleyhine hüküm altına alınan tutarlar Hazine Müsteşarlığı tarafından ödenir.

Bu madde kapsamında kişilere yapılmış ve yapılacak ödemeler ile yargılama giderleri ve avukatlık ücretlerine ilişkin tutarlar, 8 inci madde kapsamında Sosyal Güvenlik Kurumunca asıl sorumlu olan işverenlerden tahsil edilerek Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılır. Asıl sorumlu işverenin il özel idareleri ve belediyeler ile bu idarelere bağlı kuruluşlar ve bunlara ait tüzel kişiler olması hâlinde Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından yapılacak tahsilat işlemlerinde 2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrası hükmü uygulanır.

Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabı ile ilgili olarak tahsil edilen ancak kişi bazında hak sahipleri belirlenemediğinden Sosyal Güvenlik Kurumu hesaplarında bekletilen tutarlar, Genel Bütçeye gelir kaydedilmek üzere Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra yapılacak tahsilatlar için de bu fıkra hükmü uygulanır."

MADDE 27- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"İç denetçi kadrolarına atanma

GEÇİCİ MADDE 21- Merkezî yönetim kapsamındaki idarelerde mesleğe yarışma sınavıyla girip yeterlik sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dahil, denetçi, müfettiş, kontrolör, sigorta denetleme uzmanı, sigorta denetleme aktüeri ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 152 nci maddesinin "II-Tazminatlar" kısmının "A- Özel Hizmet Tazminatı" bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, kamu idarelerinin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Bu Kanun kapsamındaki idarelerde mesleğe yarışma sınavıyla girip yeterlik sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dâhil malî hizmetler uzmanı olarak en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, kendi idareleri, yükseköğretim kurumları ve mahalli idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Mesleğe yarışma sınavıyla girip yeterlik sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dâhil il eğitim denetmeni, muhasebe denetmeni, milli emlak denetmeni, sosyal güvenlik denetmeni veya mahalli idarelerde müfettiş olarak en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, yükseköğretim kurumları ve mahalli idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Geçici 5 inci ve geçici 16 ncı maddelere göre atanan iç denetçiler, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, diğer idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar naklen atanabilirler. Bunlar, daha önce kendilerine verilen Kamu İç Denetçi Sertifikalarını kullanmaya devam ederler.

Bu Kanun kapsamındaki idarelerde başvuru tarihi itibarıyla öğretim üyesi, tabip, diş tabibi, eczacı, veteriner, biyolog, hukuk müşaviri, hazine avukatı, avukat, mühendis unvanlı kadrolarda en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olanlar, belirli dönemlerde yapılacak sertifika eğitimlerine 31/12/2015 tarihine kadar doğrudan katılabilirler. Bu eğitimler sonucunda yapılacak sınavlarda başarılı olanlar kamu idarelerinin iç denetçi kadrolarına atanabilirler ve bunlara atandıkları idarede geçerli Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. İdarelerin ihtiyaçlarını göz önünde bulundurarak

bu fıkrada sayılan unvanlar dışında ilave unvanlar belirlemeye, mühendislerle ilişkin olarak lisans mezuniyetine göre bölüm şartı getirmeye, bu fıkra kapsamındaki sertifika eğitimleri ve sınavlarına ilişkin usûl ve esasları belirlemeye ve idarelerin özelliklerini göz önünde bulundurarak bu fıkraya göre atanmaların bir başka idareye naklen atanmalarına ilişkin usûl ve esasları belirlemeye İç Denetim Koordinasyon Kurulu yetkilidir.

Birinci, ikinci ve üçüncü fıkralara göre atanmalar İç Denetim Koordinasyon Kurulu koordinatörlüğünde Maliye Bakanlığı tarafından en az iki aylık sertifika eğitimine tabi tutulur ve eğitim tamamlandıktan sonra bunlara atandıkları idarede geçerli Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. Fiilen en az üç yıl iç denetçilik yaptıktan sonra İç Denetim Koordinasyon Kurulu tarafından belli dönemlerde yapılacak sertifika sınavına girerek başarılı olanlara, bu Kanun kapsamındaki bütün idarelerin iç denetçi kadrolarına naklen atanmalarına imkân verecek nitelikte Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. Bu maddeye aykırı bir şekilde iç denetçi kadrolarına atanmaların atamaları ile verilmiş ise Kamu İç Denetçi Sertifikası iptal edilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esasları belirlemeye ve tereddütleri gidermeye İç Denetim Koordinasyon Kurulu yetkilidir."

MADDE 28- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 158 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ancak, (e), (f), (j) ve (k) bentlerinde sayılan hâllerde hapis cezasının alt sınırı üç yıldan, adli para cezasının miktarı suçtan elde edilen menfaatin iki katından az olamaz."

MADDE 29- 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "özel hukuk" ibaresinden önce gelmek üzere "gerçek kişiler ve" ibaresi eklenmiş, sekizinci fıkrasında yer alan "bir özel hukuk" ibaresi "bir gerçek kişi veya özel hukuk" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 30- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

"o) 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesine göre kurulan ve tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketleri."

MADDE 31- 3/6/2007 tarihli ve 5684 sayılı Sigortacılık Kanununun 22 nci maddesinin ondokuzuncu fıkrasının ikinci ve üçüncü cümleleri yürürlükten kaldırılmış ve yirminci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(20) Sigorta eksperliği yapacakların niteliklerine; sigorta eksperlerinin sınıflandırılmasına, branşlar itibarıyla görev ve yetki alanlarının belirlenmesine; ruhsat, Levhaya kayıt ve faaliyete ilişkin usûl ve esaslar ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar yönetmelikle belirlenir."

MADDE 32- 5684 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin onuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(10) Bankalar ile özel kanunla kurulmuş ve kendisine sigorta acenteliği yapma yetkisi tanınan kurumlar hariç olmak üzere, sigorta acenteleri, bireysel emeklilik işlemleriyle ilgili aracılık ile Müsteşarlığın uygun göreceği diğer aracılık faaliyetleri dışında başka bir ticarî faaliyette bulunamaz."

MADDE 33- 5684 sayılı Kanununun 30 uncu maddesinin;

a) Birinci fıkrasının sonuna "İlgili mevzuat ile zorunlu tutulan sigortalardan kaynaklanan bu fıkra kapsamındaki uyuşmazlıklar için ilgili kuruluş sigorta tahkim sistemine üye olmasa dahi hak sahipleri bu bölüm hükümlerine göre tahkim usûlünden faydalanabilir. Sigorta tahkim sistemine üye olmayan kuruluşlar bakımından Sigorta Tahkim Komisyonu giderlerine katılım Hazine Müsteşarlığınca ayrıca belirlenir." ibaresi eklenmiştir.

b) Onikinci fıkrasının ikinci ve üçüncü cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve üçüncü cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

"Beşbin Türk Lirasının altındaki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararları kesindir. Beşbin Türk Lirası ve daha üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararlarına karşı kararın Komisyonca ilgiliye bildiriminden itibaren on gün içinde bir defaya mahsus olmak üzere Komisyon nezdinde itiraz edilebilir."

"İtiraz talebinde bulunmak için bu madde uyarınca belirlenen başvuru ücretinin Komisyona yatırılması şarttır. İtiraz üzerine hakem kararının icrası durur. İtiraz talebi münhasıran bu talepleri incelemek üzere Komisyon tarafından teşkil edilen hakem heyetlerince incelenir. İtiraz talebi hakkında işin heyete intikalinden itibaren iki ay içinde karar verilir. Beşbin Türk Lirası ve daha üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararları bu madde uyarınca süresinde itiraz başvurusunda bulunulmaması hâlinde kesinleşir. Bu uyuşmazlıklar hakkında bu madde uyarınca yapılan itiraz üzerine verilen karar kesindir. Kırkbın Türk Lirasının üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında itiraz üzerine verilen kararlar için temyize gidilebilir."

MADDE 34- 5684 sayılı Kanununun 31/B maddesinin yedinci fıkrasına ikinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Bu surette tespit edilen katılım paylarının Sigorta Bilgi ve Gözetim Merkezi giderlerini karşılayamaması durumunda bu madde uyarınca yayımlanacak yönetmelikte belirlenecek usûl ve esaslar dâhilinde Birlik Yönetim Kurulunca üye şirketlerden ayrıca katılma payı talep edilebilir."

MADDE 35- 5684 sayılı Kanuna 33/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

"Hak sahiplerince aranmayan paralar

MADDE 33/B- (1) Özel hukuk hükümlerine tâbi sigortalar kapsamında hak sahiplerine ödenmesi veya iadesi gereken her türlü paranın ilgili mevzuat uyarınca zamanaşımına uğraması ve ilgili şirket veya özel kanun hükümleri dâhilinde sigorta faaliyetinde bulunan kuruluşlar tarafından hak sahibine ulaşılamaması hâlinde, anılan paralar yapılacak ilânı müteakiben ilgisine göre Güvence Hesabına veya özel kanun hükümlerine dayalı olarak kurulmuş bulunan kuruluşlara gelir kaydedilir.

(2) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esaslar Müsteşarlıkça belirlenir."

MADDE 36- 5684 sayılı Kanununun 36 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

"Görev ve yetki

MADDE 36/A- (1) Bu Kanunda tanımlanan veya atıfta bulunulan suçlardan dolayı yargılama yapmaya Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun ihtisas mahkemesi olarak görevlendireceği mahkemeler yetkilidir.

(2) Bu Kanun ve diğer ilgili kanunlar çerçevesinde sigorta yapan kuruluşlar ile sigorta ettirenler, sigorta sözleşmesinden menfaat sağlayanlar veya rücu edilenler arasında sigortacılık mevzuatından kaynaklanan uyuşmazlıklardan dolayı yargılama yapmaya Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun ihtisas mahkemesi olarak görevlendireceği mahkemeler yetkilidir."

MADDE 37- 5684 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 10- (1) 33/B maddesinin yürürlüğe girdiği tarihten önce hak sahiplerine ödenmesi veya iadesi gereken paralara ilişkin olarak anılan maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yürürlükte bulunan mevzuata göre tamamlanan işlemler geçerliğini korur. Bu kapsamda olup anılan maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yürürlükte bulunan mevzuata göre tamamlanmayan işlemler, 33/B maddesi hükümlerine göre sonuçlandırılır.

GEÇİCİ MADDE 11- (1) Bu maddenin yayımı tarihinden önce zorunlu sigortalar ve hayat sigortalarıyla sınırlı olarak kendilerine sözleşme yapma ve prim tahsil etme yetkisi verilen sigorta acenteleri bakımından 23 üncü maddenin onuncu fıkrasının bu maddeyi ihdas eden Kanunla değiştirilmeden önce yürürlükte bulunan hükümlerinin bu maddenin yayımından itibaren iki yıl süreyle uygulanmasına devam edilir."

MADDE 38- 20/2/2008 tarihli ve 5737 sayılı Vakıflar Kanununun 28 inci maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 39- 14/1/1982 tarihli ve 35 sayılı Ödeme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 40- 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 35 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Teşebbüslerin uygulayacakları fiyatlar ve görev zararı uygulaması

MADDE 35- 1. Teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklar, işletmelerinde üretilen mal ve hizmet fiyatlarını tespit serbesttirler.

2. Bakanlar Kurulu; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkları faaliyet alanlarıyla ilgili olarak görevlendirebilir veya ürettikleri mal ve hizmetlerin fiyatlarını tespit edebilir.

3. İkinci fıkra çerçevesinde Bakanlar Kurulunca teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkların ürettikleri mal ve hizmetlerin fiyatlarının satış fiyatının altında tespit edilmesi veya teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklara faaliyet alanları ile ilgili olarak görev verilmesi hâlinde söz konusu görevler ile ilgili bu kuruluşlara ödenecek görev zararı bedeli Hazine Müsteşarlığı bütçesine konulacak ödenekle karşılanır.

4. Görev zararı bedeline ilişkin hususlar ve bu bedelin hesaplanma yöntemi Bakanlar Kurulu Kararında açıkça belirtilir.

5. Her bir görev zararı uygulamasına ilişkin usul ve esaslar Hazine Müsteşarlığınca ilgili Bakanlığın görüşü alınarak belirlenir.

6. Görev zararı bedeli Hazine Müsteşarlığınca teşebbüs muhasebe kayıtları esas alınarak yapılacak inceleme sonucunda tespit edilir. Hazine Müsteşarlığının talebi üzerine, ilgili Bakanlık ve/veya diğer kamu kuruluşlarının denetim personeli incelemede görevlendirilebilir. Talep edilmesi hâlinde incelemeyle ilgili her türlü bilgi ve belgenin bir örneğinin teşebbüsçe denetim personeline sunulması ve gereken kolaylığın sağlanması zorunludur.

7. Bu madde uyarınca; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkların muhasebe kayıtlarına göre gerçekleşen görev zararı bedeli; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklar tarafından yapılacak ödeme talebine istinaden, Hazine Müsteşarlığı bütçesinde yer alan ilgili harcama tertiplerinden gider kaydedilerek ödenir. Bu ödemeler, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 35 inci maddesi hükümlerine tâbi değildir.

8. Altıncı fıkrada kapsamında yapılan inceleme sonucunda hesaplanan görev zararı bedeli ile Hazine Müsteşarlığı bütçesinden yapılmış bulunan ödemeler arasında fark bulunduğunun tespit edilmesi hâlinde taraflar yükümlülüklerini faizsiz olarak yerine getirir. Ancak, ilgili teşebbüs, müessese veya bağlı ortaklık tarafından yapılan talebin sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge ve işlemlere ilişkin tutarları da içerdiğinin tespiti hâlinde, bu belge ve işlemlere ilişkin olup Hazine Müsteşarlığı tarafından teşebbüse ödenmiş bulunan tutar, söz konusu ödemenin yapıldığı tarihten itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun çerçevesinde gecikme zammı oranında faiz uygulanarak tahsil edilir."

MADDE 41- 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 36 ncı maddesinin altıncı ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"6. Maliye Bakanı, bu Kanun Hükmünde Kararnameye tâbi teşebbüslerin kârlarından Hazineye tekabül eden tutarları bu Kanun Hükmünde Kararnamede belirtilen kısıtlamalara tâbi olmaksızın, Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın teklifi üzerine genel bütçeye gelir kaydettirmeye yetkilidir.

7. Bu Kanun Hükmünde Kararnameye tâbi kamu iktisadî teşebbüsleri ile Hazinesinin pay sahibi olduğu diğer işletme, şirket ve bankaların Hazineye tekabül eden temettü tutarları ile diğer öz kaynaklarının tamamı veya bir kısmı, ilgili teşebbüs, işletme, şirket ve bankanın ödenmemiş sermayesine ve/veya görev zararı alacaklarına mahsup edilebilir. Söz konusu mahsup işlemlerine Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan; mahsup işlemlerini Hazine Müsteşarlığının teklifi üzerine bütçenin gelir ve gider hesaplarıyla ilişkilendirilmeksizin mahiyetlerine göre ilgili Devlet hesaplarına kaydettirmeye Maliye Bakanı yetkilidir."

MADDE 42- 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.'ye ait görev zararı

GEÇİCİ MADDE 10- 1. 12/12/2001 tarihli ve 2001/3372 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile önceki yıllar kararları kapsamında üretilen şekerin Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.'nin özelleştirme programına alındığı tarih itibarıyla sözleşmesi ve bağlantısı yapılmış olan dâhilde işleme rejimi kapsamındaki satışlarıyla ihracatından doğan görev zararı bedeli, Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. tarafından yapılacak ödeme talebine istinaden, Hazine Müsteşarlığı tarafından yapılacak incelemeyi müteakip, Hazine Müsteşarlığı bütçesinde yer alan ilgili harcama tertiplerinden gider kaydedilerek ödenir. Bu ödemeler, 5018 sayılı Kanununun 35 inci maddesi hükümlerine tâbi değildir."

MADDE 43- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun ek 7 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumları kamulaştırma yoluyla taşınmaz edinemez."

MADDE 44- 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapılması Hakkında Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

"EK MADDE 2- Kültür ve Turizm Bakanlığı, Yassıada ve Sivriada'da bu Kanun kapsamında, 4 üncü maddenin üçüncü fıkrasındaki düzenlemeye tabi olmaksızın, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına veya üst kuruluşlarına doğrudan sözleşme yapma suretiyle kültürel ve turizm amaçlı yatırım ve hizmetler yaptırabilir.

Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya üst kuruluşları, bu madde kapsamındaki yatırım ve hizmetleri kendileri yapabileceği gibi başka şirketler vasıtasıyla da yapabilirler. Daha önce yap-işlet-devret projesi üstlenmiş şirketler de bu madde kapsamında yeni bir proje yüklenebilir.

Yassıada ve Sivriada'da yapılacak olan planlama, imar ve inşaat uygulamaları ile diğer düzenlemeler 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve diğer mevzuatta yer alan kısıtlama ve prosedürlere tabi değildir"

MADDE 45- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Mülkiyeti Hazineye veya kamu idarelerine ait olan taşınmazlardan bir kamu idaresine tahsisli olan ancak başka bir kamu idaresince kamu hizmetlerinin yerine getirilmesi için ihtiyaç duyulan taşınmazlardan fiilen kamu hizmetlerinde kullanılanlar dâhil olmak üzere, hangi kamu idaresinin taşınmaza daha çok ihtiyacının olduğunun belirlenmesi ve bunların tahsislerinin kaldırılarak ihtiyacı olan kamu idaresine tahsisi konusundaki idari uyuşmazlıklarda nihai karar vermeye, Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Mahalli idareler hariç olmak üzere genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin, döner sermayelerin, fonların, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları hariç özel kanunla kurulmuş diğer kamu idarelerinin, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bunların bağlı ortaklıkları ile müesseselerinin ve sermayesinin yüzde ellisinden fazlası kamuya ait diğer ortaklıklar ve şirketlerin mülkiyetinde ve tasarrufunda bulunan tatil köyü, termal tesis, eğitim ve dinlenme kampları, eğitim, dinlenme ve spor tesisleri, misafırhane ve diğer sosyal tesislerin ekonomiye kazandırılması amacıyla, bu tesislerin maliklerinin kendilerince, Bakanlıkça, Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca veya Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca; değerlendirme işlemini yapacak idarenin mevzuatına göre ve bu mevzuatta belirtilen usullere göre satılmak, kat/arsa karşılığı inşaat yaptırılmak, üzerlerinde sınırlı aynı hak tesis edilmek suretiyle veya diğer yöntemlerle değerlendirilmesine, değerlendirmenin hangi idare tarafından ve hangi yöntemle yapılacağına, Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca karar verilebilir.

Üçüncü fıkrada kapsamındaki taşınmazların değerlendirilmesinden elde edilen gelirler, genel bütçeli idarelerde ilgili idarenin merkez muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve özel gelir kaydedilir. Özel gelir kaydedilen bu tutar karşılığında idare bütçesine münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir. Özel bütçeli idarelerde bu gelirler muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve bütçelerine gelir olarak kaydedilir. İdareler bu gelirleri münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde ödenek eklemek suretiyle kullanır. Diğerlerinde ise, elde edilen gelirler kendi mevzuatına göre muhasebe birimi hesaplarına aktarılarak bütçelerine gelir veya gelir olarak kaydedilir ve ilgili mevzuatına göre münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kullanılır. Değerlendirme işlemleri maliki idareler dışında diğer idarelerce yapılan taşınmazlar için yapılan masraflar aktarılabilecek gelirlerden düşülür.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, uygulamayı yönlendirmeye ve izlemeye, uygulamada ortaya çıkacak tereddütleri gidermeye Bakanlık yetkilidir."

MADDE 46- 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

"EK MADDE 4- Bakanlık tarafından gerekli görülen durumlarda kamu hizmetlerinin yerine getirilebilmesi veya Hazine taşınmazlarının daha etkin ve verimli şekilde yönetilmesi amacıyla, Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile mülkiyeti gerçek ve tüzel kişilere ait taşınmazlar trampa edilebilir."

MADDE 47- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun ek 3 üncü maddesi" ibaresi "4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 48- 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 2 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan "Her türlü afetten" ibaresi "Her türlü acil durum ve afetten" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 49- Bu Kanunun;

a) 2 nci, 7 nci, 10 uncu, 15 inci, 16 ncı ve 30 uncu maddeleri 29/6/2012 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

b) 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi yayımı tarihinden altı ay sonra,

c) 38 inci maddesi 27/2/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

ç) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 50- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Başbakan Yardımcısı

B. Arınç

Başbakan Yardımcısı

B. Bozdağ

Avrupa Birliği Bakanı V.

S. Ergin

Çevre ve Şehircilik Bakanı

E. Bayraktar

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

T. Yıldız

Gümrük ve Ticaret Bakanı

H. Yazıcı

Kültür ve Turizm Bakanı

Ö. Çelik

Milli Savunma Bakanı

İ. Yılmaz

Başbakan Yardımcısı

A. Babacan

Adalet Bakanı

S. Ergin

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

N. Ergün

Dışişleri Bakanı

A. Davutoğlu

Gençlik ve Spor Bakanı

S. Kılıç

İçişleri Bakanı

M. Güler

Maliye Bakanı

M. Şimşek

Orman ve Su İşleri Bakanı

V. Eroğlu

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

B. Yıldırım

Başbakan Yardımcısı

B. Atalay

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

F. Şahin

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

F. Çelik

Ekonomi Bakanı

M. Z. Çağlayan

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

M. M. Eker

Kalkınma Bakanı

C. Yılmaz

Milli Eğitim Bakanı

N. Avcı

Sağlık Bakanı

M. Müezzinoğlu

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

**KAMU FİNANSMANI VE BORÇ YÖNETİMİNİN DÜZENLENMESİ HAKKINDA
KANUN İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Devlet dış borcu”, “Garantili imkân”, “Genel giderler” ve “Stratejik ölçüt” tanımları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, “İkraz ücreti” tanımından sonra gelmek üzere “Mutabakat Zaptı”, “Türev ürün” tanımından sonra gelmek üzere “Ulusal Fon”, “Ulusal yetkilendirme görevlisi”, “Uygulama birimi” ve “Yararlanıcı” tanımları eklenmiştir.

“Devlet dış borcu: Müsteşarlık tarafından; herhangi bir dış finansman kaynağından belirli bir itfa planına göre geri ödenmek üzere sağlanan finansman imkânları ile borç üstlenimi ve Hazine garantileri kapsamında üstlenilen her türlü mali yükümlülüğü,”

“Garantili imkân: Bu Kanun kapsamında sağlanan Hazine garantilerini,”

“Genel giderler: Devlet borcunun yürütülmesi ve yönetilmesi için yapılan kayıt ve tescil giderleri, kredi derecelendirme kuruluşlarına ödenen ücretler, avukatlık ücreti, müşavirlik ücreti, kur farkları, komisyon ödemeleri, gecikme faiz ve cezaları, Devlet iç borçlanma senetleri basım ve ilan giderleri ve benzeri tüm masraf ve giderler ile Müsteşarlık tarafından nakit, borç, alacak ve diğer hazine işlemleri kapsamında yaptırılan iş, işlem ve diğer hizmetler karşılığı ödenen ücret, masraf, komisyon ve benzeri giderleri,”

“Stratejik ölçüt: Borç, nakit ve risk yönetiminde esas alınacak olan ve genel risk/maliyet hedeflerini ifade eden gösterge ve kriterleri,”

“Mutabakat Zaptı: 30/1/2003 tarihli ve 4802 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan ve 24/2/2003 tarihli ve 2003/5313 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla onaylanan Ulusal Fon’un Kurulmasına İlişkin Mutabakat Zaptını,”

“Ulusal Fon: Mutabakat Zaptında tanımlanan ve Hazine Müsteşarlığı bünyesinde Avrupa Birliği fonlarının aktarıldığı birimi,”

“Ulusal yetkilendirme görevlisi: Mutabakat Zaptına göre Ulusal Fona başkanlık eden görevliyi,”

“Uygulama birimi: Avrupa Birliğinden sağlanan fonların, ihaleye çıkmak, sözleşme ve ödeme yapmak, muhasebe ve raporlama işlemlerini yürütmek suretiyle kullanımından sorumlu olan birimleri,”

“Yararlanıcı: Avrupa Birliği malî işbirliği kapsamında program ve/veya proje yürüten özel veya kamu kurum ve kuruluşlarını,”

MADDE 2- 4749 sayılı Kanununun 7/A maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanun kapsamındaki halka açık olmayan kurum ve kuruluşlara ait taşınır ve taşınmazlar ile kullanma, yararlanma, işletme ve sair haklar gibi maddî olmayan varlıklara ilişkin, ilgili kurumların görüşleri alınarak alım, satım, geri alım, kiraya verme, geri kiralama, bedelli veya bedelsiz devir ve benzeri işlemleri mevzuatta yer alan şekil kurallarına tâbi olmaksızın tesis etmeye ve bu işlemleri aynı usule tâbi olarak yapmak üzere 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun kuruluş,

tescil, denetleme, sermaye, tasfiye ve işleyişe ilişkin hükümlerine bağlı olmaksızın özel hukuk tüzel kişiliğini haiz varlık kiralama şirketleri kurmaya veya özel hukuk tüzel kişiliğini haiz varlık kiralama şirketleri kurmak üzere kamu sermayeli kurumları görevlendirmeye Bakan yetkilidir. Bakan tarafından kurulmasına karar verilen ve sermayesinin tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketlerinin ana sözleşmesi ve değişiklikleri Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde yayımlanır. Bu şirketler 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (1) sayılı tarifinin “C) Ticaret Sicili harçları:” başlıklı bölümünde sayılan, ticari işletme rehni dahil her türlü ticaret sicili harçlarından ve Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde yapılacak her türlü ilana ilişkin ilan ücretlerinden muaftır. Bu şirketlerin yurt içinde ihraç ettiği kira sertifikalarına ilişkin şirket ile gerçek ve tüzel kişiler arasındaki ihtilaflarda Ankara Asliye Ticaret Mahkemeleri yetkilidir. Bu şirketler söz konusu taşınır ve taşınmazlar ile maddi olmayan varlıklara dayalı olarak, hasılatı Müsteşarlığa aktarılmak üzere yurt içi ve yurt dışı piyasalarda kira sertifikası ihraç edebilir. Bu ihraçlara konu olan varlıklar üzerinde, ihracın vadesi süresince ihraç koşullarına aykırı herhangi bir hukukî işlem tesis edilemez. Bu husus, ilgili taşınmazın tapu kütüğüne şerh edilir. İlgili kurumlar, bu madde kapsamındaki varlık kiralama şirketlerinin bu madde kapsamındaki taşınır ve taşınmazlar ile haklar ve diğer maddi olmayan varlıklarda tasarruf etmesini teminen tapu sicilinde değişiklik dâhil gerekli her türlü işlemleri münhasıran Müsteşarlığın yazılı başvurusu üzerine gerçekleştirirler. Bu fıkra kapsamındaki işlemlere konu olan kamu varlıklarının kullanımıyla ilgili bakım, onarım, işletme, inşaat ve benzeri iş ve işlemler ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından yapılır ve buna ilişkin harcamalar kendi bütçelerinden karşılanır. Bu fıkra kapsamındaki kira sertifikaları, 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanunu ve sermaye piyasası mevzuatı bakımından Müsteşarlık tarafından ihraç edilen menkul kıymetlere ilişkin olarak ilgili mevzuatta yer alan usul ve esaslara tâbidir. Bu sertifikalar, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun uygulamasında teminat olarak kabul edilir.”

“Bakan tarafından kurulmasına karar verilen ve tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketlerinin denetimi Hazine Müsteşarlığının denetimi çerçevesinde yapılır. Bu şirketler, 6102 sayılı Kanun, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve ilgili diğer mevzuat uyarınca defter tutma ve diğer yükümlülüklerden muaftır. Bu şirketlere, 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanunu, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve 22/1/1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnemenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uygulanmaz. Bu madde kapsamında kurulan varlık kiralama şirketlerine ait her türlü taşınmazlar 9/5/2012 tarihli ve 6305 sayılı Afet Sigortaları Kanunu ile ihdas edilen zorunlu deprem sigortasına tâbi değildir. Bu madde kapsamında kurulan varlık kiralama şirketlerine ait mallar ve her çeşit varlıklar, ceza ve takip hukuku başta olmak üzere ilgili diğer mevzuat uygulaması bakımından devlet malı hükümlerine tâbidir. Bu madde uyarınca yapılacak kiralama işlemleri, 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun kira sözleşmelerine ilişkin hükümlerine tâbi değildir ve söz konusu işlemler hakkında bu madde uyarınca taraflar arasında düzenlenecek sözleşme hükümleri uygulanır.”

MADDE 3- 4749 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, altıncı fıkrasında yer alan “yatırım harcamalarına kıyasla” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

“Hazine garantileri ile lehine garanti sağlanan taraftan verilecek her garanti için bir defaya mahsus olmak kaydıyla garanti edilen tutarın yüzde birine kadar garanti ücreti alınır.”

“Hazine garantilerinin verilmesine ilişkin olarak garanti ücretinin belirlenmesi, garantinin değerlendirilmesi, bütçeleştirilmesi, riskin sınırlandırılması ve paylaşımı ile garantiye ilişkin bilgilerin kamuoyuna açıklanması ve garanti edilen tutarın tespit edilmesi de dâhil olmak üzere bu hususlara ilişkin usul ve esaslar Müsteşarlık tarafından hazırlanacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 4- 4749 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin yedinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “krediler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile Müsteşarlığın garantisi altında uluslararası sermaye piyasalarında gerçekleştirilen tahvil ihraçları” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5- 4749 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasına “kaynaklanan ödemeler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile nakit, borç, alacak ve diğer Hazine işlemleri kapsamında yaptırılan iş, işlem ve diğer hizmetler karşılığı ödenecek ücret, masraf, komisyon ve benzeri tutarlar” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6- 4749 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hesaptaki tutarlar nemalandırılır. Nemalandırmanın şartları Müsteşarlık ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından müştereken tespit olunur.”

MADDE 7- 4749 sayılı Kanunun 14/A maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “yatırım harcamalarına kıyasla” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 8- 4749 sayılı Kanunun 15 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“7/A maddesi kapsamında gerçekleştirilecek işlemler ve ihraç edilecek kira sertifikaları ile kira sertifikalarının ihracına ilişkin işlem ve kâğıtlar, damga vergisi ve harçlardan ve genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri ile bu idarelere bağlı veya bu idareler nezdinde tesis edilen kuruluşlar tarafından döner sermaye ve sair isimler altında alınan ücretlerden müstesnadır.”

MADDE 9- 4749 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Hazine alacakları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “diğer Hazine alacakları,” ibaresi ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Müsteşarlığa bağlı muhasebe birimleri hesaplarına kaydedilen menkul kıymetlerden hukuken takip kabiliyeti kalmayan veya ekonomik değeri bulunmayanların hesaplardan çıkarılmasına Bakan yetkilidir. Hesaplardan çıkarılan menkul kıymetler, 28/9/1988 tarihli ve 3473 sayılı Muhafazasına Lüzum Kalmayan Evrak ve Malzemenin Yok Edilmesi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunda yer alan sürelere tâbi olmaksızın Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğüne gönderilir.”

MADDE 10- 4749 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Fonlara yapılacak aktarımlar

EK MADDE 1- Tam mükellef sermaye şirketlerine iştirak etmek suretiyle finansman sağlayan tüzel kişi ve girişim sermayesi fonları ile bireysel katılım yatırımcılarının yatırım yaptığı girişim şirketlerine eş finansman sağlayan ortak yatırım fonlarına kaynak sağlamak amacıyla kurulan üst fonlara Müsteşarlık tarafından taahhüt edilecek kaynağın üst sınırını ve niteliğini, kaynak aktarılacak üst fonların, üst fonlara bağlı alt fonların ve ortak yatırım fonlarının seçim kriterlerini, yatırım yapılabilecek alanları, denetimi, taahhüt edilen tutardan kaynaklanan her türlü ücret ve masrafın üst sınırlarını ve uygulamaya ilişkin diğer hususları Bakanlar Kurulu belirler.

Taahhüt edilen tutardan dönemler itibarıyla üst fona ödenecek miktarı belirlemeye ve aktarmaya Bakan yetkilidir. Kaynak taahhüdüne ilişkin ödeme Müsteşarlık bütçesine konulan ödenekten karşılanır.

Üst fonun ve/veya alt fonun tasfiyesi veya sona ermesi durumunda Müsteşarlık tarafından üst fona aktarılan kaynakların bakiye tutarı genel bütçeye gelir kaydedilir. Diğer kamu kurumları tarafından üst fonlara hibe olarak aktarılan paylardan kaynaklanan bakiye tutarlar da üst fon tarafından genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Müsteşarlığın ilgili hesabına aktarılır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin olarak ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye Bakan yetkilidir.”

MADDE 11- 4749 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Ulusal Fonun kullanımı

EK MADDE 2- Avrupa Birliği organlarıyla akdedilen ve usulüne göre yürürlüğe konulan anlaşmalar çerçevesinde, Türkiye tarafından sağlanacak eş finansman ile Avrupa Komisyonuna yapılacak iade, kur farkı, gecikme faizi ve benzeri nedenlerden doğabilecek finansman ihtiyaçları, yararlanıcılar tarafından sağlanır. Bu fıkra kapsamındaki finansman, ulusal yetkilendirme görevlisinin talebi üzerine yararlanıcılar tarafından en geç otuz gün içinde Ulusal Fona aktarılır. Ulusal Fona aktarılan tutarlar, Mutabakat Zaptı ve Avrupa Komisyonu ile imzalanarak usulüne göre yürürlüğe konulan diğer anlaşmalarda yer alan hükümler çerçevesinde kullandırılır.

Yararlanıcıların birinci fıkra kapsamındaki yükümlülüklerini zamanında yerine getirmemeleri hâlinde, sözleşmeye bağlanmış projelere ilişkin olarak uygulama birimlerine aktarılması gereken tutarlar ile Avrupa Komisyonuna Ulusal Fon tarafından yararlanıcılar adına yapılacak ödemeler için ihtiyaç duyulan kaynak, Müsteşarlığın yılı bütçesine bu amaçla konulan ödenekten Ulusal Fona transfer edilir. Bu fıkra kapsamında yararlanıcılar adına yapılan ödemelerden doğan alacakların tahsilinde, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamı dışında kalan kurumlar için 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun, 5018 sayılı Kanuna ekli (II) ve (III) sayılı cetvellerde yer alan kurumlar için 29/6/1938 tarihli ve 3533 sayılı Umumi, Mülhak ve Hususî Bütçelerle İdare Edilen Daireler ve Belediyelerle Sermayesinin Tamamı Devlete veya Belediye veya Hususî İdarelere Aid Daire ve Müesseseler Arasındaki İhtilâfların Tahkim Yolile Halli Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Avrupa Komisyonu tarafından tahsis edilen fonların Ulusal Fona transferinde gecikme yaşanması hâlinde, anlaşmalar çerçevesinde uygulama birimleri tarafından sözleşmeye bağlanan projelere ilişkin zorunlu aktarımlar için ihtiyaç duyulan kaynak, Müsteşarlığın yılı bütçesine bu amaçla konulan ödenekten Ulusal Fona transfer edilir. Avrupa Komisyonu tarafından Ulusal Fona aktarılmasını müteakip söz konusu fonlar genel bütçeye gelir kaydedilir.

Birinci fıkra kapsamında, 5018 sayılı Kanuna ekli (I) sayılı cetvelde yer alan kurumlarca Ulusal Fon hesaplarına aktarılan ancak kullanılmayan tutarlar, ilgili program kapandıktan sonra genel bütçeye gelir kaydedilir. Diğer kurum ve kuruluşlarca aktarılan ve kullanılmayan tutarlar ilgili kuruma iade edilir.

Mali işbirliği kapsamındaki program ve projelerin uygulanması sırasında uygulama birimleri tarafından gecikme cezası da dâhil olmak üzere yüklenicilerden tahsil edilen tutarlar, söz konusu program ve projelerin tamamlanmasını müteakip genel bütçeye gelir kaydedilir.

Ulusal Fon adına açılan Avrupa Birliği katkı hesapları dışındaki hesaplardan elde edilen nemalar her mali yıl sonunda genel bütçeye gelir kaydedilir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Müsteşarlıkça hazırlanacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 12 – 4749 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Temettü ödemeleri ile kâr aktarımlarının taşınmaz devri ile yapılması

EK MADDE 3- 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki teşebbüsler ile Hazinesin veya Özelleştirme İdaresi Başkanlığının pay sahibi olduğu kuruluş, şirket, işletme ve bankaların Müsteşarlığa veya Özelleştirme İdaresi Başkanlığına yapacakları temettü ödemeleri ile mevzuatlarından doğan kâr aktarımları, nakdi ödeme yanında mülkiyeti söz konusu teşebbüs, kuruluş, şirket, işletme ve bankalara ait olan taşınmazların mülkiyetinin Hazineye devri suretiyle de gerçekleştirilebilir. Teşebbüs, kuruluş, şirket, işletme ve bankaların bu yöndeki talebinin ilgisine göre Müsteşarlıkça veya Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca uygun bulunması halinde, Maliye Bakanlığınca belirlenecek rayiç bedelleri üzerinden bu taşınmazların mülkiyetlerinin Hazineye devrine, ilgisine göre Bakanın veya Özelleştirme İdaresi Başkanlığının bağlı olduğu Bakanın uygun görüşü üzerine Maliye Bakanı yetkilidir.

Maliye Bakanlığınca belirlenecek rayiç bedeller 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 267 nci maddesi uygulanmasında emsal bedeli olarak dikkate alınır.

Bu madde kapsamında temettü ödemeleri ile kâr aktarımlarının taşınmazların mülkiyetinin Hazineye devri yoluyla yapılması halinde 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanunun 9 uncu maddesi hükmü uygulanmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin hususları düzenlemeye ve tereddütleri gidermeye Bakan yetkilidir.”

MADDE 13- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun ek 3 üncü maddesi” ibaresi “4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 14- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine “faiz gelirleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesine göre kurulan varlık kiralama şirketleri tarafından ihraç edilen kira sertifikalarından elde edilen kira gelirleri ve vade sonunda lehe alınan paralar,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 15- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 84- Avrupa Birliği organlarıyla akdedilen ve usulüne göre yürürlüğe konulan anlaşmalar çerçevesinde proje karşılığı sağlanan hibeler, özel bir fon hesabında tutulur ve gelir olarak dikkate alınmaz. Söz konusu hibelerle gerçekleştirilecek projelere ilişkin olarak bu fondan yapılan harcamalar, gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider ve maliyet olarak dikkate alınmaz. Proje sonunda herhangi bir şekilde harcanmayan ve iade edilmeyen tutarın kalması hâlinde bu tutar gelir kaydedilir.

Birinci fıkraya çerçevesinde sağlanan hibelerle finanse edilen yıllara sâri inşaat ve onarım işlerine ilişkin ödemeler üzerinden ve yaptıkları serbest meslek işleri dolayısıyla bu işleri icra edenlere yapılan ödemelerden, fon hesabından yapılan harcama tutarları ile sınırlı olmak üzere, 94 üncü maddenin birinci fıkrasının (2) ve (3) numaralı bentleri ile 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ve 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri uyarınca vergi kesintisi yapılmaz.”

MADDE 16- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 113 üncü maddesine aşağıdaki fıkraya eklenmiştir.

“Elektrik üretimi lisans harçları her yıl kurumlar vergisi beyannamesi verme süresi içerisinde verilen bildirim üzerine, elektrik üretim faaliyetlerinden elde edilen gayrisafi iş hasılatı esas alınarak tahakkuk ettirilir, tahakkuk ettirilen harçlar ayrıca mükellefe tebliğ edilmez ve Mayıs ayı içerisinde ödenir. Genel bütçe geliri olarak kaydedilen elektrik üretimi lisans harçlarından hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim lisans harçlarının % 90’ı, Haziran ayının sonuna kadar, hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretimi yapan tesisin bulunduğu yerin il özel idaresine, il özel idaresi bulunmayan yerlerde büyükşehir belediyesine aktarılır. Hesaplanarak aktarılan bu tutarlar, 2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanuna göre belediyelere ve il özel idarelerine ayrılacak payların hesabında matraha dâhil edilmez.”

MADDE 17- 492 sayılı Kanuna bağlı (8) sayılı tarifeye aşağıdaki bölüm eklenmiştir.

“XV- Elektrik üretimi lisans harçları:

1- Hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim lisansı (Her yıl için):

Elektrik Piyasası Kanunu kapsamında, Özelleştirme bedeli, lisans ihale bedeli ve su kullanım bedeli ödemeksizin hidrolik kaynaklara dayalı elektrik üretim faaliyetinde bulunanların (Kamu Kuruluşları hariç) bu faaliyetlerden elde ettikleri bir önceki yıl gayrisafi iş hasılatı üzerinden Binde 15

Üreticilerin kendi ihtiyaçları için kullandıkları elektriğin bedeli gayrisafi iş hasılatına dahil edilmez.”

MADDE 18- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 18 inci maddesine aşağıdaki fıkraya eklenmiştir.

“13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun 414 üncü maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi ile 428 inci maddesi Banka hakkında uygulanmaz.”

MADDE 19- 1211 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 23- Denetleme Kurulu, Genel Kurulca seçilecek dört üyeden oluşur. Bir denetleme kurulu üyesinin üyelikten ayrılması hâlinde, denetleme kurulunun diğer üyeleri, genel kurulun ilk toplantısına kadar görev yapmak üzere yerine seçilme şartlarını taşıyan birisini seçerler.

Denetleme Kurulu üyelerinin görev süreleri iki yıldır.

Denetleme Kurulu üyeliğine seçileceklerin yüksek öğrenim yapmış, bankacılık ve muhasebe alanında bilgi ve tecrübe sahibi olmaları şarttır.”

MADDE 20 - 1211 sayılı Kanununun 34 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İşçiler hariç olmak üzere Banka mensupları ile Banka Meclisi üyeleri hakkında, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi hükümleri uygulanır.”

MADDE 21- 1211 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte görevde bulunan Denetleme Kurulu üyeleri, görev sürelerinin bitimine kadar görevlerini ifaya devam ederler.”

MADDE 22- 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “(a), (b), (s) ve (y)” ibaresi “(a), (b), (s), (y) ve (z)” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“z) 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesi kapsamında kira sertifikası ihracı işlemine konu olan binalar.”

MADDE 23- 1319 sayılı Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “(a), (b), (f) ve (ı)” ibaresi “(a), (b), (f), (ı) ve (j)” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“j) 4749 sayılı Kanunun 7/A maddesi kapsamında kira sertifikası ihracı işlemine konu olan arazi ve arsalar.”

MADDE 24- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun ek 7 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumları kamulaştırma yoluyla taşınmaz edinemez.”

MADDE 25- 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanununun 2 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Her türlü afetten” ibaresi “Her türlü acil durum ve afetten” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 26- 8/6/1994 tarihli ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapıtırılması Hakkında Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına; “haberleşme,” ibaresinden sonra gelmek üzere “kongre merkezi, kültür ve turizm yatırımları, ticari bina ve tesisler, spor tesisleri, yurtlar, tema parklar, balıkçı barınakları, silo ve depo tesisleri, jeotermal ve atık ısıya dayalı tesisler ve ısıtma sistemleri” ibaresi, “demiryolu” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve raylı sistemler” ibaresi, “gar kompleksi” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve istasyonları, teleferik ve telesiyej tesisleri” ibaresi, “sınır kapıları” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve gümrük tesisleri” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 27- 3996 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Kültür ve Turizm Bakanlığı, Yassıada ve Sivriada’da bu Kanun kapsamında, 4 üncü maddenin üçüncü fıkrasındaki düzenlemeye tabi olmaksızın, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına veya üst kuruluşlarına doğrudan sözleşme yapma suretiyle kültürel ve turizm amaçlı yatırım ve hizmetler yapabilirler.

Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya üst kuruluşları, bu madde kapsamındaki yatırım ve hizmetleri kendileri yapabileceği gibi başka şirketler vasıtasıyla da yapabilirler. Bu şirketlerin daha önce yap-işlet-devret projesi üstlenmiş olması bu madde kapsamında yeni bir proje yüklenilmesine engel değildir.

Yassıada ve Sivriada’da yapılacak olan planlama, imar ve inşaat uygulamaları ile diğer düzenlemeler 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanunu hükümlerine ve diğer mevzuatta yer alan kısıtlama ve prosedürlere tabi değildir”

MADDE 28- 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 25- Mülga 2/1/1961 tarihli ve 196 sayılı Ekici Tütünleri Satış Piyasalarının Desteklenmesine Dair Kanun ile bu Kanuna dayanılarak yürürlüğe konulan Bakanlar Kurulu kararları uyarınca, Hazine nam ve hesabına yürütülen destekleme alımlarına ilişkin olarak Gayrimenkul A.Ş. tarafından yönetilen Tütün Destekleme Bilançosu, bilanço kalemlerinin anılan Şirket bilançosuna devri suretiyle tasfiye edilir.

Devir ve tasfiye işlemlerini takiben, Gayrimenkul A.Ş. bilançosunun aktifinde yer alan Hazineden olan destekleme alacakları ile devir işlemi öncesi Tütün Destekleme Bilançosunun pasifinde ticari borçlar kaleminde yer alan borçlar karşılıklı olarak terkin edilir.

Bu kapsamda yapılan işlemler nedeniyle oluşan gelir ve giderler kurum kazancının tespitinde dikkate alınmaz. Devir ve terkin işlemleri nedeniyle yapılan işlemler harçtan, düzenlenen kağıtlar damga vergisinden müstesnadır.”

MADDE 29- 9/12/1994 tarihli ve 4059 sayılı Hazine Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (c) bendinde yer alan “finansmanı dış kredilerle sağlanan projelerle ilgili ithalata ilişkin izinleri vermek,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

“d) Malî Sektörle İlişkiler ve Kambiyo Genel Müdürlüğünün görevleri;

1) Bireysel katılım sermayesi ve Türk parasının kıymetini koruma ile ilgili konularda mevzuatı hazırlamak, uygulamak, ilgili kuruluşlarda uygulanmasını izlemek, yönlendirmek ve denetimini sağlamak, bu mevzuatın Avrupa Birliği mevzuatı ile uyum çalışmalarını yürütmek,

2) Kambiyo politikalarına ilişkin esasları düzenlemek, kambiyo politikalarının uygulanması ile ilgili konularda Müsteşarlık ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası ilişkilerini kurmak,

3) Malî sektöre ilişkin iç ve dış gelişmeleri izlemek, değerlendirmek, malî sektörü geliştirici ve finansal istikrarı güçlendirici çalışmalar yapmak,

4) Finansal düzenleyici ve denetleyici kurumlar ve borsalarla işbirliği yapmak,

5) Müsteşarlıkça verilecek benzeri görevleri yapmaktır.”

MADDE 30- 4059 sayılı Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “Petrol Kanununun vergi dışında kalan hükümleri ile” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 31- 4059 sayılı Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yer alan “Müsteşar Yardımcısı” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Kurul Başkanı” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 32- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 49 uncu maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan “Hazine Müsteşarlığından” ibaresi “Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından”, “Hazine Müsteşarlığı” ibaresi “Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 33- 4447 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yayımı tarihinden önce Sosyal Güvenlik Kurumundan İşsizlik Sigortası Fonuna bu Kanun hükümleri kapsamında aktarılan tutarlar ile Hazine Müsteşarlığından İşsizlik Sigortası Fonuna aktarılan devlet payı tutarlarına ilişkin fazla ve/veya eksik ödeme yapıldığının tespit edilmesi hâlinde taraflar yükümlülüklerini faizsiz olarak yerine getirir.”

MADDE 34- 28/3/2001 tarihli ve 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun ek 1 inci maddesinde yer alan “Devlet katkısı ve varsa getirilerinin” ibareleri “Devlet katkısı hesabındaki tutarın” şeklinde, “Devlet katkısı ve getirilerinden” ibareleri “Devlet katkısı hesabındaki tutarlardan” şeklinde, “Devlet katkısına ilişkin hesabındaki varsa hak kazanılmayan birikim tutarı” ibaresi “Devlet katkısı hesabındaki varsa hak kazanılmayan tutarlar” şeklinde, “Devlet katkısı ve getirileri” ibaresi “Devlet katkısı hesabındaki tutarlar” şeklinde değiştirilmiş, maddenin dördüncü fıkrasına ikinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiş, altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ödenmediği veya eksik ödendiği tespit edilen tutarlar, ödenmesi gereken tarihten itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı oranına göre hesaplanan faiziyle birlikte 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edilmek üzere emeklilik gözetim merkezi tarafından ilgili vergi dairesine bildirilir. Tahsil edilen tutarlar genel bütçeye gelir kaydedilir ve tahsilata ilişkin bilgi, vergi dairesince Müsteşarlığa iletilir.”

“Katılımcıların Devlet katkısına esas teşkil eden katkı paylarının doğru hesaplanmasından şirketler sorumludur. Haksız olarak yapıldığı tespit edilen Devlet katkısı, ödeme tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen gecikme zammı oranına göre hesaplanan faiziyle birlikte 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edilmek üzere emeklilik gözetim merkezi tarafından ilgili şirketin bağlı olduğu vergi dairesine bildirilir. Tahsil edilen tutarlar genel bütçeye gelir kaydedilir ve tahsilata ilişkin bilgi, vergi dairesince Müsteşarlığa iletilir.”

“Bu madde kapsamında; Devlet katkısının Müsteşarlıkça emeklilik gözetim merkezine, emeklilik gözetim merkezince şirketlere, şirketlerce katılımcıların hesaplarına ödenmesi yahut hak kazanılmayan tutarların şirketlerce geri ödenmesi için Müsteşarlıkça tanımlanan azamî ikişer iş günlük işlem süreleri için emeklilik gözetim merkezi ve şirketlerden nema talep edilmez. Emeklilik gözetim merkezi tarafından gerçekleştirilen işlemler için Müsteşarlıkça emeklilik gözetim merkezine ücret ödenmez.”

MADDE 35- 4632 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin altıncı fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Müsteşarlıkça uygun görülen programlı geri ödeme tutarları hariç, aktarım tarihinden itibaren üç yıl içinde katılımcı tarafından malûliyet ve ölüm haricindeki bir nedenle, aktarılan birikimlerin bir kısmının veya tamamının alınarak sistemden çıkılması durumunda, aktarım nedeniyle istisnadan yararlanılan tutar üzerinden yüzde 3,75 oranında gelir vergisi tevkifatı yapılır.”

MADDE 36- 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Mülkiyeti Hazineye veya kamu idarelerine ait olan taşınmazlardan bir kamu idaresine tahsisli olan ancak başka bir kamu idaresince kamu hizmetlerinin yerine getirilmesi için ihtiyaç duyulan taşınmazlardan fiilen kamu hizmetlerinde kullanılanlar dâhil olmak üzere, hangi kamu idaresinin taşınmaza daha çok ihtiyacının olduğunun belirlenmesi ve bunların tahsislerinin kaldırılarak ihtiyacı olan kamu idaresine tahsisi konusundaki idari uyumsuzluklarda nihai karar vermeye, Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Mahalli idareler hariç olmak üzere genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin, döner sermayelerin, fonların, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları hariç özel kanunla kurulmuş diğer kamu idarelerinin, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bunların bağlı ortaklıkları ile müesseselerinin ve sermayesinin yüzde ellisinden fazlası kamuya ait diğer ortaklıklar ve şirketlerin mülkiyetinde ve tasarrufunda bulunan tatil köyü, termal tesis, eğitim ve dinlenme kampları, eğitim, dinlenme ve spor tesisleri, misafirhane ve diğer sosyal tesislerin ekonomiye kazandırılması amacıyla, bu tesislerin maliklerinin kendilerince, Bakanlıkça, Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca veya Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca; değerlendirme işlemini yapacak idarenin mevzuatına göre ve bu mevzuatta belirtilen usullere göre satılmak, kat/arsa karşılığı inşaat yaptırılmak, üzerlerinde sınırlı aynı hak tesis edilmek suretiyle veya diğer yöntemlerle değerlendirilmesine, değerlendirmenin hangi idare tarafından ve hangi yöntemle yapılacağına, Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca karar verilebilir.

Üçüncü fıkrada kapsamındaki taşınmazların değerlendirilmesinden elde edilen gelirler, genel bütçeli idarelerde ilgili idarenin merkez muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve özel gelir kaydedilir. Özel gelir kaydedilen bu tutar karşılığında idare bütçesine münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla ödenek kaydetmeye Maliye Bakanı yetkilidir. Özel bütçeli idarelerde bu gelirler muhasebe birimi hesaplarına aktarılır ve bütçelerine gelir olarak kaydedilir. İdareler bu gelirleri münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde ödenek eklemek suretiyle kullanır. Diğerlerinde ise, elde edilen gelirler kendi mevzuatına göre muhasebe birimi hesaplarına aktararak bütçelerine gelir olarak kaydedilir ve ilgili mevzuatına göre münhasıran yatırım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kullanılır. Değerlendirme işlemleri, maliki idareler dışında diğer idarelerce yapılan taşınmazlar için yapılan masraflar aktarılacak gelirlere düşülür.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, uygulamayı yönlendirmeye ve izlemeye, uygulamada ortaya çıkacak tereddütleri gidermeye Bakanlık yetkilidir.”

MADDE 37- 4706 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Hazinenin özel mülkiyetindeki veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlar üzerinde tersane, tekne imal ve çekek yeri (yat çekek yeri hariç) yatırımı yapılmak amacıyla lehlerine irtifak hakkı tesis edilen veya adlarına kullanma izni verilen yatırımcılar tarafından başvuruda bulunulması halinde; sözleşmeden doğan irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedellerinin gecikme zamları ile birlikte ödenmesi, Bakanlık aleyhine açılmış varsa davalardan tüm yargılama giderleri üstlenilerek kayıtsız ve şartsız feragat edilmesi ve buna ilişkin belgelerin aslının Bakanlığa ibraz edilmesi kaydıyla, sözleşmelerin devri dahil bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren sözleşmelerinde hasılat payı alınacağına ve oranına ilişkin hüküm bulunsun veya bulunmasın bu hükümler yerine toplam yıllık hasılatın binde biri oranında hasılat payı alınır ve ayrıca irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedeli alınmaz.

Hazinenin özel mülkiyetindeki veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlar üzerinde yeni tersane, tekne imal ve çekek yeri (yat çekek yeri hariç) yatırımı yapılmasının talep edilmesi halinde, bu taşınmazlar hakkında bir defaya mahsus alınacak katılım payı üzerinden artırma ihalesi yapılır. İhale sonucunda en yüksek teklifte bulunan yatırımcıdan katılım payı tahsil edilerek irtifak hakkı ve/veya kullanma izni sözleşmesi düzenlenir. Bu yatırımcıların toplam yıllık hasılatlarından binde bir oranında pay alınır, ancak irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedeli alınmaz.

Hazinenin özel mülkiyetindeki veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlar üzerinde tersane, tekne imal ve çekek yeri hariç diğer her türlü kıyı yapıları yapılmak amacıyla lehlerine irtifak hakkı tesis edilen veya kullanma izni verilen yatırımcılar tarafından talep edilmesi halinde, asıl alanın ve asıl alanlara ilave verilen alanların irtifak hakkı ve/veya kullanma izni sözleşmeleri; bu sözleşmelere göre tahsil edilmesi gereken toplam yıllık hasıllattan pay alınmasına ilişkin hükümler ile diğer hükümler korunarak alınması gereken toplam irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedeli üzerinden; tersane, tekne imal ve çekek yerlerine (yat çekek yerleri hariç) ilişkin olanlar ise, irtifak hakkı ve/veya kullanma izni bedeli alınmadan sözleşmelerinde hasılat payı alınacağına ve oranına ilişkin hüküm bulunsun veya bulunmasın toplam yıllık hasıllattan alınacak binde bir oranındaki pay üzerinden tek bir sözleşmeye dönüştürülebilir.

Bu maddenin beşinci ve yedinci fıkrası kapsamında kalan işlemler 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu kapsamında alınan harçlardan muafıdır.”

MADDE 38- 4706 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 4- Bakanlık tarafından gerekli görülen durumlarda kamu hizmetlerinin yerine getirilebilmesi veya Hazine taşınmazlarının daha etkin ve verimli şekilde yönetilmesi amacıyla, Hazinenin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlar ile mülkiyeti gerçek ve tüzel kişilere ait taşınmazlar trampa edilebilir.”

MADDE 39- 24/4/2003 tarihli ve 4853 sayılı Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabının Tasfiyesi ve Bu Hesaptan Yapılacak Ödemelere Dair Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce açılanlar da dâhil olmak üzere birden fazla kurum hasım gösterilerek açılan davalarla ilgili olarak mahkemelerde Hazine Müsteşarlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumu aleyhine hüküm altına alınan tutarlar Hazine Müsteşarlığı tarafından ödenir.

Bu madde kapsamında kişilere yapılmış ve yapılacak ödemeler ile yargılama giderleri ve avukatlık ücretlerine ilişkin tutarlar, 8 inci madde kapsamında Sosyal Güvenlik Kurumunca asıl sorumlu olan işverenlerden tahsil edilerek Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılır. Asıl sorumlu işverenin il özel idareleri ve belediyeler ile bu idarelere bağlı kuruluşlar ve bunlara ait tüzel kişiler olması hâlinde Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından yapılacak tahsilat işlemlerinde 2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanununun 7 nci maddesinin ikinci fıkrası hükmü uygulanır.

Çalışanların Tasarruflarını Teşvik Hesabı ile ilgili olarak tahsil edilen ancak kişi bazında hak sahipleri belirlenemediğinden Sosyal Güvenlik Kurumu hesaplarında bekletilen tutarlar, Genel Bütçeye gelir kaydedilmek üzere Hazine Müsteşarlığının ilgili hesabına aktarılır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra yapılacak tahsilatlar için de bu fıkra hükmü uygulanır.”

MADDE 40- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“İç denetçi kadrolarına atanma

GEÇİCİ MADDE 21- Merkezî yönetim kapsamındaki idarelerde ve sosyal güvenlik kurumlarında mesleğe özel yarışma sınavıyla girip yeterlik sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dahil, denetçi, müfettiş, kontrolör, sigorta denetleme uzmanı, sigorta denetleme aktüeri, yasama uzmanı, düzenleyici ve denetleyici kurumlarda murakıp ve uzman ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 152 nci maddesinin “II-Tazminatlar” kısmının “A- Özel Hizmet Tazminatı” bölümünün (ğ) bendinde yer alanlardan merkez teşkilatına ait uzman unvanlı kadrolarda

en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, kamu idarelerinin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Bu Kanun kapsamındaki idarelerde mesleğe özel yarışma sınavıyla girip yeterli sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dâhil malî hizmetler uzmanı olarak en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, kendi idareleri, yükseköğretim kurumları ve mahalli idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Mesleğe özel yarışma sınavıyla girip yeterli sınavında başarılı olan ve başvuru tarihi itibarıyla yardımcılıkta geçen süre dâhil il eğitim denetmeni, muhasebe denetmeni, milli emlak denetmeni, sosyal güvenlik denetmeni veya mahalli idarelerde müfettiş olarak en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, yükseköğretim kurumları ve mahalli idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar atanabilirler.

Geçici 5 inci ve geçici 16 ncı maddelere göre atanan iç denetçiler, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olmak şartıyla, diğer idarelerin iç denetçi kadrolarına 31/12/2014 tarihine kadar naklen atanabilirler. Bunlar, daha önce kendilerine verilen Kamu İç Denetçi Sertifikalarını kullanmaya devam ederler.

Bu Kanun kapsamındaki idarelerde başvuru tarihi itibarıyla öğretim üyesi, tabip, dış tabibi, eczacı, veteriner, biyolog, hukuk müşaviri, hazine avukatı, avukat, mühendis unvanlı kadrolarda en az beş yıl çalışmış olanlar, iç denetçi aday belirleme sınavına katılabilmek için aranan yabancı dillerin birinde Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından en az elli puan almış ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kırk yaşını doldurmamış olanlar, belirli dönemlerde yapılacak sertifika eğitimlerine 31/12/2015 tarihine kadar doğrudan katılabilirler. Bu eğitimler sonucunda yapılacak sınavlarda başarılı olanlar kamu idarelerinin iç denetçi kadrolarına atanabilirler ve bunlara atandıkları idarede geçerli Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. İdarelerin ihtiyaçlarını göz önünde bulundurarak bu fıkrada sayılan unvanlar dışında ilave unvanlar belirlemeye, mühendislerle ilişkin olarak lisans mezuniyetine göre bölüm şartı getirmeye, bu fıkraya kapsamındaki sertifika eğitimleri ve sınavlarına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ve idarelerin özelliklerini göz önünde bulundurarak bu fıkraya göre atanmaların bir başka idareye naklen atanmalarına ilişkin usul ve esasları belirlemeye İç Denetim Koordinasyon Kurulu yetkilidir.

Birinci, ikinci ve üçüncü fıkralara göre atananlar İç Denetim Koordinasyon Kurulu koordinatörlüğünde Maliye Bakanlığı tarafından en az iki aylık sertifika eğitimine tabi tutulur ve eğitim tamamlandıktan sonra bunlara atandıkları idarede geçerli Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. Fiilen en az üç yıl iç denetçilik yaptıktan sonra İç Denetim Koordinasyon Kurulu tarafından belli dönemlerde yapılacak sertifika sınavına girerek başarılı olanlara, bu Kanun kapsamındaki bütün idarelerin iç denetçi kadrolarına naklen atanmalarına imkân verecek nitelikte Kamu İç Denetçi Sertifikası verilir. Bu maddeye aykırı bir şekilde iç denetçi kadrolarına atananların atamaları ile verilmiş ise Kamu İç Denetçi Sertifikası iptal edilir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ve tereddütleri gidermeye İç Denetim Koordinasyon Kurulu yetkilidir.

Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından veya Üniversitelerarası Kurul Yabancı Dil Sınavından en az elli puan almış olanlar da bu maddede aranan yabancı dil şartını yerine getirmiş sayılır.”

MADDE 41- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 158 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ancak, (e), (f), (j) ve (k) bentlerinde sayılan hâllerde hapis cezasının alt sınırı üç yıldan, adli para cezasının miktarı suçtan elde edilen menfaatin iki katından az olamaz.”

MADDE 42- 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “özel hukuk” ibaresinden önce gelmek üzere “gerçek kişiler ve” ibaresi eklenmiş, sekizinci fıkrasında yer alan “bir özel hukuk” ibaresi “bir gerçek kişi veya özel hukuk” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 43- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“o) 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 7/A maddesine göre kurulan ve tamamı Hazine Müsteşarlığına ait olan varlık kiralama şirketleri.”

MADDE 44- 3/6/2007 tarihli ve 5684 sayılı Sigortacılık Kanununun 22 nci maddesinin ondokuzuncu fıkrasının ikinci ve üçüncü cümleleri yürürlükten kaldırılmış ve yirminci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(20) Sigorta eksperliği yapacakların niteliklerine; sigorta eksperlerinin sınıflandırılmasına, branşlar itibarıyla görev ve yetki alanlarının belirlenmesine; ruhsat, Levhaya kayıt ve faaliyete ilişkin usul ve esaslar ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 45- 5684 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin onuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(10) Bankalar ile özel kanunla kurulmuş ve kendisine sigorta acenteliği yapma yetkisi tanınan kurumlar hariç olmak üzere, sigorta acenteleri, bireysel emeklilik işlemleriyle ilgili aracılık ile Müsteşarlığın uygun göreceği sigortacılıkla bağlantılı diğer aracılık faaliyetleri dışında başka bir ticarî faaliyette bulunamaz.”

MADDE 46- 5684 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin;

a) Birinci fıkrasına “İlgili mevzuat ile zorunlu tutulan sigortalardan kaynaklanan bu fıkra kapsamındaki uyuşmazlıklar için ilgili kuruluş sigorta tahkim sistemine üye olmasa dahi hak sahipleri bu bölüm hükümlerine göre tahkim usulünden faydalanabilir. Sigorta tahkim sistemine üye olmayan kuruluşlar bakımından Sigorta Tahkim Komisyonu giderlerine katılım Hazine Müsteşarlığınca ayrıca belirlenir.” cümlesi eklenmiştir.

b) Onikinci fıkrasının ikinci ve üçüncü cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve üçüncü cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Beşbin Türk Lirasının altındaki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararları kesindir. Beşbin Türk Lirası ve daha üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararlarına karşı kararın Komisyonca ilgilie bildiriminden itibaren on gün içinde bir defaya mahsus olmak üzere Komisyon nezdinde itiraz edilebilir.”

“İtiraz talebinde bulunmak için bu madde uyarınca belirlenen başvuru ücretinin Komisyona yatırılması şarttır. İtiraz üzerine hakem kararının icrası durur. İtiraz talebi münhasıran bu talepleri incelemek üzere Komisyon tarafından teşkil edilen hakem heyetlerince incelenir. İtiraz talebi hakkında işin heyete intikalinden itibaren iki ay içinde karar verilir. Beşbin Türk Lirası ve daha üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında verilen hakem kararları bu madde uyarınca süresinde itiraz başvurusunda bulunulmaması hâlinde kesinleşir. Bu uyuşmazlıklar hakkında bu madde uyarınca yapılan itiraz üzerine verilen karar kesindir. Kırkbin Türk Lirasının üzerindeki uyuşmazlıklar hakkında itiraz üzerine verilen kararlar için temyize gidilebilir.”

MADDE 47- 5684 sayılı Kanununun 31/B maddesinin yedinci fıkrasına ikinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu surette tespit edilen katılım paylarının Sigorta Bilgi ve Gözetim Merkezi giderlerini karşılayamaması durumunda bu madde uyarınca yayımlanacak yönetmelikte belirlenecek usul ve esaslar dâhilinde Birlik Yönetim Kurulunca üye şirketlerden ayrıca katılma payı talep edilebilir.”

MADDE 48- 5684 sayılı Kanuna 33/A maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Hak sahiplerince aranmayan paralar

MADDE 33/B- (1) Özel hukuk hükümlerine tâbi sigortalar kapsamında hak sahiplerine ödenmesi veya iadesi gereken her türlü paranın ilgili mevzuat uyarınca zamanaşımına uğraması ve ilgili şirket veya özel kanun hükümleri dâhilinde sigorta faaliyetinde bulunan kuruluşlar tarafından hak sahibine ulaşılamaması hâlinde, anılan paralar yapılacak ilanı müteakiben ilgisine göre Güvence Hesabına veya özel kanun hükümlerine dayalı olarak kurulmuş bulunan kuruluşlara gelir kaydedilir.

(2) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Müsteşarlıkça belirlenir.”

MADDE 49- 5684 sayılı Kanununun 36 ncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Görev ve yetki

MADDE 36/A- (1) Bu Kanunda tanımlanan veya atıfta bulunulan suçlardan dolayı yargılama yapmaya Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun ihtisas mahkemesi olarak görevlendireceği sulh, asliye veya ağır ceza mahkemeleri yetkilidir.

MADDE 50- 5684 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- (1) 33/B maddesinin yürürlüğe girdiği tarihten önce hak sahiplerine ödenmesi veya iadesi gereken paralara ilişkin olarak anılan maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yürürlükte bulunan mevzuata göre tamamlanan işlemler geçerliğini korur. Bu kapsamda olup anılan maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yürürlükte bulunan mevzuata göre tamamlanmayan işlemler, 33/B maddesi hükümlerine göre sonuçlandırılır.”

MADDE 51- 5684 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- (1) Bu maddenin yayımı tarihinden önce zorunlu sigortalar ve hayat sigortalarıyla sınırlı olarak kendilerine sözleşme yapma ve prim tahsil etme yetkisi verilen sigorta acenteleri bakımından 23 üncü maddenin onuncu fıkrasının bu maddeyi ihdas eden Kanunla değiştirilmeden önce yürürlükte bulunan hükümlerinin bu maddenin yayımından itibaren iki yıl süreyle uygulanmasına devam edilir.”

MADDE 52- 5684 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla bu Kanunda tanımlanan veya atıfta bulunulan suçlardan dolayı görülmekte olan davalar, davayı gören mahkemelerde görülmeye devam olunur. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra söz konusu suçlardan dolayı açılan davalara bu Kanunun 36/A maddesi çerçevesinde Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca görevlendirilecek ceza mahkemeleri tarafından bakılır.”

MADDE 53- 20/2/2008 tarihli ve 5737 sayılı Vakıflar Kanununun 28 inci maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 54- 14/1/1982 tarihli ve 35 sayılı deme Güçlüğü İçinde Bulunan Bankerlerin İşlemleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 55- 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 35 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Teşebbüslerin uygulayacakları fiyatlar ve görev zararı uygulaması:

MADDE 35- 1. Teşebbüs, müesses ve bağlı ortaklıklar, işletmelerinde üretilen mal ve hizmet fiyatlarını tespit serbesttirler.

2. Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın teklifi zerine Bakanlar Kurulu; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkları faaliyet alanlarıyla ilgili olarak görevlendirebilir veya ürettikleri mal ve hizmetlerin fiyatlarını tespit edebilir.

3. İkinci fıkr a çerçevesinde Bakanlar Kurulunca teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkların ürettikleri mal ve hizmetlerin fiyatlarının satış fiyatının altında tespit edilmesi veya teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklara faaliyet alanları ile ilgili olarak görev verilmesi hâlinde söz konusu görevler ile ilgili bu kuruluşlara ödenecek görev zararı bedeli Hazine Müsteşarlığı bütçesine konulacak ödenekle karşılır.

4. Görev zararı bedeline ilişkin hususlar ve bu bedelin hesaplanma yöntemi Bakanlar Kurulu kararında açıkça belirtilir.

5. Her bir görev zararı uygulamasına ilişkin usul ve esaslar Hazine Müsteşarlığınca ilgili Bakanlığın görüşü alınarak belirlenir.

6. Görev zararı bedeli Hazine Müsteşarlığınca teşebbüs muhasebe kayıtları esas alınarak yapılacak inceleme sonucunda tespit edilir. Hazine Müsteşarlığının talebi üzerine, ilgili Bakanlık ve/veya diğer kamu kuruluşlarının denetim personeli incelemede görevlendirilebilir. Talep edilmesi hâlinde incelemeyle ilgili her türlü bilgi ve belgenin bir örneğinin teşebbüsçe denetim personeline sunulması ve gereken kolaylığın sağlanması zorunludur.

7. Bu madde uyarınca; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıkların muhasebe kayıtlarına göre gerçekleşen görev zararı bedeli; teşebbüs, müessese ve bağlı ortaklıklar tarafından yapılacak ödeme talebine istinaden, Hazine Müsteşarlığı bütçesinde yer alan ilgili harcama tertiplerinden gider kaydedilerek ödenir. Bu demeler, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malı Yönetimi ve Kontrol Kanununun 35 inci maddesi hükümlerine tâbi değildir.

8. Altıncı fıkr kapsamında yapılan inceleme sonucunda hesaplanan görev zararı bedeli ile Hazine Müsteşarlığı bütçesinden yapılmış bulunan demeler arasında fark bulunduğunun tespit edilmesi hâlinde taraflar yükümlülüklerini faizsiz olarak yerine getirir. Ancak, ilgili teşebbüs,

müessese veya bağı ortaklık tarafından yapılan talebin sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge ve işlemlere ilişkin tutarları da içerdiğinin tespiti hâlinde, bu belge ve işlemlere ilişkin olup Hazine Müsteşarlığı tarafından teşebbüse ödenmiş bulunan tutar, söz konusu ödemenin yapıldığı tarihten itibaren 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun çerçevesinde gecikme zammı oranında faiz uygulanarak tahsil edilir.”

MADDE 56- 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 36 ncı maddesinin altıncı ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6. Maliye Bakanı, bu Kanun Hükmünde Kararnameye tâbi teşebbüslerin kârlarından Hazineye tekabül eden tutarları bu Kanun Hükmünde Kararnamede belirtilen kısıtlamalara tâbi olmaksızın, Hazine Müsteşarlığının bağı olduğu Bakanın teklifi üzerine genel bütçeye gelir kaydettirmeye yetkilidir.

7. Bu Kanun Hükmünde Kararnameye tâbi kamu iktisadî teşebbüsleri ile Hazinesinin pay sahibi olduğu diğer işletme, şirket ve bankaların Hazineye tekabül eden temettü tutarları ile diğer öz kaynaklarının tamamı veya bir kısmı, ilgili teşebbüs, işletme, şirket ve bankanın ödenmemiş sermayesine ve/veya görev zararı alacaklarına mahsup edilebilir. Söz konusu mahsup işlemlerine Hazine Müsteşarlığının bağı olduğu Bakan; mahsup işlemlerini Hazine Müsteşarlığının teklifi üzerine bütçenin gelir ve gider hesaplarıyla ilişkilendirilmeksizin mahiyetlerine göre ilgili Devlet hesaplarına kaydettirmeye Maliye Bakanı yetkilidir.”

MADDE 57- 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.’ye ait görev zararı:

GEÇİCİ MADDE 10- 1. 12/12/2001 tarihli ve 2001/3372 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile önceki yıllar kararları kapsamında üretilen şekerin Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.’nin özelleştirme programına alındığı tarih itibarıyla sözleşmesi ve bağlantısı yapılmış olan dâhilde işleme rejimi kapsamındaki satışlarıyla ihracatından doğan görev zararı bedeli, Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. tarafından yapılacak ödeme talebine istinaden, Hazine Müsteşarlığı tarafından yapılacak incelemeyi müteakip, Hazine Müsteşarlığı bütçesinde yer alan ilgili harcama tertiplerinden gider kaydedilerek ödenir. Bu ödemeler, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun 35 inci maddesi hükümlerine tabi değildir.”

MADDE 58- Bu Kanunun;

a) 2, 8, 14, 22, 23 ve 43 üncü maddeleri 29/6/2012 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

b) 16 ve 17 nci maddeleri 1/1/2014 tarihinde,

c) 19 uncu maddesi 1/5/2013 tarihinde,

ç) 46 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi yayımı tarihinden altı ay sonra,

d) 53 üncü maddesi 27/2/2008 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

e) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 59- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

